

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສຶກສາ - ກິລາ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ການປະເມີນ ແລະ ປັບປຸງ
ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ
(2011-2015)

ບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນ

EDUCATION SECTOR DEVELOPMENT PLAN

(2011-2015)

REVIEW AND UPDATE

FINAL REPORT

18 ທັນວາ 2013

ຄຳນຳ

ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງລັດຖະບານ ຊຶ່ງໃຫ້ແຕ່ລະຂະແໜງການຕ້ອງດຳເນີນການປະເມີນ ແລະ ທົບທວນ ກາງສະໄໝຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການ ກໍ່ຄືການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາ. ດັ່ງນັ້ນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຈຶ່ງໄດ້ຮ່ວມກັນ ດຳເນີນການປະເມີນຜົນກາງສະໄໝໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາການສຶກສາ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-15) ເພື່ອປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ, ພ້ອມທັງຄາດຄະເນຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະບັນລຸຄາດໝາຍຕ່າງໆໃນໄລຍະ ເວລາທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 ເຊັ່ນ: (i) ກວດເບິ່ງຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຄາດໝາຍ ຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບ ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2009-2015) ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ; (ii) ແນະນຳແນວຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບ ການສ້າງແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ແລະ (iii) ໃຫ້ທິດທາງ ແລະ ເປັນເອກະສານອ້າງອີງສຳລັບບົດສະເໜີໂຄງການຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ ຈາກອົງ ການຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ (GPE ຊຶ່ງຜ່ານມາ ເອີ້ນວ່າ EFA-FTI). ການປະເມີນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ກວມເອົາທັງການກຳນົດຄາດໝາຍບາງອັນຄືນ ໃໝ່ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດ ທາງດ້ານນະໂຍບາຍຕ່າງໆ. ໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບການເຊື່ອມ ໂຍງກັນລະຫວ່າງບັນດາ ນະໂຍບາຍບຸລິມະສິດຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2011-2015 ກັບມະຕິຂອງກອງປະຊຸມ ໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IX ຂອງ ພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ (2011) ແລະ ຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (2007-2015) ຊຶ່ງມັນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ 2 ເອກະສານທີ່ສຳຄັນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເຊັ່ນວ່າ ແຜນ ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2011-2015 ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (2007-2015) ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງສະໝິດແໜ້ນ.

ຈຸດເດັ່ນຂອງການປະເມີນຄັ້ງນີ້ ຄື ພະນັກງານຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຈິງຈັງໃນ ຂະບວນການປະເມີນ ໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງໃນແຕ່ລະໄລຍະ. ໃນຮອບທຳ ອິດຂອງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ແມ່ນມີຜົນສຳເລັດສູງ ໃນການກຳນົດຂໍ້ຈຳກັດ ແລະ ອຸປະສັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາການສຶກສາຜ່ານມາ, ເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຄະນະຮັບຜິດຊອບ ປະສານງານ-ສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການຂັ້ນສູນກາງ ໃນການພັດທະນາຂໍ້ສະເໜີແນະນຳທີ່ເໝາະສົມຂອງຂັ້ນ ເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອປັບປຸງ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງແຜນພັດທະນາການສຶກສາໃຫ້ເໝາະສົມ ແລະ ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງຢູ່ໃນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ.

ຂັ້ນຕອນຕໍ່ໄປ ກໍ່ຄື ການພັດທະນາແຜນປະຕິບັດງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ສະເໜີແນະນຳຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ແຕ່ ລະຄະນະຮັບຜິດຊອບປະສານງານ-ສະໜັບສະໜູນດ້ານວິຊາການ ຈະຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການພັດທະນາ ແລະ ຂຽນແຜນປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງ ກຳນົດງົບປະມານມາສະໜັບສະໜູນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຂໍ້ແນະນຳ ອັນຮີບດ່ວນຕ່າງໆ.

ຫວັງວ່າ ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນກາງສະໄໝນີ້ ຈະນຳໄປສູ່ການກຳນົດທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ ບຸລິ ມະສິດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການກຳນົດວິທີການແກ້ໄຂອຸປະສັກ, ສິ່ງທ້າທາຍຕ່າງໆ. ບົດລາຍງານນີ້ຈະເປັນເອກະສານອ້າງອີງທີ່ມີຄຸນຄ່າສຳລັບທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາກລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາ ໃນການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍການພັດທະນາຄຸນນະພາບການ ສຶກສາຕໍ່ໄປ.

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ

ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ດຣ.ພັນຄຳ ວິພາວັນ

Foreword

Under the leadership of the Lao government, each sector must undertake an assessment and a mid-term review of the current Sector Development Plan as well as the implementation of the Millennium Development Goals (MDGs). Therefore, the Ministry of Education and Sports and Development Partners made a decision to jointly undertake a mid-term review of the current Education Sector Development Plan (ESDP) 2011-2015 to review about what has been achieved and what can realistically be achieved during the remaining period to 2015. This review will (i) take stock of progress towards current targets as well as reporting to the GOL about the progress made in implementing the approved ESDP 2009-2015; (ii) to inform initial drafting of the next ESDP for 2016-2020, contributing to the drafting of the VIII National Socio-Economic Development Plan 2016-2020; and (iii) provide guidance for the next proposal for Global Partnership for Education (GPE - previously EFA-FTI) funding. Such a review process will entail both resetting of some targets and prioritising of policies. The review must also examine linkages between the policy priorities of the ESDP 2011-15 to both the resolutions of the 9th National Congress of the Lao People's Revolutionary Party (2011) and the National Education System Reform Strategy (2007-2015). This will strengthen the integration of the two key documents of MOES such as the ESDP 2011-2015 and the draft action plan of the National Education System Reform Strategy (2007-2015).

Critical features of this mid-term review are the active participation of provincial and district staff through district and province consultation workshops. The first round of district and province consultation meetings had a great success in identifying challenging and barriers towards the implementation of ESDP. The results of the consultation meetings can be a reference for the central focal groups in developing appropriate recommendations to update the policy and strategy framework of ESDP that can be equitably implemented at local level.

Further action is required to develop an action plan to implement the recommendations of the mid-term review of ESDP. Each Focal Group will need to have ownership over the development and preparation of these action plans with budget identification to support the implementation of immediate recommendations.

It is hoped that the findings of this mid-term review will lead to identification of prioritized policy options to address critical barriers and challenges in the ESDP implementation. Thus, this report will be valuable reference for all stakeholders in public and private institutions and for development partners in working together to achieve the national goal in developing and improving the quality of education in the future.

Vientiane Capital, Date
Minister of Education and Sports

Dr. Phankham VIPHAVANH

ຄຳຂອບໃຈ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທຸກພາກສ່ວນ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການ ເຂົ້າໃນຂະບວນການປະເມີນເຄິ່ງສະໄໝຂອງແຜນ ພັດທະນາ ການສຶກສາ. ນອກຈາກນັ້ນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຂໍສະແດງຄວາມຂອບໃຈມາຍັງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ທີ່ໄດ້ປະກອບສ່ວນທາງດ້ານການເງິນເຂົ້າໃນ ຂະບວນການການປະເມີນແຜນ ພັດທະນາການສຶກສາດັ່ງກ່າວ ຊຶ່ງມີ ລາຍຊື່ລຸ່ມນີ້:

Acknowledgement

The Ministry of Education and Sports would like to thank all Development Partners for their technical contributions to the Education Sector Development Plan Mid-Term Review process. The Ministry would like to specifically thank the following Development Partners for their additional financial contributions:

- Australian Aid
- Catholic Relief Services
- Education for All – Fast Track Initiative (EFA-FTI)
- European Union
- Global Partnership for Education
- JICA
- Plan International
- Save the Children Australia
- UNICEF
- World Vision

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

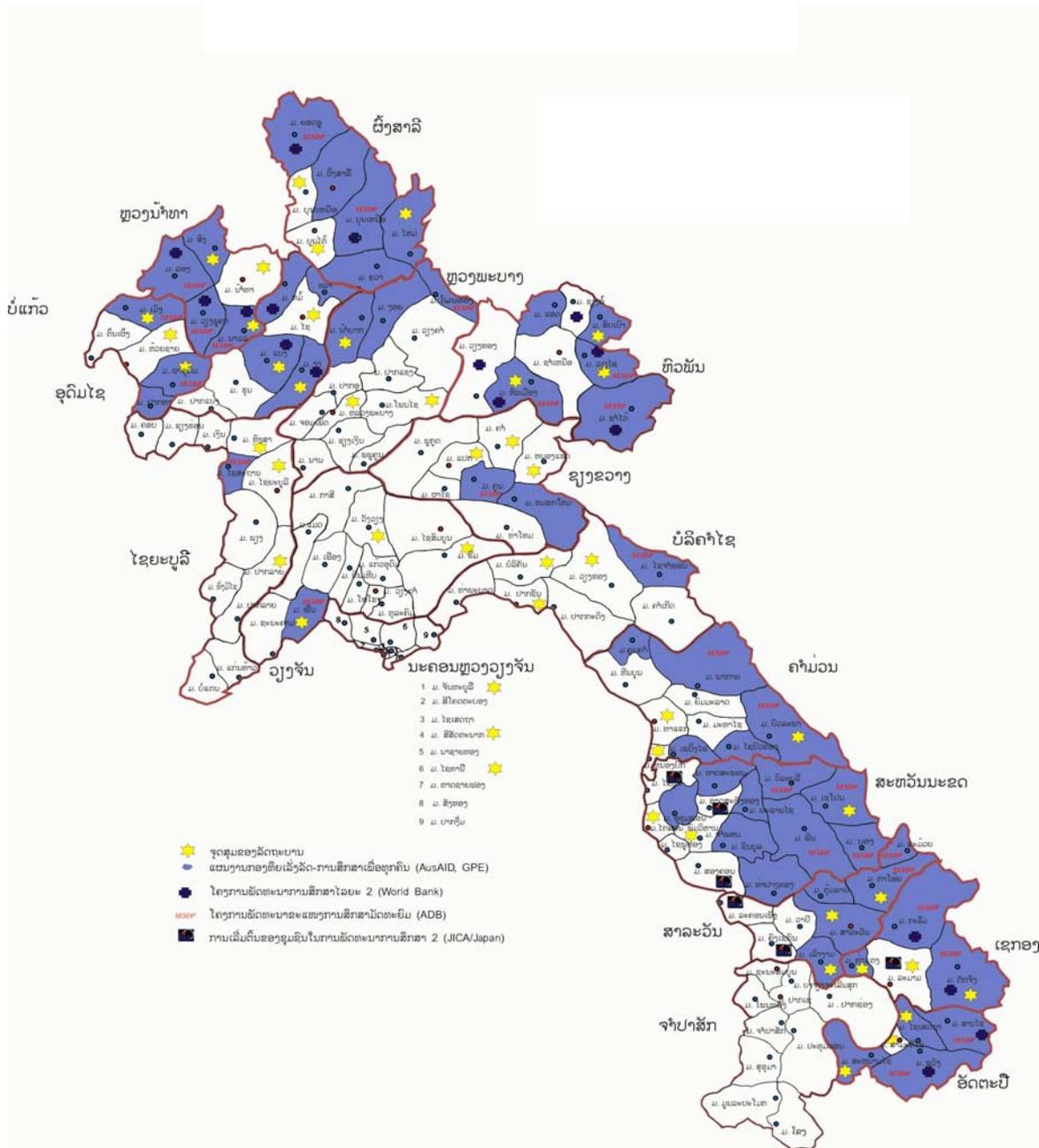

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ

ການປະເມີນ ແລະ ປັບປຸງ
ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ
(2011-2015)

ບົດລາຍງານສະບັບສົມບູນ

ແຜນທີ່ ສະແດງເຖິງ 56 ເມືອງບູລິມະສິດ

ສາລະບານ

ບົດສັງລວມຫຍໍ້.....	1
ສະພາບການ ປ່ຽນແປງ.....	1
ສະພາບແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 (ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໄປ).....	1
ຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ 2 ແລະ 3 ພາຍໃນປີ 2015	2
ບັນຫາທ້າທາຍ ຕໍ່ການບັນລຸ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ ຂອງຂະແໜງການສຶກສາ.....	3
ນະໂຍບາຍ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທ້າທາຍຕໍ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ	3
ການສຶກສາຫຼັງຂັ້ນພື້ນຖານ.....	4
ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.....	4
ການສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ການສຶກສາແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ.....	5
I. ສະພາບການຂອງການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງ.....	7
1.1 ພາກສະເໜີ.....	7
1.2 ສະພາບການປ່ຽນແປງໃໝ່.....	8
1.3 ສະພາບແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 (ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໄປ)	9
II. ການບັນລຸຜົນດ້ານການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 2 ແລະ ທີ 3 ພາຍໃນປີ 2015	9
2.1 ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງແຂວງ ໃນການບັນລຸ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາທີ 2 ແລະ ທີ 3 ..	9
III. ການວິເຄາະນະໂຍບາຍສູ່ຜົນສໍາເລັດ: ແຕ່ປີ 2011 ເຖິງກາງປີ 2013	12
3.1 ແຜນງານທີ 1: ຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ	12
3.1.1 ການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ເປັນອຸປະສັກຂອງການສຶກສາ.....	12
3.1.2 ການຫຼຸດຜ່ອນ ອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ ແລະ ການອອກໂຮງຮຽນ.....	13
3.1.3 ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ	13
3.1.4 ການລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ.....	14
3.1.5 ການສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າຮຽນ, ການເລື່ອນຊັ້ນ ແລະ ການສໍາເລັດການຮຽນ ສໍາລັບ ນັກຮຽນທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າເຖິງຍາກ ໂດຍຜ່ານທາງ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ	14
3.1.6 ການອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.....	15
3.1.7 ການເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ມັດທະຍົມປາຍສາຍວິຊາຊີບ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.....	15
3.2 ແຜນງານທີ 2: ບົບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ.....	17
3.2.1 ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນການສອນ.....	17
3.2.2 ການຝຶກອົບຮົມ ຄູ່ກ່ອນປະຈໍາການ ແລະ ຄູ່ປະຈໍາການແລ້ວ ແລະ ການພັດທະນາພະນັກງານ	17
3.2.3 ການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ່ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.....	18
3.2.4 ການສະໜອງຄ່າແຮງງານ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈ ສໍາລັບຄູ.....	18
3.2.5 ບົບປຸງການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ	19
3.3 ແຜນງານທີ 3: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ.....	19
3.3.1 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບວາງແຜນ ແລະ ຕິດຕາມຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.....	19

3.3.2	ການສົ່ງເສີມລະບົບຄຸ້ມຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ.....	20
3.3.3	ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.....	20
3.3.4	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການເງິນເພື່ອການສຶກສາ ສໍາລັບຄົນທຸກຍາກ.....	21
3.3.5	ຍຸດທະສາດໃນການດໍາເນີນງານເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ ໃນການຕິດຕາມຂະແໜງການ	21
3.3.6	ການເຮັດໃຫ້ ບັນດາລະບົບຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ	22
3.4	ປັບປຸງກົນໄກການເງິນ, ການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ.....	22
3.4.1	ການປັບປຸງຄາດໝາຍ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ແຫຼ່ງການເງິນສໍາລັບຂະແໜງການ	22
3.4.2	ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ (ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ).....	22
IV.	ເປົ້າໝາຍຂອງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015.....	24
4.1	ແຜນງານຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ເທົ່າທຽມກັນ.....	24
4.1.1	ການຫຼຸດຜ່ອນມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປັນອຸປະສັກ ຕໍ່ການສຶກສາ	24
4.1.2	ຫຼຸດຜ່ອນການຄ້າງຫ້ອງ ແລະ ການປະລະການຮຽນ.....	26
4.1.3	ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ	27
4.1.4	ການລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ.....	28
4.1.5	ສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າຮຽນ, ການເລື່ອນຊັ້ນ ແລະ ການສໍາເລັດການຮຽນ ສໍາລັບເດັກດ້ອຍໂອກາດ ໂດຍຜ່ານທາງ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ	28
4.1.6	ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງ ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ.....	33
4.1.7	ການເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ມັດທະຍົມປາຍສາມັນວິຊາຊີບ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ	33
4.2	ແຜນງານປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ (5)	34
4.2.1	ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນການສອນ.....	34
4.2.2	ການຝຶກອົບຮົມຄູ່ກ່ອນປະຈໍາການ ແລະ ຄູ່ປະຈໍາການແລ້ວ ແລະ ການພັດທະນາພະນັກງານ.....	36
4.2.3	ການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ່ຢ່າງທົ່ວເຖິງ.....	40
4.2.4	ການສະໜອງຄ່າແຮງງານ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈສໍາລັບຄູ.....	41
4.2.5	ປັບປຸງການຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ	41
4.3	ແຜນງານສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ (6)	42
4.3.3	ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.....	45
4.3.4	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການເງິນເພື່ອການສຶກສາສໍາລັບຄົນທຸກຍາກ.....	46
4.3.5	ຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ ໃນການຕິດຕາມຂະແໜງການ.....	49
4.4	ການຄຸ້ມຄອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການດໍາເນີນ ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ	51
4.4.1	ການປັບປຸງຄາດໝາຍ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ແຫຼ່ງການເງິນສໍາລັບຂະແໜງການ	51
4.4.2	ປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ (ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ)	52
V.	ປະເດັນຫຼັກ ແລະ ຄໍາແນະນໍາຕ່າງໆ	54
5.1	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ.....	54
5.1.1	ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ.....	54
5.1.2	ປະຖົມສຶກສາ.....	55
5.1.3	ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ	58
5.1.4	ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ	59

5.2	ຂະແໜງການສຶກສາ ຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ.....	60
5.2.1	ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ	60
5.2.2	ອາຊີວະສຶກສາ.....	61
5.2.3	ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.....	62
5.2.4	ການສຶກສາຄູ.....	63
5.2.4.1	ການສຶກສາຄູ (ດ້ານຄຸນນະພາບ)	64
5.3	ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.....	68
5.4	ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບຄົນພິການ	70
5.5	ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ.....	72
5.6	ການພັດທະນາຂີດຄວາມອາດສາມາດ	75
5.7	ວຽກງານກິລາກາຍະກຳ	77
5.8	ການເງິນສໍາລັບຂະແໜງການສຶກສາ.....	77
VI.	ສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຄໍາແນະນໍາບຸລິມະສິດ.....	79
6.1	ບຸລິມະສິດທີ 1: ສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ.....	79
6.1.1	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ.....	79
6.1.2	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ.....	79
6.1.3	ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ	79
6.1.4	ອາຊີວະສຶກສາ.....	79
6.1.5	ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.....	79
6.1.6	ການສຶກສາຄູ.....	80
6.1.7	ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ	80
6.1.8	ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບຄົນພິການ.....	80
6.1.9	ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ.....	80
6.1.10	ການເງິນສຶກສາ	81
6.2	ບຸລິມະສິດທີ 2: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015	81
6.2.1	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ.....	81
6.2.2	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ	81
6.2.3	ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ	83
6.2.4	ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ.....	83
6.2.5	ອາຊີວະສຶກສາ.....	83
6.2.6	ການສຶກສາຄູ.....	83
6.2.7	ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ	84
6.2.8	ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບຄົນພິການ.....	85
6.2.9	ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ.....	85
6.2.10	ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ	86
6.2.11	ກິລາກາຍະກຳ.....	86
6.2.12	ການເງິນ.....	86
6.3	ບຸລິມະສິດທີ 3: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງ ປີ 2016-20	87

6.3.1	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ.....	87
6.3.2	ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ	87
6.3.3	ການສຶກສານອກລະບົບ (ໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່)	87
6.3.4	ການສຶກສາຫຼັງຂັ້ນພື້ນຖານຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ	88
6.3.5	ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.....	88
6.3.6	ການສຶກສາຄູ.....	88
6.3.7	ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ	89
6.3.8	ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສຳລັບຄົນພິການ.....	89
6.3.9	ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ.....	90
6.3.10	ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ	90
6.3.11	ການເງິນ.....	91

ບົດສັງລວມຫຍໍ້

ສະພາບການ ປ່ຽນແປງ

ໃນເດືອນເມສາ 2009 ໄດ້ສໍາເລັດການສ້າງຕາຕະລາງແຜນນະໂຍບາຍ ຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (ESDF) ອັນເປັນພື້ນຖານຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (ESDP). ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສະພາບການຂອງການພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາມາຮອດໄລຍະກາງແມ່ນໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາຍ. ໃນຊຸມປີກ່ອນປີ 2009 ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ການສຶກສາຄູພ້ອມດຽວກັນນັ້ນລັດຖະບານກໍໄດ້ການເພີ່ມງົບປະມານລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາໃນແຕ່ລະປີເປັນຈໍານວນຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າສ່ວນແບ່ງຂອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງສຶກສາ ບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກໍຕາມ ແຕ່ວ່າຈໍານວນເງິນຕົວຈິງທີ່ຈັດສັນໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການສຶກສາ ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ທັງນີ້ກໍເນື່ອງຈາກການເຕີບໂຕທາງເສດຖະກິດທີ່ມີສູງຂຶ້ນນັ້ນເອງ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ສາມາດບັນຈຸໃໝ່ໄດ້ເພີ່ມເຕີມໃນແຕ່ລະປີ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຍັງໄດ້ຄາດຄະເນວ່າ ເງິນເດືອນຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີປະມານ (3%) ແລະ ການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດແມ່ນຈະສຸມເຂົ້າໃສ່ການສຶກສາຊັ້ນພື້ນຖານ. ໃນເວລານັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ເປັນເອກະພາບກັນ ກ່ຽວກັບການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນ ແລະ ເປົ້າໝາຍຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ພາຍໃນປີ 2020 ຍ້ອນເຫັນວ່າຍັງມີເວລາເຫຼືອຢູ່ອີກດິນ.

ມາຮອດໄລຍະກາງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຄື ໃນປີ 2013 ເຫັນໄດ້ວ່າສະພາບການມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາຍ. ການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດໄດ້ອ່ວຍໄປໃສ່ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຊັ້ນພື້ນຖານແລະ ເງິນເດືອນພະນັກງານລັດ ກໍຄືເງິນເດືອນຄູກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງວ່າການເຂົ້າສູ່ປະຊາຄົມອາຊຽນແມ່ນຍັງເຫຼືອອີກພຽງແຕ່ 2 ປີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າການສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດຍັງບໍ່ທັນກຽມພ້ອມເທື່ອ, ຈໍານວນນັກຮຽນທີ່ສະໝັກເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດອາຊີວະສຶກສາຍັງມີໜ້ອຍ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສ່ວນໃຫຍ່ຈະສະໝັກເຂົ້າຮຽນໃນມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ສະຖາບັນສ້າງຄູ. ເຖິງວ່າເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ງົບປະມານຂອງສຶກສາກໍເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ແຕ່ການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນໃຫ້ໄດ້ 25% ຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງສຶກສາ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນສາມາດບັນລຸໄດ້.

ສະພາບແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 (ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໄປ)

ບັນຫາທ້າທາຍຫຼັກໃນໄລຍະດັ່ງກ່າວນີ້ກໍຄື ງົບປະມານບໍລິຫານ (ງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ) ຈະມີພຽງແຕ່ປະມານ 10% ຂອງງົບປະມານລວມຂອງສຶກສາ ຊຶ່ງມັນເປັນສິ່ງທ້າທາຍສໍາລັບພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາເມືອງ ໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາໂດຍຜ່ານການນິເທດການສອນ, ການຕິດຕາມເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ, ການສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນການສອນ, ສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ ສະພາບຄວາມຈໍາກັດທາງດ້ານງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ບັນດາກົມວິຊາການຕ່າງໆ ບໍ່ສາມາດລົງຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງວຽກງານຂອງຂະແໜງການໄດ້.

ສະນັ້ນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ຂະແໜງການສຶກສາຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງປະສິດທິຜົນໃນການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

ຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 2 ແລະ ທີ 3 ພາຍໃນປີ 2015

ບົນພື້ນຖານຂອງການປະຕິບັດແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ (ສິກປີ 2007/2008 ເຖິງ 2012/2013) ແລະ ຜົນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບບັນດາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາລະດັບແຂວງ, ຈຶ່ງສາມາດຄາດຄະເນ ຜົນໄດ້ຮັບທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ໃນປີ 2015. ສໍາລັບ ສປປ ລາວ, ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 2 ປະກອບມີ 3 ຕົວຊີ້ບອກຄື: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມ, ອັດຕາລອດເຫຼືອຮອດ ປ. 5 ແລະ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນ ລວມສໍາລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາທີ 2:

ຢູ່ໃນລະດັບຊາດ, ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະສາມາດບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມໄດ້ 99%. ແຕ່ອັດ ຕາລອດເຫຼືອຮອດ ປ.5 ແມ່ນອາດຈະບໍ່ບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະບັນລຸພຽງແຕ່ 75% ທຽບກັບເປົ້າໝາຍ 95% ພາຍໃນປີ 2015. ຖ້າເຮົາສາມາດຫຼຸດອັດຕາປະລະ ແລະ ຄ້າງຫ້ອງ ປ. 1 ລົງໄດ້ ສູງສຸດເຮົາກໍ ຈະສາມາດເພີ່ມອັດຕາລອດເຫຼືອຮອດປ 5 ໄດ້ 78 - 80% ເທົ່ານັ້ນ. ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ສໍາລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ຈະບັນລຸປະມານ (72%) ທຽບໃສ່ຄາດໝາຍ 75% ໃນປີ 2015.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 3:

ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຂອງເດັກອາຍຸ 3-5 ປີ ສໍາລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາ ຊັ້ນປະຖົມ ແມ່ນຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ພາຍໃນປີ 2015. ແຕ່ວ່າ ຖ້າລະດັບການສຶກສາສູງຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ດັດຊະນີຄວາມສະ ເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຍັງຕໍ່າລົງເທົ່ານັ້ນ: ດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສໍາລັບການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດ ທະຍົມປາຍ ຈະບັນລຸໄດ້ພຽງແຕ່ 0.94 ແລະ 0.87 ຕາມລຳດັບ ໃນປີ 2015.

ບົນພື້ນຖານຕົວເລກໃນລະດັບຊາດຂ້າງເທິງນັ້ນ ຍັງມີຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນແຕ່ລະແຂວງ ສໍາລັບການຄາດຄະ ເນການບັນລຸຄາດໝາຍພາຍໃນປີ 2015.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 2:

ມີ 3 ແຂວງຄື (ຜົ້ງສາລີ, ຫົວພັນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ) ທີ່ຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ ຊັ້ນປະຖົມ 98% ພາຍໃນປີ 2015. ສໍາລັບອັດຕາລອດເຫຼືອເຖິງຊັ້ນປະຖົມປີ 5 ນັ້ນ, ມີພຽງແຕ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ 95%, ສ່ວນແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ໄຊຍະບູລີ, ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ບໍລິຄໍາໄຊ ອາດຈະບັນລຸໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 90%. ຍັງມີ 4 ແຂວງທີ່ມີອັດຕາປະລະ ປ 1 ສູງກວ່າ 15% ຊຶ່ງມັນເປັນອຸປະສັກທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນໄລຍະສອງ ສາມປີຂ້າງໜ້ານີ້. ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ 75% ສໍາລັບອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກ ໂຕນຢູ່ໃນແຕ່ລະພາກພື້ນຂອງລາວ. ຢູ່ພາກເໜືອ ມີພຽງແຕ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ ທີ່ຈະບໍ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້, ສ່ວນຢູ່ທາງພາກໃຕ້ ແມ່ນມີຫຼາຍແຂວງທີ່ມີຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ຕໍ່າ ຊຶ່ງເລີ່ມແຕ່ແຂວງຄໍາມ່ວນລົງໄປ.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 3:

ເຫັນໄດ້ວ່າດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກໍມີຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນແຕ່ລະແຂວງ. ບໍ່ມີແຂວງໃດທີ່ຈະ ບັນລຸໄດ້ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນທຸກຊັ້ນການສຶກສາ (ແຕ່ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນຈົນເຖິງຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ). ນອກຈາກແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ ແລະ ແຂວງເຊກອງແລ້ວ, ບັນດາແຂວງອື່ນໆ ຈະສາມາດຫຍັບເຂົ້າໃກ້ການບັນ ລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ. ສໍາລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນນັ້ນ, ມີພຽງແຕ່ ແຂວງຈໍາປາສັກ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ, ແຂວງຄໍາມ່ວນ ແລະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ທີ່ຈະບັນລຸ ຫຼື ລື່ນຄາດໝາຍດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ພາຍໃນປີ 2015.

ບັນຫາທ້າທາຍຕໍ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາຂອງຂະແໜງການສຶກສາ

ບັນຫາທ້າທາຍຕໍ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ 2 ແມ່ນການປະລະ ແລະ ຄ້າງຫ້ອງຂອງນັກຮຽນໃນຊັ້ນ ປ 1. ໃນໄລຍະ 6 ປີຜ່ານມາ ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະ 2 ປີຫຼັງນີ້ ສະພາບດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ໄດ້ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນເທົ່າທີ່ຄວນ. ຜົນຂອງກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ໄດ້ຍັງຢືນວ່າ ໃນເຂດຊົນນະບົດ, ຜູ້ປົກຄອງເອົາລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາໄປທົ່ງໄຮ່ທົ່ງນາ ນໍາໃນຊ່ວງໄລຍະເຮັດການຜະລິດກະສິກໍາ. ຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ທົ່ງໄຮ່ທົ່ງນາເຫຼົ່ານັ້ນ ແມ່ນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນ, ສະນັ້ນ ເດັກ ແລະ ຜູ້ປົກຄອງ ຈຶ່ງຈໍາເປັນຕ້ອງພັກອາໄສຢູ່ຕາມທົ່ງໄຮ່ທົ່ງນາໃນບາງໄລຍະ. ສາຍເຫດອື່ນໆ ທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ກັບການປະລະ ແລະ ຄ້າງຫ້ອງຂອງນັກຮຽນ ປ 1 ແມ່ນການຂາດໂອກາດການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ໂຮງຮຽນມູນລະປະຖົມຍັງມີຫຼາຍ ແລະ ຈໍານວນຫ້ອງຮຽນຄວບຄູ່ກວມເປີເຊັນສູງ.

ຜົນຈາກການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃນປີ 2009 ສໍາລັບນັກຮຽນ ປ5 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ປະມານ 20% ຂອງນັກຮຽນ ປ5 ບັນລຸໄດ້ລະດັບຄວາມຮູ້ດ້ານພາສາລາວ ທີ່ຈະສາມາດຮຽນຕໍ່ໄດ້ໃນລະດັບມັດທະຍົມຕົ້ນ. ຜົນການປະເມີນຍັງສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຍັງມີຄວາມແຕກໂຕນທາງດ້ານການຮຽນຮູ້ພາສາລາວຂອງນັກຮຽນຢູ່ໃນແຕ່ລະແຂວງ. ດັ່ງນັ້ນ ຄູສອນຈໍາເປັນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນທີ່ບໍ່ປາກພາສາ ລາວ-ໄຕ ໃນການຮຽນພາສາລາວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນຫ້ອງຮຽນຄວບ. ນອກນັ້ນ ຜົນຂອງການຮຽນວິຊາຄະນິດສາດແມ່ນຍັງຕໍ່າ ຊຶ່ງສ່ວນໜຶ່ງແມ່ນເນື່ອງມາຈາກທັກສະດ້ານພາສາທີ່ເປັນພື້ນຖານ ໂດຍສະເພາະຄໍາສັບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິຊາຄະນິດສາດ (ລວມທັງວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ).

ມາດຕະການໜຶ່ງເພື່ອແກ້ໄຂຜົນການຮໍາຮຽນທີ່ຍັງອ່ອນນັ້ນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດເທົ່າທີ່ຄວນ ຍ້ອນຍັງຂາດການຮຽນບໍາລຸງໃນໄລຍະພັກໂຮງຮຽນ.

ບັນຫາທ້າທາຍອີກອັນໜຶ່ງກໍຄື ການຂາດເຂີນຄູໃນໂຮງຮຽນປະຖົມຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. ການວິເຄາະຂໍ້ມູນຂອງລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ ໃນສົກປີ 2012/13 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູໃນທຸກໆແຂວງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບດໍາລັດຂອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 177/ນຍ ກ່ຽວກັບ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ.

ການປັບປຸງ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ (ຕາມເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 3) ແມ່ນມີອຸປະສັກຍ້ອນມີຄວາມຮັບຮູ້ ແລະ ຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບ (i) ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ຊຶ່ງເປັນປະເດັນສໍາຄັນ ທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂ; ແລະ (ii) ສິດທິຂອງເດັກທຸກຄົນໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ. ນອກນັ້ນ ຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບເດັກນ້ອຍທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນຍັງບໍ່ທັນເປັນລະບົບ ແລະ ກວ້າງຂວາງ ຊຶ່ງລວມທັງເດັກພິການ, ເດັກໃຊ້ແຮງງານແລະ ເດັກຄົນອື່ນໆ ທີ່ບໍ່ສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ. ການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ສະຫວັດດີການເດັກ ແມ່ນເປັນປະເດັນສໍາຄັນທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂພາຍໃຕ້ຂອບສິດທິເດັກ.

ນະໂຍບາຍເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທ້າທາຍຕໍ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ

ແຕ່ລະແຂວງຕ້ອງພັດທະນາແຜນ ແລະ ປັບປຸງການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູ ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນສູນກາງ.

ການຮັບນັກຮຽນຄູເຂົ້າໃນບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ຄວນສອດຄ່ອງກັບແຜນຂອງບັນດາແຂວງເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການສະໜອງຄູໄດ້ຮັບການປັບປຸງທີ່ດີ. ອີກທາງເລືອກໜຶ່ງເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນໃນການສັບຊ້ອນຄູ ໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍ ແມ່ນການສ້າງຄູທີ່ສາມາດສອນໄດ້ຢ່າງໜ້ອຍ 2 ວິຊາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງ ຫຼັກສູດສ້າງຄູກ່ອນປະຈໍາການຂອງບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ, ພ້ອມທັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູທີ່ປະຈໍາການຢູ່ແລ້ວ.

ເພື່ອເປັນການປັບປຸງການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູ, ຄວນສົ່ງເສີມການຝຶກອົບຮົມໃນໂຮງຮຽນ (INSET) ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນທີ່ໄດ້ຖອດຖອນໄດ້ຈາກວິທີການຂອງໂຄງການ SMARTT ແລະ ITSME ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການໄຈກາ.

ສໍາລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄວນສືບຕໍ່ເນັ້ນໃສ່ການຂະຫຍາຍແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນຊຸມຊົນສໍາລັບໂຮງຮຽນມຸນລະປະຖົມ ແລະ ຫ້ອງກຽມປະຖົມສໍາລັບໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ. ຄວນມີການຕິດຕາມບັນດາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫ້ອງກຽມປະຖົມ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີແຕ່ເດັກ 5 ປີເທົ່ານັ້ນທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນແຜນງານດັ່ງກ່າວນີ້.

ການສຶກສາຫຼັງຂັ້ນພື້ນຖານ

ຈາກການວິເຄາະການສຶກສາຫຼັງຂັ້ນພື້ນຖານ ໄດ້ປາກົດເຫັນ 2 ປະເດັນຫຼັກຄື:

1. ການສະໜັກເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ສາຍອາຊີວະສຶກສາແມ່ນມີໜ້ອຍ, ສ່ວນການເຂົ້າຮຽນໃນສາຍການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຫຼື ມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ສາຍສ້າງຄູແມ່ນມີຫຼາຍ ເມື່ອທຽບກັບຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນຳວ່ານັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຄວນສົ່ງເຂົ້າໄປຮຽນໃນຊັ້ນ ແລະ ສາຍວິຊາຮຽນຕ່າງໆບົນພື້ນຖານຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ເປົ້າໝາຍໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດ, ແທນທີ່ຈະອະນຸຍາດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປເຂົ້າຮຽນຕາມຄວາມມັກຂອງຕົນເອງ.
2. ຄຸນນະພາບ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແມ່ນເປັນປະເດັນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກໆຂະແໜງການຍ່ອຍ ຂອງການສຶກສາຫຼັງການຂັ້ນພື້ນຖານ ໃນທາງດ້ານການສິດສອນ ແລະ ການຮຳຮຽນ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນຳວ່າຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຂອງຂະແໜງການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງວິທີທາງ ແລະ ເຄື່ອງມືໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບໃນໄລຍະຍາວ ແລະ ໄລຍະສັ້ນ ລວມທັງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ດ້ານວິຊາອາຊີບ ເພື່ອການຍົກລະດັບພະນັກງານໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບວາລະໃນການພັດທະນາຂອງປະເທດຊາດ ແລະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍແຫ່ງຊາດ ພາຍໃນປີ 2020.

ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ

ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ພາຍໃຕ້ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ/ຂອບນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ໄດ້ກຳນົດນະໂຍບາຍດ້ານການຄຸ້ມຄອງຈຳນວນໜຶ່ງ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ເພີ່ມການກະຈາຍອຳນາດຂອງການໃຫ້ບໍລິການສຶກສາລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ປັບປຸງການວາງແຜນນະໂຍບາຍ, ງົບປະມານ ແລະ ການຕິດຕາມການປະຕິບັດງານຂອງຂະແໜງການ, ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ ໂດຍຜ່ານການເຊື່ອມສານວຽກງານ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງລັດຖະບານ. ເຖິງວ່າໄດ້ມີການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນຂົງເຂດທີ່ໄດ້ກ່າວມານີ້, ແຕ່ກໍຍັງມີບັນຫາທ້າທາຍ ໃນຂົງເຂດ ການບໍລິຫານ-ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາໃນຊຸມປີທີ່ຈະມາເຖິງ.

ກະຊວງສຶກສາທິການ ໄດ້ປັບປຸງໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຄືນໃໝ່ ໃນປີ 2011 ເພື່ອເນັ້ນໜັກ ແລະ ດຳເນີນວຽກງານສຸມໃສ່ລະບຽບການຕ່າງໆ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ທິດທາງຂອງລັດຖະບານໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າຊຶ່ງລວມທັງການເຕົ້າໂຮມເອົາຄະນະກຳມາທິການກໍາລາແຫ່ງຊາດເຂົ້າມາຮ່ວມກັບກະຊວງສຶກສາ. ໃນປີ 2012 ໄດ້ມີຄຳສັ່ງແນະນຳໃໝ່ອອກມາ ຊຶ່ງຮູ້ກັນໃນຊື່ “3 ສ້າງ” ທີ່ກຳນົດລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ, ຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຜົນສໍາເລັດຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວໃນຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ ຈະຂຶ້ນກັບຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃນການຕີຄວາມໝາຍ, ການເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງເຖິງຖອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ໜ້າທີ່ໃໝ່ນີ້. ສະນັ້ນ ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີການພັດທະນາຄວາມສາມາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນທຸກຂັ້ນ ໄປຄຽງຄູ່ກັບການມອບໝາຍໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້, ການປະສານງານລະຫວ່າງວຽກງານແຜນການ, ງົບປະມານ ແລະ ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ຍັງບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ ເພື່ອສົ່ງເສີມເຮັດໃຫ້ການວາງແຜນນະໂຍບາຍ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ການຕິດຕາມຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ/ຂອບນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການມີປະສິດທິພາບ. ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັດແໜ້ນຂຶ້ນຕໍ່ການພົວພັນຍຸດທະສາດລະຫວ່າງທັງສາມວຽກຫຼັກນີ້ ໃນຊຸມປີທີ່ຈະມາເຖິງນີ້ ເພື່ອນຳໄປສູ່ການວາງແຜນນະໂຍບາຍທີ່ອີງຕາມສະພາບການຕົວຈິງ ໂດຍໃຫ້ບຸລິມະສິດກັບການວາງແຜນງົບປະມານ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບຄວາມສາມາດດ້ານການເງິນ ຊຶ່ງລວມທັງການສ້າງແຜນຂອບໃຊ້ຈ່າຍໄລຍະກາງ ແລະ ການຕິດຕາມການປະຕິບັດງານປະຈຳປີ ຂອງຂະແໜງການນີ້. ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງສ້າງຂຶ້ນພາຍໃຕ້ຄະນະຮັບຜິດຊອບປະສານງານ-ສະໜັບສະໜູນດ້ານວຽກງານຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ແຜນການ, ການເງິນແລະຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນ(ໜ່ວຍງານທີ3-Focal Group 3).. ການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູທີ່ຍັງບໍ່ທັນມີປະສິດທິພາບທີ່ເກີດຂຶ້ນໃນປະຈຸບັນນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ ແລະ ແກ້ໄຂໃນຊຸມປີຕໍ່ໜ້າ.

ປັດຈຸບັນລະບົບການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງສູນກາງ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີ, ບໍ່ທັນເວລາ ແລະ ຍັງບໍ່ທັນມີປະສິດທິຜົນເທື່ອ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງສາທາລະນະຊົນກໍມີຂອບເຂດຈຳກັດເຊັ່ນກັນ. ເວບໄຊຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຍົກລະດັບເພື່ອເຊື່ອມຕໍ່ກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງທັງໝົດ. ນອກຈາກນັ້ນ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນລະຫວ່າງບັນດາກົມຕ່າງໆຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ. ໃນປະຈຸບັນນີ້, ມີໂຄງການຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂະແໜງການສຶກສາ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ຊຶ່ງມັນສົ່ງຜົນໃຫ້ລັດຖະບານຕ້ອງແບກຮັບຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການບໍລິຫານສູງຂຶ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າ ໂຄງການດັ່ງກ່າວນີ້ໄດ້ສອດຄອງກັບແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຕາຕະລາງນະໂຍບາຍ ແລະ ໄດ້ປະກອບສ່ວນເຂົ້າການພັດທະນາຂະແໜງການແລ້ວກໍຕາມ. ນອກຈາກການຂາດການປະສານສົມທົບກັນແລ້ວ, ບັນດາໂຄງການສ່ວນຫຼາຍ ປາກົດວ່າບໍ່ມີແຜນການດ້ານຄວາມຍືນຍົງ. ການນຳໃຊ້ວິທີການໂດຍອີງໃສ່ແຜນງານທີ່ໃຊ້ຂະບວນການໃນການລາຍງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການເງິນທີ່ປະສົມປະສານກັນ ພາຍໃຕ້ຄວາມເປັນເຈົ້າການ/ການນຳພາຂອງລັດຖະບານ ເປັນວິທີການໜຶ່ງທີ່ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍບໍລິຫານຕ່າງໆ ແລະ ມີຄວາມຍືນຍົງສຳລັບຜົນປະໂຫຍດຂອງຂະແໜງການ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ຄາດວ່າໜ່ວຍງານວິຊາການຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຄະນະຮັບຜິດຊອບປະສານງານ-ສະໜັບສະໜູນວຽກງານການສຶກສາ ຈະຊ່ວຍສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ປັບປຸງເຮັດໃຫ້ບັນດາແຜນງານ/ໂຄງການ ທີ່ໄດ້ສະໜັບສະໜູນໂດຍຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ເພື່ອເພີ່ມທະວີປະສິດທິຜົນ ແລະ ຜົນຮັບ ໃນການບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.

ການສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ການສຶກສາແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນ

ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ປີ 2011-2015 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍລະບົບການສຶກສາ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາໄປຄຽງຄູ່ກັນ. ເພື່ອສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ນະໂຍບາຍນີ້, ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ເພີ່ມສ່ວນແບ່ງຂອງງົບປະມານລັດເຂົ້າໃນຂະແໜງການສຶກສາຈາກ 13% ເປັນ 18% ແລະ ເພີ່ມການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເຂົ້າໃນການລົງທຶນ “ຊ່ອງຫວ່າງງົບປະມານ”.

ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນໃນປະລິມານທີ່ຕໍ່ານັ້ນ ແມ່ນເປັນອຸປະສັກຕົ້ນຕໍ ຂອງການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ. ສະນັ້ນ ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ເພີ່ມສັດສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ ໃຫ້ເປັນ 25% ຂອງງົບປະມານລວມຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃຫ້ໄດ້ພາຍໃນປີ 2015 ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ.

ເຖິງແນວໃດກໍດີ, ນັບແຕ່ປີ 2011 ໄດ້ມີການວາງບຸລິມະສິດເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງກາສຶກສາ (ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ, ການບັນຈຸຄູ) ແລະ ນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ ລັດຖະບານໄດ້ເພີ່ມເງິນເດືອນໃຫ້

ລັດຖະກອນ ລວມທັງຄູອີກດ້ວຍ. ທັງນີ້ ກໍເພື່ອຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນເປັນ ກ້າວໆ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ງົບປະມານສໍາລັບການສຶກສາ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 17% ຂອງງົບປະມານລັດຖະບານ. ຄຽງຄູ່ ກັນນັ້ນ, ງົບປະມານບໍລິຫານຍັງຈຳກັດຫຼາຍ ບໍ່ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການອັນຈຳເປັນຂອງການ ບັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ. ຕໍ່ໜ້າສະພາບການນີ້, ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງພິຈາລະນາເຖິງປະເດັນບັນຫາດ້ານນະ ໂຍບາຍທີ່ສໍາຄັນຈຳນວນໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ເງິນເດືອນພະນັກງານສຶກສາ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ກວມເອົາ 11% ຂອງງົບປະມານລວມຂອງລັດແລ້ວ, ແລະ ອາດຈະ ເພີ່ມຂຶ້ນສູງຕື່ມ ພາຍໃນປີ 2015. ສະນັ້ນຄວນເອົາໃຈໃສ່ໃນການນໍາໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນຂອງຂະແໜງການ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ ເຊັ່ນ: ການວາງງົບປະມານ ແລະ ນະໂຍບາຍສໍາລັບຄູ ຄວນດໍາເນີນໄປຢ່າງສົມເຫດສົມຜົນ (ລວມທັງເງິນເດືອນແລະນະໂຍບາຍໃນການບັນຈຸ/ການສັບຊ້ອນຄືນໃໝ່).
2. ຍ້ອນງົບປະມານສໍາລັບຂະແໜງການສຶກສາມີຈຳກັດ ການຮັບຄູເພີ່ມຕື່ມຄວນມີການຮຸ້ນຕອງໃຫ້ຖີ່ຖ້ວນ. ສະນັ້ນ, ຖ້າເປັນໄປໄດ້ ຄວນຮັກສາຈຳນວນຄູໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະສົ່ງເສີມ ການຄຸ້ມຄອງຄູໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ ໂດຍຜ່ານການສັບຊ້ອນຄູຄືນໃໝ່.
3. ຄວາມອາດສາມາດຂອງລັດຖະບານໃນການເພີ່ມງົບປະມານບໍລິຫານ ໄດ້ມາເຖິງຂອບເຂດທີ່ຈຳກັດແລ້ວ, ດັ່ງ ນັ້ນ ການລົງທຶນໃສ່ການຂະຫຍາຍພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃໝ່ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນລົງ.
4. ບຸລິມະສິດຂອງບັນດາໂຄງການລົງທຶນ (ພາຍໃນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ) ຄວນຫັນ ປ່ຽນຈາກການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການສຶກສາໄປສູ່ງານບັບປຸງລະບົບ (ນັ້ນກໍຄືການບັບປຸງຄຸນນະພາບ).

I. ສະພາບການຂອງການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງ

1.1 ພາກສະເໜີ

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືໃນກອງປະຊຸມຂອງໜ່ວຍວິຊາການຕ່າງໆ ໃນເດືອນພຶດສະພາ 2012 ໃນໄລຍະການກະກຽມກອງປະຊຸມຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາປະຈຳປີ ທີ່ແຂວງສາລະວັນ ແລະ ພາຍຫຼັງການສົນທະນາຮ່ວມກັບບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາແລ້ວ, ຈຶ່ງໄດ້ມີການຕັດສິນໃຈເພື່ອດຳເນີນການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (ESDP 2011-15). ການປະເມີນຜົນນີ້ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປະເມີນຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ຜົນສຳເລັດໃນຜ່ານມາ, ພ້ອມທັງປະເມີນເຖິງຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະບັນລຸຄາດໝາຍຕ່າງໆໃນໄລຍະເວລາທີ່ຍັງເຫຼືອຢູ່ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015. ການປະເມີນຜົນນີ້ ແມ່ນເພື່ອ (i) ກວດເບິ່ງຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາຄາດໝາຍຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ພ້ອມທັງລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານກ່ຽວກັບຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2009-2015) ທີ່ໄດ້ອະນຸມັດແລ້ວ; (ii) ແນະນຳແນວຄວາມຄິດເບື້ອງຕົ້ນສຳລັບການສ້າງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໃນໄລຍະຕໍ່ໄປ (2016-2020), ຊຶ່ງຈະເປັນບ່ອນສ່ວນໜຶ່ງຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ VIII ແຕ່ປີ 2016-2020; ແລະ (iii) ໃຫ້ທິດທາງ ແລະ ເປັນເອກະສານອ້າງອີງສຳລັບບົດສະເໜີໂຄງການຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ກອງທຶນຮ່ວມສາກົນເພື່ອການສຶກສາ (GPE-ຊຶ່ງຜ່ານມາ ເອີ້ນວ່າ EFA-FIT). ການປະເມີນດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ກວມເອົາທັງການກຳນົດເປົ້າໝາຍບາງອັນໃໝ່ ແລະ ການຈັດບຸລິມະສິດທາງດ້ານນະໂຍບາຍຕ່າງໆ. ການປະເມີນນີ້ ຍັງໄດ້ສຶກສາກ່ຽວກັບການເຊື່ອມຕໍ່ກັນລະຫວ່າງບັນດານະໂຍບາຍບຸລິມະສິດຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2011-2015 ກັບມະຕິຂອງກອງປະຊຸມໃຫຍ່ ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກປະຊາຊົນປະຕິວັດລາວ(2011) ແລະ ຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (2007-2015) ຊຶ່ງມັນຈະຊ່ວຍເຮັດໃຫ້ 2 ເອກະສານທີ່ສຳຄັນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເຊັ່ນວ່າ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2011-2015 ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ (2007-2015) ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງສະໝັດແໝ້ນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ຕົກລົງຮ່ວມກັນ ໃນຂອບການຮ່ວມມືພາຍໃນໜ່ວຍງານວິຊາການຂະແໜງການສຶກສາ ຜົນການປະເມີນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາແມ່ນຕ້ອງມີຄຸນນະພາບສູງ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບນະໂຍບາຍບຸລິມະສິດ ຈະສາມາດນຳມາສົນທະນາຢ່າງເປີດກວ້າງ ແລະ ຫາບົດສະຫຼຸບທີ່ເປັນເອກະພາບກັນກ່ຽວກັບວິທີການກ້າວໄປຂ້າງໜ້າ. ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງນີ້ ອາດຈະນຳໄປສູ່ການກຳນົດທາງເລືອກນະໂຍບາຍບຸລິມະສິດເພື່ອບັນລຸຜົນສູງສຸດ ໃນການແກ້ໄຂອຸປະສັກສຳຄັນທີ່ຂະແໜງການປະເຊີນໜ້າຢູ່ ແລະ ທັງເປັນທາງເລືອກທີ່ອີງຕາມການປະເມີນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ທີ່ສາມາດນຳມາໃຊ້ໄດ້.

ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ອະທິບາຍຫຍໍ້ກ່ຽວກັບ: ເປົ້າໝາຍ, ທິດທາງ, ຈຸດປະສົງ, ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດດ້ານການເງິນ, ພ້ອມທັງຂໍ້ກຳນົດດ້ານການຕິດຕາມສຳລັບໄລຍະເວລາແຕ່ປີ 2011 ເຖິງປີ2015. ຕາຕະລາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສານັ້ນໄດ້ກຳນົດ 96 ຍຸດທະສາດສາດ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ຈະຕ້ອງບັນລຸ ສຳລັບປີ 2015 ພ້ອມທັງ ກຳນົດບັນດານິຕິກຳ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ຮັບຜິດຊອບໃນຂັ້ນສູນກາງ. ນອກນັ້ນ ກໍຍັງມີການກຳນົດງົບປະມານລະອຽດ ເພື່ອຕອບສະໜອງໃຫ້ແຜນການ 5 ປີ ແລະ ຍັງມີບົດສະຫຼຸບຫຍໍ້ ຊຶ່ງໄດ້ປະກອບຢູ່ໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາສະບັບຈັດພິມເຜີຍແຜ່. ການຄາດຄະເນການເງິນນີ້ ແມ່ນອີງຕາມການສົມມຸດຖານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກຊັ້ນການສຶກສາ, ການເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃນໄລຍະເວລານັ້ນ, ອັດຕາການເລື່ອນຂັ້ນ, ເລື່ອນຊັ້ນ,ການປັບປຸງປະສິດທິພາບພາຍໃນ ແລະ ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງງົບປະມານບໍລິຫານ ແລະ ງົບປະມານເພື່ອການລົງທຶນ. ການຄິດໄລ່ຊ່ອງຫວ່າງງົບປະມານເພື່ອມາຮັບໃຊ້ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໃຫ້ໄດ້ເຕັມສ່ວນພາຍໃນປີ 2015ນັ້ນ ແມ່ນອີງຕາມສົມມຸດຖານກ່ຽວກັບການຂະຫຍາຍໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ລາຍຈ່າຍຂອງລັດຖະບານ ລວມທັງສ່ວນແບ່ງຂອງລາຍຈ່າຍລັດຖະບານຕໍ່ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ສ່ວນແບ່ງຂອງລາຍຈ່າຍລັດຖະບານທີ່ຈັດສັນໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ. ນັບຕັ້ງແຕ່ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ຮັບການອະນຸມັດເປັນຕົ້ນມາ, ໄດ້ມີການສັງລວມການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໂດຍແຍກຕາມຂະແໜງການຍ່ອຍ, ປະເພດໜ້າວຽກ ແລະ ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ

ຂອງໂຄງການ. ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະລະບຸໄດ້ຢ່າງຈະແຈ້ງຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ວ່າການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການ ເພື່ອການພັດທະນານັ້ນ ໄດ້ຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ບ່ອນໃດ ແລະ ເພື່ອຈຸດປະສົງໃດ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ມັນກໍຍັງເປັນໄປ ໄດ້ທີ່ຈະປຽບທຽບງົບປະມານທີ່ຕ້ອງການສໍາລັບແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາກັບການສະໜອງງົບປະມານໂຕຈິງ ໃນໄລຍະ 3 ປີທໍາອິດ ແລະ ເພື່ອຊອກຫາການພົວພັນກັນ ຂອງການສະໜອງງົບປະມານໃນອະນາຄົດ ກໍຄືໃນປີ 2015. ໃນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນ ຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາສໍາລັບຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຊຶ່ງບໍ່ ແມ່ນສໍາລັບແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ໃນໄລຍະຜ່ານມາຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ເຂົ້າ ໃນການທົບທວນຂະແໜງການຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນໄລຍະ 2 ປີທໍາອິດ ກໍຄືໃນປີ 2011 ແລະ 2012, ປະຈຸບັນ ກົມກວດກາກໍກໍາລັງດໍາເນີນການປັບປຸງຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ເປັນລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ປະ ເມີນຜົນການປະຕິບັດງານຂອງຂະແໜງການ ໂດຍອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບຕົວຈິງ. ຄວາມຈິງລະບົບນີ້ຄວນຈະໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້ ເພື່ອການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງນີ້ ແຕ່ວ່າ ລະບົບດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນສ້າງແລ້ວສົມບູນເທື່ອ. ການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງນີ້ ຄວນສຶກສາຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ແລະ ລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການປະຕິບັດງານຂອງຂະແໜງ ການ ໂດຍອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບເພື່ອກໍານົດວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ດີທີ່ສຸດສໍາລັບ ຂອບປະເມີນຜົນຂະແໜງການທີ່ຈະ ນໍາໃຊ້ຈົນເຖິງປີ 2020.

ມັນເຖິງເວລາແລ້ວ ທີ່ຈະທົບທວນຄວາມຄືບໜ້າຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ເນື່ອງຈາກວ່າ ໃກ້ຈະມາຮອດໄລຍະກາງຂອງໄລຍະເວລາແຕ່ປີ 2011 ເຖິງປີ 2015. ຕາຕະລາງວາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ກໍານົດຂອບແນວຄວາມຄິດເພື່ອການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງນີ້, ເຖິງແມ່ນວ່າມັນ ຈໍາເປັນທີ່ຕ້ອງລະບຸວ່າບັດໄຈນໍາເຂົ້າອັນໃດຈາກຂັ້ນແຂວງ ທີ່ຈໍາເປັນສໍາລັບການປະເມີນຄວາມຄືບໜ້າຂອງເປົ້າໝາຍປີ 2015 ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ການປະເມີນຜົນນີ້ ຍັງຈະ ສັງລວມເອົາສິ່ງຕ່າງໆ ທີ່ຄະນະກຳມາທິການປະຕິຮູບລະບົບການສຶກສາແຫ່ງຊາດໄດ້ຄົ້ນພົບ ແລະ ຈະສັງລວມເອົາສິ່ງ ເຫຼົ່ານີ້ ເຂົ້າເປັນຄຳແນະນຳສໍາລັບແຜນການສຶກສາໃນໄລຍະ 5 ປີຕໍ່ໄປ ເຖິງປີ 2020. ການກໍານົດຄາດໝາຍສໍາລັບປີ 2020 ນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ພາຍໃຕ້ຂອບເຂດບຸລິມະສິດສູງສຸດຂອງລັດຖະບານ ກໍຄືການຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບ ຄວາມເປັນປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ ແລະ ບົດບາດຂອງດັດສະນີຊັບສິນມະນຸດ (Human Assets Index) ໃນການ ກໍານົດສະຖານະພາບຂອງປະເທດ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການເຊື່ອມ ສານຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກິລາ ເຂົ້າກັບປະຊາຄົມອາຊຽນ ພາຍຫຼັງປີ 2015.

1.2 ສະພາບການປ່ຽນແປງໃໝ່

ໃນເດືອນເມສາຂອງປີ 2009 ໄດ້ສໍາເລັດການສ້າງຕາຕະລາງແຜນນະໂຍບາຍຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການ ສຶກສາ (ESDF) ອັນພື້ນຖານຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (ESDP). ຫຼັງຈາກນັ້ນ ສະພາບການຂອງການ ພັດທະນາ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາ ໃນໄລຍະກາງແມ່ນໄດ້ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາຍ. ໃນຊຸມປີ ກ່ອນເຖິງ 2009 ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາແມ່ນເນັ້ນໃສ່ການສຶກສາຂັ້ນປະຖົມ ແລະ ການສຶກສາຄູ່ ພ້ອມ ດຽວກັນນັ້ນ ລັດຖະບານກໍໄດ້ເພີ່ມງົບປະມານລາຍຈ່າຍບໍລິຫານປົກຄຸມ ໃຫ້ຂະແໜງການສຶກສາໃນແຕ່ລະປີເປັນຈໍາ ນວນຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ສ່ວນແບ່ງຂອງລາຍຈ່າຍຂອງລັດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງສຶກສາ ບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກໍຕາມ ແຕ່ວ່າ ຈໍານວນເງິນຕົວຈິງທີ່ຈັດສັນໃຫ້ການສຶກສາ ແມ່ນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກການຂະຫຍາຍໂຕທາງເສດຖະ ກິດທີ່ມີສູງຂຶ້ນນັ້ນເອງ. ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ສາມາດບັນຈຸໃໝ່ໄດ້ເພີ່ມເຕີມໃນແຕ່ລະປີ. ພ້ອມດຽວກັນນີ້ ໃນແຜນພັດທະນາ ຂະແໜງການສຶກສາຍັງໄດ້ຄາດຄະເນວ່າ ເງິນເດືອນຈະເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີປະມານ (3%) ແລະ ການລົງທຶນຈາກຕ່າງ ປະເທດ ແມ່ນຈະສຸມເຂົ້າໃສ່ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ. ໃນເວລານັ້ນ ກໍຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີຂໍ້ສະຫຼຸບທີ່ເປັນເອກະພາບກັນເທື່ອ ກ່ຽວກັບ ການເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງປະຊາຄົມອາຊຽນ ແລະ ເປົ້າໝາຍຫຼຸດພື້ນອອກຈາກຄວາມເປັນປະເທດດ້ອຍພັດ ທະນາພາຍໃນປີ 2020 ເທື່ອ ຍ້ອນເຫັນວ່າມັນຍັງເຫຼືອເວລາດົນຢູ່ນັ້ນເອງ.

ມາຮອດໄລຍະກາງຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຄື ໃນປີ 2013 ເຫັນໄດ້ວ່າສະ ພາບການມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາຍ. ການລົງທຶນຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນໄດ້ອ່ວຍໄປໃສ່ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນ

ຖານ ແລະ ເງິນເດືອນພະນັກງານລັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເງິນເດືອນຄູ ກໍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ. ເຖິງວ່າການເຂົ້າສູ່ປະຊາຄົມອາຊຽນແມ່ນຍັງເຫຼືອອີກພຽງແຕ່ 2 ປີເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ວ່າ ການສ້າງຊັບພະຍາກອນມະນຸດຍັງບໍ່ທັນກຽມພ້ອມເທື່ອ, ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ສະໝັກເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດອາຊີວະສຶກສາຍັງມີໜ້ອຍ ຍ້ອນວ່າພວກເຂົາເຈົ້າສ່ວນໃຫຍ່ຈະສະໝັກເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດມະຫາວິທະຍາໄລ ຫຼື ຫຼັກສູດສ້າງຄູ. ເຖິງວ່າເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາຈະສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍໂຕຢ່າງແຂງແຮງ ແລະ ງົບປະມານຂອງສຶກສາກໍເພີ່ມຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ ແຕ່ການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນໃຫ້ບັນລຸໄດ້ 25% ຂອງລາຍຈ່າຍທັງໝົດຂອງສຶກສາ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນສາມາດບັນລຸໄດ້.

1.3 ສະພາບແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015 (ແລະ ຫຼັງຈາກນັ້ນໄປ)

ບັນຫາທ້າທາຍຫຼັກໃນການໄລຍະດັ່ງກ່າວນີ້ ຄື ງົບປະມານບໍລິຫານ (ງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ) ຈະມີພຽງແຕ່ປະມານ 10% ຂອງງົບປະມານລວມຂອງຂະແໜງສຶກສາສຶກສາ ຊຶ່ງມັນສິ່ງທ້າທາຍສຳລັບພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສຶກສາແລະ ກິລາເມືອງ ໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ ໂດຍຜ່ານການນິເທດການສອນ, ການຕິດຕາມເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ, ການສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນການສອນ, ສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນ ສະພາບຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ ຈະເຮັດໃຫ້ບັນດາພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ບັນດາກົມວິຊາການຕ່າງໆ ບໍ່ສາມາດລົງຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງວຽກງານຂອງຂະແໜງການໄດ້.

ສະນັ້ນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຂະຫຍາຍການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາ, ຂະແໜງການສຶກສາຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ສືບຕໍ່ປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງວັດຖຸອຸປະກອນ ແລະ ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ.

II. ການບັນລຸຜົນດ້ານການສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 2 ແລະ ທີ 3 ພາຍໃນປີ 2015

ບົນພື້ນຖານຂອງການພັດທະນາການສຶກສາ ໃນໄລຍະ 5 ປີຜ່ານມາ (ສຶກປີ 2007/08 ເຖິງ 2012/13) ແລະ ການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ, ຈຶ່ງໄດ້ມີການຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບທີ່ອາດເປັນໄປໄດ້ ໃນປີ 2015. ສຳລັບ ສປປ ລາວ, ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ 2 ມີ 3 ຕົວບົ່ງຊີ້ຄື: ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມ, ອັດຕາລອດເຫຼືອເຖິງຊັ້ນປະຖົມປີ 5, ແລະ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາທີ 2:

ຢູ່ໃນລະດັບຊາດ, ເຫັນວ່າ ສປປ ລາວ ຈະສາມາດບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມໄດ້ 99%. ແຕ່ອັດຕາລອດເຫຼືອອອດ ປ.5 ແມ່ນອາດບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ ທີ່ຈະບັນລຸພຽງແຕ່ 75% ທຽບກັບເປົ້າໝາຍ 95% ພາຍໃນປີ 2015. ຖ້າເຮົາສາມາດຫຼຸດອັດຕາປະລະ ແລະ ຄ້າງຫ້ອງ ປ. 1 ລົງໄດ້ ສູງສຸດເຮົາກໍຈະສາມາດເພີ່ມອັດຕາລອດເຫຼືອອອດ ປ. 5 ໄດ້ 78-80% ເທົ່ານັ້ນ. ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ຈະບັນລຸປະມານ 72% ທຽບໃສ່ຄາດໝາຍ 75% ໃນປີ 2015.

ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 3:

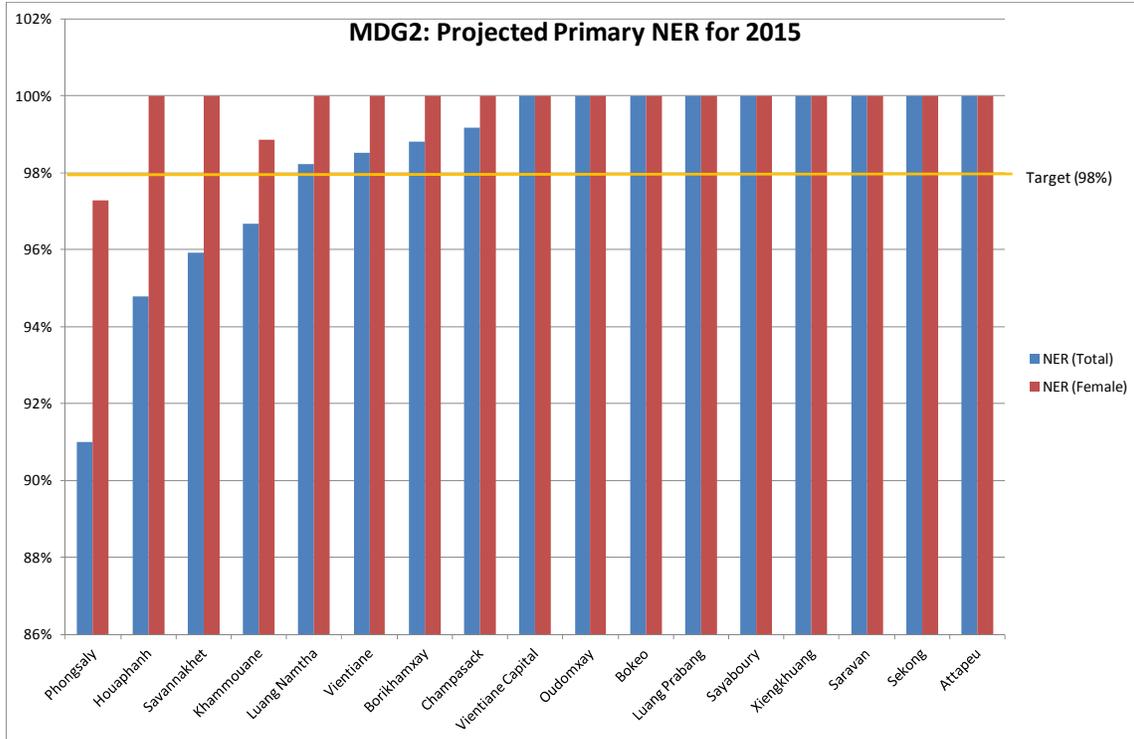
ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ ຂອງເດັກອາຍຸ 3-5 ປີ ສຳລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແມ່ນຈະສາມາດບັນລຸໄດ້ພາຍໃນປີ 2015. ແຕ່ວ່າ ຖ້າລະດັບການສຶກສາສູງຂຶ້ນເທົ່າໃດ, ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຍິ່ງຫ່າງອອກເທົ່ານັ້ນ. ດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ສຳລັບການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍ ຈະບັນລຸໄດ້ພຽງແຕ່ 0.94 ແລະ 0.87 ຕາມລຳດັບ ໃນປີ 2015.

2.1 ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງແຂວງ ໃນການບັນລຸ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາທີ 2 ແລະ ທີ 3 ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 2:

ໂດຍພື້ນຖານແລ້ວ ບັນດາຕົວເລກເຫຼົ່ານີ້ຄາດວ່າຈະບັນລຸຜົນຕາມເປົ້າ ໝາຍພາຍໃນປີ 2015. ປະກອບມີ 3 ແຂວງ (ຜົ້ງສາລີ, ຫົວພັນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ) ທີ່ເປົ້າໝາຍ 98% ສຳລັບ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມ ອາດຈະບໍ່ບັນລຸໄດ້ ພາຍໃນປີ 2015.

ມີ 4 ແຂວງຄື (ຜົ້ງສາລີ, ຫົວພັນ, ຄຳມ່ວນ ແລະ ສະຫວັນນະເຂດ) ທີ່ຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ ຊັ້ນປະຖົມ 98% ພາຍໃນປີ 2015 (ເບິ່ງຮູບພາບຂ້າງລຸ່ມນີ້).

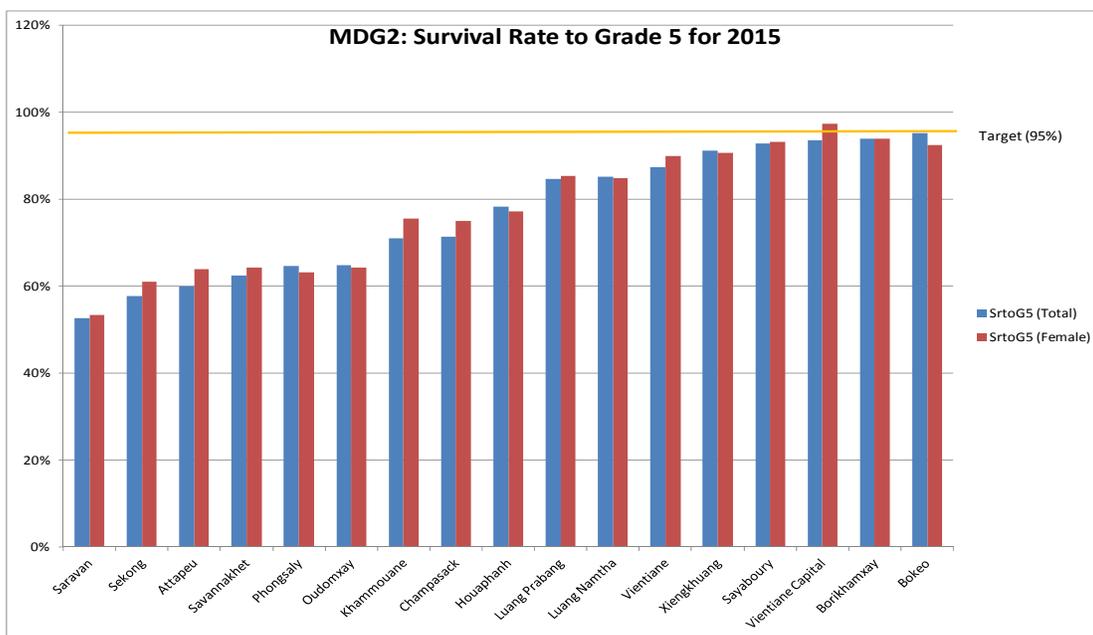
ຮູບທີ 1: ຄາດຄະເນອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິຂອງແຕ່ລະແຂວງໃນປີ 2015

ສຳລັບອັດຕາລອດເຫຼືອເຖິງຊັ້ນປະຖົມປີ 5 ນັ້ນ, ມີພຽງແຕ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ ທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍ 95%, ສ່ວນແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ໄຊຍະບູລີ, ແຂວງວຽງຈັນ ແລະ ບໍລິຄຳໄຊ ອາດຈະບັນລຸໄດ້ຫຼາຍກວ່າ 90%. ຍັງມີ 4 ແຂວງທີ່ມີອັດຕາປະລະ 1 ສູງກວ່າ 15% ຊຶ່ງມັນເປັນອຸປະສັກທ້າທາຍອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນໄລຍະສອງສາມປີຂ້າງໜ້າ. ການບັນລຸເປົ້າໝາຍ 75% ສຳລັບອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແມ່ນມີຄວາມແຕກຕ່າງຢູ່ໃນແຕ່ລະພາກພື້ນຂອງລາວ. ຢູ່ພາກເໜືອມີພຽງແຕ່ແຂວງຜົ້ງສາລີ ທີ່ຈະບໍ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້, ສ່ວນຢູ່ທາງພາກໃຕ້ ແມ່ນມີຫຼາຍແຂວງ ທີ່ມີຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ຕໍ່າລວມທັງແຂວງຄຳມ່ວນ.

ຮູບສະແດງທີ 2 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຜົນໄດ້ຮັບຄາດຄະເນສຳລັບອັດຕາການລອດເຫຼືອເຖິງຊັ້ນປະຖົມປີ 5 ພາຍໃນປີ 2015 ໂດຍຈັດຕາມແຕ່ລະແຂວງ. ເສັ້ນສະແດງນີ້ ໄດ້ຄິດໄລ່ຈາກການສຶກສາຄວາມຄືບໜ້າ ໃນໄລຍະ 6 ປີຜ່ານມາ ແລະ ການຄາດຄະເນສຳລັບປີ 2014/15 ບົນພື້ນຖານຂອງການປ່ຽນແປງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ. ການຄາດຄະເນນີ້ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກ ພະນັກງານຂອງ ພະແນກສຶກສາທິການແລະກິລາແຂວງ.

ຮູບທີ 2: ຄາດຄະເນຜົນໄດ້ຮັບ ສໍາລັບ ອັດຕາການລອດເຫຼືອເຖິງຊັ້ນປະຖົມປີທີ 5

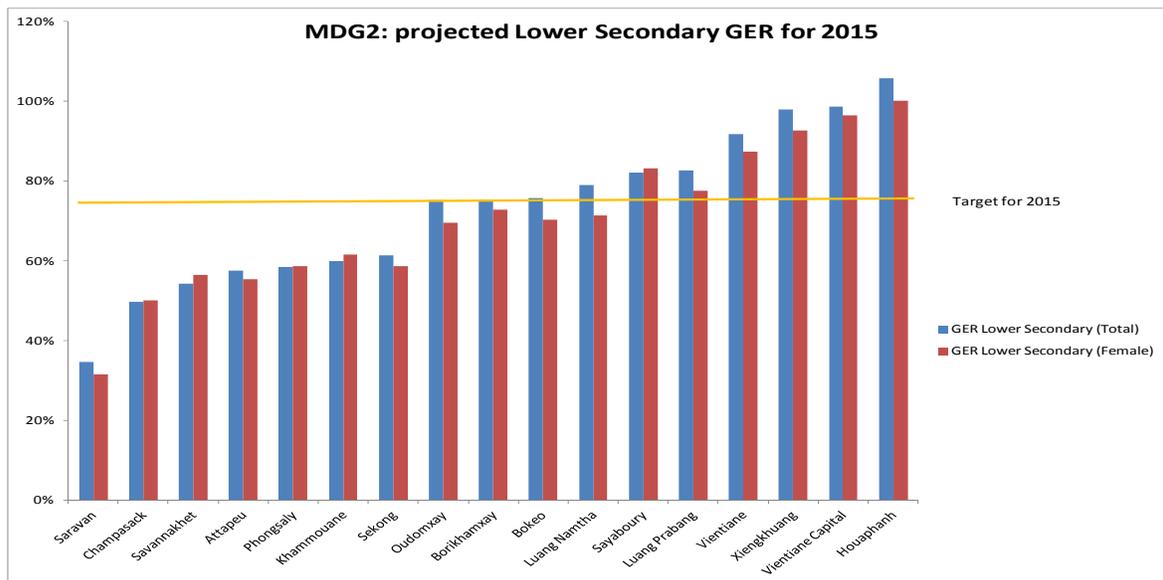

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນສໍາລັບປີ 2007/08 ເຖິງປີ 2012/13 ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນຈະບັນລຸປະມານ (72%) ທຽບໃສ່ຄາດໝາຍ 75% ໃນປີ 2015 ດັ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນເສັ້ນສະແດງ 3 ຊຶ່ງ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແມ່ນຕໍ່າກວ່າອັດຕາສະເລ່ຍແຫ່ງຊາດໃນບັນດາແຂວງພາກໃຕ້.

ຮູບທີ 3: ຄາດຄະເນ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ພາຍໃນປີ

2015

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນ ສໍາລັບ ປີ 2007/08 ເຖິງປີ 2012/13 ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

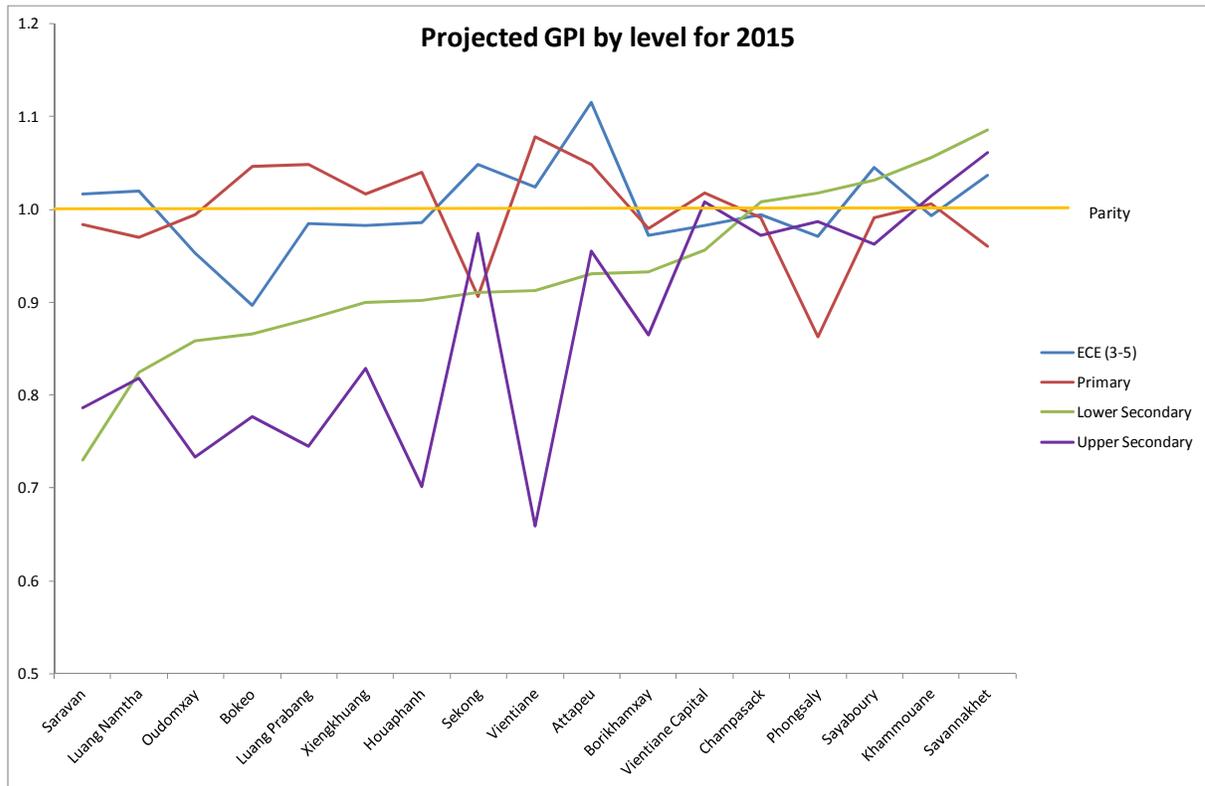
ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາທີ 3:

ເຫັນໄດ້ວ່າດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ກໍມີຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນແຕ່ລະແຂວງ. ບໍ່ມີແຂວງໃດ ທີ່ຈະບັນລຸໄດ້ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນທຸກຊັ້ນການສຶກສາ (ແຕ່ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ຈົນເຖິງ ຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ

) ນອກຈາກ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ ແລະ ແຂວງເຊກອງແລ້ວ, ບັນດາແຂວງອື່ນໆ ຈະສາມາດຫຍັບເຂົ້າໃກ້ການ ບັນລຸຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ. ສໍາລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ນັ້ນ, ມີພຽງແຕ່ ແຂວງຈໍາປາສັກ, ແຂວງຜົ້ງສາລີ, ແຂວງໄຊຍະບູລີ, ແຂວງຄໍາມ່ວນ ແລະ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ທີ່ຈະ ບັນລຸ ຫຼື ລື່ນຄາດໝາຍດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ພາຍໃນປີ 2015.

ເສັ້ນສະແດງ 4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄາດຄະເນຜົນສໍາເລັດຂອງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນທຸກ ແຂວງ. ເສັ້ນສະແດງ 4 ຍັງຈັດລຳດັບແຂວງຕ່າງໆ ຕາມດັດສະນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ສໍາລັບການສຶກສາ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ເສັ້ນສະແດງ 4 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າລະດັບການສຶກສາສູງຂຶ້ນໄປເທົ່າໃດດັດຊະ ນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ຍິ່ງຕໍ່າລົງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ວ່າ ກໍຍັງມີບາງກໍລະນີຍົກເວັ້ນ.

ເສັ້ນສະແດງທີ 4: ຄາດຄະເນຜົນສໍາເລັດ ພາຍໃນປີ 2015 ໃນທາງດ້ານ ດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໂດຍຈັດຕາມ ລະດັບການສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ.

ໝາຍເຫດ: ຂໍ້ມູນສໍາລັບປີ 2007/08 ເຖິງປີ 2012/13 ແມ່ນໄດ້ມາຈາກ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການແລະ ກິລາ.

III. ການວິເຄາະນະໂຍບາຍສຸ່ຜົນສໍາເລັດ: ແຕ່ປີ 2011 ເຖິງກາງປີ 2013

ການວິເຄາະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນນະໂຍບາຍນີ້ ແມ່ນອີງຕາມໂຄງສ້າງຂອງຕາຕະລາງແຜນນະໂຍບາຍ ຂອງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ຕາຕະລາງແຜນນະໂຍບາຍໃນເບື້ອງຕົ້ນນັ້ນ ແມ່ນໄດ້ມາຈາກຂອບພັດທະນາຂະ ແໜງການສຶກສາ ຊຶ່ງເປັນພື້ນຖານຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ໃນນີ້ແມ່ນມັນອີງຕາມ 3 ແຜນງານຂອງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ການວິເຄາະນີ້ໄດ້ກວມເອົາ 2 ກົນໄກຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ພາຍໃຕ້ແຜນງານການຄຸ້ມຄອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະຕິບັດງານ.

3.1 ແຜນງານທີ 1: ຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ

3.1.1 ການຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍ ທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ

ເລີ່ມຕົ້ນຈາກສິກຮຽນປີ 2011/12, ໄດ້ສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ຈຳນວນ 20,000 ກີບຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີ ໃຫ້ໂຮງຮຽນປະຖົມໃນທົ່ວປະເທດ. ສຳລັບສິກປີ 2012/13, ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນມາເປັນ 50.000 ກີບ ແລະ ຍັງໄດ້ສະໜອງເງິນດັ່ງກ່າວໃຫ້ໂຮງຮຽນອະນຸບານ ແລະ ມັດທະຍົມອີກດ້ວຍ. ຈຸດປະສົງຂອງການສະໜອງເງິນດັ່ງກ່າວ ແມ່ນເພື່ອຊ່ວຍລົບລ້າງການເກັບຄ່າທຳນຽມທີ່ບໍ່ເປັນທາງການ ແລະ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນ ໂດຍການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານໃຫ້ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ. ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປັນອຸປະສັກຕໍ່ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ, ໂຄງການອາຊີວະສຶກສາຢູ່ລາວ ທີ່ສະໜັບສະໜູນໂດຍ GIZ ໄດ້ຕັ້ງກອງທຶນສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາໃນມູນຄ່າ 3,800,000 ດອນລາ ພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງປະເທດສະວິດ ແລະ ເຢຍລະມັນ.

3.1.2 ການຫຼຸດຜ່ອນ ອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງ ແລະ ການປະລະການຮຽນ

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຄ້າງຫ້ອງນັ້ນ ໄດ້ມີການອອກດຳລັດສະບັບໜຶ່ງໃນເດືອນພະຈິກ ປີ 2009 ກ່ຽວກັບການສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ. ເຖິງແມ່ນວ່າບັນດາຄູໄດ້ຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງນີ້ກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າ ອຸປະສັກຫຼັກແມ່ນຍ້ອນຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບດຳລັດນີ້ ໃນການຈັດຫ້ອງຮຽນສອນບຳລຸງໃນໂມງເຮັດກິດຈະກຳ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງໂຮງຮຽນໃນການຈັດການບຳລຸງໃນເວລາພັກແລ້ງ. ອັດຕາຄ້າງຫ້ອງ ປ 1 ໄດ້ຫຼຸດລົງຈາກປະມານ 30% ໃນສິກປີ 2008/09 ມາເປັນ 20% ໃນສິກປີ 2012/13.

ການປະລະການຮຽນ ປ 1 ໃນໄລຍະ 6 ປີຜ່ານມາ ໂດຍສະເພາະໃນໄລຍະ 2 ຫຼັງນີ້, ອັດຕາການປະລະການຮຽນ ພັດສູງກວ່າເກົ່າປະມານ 1% ສູງກວ່າໃນໄລຍະສິກປີ 2007/08 ເຖິງສິກປີ 2009/10 (ໃນປະຈຸບັນນີ້ແມ່ນ 11.6% ທຽບກັບ 10.5% ໃນກ່ອນໜ້ານັ້ນ). ອັດຕາການປະລະ ປ.2 ເຖິງ ປ.5 ແມ່ນປະມານ 5-6% ແລະ ມີພຽງແຕ່ອັດຕາປະລະຂັ້ນ ປ.4 ແລະ ປ.5 ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ໄດ້ປັບປຸງຕີຂຶ້ນເລັກນ້ອຍໃນໄລຍະ 6 ປີຜ່ານມາ. ໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືກັບບັນດາເມືອງ ແລະ ແຂວງ, ເຫັນໄດ້ວ່າ ໃນເຂດຊົນນະບົດນັ້ນ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງຈະເອົາລູກຫຼານຂອງພວກເຂົາອອກໄປໄຮ່-ໄປນານຳໃນໄລຍະລະດູການຜະລິດ ຊຶ່ງໄຮ່ນານັ້ນສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນ ແລະ ສະນັ້ນ ພວກເຂົາຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ພັກເຊົາຢູ່ບ່ອນນັ້ນເປັນໄລຍະເວລາດົນສົມຄວນ. ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີນະໂຍບາຍອັນໃດອັນໜຶ່ງເພື່ອຊ່ວຍປັບປຸງເຮັດໃຫ້ປະຕິທິນການຮຽນສອນຄ່ອງກັບໄລຍະຮອບວຽນກະສິກຳ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດເລກທີ 155, ການປັບປຸງອັດຕາການລອດເຫຼືອຮອດ ປ 5 ຈະກາຍເປັນບັນຫາທ້າທາຍອັນໜຶ່ງ.

3.1.3 ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງ ເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ

ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແລະ ບັນດາວິທະຍາໄລເອກະຊົນທີ່ສອນຫຼັກສູດ ໃບປະກາດຊັ້ນສູງຂຶ້ນໄປ ແມ່ນ 2 ຂະແໜງການຍ່ອຍ ທີ່ພາກສ່ວນເອກະຊົນມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ແຕ່ວ່າສ່ວນໃຫຍ່ແລ້ວແມ່ນຢູ່ພາຍໃນນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນເທົ່ານັ້ນ. ການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນສຳລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນໄດ້ຫຼຸດລົງ ໃນໄລຍະ 6 ປີຜ່ານມາ, ແຕ່ວ່າສຳລັບຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນແລ້ວ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ ແມ່ນຍັງຄົງທີ່ຢູ່ໃນລະດັບປະມານ 70%. ສ່ວນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນຂອງພາກສ່ວນເອກະຊົນຢູ່ແຂວງຫຼວງພະບາງ, ຄຳມ່ວນ ແລະ ຈຳປາສັກແມ່ນຫຼຸດລົງ. ສຳລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນນັ້ນ, ການເຂົ້າຮຽນລວມໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນກວມປະມານ 4% , 2% ສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງໃນຈຳນວນນີ້ ແມ່ນຢູ່ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

ນັກສຶກສາຂອງສະຖາບັນການສຶກສາພາກເອກະຊົນໄດ້ກວມອັດຕາສ່ວນຫຼາຍ ເຊັ່ນ: ໃນຫຼັກສູດໃບປະກາດຊັ້ນສູງ ກວມ 64%, ຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີກວມ26% ແລະ ຫຼັກສູດປະລິນຍາໂທກວມ 36%. ແຕ່ວ່າການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນສ່ວນຫຼາຍໃນຂະແໜງການເອກະຊົນເຫຼົ່ານີ້ ແມ່ນໃນຂະແໜງການບໍລິຫານທຸລະກິດເທົ່ານັ້ນ. ຄວນພິຈາລະນາຫຼຸດຜ່ອນການທັບຊ້ອນກັນຂອງການສິດສອນທັງໃນຂະແໜງການລັດ ແລະ ຂະແໜງການເອກະຊົນ ໃນຫຼັກສູດທີ່ມີມູນຄ່າສູງນີ້.

ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແມ່ນໄດ້ຮັບການຊຸກຍູ້ໂດຍຜ່ານທາງຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ສະມາຄົມພໍ່ແມ່ນັກຮຽນ ສຳລັບໂຮງຮຽນມັດທະຍົມ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາ

ການສຶກສາຂັ້ນບ້ານນີ້ ມີໜ້າທີ່ໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາໂຮງຮຽນ. ຈາກການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາຂີດຄວາມອາດສາມາດ ຂອງຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນ ບ້ານ ຖ້າຢາກໃຫ້ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນການພັດທະນາການສຶກສາໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນ. ຄະນະກຳມະ ການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານມີໜ້າທີ່ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາການສຶກສາຂອງບ້ານ ຊຶ່ງກວມເອົາແຕ່ ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ຈົນຮອດມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ. ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ສ້າງຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບມາດຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາໃຫ້ແກ່ ຄພສບ ແລະ ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ໃນການບໍລິຫານໂຮງຮຽນ. ຊຶ່ງຄູ່ມືດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາໂດຍການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນລະຫວ່າງບັນດາກົມ ວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານວິຊາການຈາກອົງການ UNICEF ໂດຍຜ່ານ ວິທີການແບບ ໂຮງຮຽນຄຸນນະພາບ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຈາກອົງການ JICA ໂດຍຜ່ານ ໂຄງການ CIED I ແລະ II. ມາດຖານໃນ ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດນີ້ຄວນໄດ້ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ໂດຍໃຫ້ເປັນວຽກຂອງໜ່ວຍວິຊາການ ຕ່າງໆ.

3.1.4 ການລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ

ແຜນງານ EFA-FTI ໂດຍການສະໜອງງົບປະມານຮ່ວມກັນລະຫວ່າງ ອົງການ AusAID ແລະ ອົງການຮ່ວມ ມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, ຊຶ່ງມີທະນາຄານໂລກ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ເປັນແຜນງານໃຫຍ່ ແລະ ແຜນງານທຳອິດ ທີ່ໄດ້ອອກ ແບບຂຶ້ນມາ ພາຍຫຼັງທີ່ແຜນນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນ ແລະ ຮັບຮອງ. ແຜນ ງານດັ່ງກ່າວນີ້ ໄດ້ກຳນົດບັນດາເມືອງບຸລີມະສິດບິນພື້ນຖານຂອງຄວາມດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາ ຊຶ່ງກຳນົດເອົາ ເມືອງທີ່ມີອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມຂອງແມ່ຍິງ ຕໍ່າກວ່າອັດຕາສະເລ່ຍແຫ່ງຊາດຕາມຂໍ້ມູນຂອງປີ2008/09; ຊຶ່ງມີ 56 ເມືອງ ທີ່ຖືກລະບຸວ່າເປັນເມືອງ “ດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາ”. ການກຳນົດເອົາບ້ານຕ່າງໆພາຍໃນ 56 ເມືອງ ນີ້ ແມ່ນອີງຕາມຂໍ້ກຳນົດຈຳນວນໜຶ່ງ ຄື: ສັດສ່ວນຂອງນັກຮຽນຊົນເຜົ່າໃນໂຮງຮຽນ, ສັດສ່ວນນັກຮຽນຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຊ່ອງຫວ່າງ ສຳລັບພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມ ໃນເມືອງເປົ້າໝາຍ ທຽບກັບເມືອງທີ່ບໍ່ແມ່ນເປົ້າໝາຍ. ໃນ ກອງປະຊຸມຮ່ວມກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດນັ້ນ, ໄດ້ມີຫຼາຍອົງການ ເຫັນດີທີ່ຈະປະສານງານກັບ ແຜນງານ EFA-FTI ເພື່ອສະໜັບສະໜູນເມືອງເປົ້າໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້. ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ໄດ້ມີໂຄງການທີ່ພວມ ດຳເນີນຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຈຳນວນ 4 ໂຄງການເຊັ່ນ: ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ.

ໂຄງການພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມ ຊຶ່ງສະໜັບສະໜູນໂດຍທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ກໍ ໄດ້ສຸມໃສ່ 30 ເມືອງ ໃນຈຳນວນ 56 ເມືອງດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາທີ່ສຸດເລົ່ານີ້ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ອັດຕາການເລື່ອນ ຊັ້ນຂຶ້ນມັດທະຍົມສູງຂຶ້ນ ຂອງນັກຮຽນຢູ່ໃນບັນດາເມືອງດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາທີ່ສຸດເລົ່ານີ້. ນອກນັ້ນ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ຍັງໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອກະຊວງສຶກສາ ແລະ ກິລາ ເພື່ອເພີ່ມຄວາມສະເໝີພາບໃນການເຂົ້າ ການເຖິງການສຶກສາຂັ້ນສູງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຢູ່ມະຫາວິທະຍາໄລຈຳປາສັກ ແລະ ຢູ່ວິທະຍາໄລອາຊີວະ ແລະ ເຕັກນິກ ວິຊາຊີບ8 ແຫ່ງ ໃນ 5 ແຂວງ.

ໂດຍໄດ້ຮັບທຶນກູ້ຢືມຈາກທະນາຄານ EXIM ຂອງສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ, ໃນແຕ່ລະແຂວງໄດ້ສ້າງຕັ້ງ ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົວແບບຂຶ້ນ 1 ແຫ່ງ ຊຶ່ງປະຈຸບັນນີ້ ປ່ຽນຊື່ ເປັນ “ສູນໄອທີ”.

ຂັ້ນຕອນຂອງການລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນເປົ້າໝາຍນັ້ນ ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງເປັນປະຈຳທຸກປີ ແລະ ຕົວ ຊີ້ບອກ ທີ່ກ່ຽວກັບອັດຕາການລອດເຫຼືອເຖິງຊັ້ນປໍ 5 ຂອງແມ່ຍິງ ກໍຄວນບັນຈຸເຂົ້າໃນມາດຕະຖານການຄັດເລືອກນີ້.

3.1.5 ການສົ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າຮຽນ, ການເລື່ອນຊັ້ນ ແລະ ການສຳເລັດການຮຽນ ສຳລັບ ນັກຮຽນທຸກຄົນທີ່ເຂົ້າເຖິງຍາກ ໂດຍຜ່ານທາງ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

ເຖິງແມ່ນວ່ານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາ ຮຽນຮ່ວມ ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃນເດືອນພະຈິກ 2011, ແຕ່ວ່າການລະບົບທຶນເພື່ອມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍັງມີຄວາມຫຍຸ້ງ ຍາກ. ແຜນງານ EFA-FTI ແມ່ນກຳລັງໃຫ້ການສະໜັບສະໜູນວິທີການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໂດຍຮັບປະກັນວ່າບັນດາສິ່ງ

ອ່ານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆ ລວມທັງວິດຖ່າຍ ແມ່ນນັກຮຽນພິການສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ມີເປົ້າໝາຍທີ່ຈະຂະຫຍາຍສິ່ງອ່ານວຍຄວາມສະດວກເຫຼົ່ານີ້ ໄປໃນເຂດທີ່ດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາທີ່ສຸດ ຊຶ່ງທັງເປັນເຂດທີ່ທຸກຍາກ. ການສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແມ່ນເພື່ອຊົດເຊີຍຄ່າທຳນຽມທີ່ບໍ່ເປັນທາງການໃນໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງເປັນອຸປະສັກໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາສຳລັບເດັກຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ. ມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍຂອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແມ່ນເທົ່າກັນໝົດໃນແຕ່ລະໂຮງຮຽນໃນທົ່ວປະເທດ. ຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ບັບປຸງຄົນໃໝ່ມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນສຳລັບເຂດທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ແລະ ເຂດຊຸມຊົນທຸກຍາກ. ໂຄງການອາຊີວະສຶກສາຢູ່ລາວພະຍາຍາມສົ່ງເສີມກຸ່ມຄົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ ເຊັ່ນ: ຊົນເຜົ່າສ່ວນໜ້ອຍ, ແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກທີ່ອອກໂຮງຮຽນ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ ການສະໜອງການສຶກສາສຳລັບເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ແມ່ນມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ຍ້ອນຂາດຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບເດັກເຫຼົ່ານີ້. ບາງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານໄດ້ດຳເນີນການສຳຫຼວດທົດລອງ ແຕ່ກໍຍັງຂາດຫຼັກຖານໃນລະດັບປະເທດ ກ່ຽວກັບລະດັບ ແລະ ປະເພດຂອງຄວາມພິການ. ສິ່ງທີ່ກ່ຽວພັນກັບຄວາມຂາດເຂີນຂໍ້ມູນນີ້ກໍຄືບັນຫາທ້າທາຍ ສຳລັບການສ້າງເຄື່ອງມື ເພື່ອວັດແທກຄວາມຕ້ອງການພິເສດ ເພື່ອໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບຄວາມພິການວ່າຈະສາມາດນຳໄປປະກອບເຂົ້າໃນ ການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນໃນໂຮງຮຽນໃນທົ່ວປະເທດ.

ແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ປະຕິບັດງານແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແມ່ນບໍ່ຊັດເຈນ ຊຶ່ງຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງທົບທວນຄືນໃໝ່ ເພື່ອກຳນົດຂົງເຂດບູລິມະສິດທີ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ ໂດຍອີງໃສ່ງົບປະມານທີ່ມີຈຳກັດ. ເພື່ອຂະຫຍາຍຄວາມເປັນເຈົ້າການສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນັ້ນ, *ສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ* ໄດ້ສ້າງເຄືອຂ່າຍຂຶ້ນມາທີ່ກວມເອົາບັນດາກົມກອງຕ່າງໆ ທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຮຽນຮ່ວມ ແລະ ຍັງໄດ້ກຳນົດຈຸດປະສານງານໃນທຸກພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາ ແລະ ກິລາເມືອງ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຊ່ວຍໃຫ້ແນວຄວາມຄິດ ກ່ຽວກັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຄວນຈະບັນຈຸເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາ.

3.1.6 ການອ່ານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ

ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກອາຍຸ 3 ຫາ 5 ປີ ໃນການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 23% ມາເປັນ 33% ພາຍໃນ 3 ປີ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ແຕ່ວ່າ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມເຂົ້າໂຮງຮຽນໃນຊຸມຊົນ (ກຸ່ມຮຽນຜ່ານການຫຼິ້ນ) ໄດ້ປະສົບກັບບັນຫາທ້າທາຍຈຳນວນໜຶ່ງ. ຈາກການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງ ຊຶ່ງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຊຸມຊົນມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ການຂະຫຍາຍແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມດັ່ງກ່າວນີ້. ແຕ່ວ່າ ໃນບັນດາແຂວງທີ່ໄດ້ທົດລອງ ແຜນງານກຽມຄວາມພ້ອມດັ່ງກ່າວນີ້, ຍັງມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນ ເຊັ່ນ ບາງແຂວງລາຍງານວ່າບັນດາຜູ້ປົກຄອງເດັກບໍ່ໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈຜູ້ດູແລເດັກ, ແຕ່ຢູ່ບາງແຂວງຊຸມຊົນກໍຕອບຮັບເປັນຢ່າງດີ.

ເພື່ອທົດແທນມູນຄ່າທີ່ສູງໃນການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນອະນຸບານ, ຈຶ່ງໄດ້ມີວິທີການໃໝ່ຄື ສ້າງຫ້ອງກຽມປະຖົມເປັນເວລາ 1 ປີ ສຳລັບເດັກອາຍຸ 5 ປີ ເພື່ອກຽມຄວາມພ້ອມກ່ອນເຂົ້າຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສ້າງຫຼັກສູດ 30 ອາທິດ ສຳລັບອົບຮົມຄູທີ່ຈະໄປສອນຫ້ອງກຽມປະຖົມ. ຈາກການວິເຄາະຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານການສຶກສາ ປີ 2012/13 ໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຫ້ອງຮຽນກຽມປະຖົມຈຳນວນຫຼາຍ ມີເດັກທີ່ມີອາຍຸແຕ່ 3 ເຖິງ 5 ປີ ຊຶ່ງຈະສ້າງບັນຫາທ້າທາຍທາງດ້ານຄຸນນະພາບ ຂອງການກະກຽມເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມນີ້. ອີງໃສ່ຄຳຄິດເຫັນຈາກການສຶກສາຫາລືກັບບັນດາແຂວງ ເຫັນວ່າ ສັງຄົມມີຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ຂະຫຍາຍແຜນງານການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນຫຼາຍ ຊຶ່ງບາງແຂວງຕ້ອງການໃຫ້ມີແຜນງານເລັ່ງດ່ວນ (25-30 ວັນ) ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມຄູ. ແຕ່ວ່າຄວນຄຳນຶງເຖິງຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນການສອນ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນຳໃຫ້ມີການປະເມີນຄຸນນະພາບຂອງການກຽມຄວາມພ້ອມກ່ອນເຂົ້າຮຽນປະຖົມໃນທຸກລະດັບ ກ່ອນທີ່ຈະມີການຂະຫຍາຍແຜນງານດັ່ງກ່າວອອກໄປອີກ.

3.1.7 ການເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ມັດທະຍົມປາຍສາຍວິຊາຊີບ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ມີລັກສະນະຊັກຊ້າ: ພາຍໃນ 3 ປີຜ່ານມາຮອດປະຈຸບັນ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນພຽງແຕ່ 4% ເທົ່ານັ້ນ ຊຶ່ງອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນຍິງແມ່ນຍັງຕໍ່າ

ຫຼາຍ (34% ທຽບກັບເດັກຊາຍ 41%). ຄຳຄິດເຫັນຈາກການສຶກສາຫາລືຂັ້ນແຂວງຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຖ້າຢາກປັບປຸງອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນຍິງ ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສະໜອງທັພັກ (ທີ່ປອດໄພ) ໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ ກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ກ່ຽວກັບປະເດັນຂອງການປົກປ້ອງເດັກ ແລະ ສະຫວັດດີການຂອງນັກຮຽນ.

ອັດຕາເຂົ້າຮຽນອາຊີວະສຶກສາ ແມ່ນຍັງຕໍ່າກວ່າເປົ້າໝາຍທີ່ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (40.134 ຄົນ ທຽບກັບເປົ້າໝາຍຈຳນວນ 50.000 ຄົນ), ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ໂຄຕ້າເຂົ້າຮຽນໃນວິທະຍາໄລ ແມ່ນບໍ່ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍ. ເປົ້າໝາຍສຳລັບການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນທຸກຍາກ (20%) ແມ່ນບໍ່ສາມາດຄິດໄລ່ໄດ້ ແຕ່ສະຫຼຸບໄດ້ວ່າຍັງຫຼຸດເປົ້າໝາຍ, ສ່ວນວ່າ ເປົ້າໝາຍສຳລັບນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາຈຳນວນ 40% ພາຍໃນປີ 2015 ແມ່ນໄດ້ບັນລຸແລ້ວ ພາຍໃນປີ 2013 (50%). ເປົ້າໝາຍເຂົ້າຮຽນຂອງແມ່ຍິງ ຈຳນວນ 50% ແມ່ນບໍ່ບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນຂະແໜງການອາຊີວະສຶກສາ. ຫຼັກສູດຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ: ການບໍລິຫານທຸລະກິດ ແມ່ນມີອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງແມ່ຍິງສູງ, ສ່ວນວ່າອີກ 7 ຫຼັກສູດພື້ນຖານຂອງອາຊີວະສຶກສາມີນັກຮຽນຍິງພຽງແຕ່ໜ້ອຍດຽວ. ຂໍ້ພິຈາລະນາອັນສຳຄັນກ່ຽວກັບປະເດັນຂອງການເຂົ້າຮຽນທີ່ຕໍ່ານີ້ ກໍຍ້ອນສະຖານະພາບທີ່ຕໍ່າຂອງອາຊີວະສຶກສາເມື່ອທຽບກັບຫຼັກສູດການສຶກສາອື່ນໆ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການເຂົ້າຮຽນເພີ່ມຂຶ້ນ, ໂຄງການອາຊີວະສຶກສາຢູ່ລາວ ຈະຊ່ວຍສະໜອງເງິນອຸດໜູນ ແລະ ທຶນການສຶກສາ ໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດ, ຊຶ່ງໃນອານາຄົດ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງເພີ່ມຄວາມອາດສາມາດໃນການຮັບນັກຮຽນ. ຜ່ານມາ ຢູ່ບັນດາແຂວງທາງພາກໃຕ້ ກໍໄດ້ມີການຂະຫຍາຍທ້ອງຮຽນ ລວມທັງຢູ່ບັນດາເມືອງທຸກ ພາຍໃຕ້ການສະໜັບສະໜູນຈາກລັດຖະບານເຢຍລະມັນ ໂດຍຜ່ານອົງການ KfW ແລະ ກໍຈະມີການຂະຫຍາຍຕື່ມຕໍ່ໄປ.

ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງໃນວາລະຂອງການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການນັກຮຽນຮຽນຈົບໃໝ່ຕາມທີ່ລັດຖະບານລາວຕ້ອງການ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານໃນທາງດ້ານພະນັກງານ ກໍຄືຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງພວກເຂົາ.

ການເຂົ້າຮຽນໂດຍລວມ ໃນບັນດາສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ (6%) ພາຍໃນ 3 ໄລຍະຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາມາຮອດປະຈຸບັນນີ້, ແຕ່ວ່າການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນລັດໄດ້ຫຼຸດລົງໜ້ອຍໜຶ່ງ (-2%) ຍ້ອນວ່າ ການເຂົ້າຮຽນໃນຂະແໜງການເອກະຊົນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 24%. ການເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການເຂົ້າຮຽນພາກລັດສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນຍ້ອນການເຂົ້າຮຽນຂອງແມ່ຍິງ. ອົງການ UNESCO ໄດ້ລາຍງານວ່າອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມສຳລັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນມີ 18% ໃນປີ 2011 ໂດຍມີດັດຊະນີຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແມ່ນ 0.74 ຊຶ່ງເທົ່າກັບການເຂົ້າຮຽນປະມານ 1.250 ຄົນ ຕໍ່ຈຳນວນປະຊາກອນ 100.000 ຄົນ (ທຽບກັບອັດຕາສະເລ່ຍໃນທົ່ວໂລກ ແມ່ນ 2,700/100,000). ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ການເຂົ້າຮຽນແມ່ນມີຄວາມແຕກໂຕນກັນໃນພາກວິຊາຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ: ໃນຈຳນວນການເຂົ້າຮຽນລວມ 930 ຄົນ ໃນຊັ້ນປະລິນຍາໂທ, ໃນນັ້ນ 792 ແມ່ນຢູ່ໃນຫຼັກສູດປະລິນຍາໂທສາຂາບໍລິຫານທຸລະກິດ ໃນສົກປີ 2011/12. ໃນຈຳນວນການເຂົ້າຮຽນໃນລະດັບປະລິນຍາຕີຈຳນວນ 71,220 ຄົນ, ປະມານ 11,500 ຄົນ ແມ່ນເຂົ້າໃນພາກວິຊາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິທະຍາສາດ. ການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຄູແມ່ນມີຜູ້ຍິງເປັນສ່ວນຫຼາຍ ຊຶ່ງມີແມ່ຍິງ 54% ທີ່ສະໜັກເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດການສຶກສາຄູ. ໃນຈຳນວນນີ້ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນການເຂົ້າຮຽນສາຍຄູອະນຸບານ. ສ່ວນຜູ້ຊາຍສ່ວນຫຼາຍຈະເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດ ເພື່ອສອນໃນລະດັບສູງກວ່າຄື: ປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ.

ໃນສາຍວິຊາຊີບຄູນັ້ນ ມີບາງວິຊາມີແຕ່ເພດຊາຍເປັນຫຼັກ (ກາຍະສຶກສາ) ສ່ວນວິຊາອື່ນໆ ແມ່ນມີເພດຍິງເປັນສ່ວນຫຼາຍ (ສິນລະປະ ແລະ ດົນຕີ). ລະດັບຂອງເພດຍິງທີ່ເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຄູທີ່ສູງນັ້ນ ໝາຍຄວາມວ່າ ການເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນທົ່ວປະເທດນັ້ນ ເຫັນໄດ້ວ່າມີຄວາມສົມດູນກັນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ໃນຂະນະທີ່ແມ່ຍິງມີຈຳນວນຫຼາຍໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູ, ຜູ້ຊາຍກໍມີຈຳນວນຫຼາຍທີ່ຮຽນໃນສາຂາວິສະວະກຳ ແລະ ສະຖາປະນິກ ເຊິ່ງ 83% ຂອງນັກຮຽນເປັນເພດຊາຍ; ໃນສາຂາວິທະຍາສາດ ແລະ ກະສິກຳນັ້ນ ນັກຮຽນ 62% ເປັນເພດຊາຍ, ສ່ວນວ່າ ໃນສາຂາເສດຖະສາດ, ການບໍລິຫານ ແລະ ກົດໝາຍນັ້ນ ນັກຮຽນ 60% ເປັນເພດຊາຍ. ສຳລັບສາຂາສາທາລະນະສຸກແມ່ນດີຂຶ້ນໜ້ອຍໜຶ່ງ ຊຶ່ງການເຂົ້າຮຽນຂອງເພດຊາຍແມ່ນມີພຽງແຕ່ 54%. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ມັນຈຳເປັນຕ້ອງມີຂໍ້ມູນ ແລະ

ມີການວິເຄາະເພີ່ມຕື່ມ ເພື່ອຊອກຫາຄວາມແຕກຕ່າງ ໂດຍອີງຕາມລະດັບຂອງຫຼັກສູດ, ແລະ ເພື່ອຊອກຫາວ່າແມ່ຍິງນັ້ນ ມີຈຳນວນຫຼາຍໂພດຫຼືບໍ່ ໃນໜ້າທີ່ເປັນຜູ້ຊ່ວຍທີ່ມີລາຍຮັບຕໍ່າ ເຊັ່ນວ່າ ພະຍາບານ.

ຂໍ້ມູນເລົ່ານີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຈຳເປັນສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອເພີ່ມຈຳນວນການເຂົ້າ ຮຽນໃນບາງພາກວິຊາ ທີ່ມີຜູ້ສະໜັກເຂົ້າຮຽນໜ້ອຍໃນປະຈຸບັນນີ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນລະດັບປະລິນຍາໂທ. ສ່ວນພາກ ວິຊາອື່ນໆ ກໍໃຫ້ກຳນົດເພດານຂອງການເຂົ້າຮຽນໄວ້ຈົນກວ່າມັນມີຄວາມຊັດເຈນວ່າ ຄວາມຕ້ອງການໃນຕະຫຼາດແຮງ ງານໃໝ່ໄດ້ຮັບການຕອບສະໜອງຢ່າງເໝາະສົມແລ້ວ. ນອກຈາກນັ້ນ ກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ເພີ່ມຈຳນວນແມ່ຍິງ ເຂົ້າຮຽນໃນ ສາຂາວິຊາຊີບທີ່ມີການຈຳກັດທາງເພດ.

3.2 ແຜນງານທີ 2: ປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ

3.2.1 ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນການສອນ

ກ່ອນທີ່ຈະໄດ້ພັດທະນາແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 5 ປີ ໄດ້ມີການປະຕິຮູບຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ກ່ອນ, ແຕ່ວ່າຈຳນວນຊົ່ວໂມງສິດສອນບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນແຕ່ຢ່າງໃດ. ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຫຼັກສູດມີລັກສະນະແອອັດ ແລະ ຄູ ໄດ້ໃຊ້ວິທີສິດສອນທ່ອງຈຳເອົາ. ຄູສອນສ່ວນໃຫຍ່ບໍ່ເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບວິທີການສິດສອນທີ່ອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງຂອງຜູ້ ຮຽນ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງການຮຽນ. ນອກນັ້ນ ສະພາບການຂາດແຄນຕຳລາຮຽນກໍຍັງ ເຫັນຢູ່ທົ່ວໄປ. ແຕ່ວ່າການສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃນສົກປີ 2011/12 ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາຄະນະກຳມະການພັດ ທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ສາມາດຈັດຊື້ອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນເພີ່ມຕື່ມ ແລະ ຄາດວ່າ ອຸປະກອນເຫຼົ່ານີ້ຈະມີຈຳນວນເພີ່ມຂຶ້ນເລື້ອຍໆ ເນື່ອງຈາກວ່າມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍຂອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນນີ້ຈະໄດ້ເພີ່ມ ຂຶ້ນໃນແຕ່ລະປີ. ພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ ແລະ ອົງການ GIZ (ສາລັບໂຂງເຂດອາຊີວະ ສຶກສາ) ໄດ້ມີການປະຕິຮູບຫຼັກສູດຕ່າງໆເຊັ່ນ (i) ຫຼັກສູດຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາ ຊີບ ແລະ ການສຶກສາຂັ້ນສູງ ລວມທັງການສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ຄູ່ມືຄູ; (ii) ການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງອາຊີວະ ສຶກສາໃນ 4 ສາຂາວິຊາ ໂດຍການສ້າງມາດຕະຖານສີມີແຮງງານແຫ່ງຊາດ; ການປັບປຸງຫຼັກສູດ ແລະ ຊຸດຫຼັກສູດອາຊີວະ ສຶກສາໂດຍອີງຕາມມາດຕະຖານສີມີແຮງງານແຫ່ງຊາດ; ການສົ່ງເສີມມາດຕະຖານຄູ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ການຝຶກອົບຮົມຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການ; ແລະ ການສົ່ງເສີມການໃຫ້ຄຳປຶກສາກ່ຽວກັບອາຊີບ ແລະ ການ ໃຫ້ຄຳແນະນຳດ້ານອາຊີວະສຶກສາ ໃນສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາຂອງລັດ 7 ແຫ່ງ ແລະ ຂອງເອກະຊົນ 4 ແຫ່ງ; ແລະ (iii) ປັບປຸງຄວາມສອດຄ່ອງຂອງວິຊາຮຽນ, ຫຼັກສູດ ແລະ ອຸປະກອນການສອນໃນບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລຂອງລັດ ຊຶ່ງ ລວມທັງຫຼັກສູດທົ່ວໄປ-ຫຼັກສູດຕົ້ນຕໍ ແລະ ປຶ້ມອ່ານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພ້ອມທັງຫຼັກສູດສະເພາະພາກວິຊາ ແລະ ປຶ້ມແບບ ຮຽນແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ. ຄຸນນະພາບຂອງການສິດສອນຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນ ໃນສາຂາວິຊາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບການຄ້າ ໂດຍຈະໄດ້ສະໜອງອຸປະກອນທີ່ທັນສະໄໝ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສອນ ແລະ ຈະໄດ້ສະໜອງການຝຶກ ອົບຮົມໃນການນຳໃຊ້ອຸປະກອນຕ່າງໆ ພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງລັດຖະບານເຢຍລະມັນໂດຍຜ່ານ ອົງການ KfW ແລະ GIZ

3.2.2 ການຝຶກອົບຮົມ ຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການແລ້ວ ແລະ ການພັດທະນາພະນັກງານ

ຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການພັດທະນາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການ ແມ່ນເພື່ອ (i) ປະຕິຮູບການເຂົ້າຮຽນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ໃນພາກວິຊາສຶກສາສາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອ ເພີ່ມປະສິດທິພາບການນຳໃຊ້ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆໃຫ້ໄດ້ສູງສຸດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ. (ii) ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ ໂດຍການປັບປຸງຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນການຮຽນ, ວິທີ ການສິດສອນ ພ້ອມທັງຍົກລະດັບຄູສອນ. ຖ້າຫາກຂາດການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສານີ້ ຈະເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ຈະບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍ. ເຖິງວ່າຈະມີການ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການ AusAID (ສາລັບປະຖົມ) ແລະ ທະນາຄານພັດທະນາອາຊີ (ສາລັບມັດທະຍົມ) ໃນໄລຍະຜ່ານ ມາ, ໃນສົກປີ 2012/13 ມີພຽງແຕ່ 16% ຂອງນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ ແມ່ນຄູຊັ້ນປະຖົມ, ສ່ວນວ່າ 65% ແມ່ນຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ.

ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ ກໍຍັງມີອີກຈຸດປະສົງໜຶ່ງ ກໍຄືຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງຜູ້ສະໝັກເຂົ້າຮຽນໃນບັນດາສະຖາບັນ ສ້າງຄູ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ຈັດສົ່ງຄູໄປໃນຂົງເຂດທີ່ຂາດເຂີນ, ແຕ່ວ່າ ຈາກການລາຍງານຂອງບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເປັນໄປໄດ້ຍາກທີ່ຈະບັນລຸຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍນີ້. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ບັນດາຜູ້ສະໝັກເຂົ້າຮຽນທີ່ມີ ຄຸນນະພາບສູງ (ດ້ານການສຶກສາ) ແມ່ນມາຈາກເຂດເທດສະບານ ແລະ ພວກເຂົາກໍບໍ່ສະໝັກໃຈ ທີ່ຈະອອກໄປປະຈຳ ການໃນໂຮງຮຽນໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ຍັງຂາດເຂີນຄູ. ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ມັກຈະຮັບເອົາຜູ້ສະ ໝັກເຂົ້າຮຽນຈາກເຂດຊົນນະບົດ-ຊົນເຜົ່າ ເນື່ອງຈາກວ່າ ເມື່ອຮຽນຈົບແລ້ວພວກເຂົາອາດຈະກັບໄປສິດສອນຢູ່ບ້ານ ເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນ, ແຕ່ວ່າຄວນດຳເນີນການສຶກສາການຕິດຕາມນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບເຫຼົ່ານັ້ນ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວ່າພວກ ເຂົາກັບບ້ານເກີດຂອງພວກເຂົາແທ້ຫຼືບໍ່.

ການສ້າງຕັ້ງຕາໜ່າງພັດທະນາວິຊາຊີບ ແລະ ແຜນງານຍົກລະດັບແມ່ນຍັງຈຳກັດ, ຊຶ່ງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດວິໄສທັດ ແລະ ຍຸດທະສາດໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນວິທີການຕ່າງໆ. ສ່ວນໃຫຍ່ການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການ ແມ່ນຍັງອີງໃສ່ການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຄງການ. ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີນະໂຍບາຍໃນ ການເພີ່ມເງິນເດືອນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄູ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍນຳໃຊ້ເງິນຂອງຕົນ ເອງ ເພື່ອສືບຕໍ່ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຄູ.

ມັນເປັນທີ່ຈະແຈ້ງວ່າ ເພື່ອຢາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍນີ້ໃຫ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາຕ່າງໆໃນອານາຄົດ. ເພື່ອເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການສ້າງຄູປະກົດເປັນຈິງ ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກບັນດາຜູ້ໃຫ້ທຶນຕ່າງໆ ຊຶ່ງ GIZ ໄດ້ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫຼືອໃນການສ້າງຄູອາຊີວະ ສຶກສານັບແຕ່ປີ 2012 ເປັນຕົ້ນມາ.

3.2.3 ການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູຢ່າງທົ່ວເຖິງ

ການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ຍັງຄົງສືບຕໍ່ເປັນບັນຫາທ້າທາຍເນື່ອງຈາກວ່າ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຈາກ ສະຖາບັນສ້າງຄູສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນໃຊ້ທຶນສ່ວນຕົວ. ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນ-ຄູໃນຊັ້ນປະຖົມໄດ້ຫຼຸດລົງ, ແຕ່ວ່າ 33% ຂອງ ຈຳນວນໂຮງຮຽນປະຖົມທັງໝົດ ມີຄູພຽງແຕ່ 1 ຫຼື 2 ຄົນ ເທົ່ານັ້ນໃນສົກປີ 2012/13, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງ ສືບຕໍ່ປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງການສັບຊ້ອນຄູ ເນື່ອງຈາກວ່າບັນຫາຫຼັກກໍແມ່ນການຂາດເຂີນຄູ ແຕ່ວ່າ ມັນແມ່ນການສັບ ຊ້ອນຄູໄປໂຮງຮຽນໃນເຂດເທດສະບານ ແລະ ໃນເຂດອ້ອມແອ້ມຕົວເມືອງຫຼາຍເກີນຄວາມຈຳເປັນ.

ໂດຍອີງໃສ່ນະໂຍບາຍແລ້ວ ແມ່ນຢາກສົ່ງເສີມນັກຮຽນທີ່ຮຽນເກັ່ງໄປຮຽນໃນສາຍສ້າງຄູ, ແຕ່ວ່າ ຖ້າຕ້ອງການ ຢາກບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນການສັບຊ້ອນຄູໃຫ້ທົ່ວເຖິງນັ້ນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນເຂດທີ່ຂາດເຂີນ, ມັນຈຳເປັນຕ້ອງພິຈາລະ ນາເຖິງວິທີການຈັດສັນຕົວເລກຈຳນວນໜຶ່ງໃຫ້ນັກຮຽນ ຊຶ່ງອາດຈະບໍ່ຮຽນເກັ່ງ ແຕ່ເປັນຜູ້ທີ່ມາຈາກບ້ານໃນເຂດຊົນນະ ບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ສູງ ທີ່ຈະກັບຄືນບ້ານເກີດເມືອງນອນຂອງຕົນເພື່ອໄປສິດສອນ.

3.2.4 ການສະໜອງຄ່າແຮງງານ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈ ສຳລັບຄູ

ການທີ່ລັດຖະບານຕັດສິນໃຈເພີ່ມເງິນເດືອນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານລັດຊຶ່ງລວມທັງຄູ. ຊຶ່ງໃນປະຈຸບັນນີ້ ຄູມີຂັ້ນເງິນ ເດືອນແຍກຕ່າງຫາກ (ແລະ ສູງກວ່າ) ເລີ່ມຈາກສົກປີປະມານ 2013/14 ແລະ ຈະສືບຕໍ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນອີກ 2 ປີຕໍ່ໜ້າ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ຄ່າແຮງງານຂອງຄູໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຈາກສາຍສາມັນຕ້ອງການ ສະໝັກເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດສ້າງຄູນັ້ນເພີ່ມຂຶ້ນ.

ຄູທີ່ບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການສິດສອນ ກໍໄດ້ຮັບເງິນເດືອນເທົ່າກັນກັບຄູທີ່ປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ດີ, ສ່ວນວ່າຄູທີ່ສອນ ຫ້ອງຮຽນທີ່ມີນັກຮຽນ 10 ຄົນນັ້ນ ກໍໄດ້ຮັບເງິນເດືອນເທົ່າກັນກັບຄູທີ່ສອນນັກຮຽນຫ້ອງລະ 50 ຄົນ. ໃນປະຈຸບັນນີ້ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນມີເຄື່ອງມືສຳລັບປະເມີນການປະຕິບັດງານຂອງຄູ, ຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ແລະ ຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ເທື່ອ. ໃນດຳລັດເລກທີ 177 ໄດ້ມີຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບການໂຈະການເລື່ອນຂັ້ນຂຶ້ນເງິນເດືອນສຳລັບຄູທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານ, ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນອັນຮີບດ່ວນ ໃນການສ້າງເຄື່ອງມືໃດໜຶ່ງທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອປະເມີນ ຜົນການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຄູ.

3.2.5 ບັບປຸງການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ

ພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກທະນາຄານໂລກ ແລະ ອົງການຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, ຈຶ່ງໄດ້ສ້າງເຄື່ອງມື 2 ຢ່າງຂຶ້ນມາ ຄື: ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ຊັ້ນ ປ.3 (ASLO G3) ແລະ ການປະເມີນຜົນການອ່ານໃນ ຊັ້ນປະຖົມຂັ້ນຕົ້ນ (EGRA). ເຄື່ອງມືທັງສອງນີ້ ແມ່ນໃຊ້ເວລາສັ້ນໃນການປະເມີນ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງປະເມີນໂດຍອີງໃສ່ການ ສຸ່ມຕົວຢ່າງ. ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນຊັ້ນ ປ 3 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນ ຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເພື່ອ ຊອກຫາສາຍພົວພັນລະຫວ່າງນັກຮຽນ, ຄູ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ຄອບຄົວ, ແຕ່ວ່າມັນກໍຍັງບໍ່ທັນຊັດເຈນວ່າ ມັນມີຜົນກະ ທົບຕໍ່ກັບການສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຄືແນວໃດ ເພື່ອບັບປຸງ ຜົນການຮຽນນັ້ນ. ຜົນຂອງການປະເມີນດັ່ງກ່າວ (ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ແລະ ການປະເມີນຜົນການອ່ານໃນຊັ້ນປະຖົມຂັ້ນຕົ້ນ) ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເຜີຍແຜ່ ແລະ ປຶກສາຫາລືໃນວົງກວ້າງເທື່ອ ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານຕໍ່າສຸດຂອງຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນນຳ ໄປປຶກສາຫາລື ໃນໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການຂະແໜງການສຶກສາ (ESWG). ນອກຈາກນັ້ນແລ້ວ, ໃນການອອກ ແບບໂຄງການໃໝ່ຕ່າງໆສຳລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຄວນໃຫ້ມີງົບປະມານສຳລັບສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການ ສຶກສາ ເພື່ອປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນໃນຂອບເຂດການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງໂຄງການນັ້ນ.

ນະໂຍບາຍນີ້ ຍັງກວມເອົາການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານຂອງພະນັກງານສຶກສາທຸກຄົນຢູ່ໃນທຸກລະດັບ. ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ເປັນຜູ້ຊີ້ນຳ ນຳພາພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ບັນດາຄູສຶກສານິເທດ ທີ່ປະຈຳຢູ່ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງນັ້ນ ແມ່ນຮັບຜິດຊອບໃນການລົງຕິດ ຕາມຄູ ແຕ່ເນື່ອງຈາກວ່າມີງົບປະມານຈຳກັດ ຈຶ່ງເປັນອຸປະສັກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕົວຈິງ. ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນ ມານີ້ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາໄດ້ສ້າງສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຂຶ້ນມາໃໝ່ ແຕ່ຍັງບໍ່ທັນ ຈະແຈ້ງວ່າສະຖາບັນນີ້ ຈະມີວິທີການຄືແນວໃດເພື່ອຄັດເລືອກເອົາບັນດາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາເຂົ້າມາຍົກລະດັບ.

3.3 ແຜນງານທີ 3: ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ

3.3.1 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບວາງແຜນ ແລະ ຕິດຕາມຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ

ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ປີ 2002 ແລະ ຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ກໍໄດ້ມີນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ໜ່ວຍງານ ຕ່າງໆຢູ່ຂັ້ນພື້ນຖານ ຊຶ່ງອອກໃນປີ 2012 (ຮູ້ກັນໃນຊື່ 3 ສ້າງ) ແມ່ນກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ເພື່ອບັບປຸງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ປະສິບຜົນສຳເລັດນັ້ນ, ມັນຈຳເປັນຈະຕ້ອງບັບປຸງຄວາມ ສອດຄ່ອງຂອງທິດທາງນະໂຍບາຍຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ແກ່ພະນັກງານຢູ່ຂັ້ນພື້ນຖານອີກດ້ວຍ. ໃນສົກປີງົບປະມານ 2012/13, ກະຊວງການເງິນ ໄດ້ອອກຄຳສັ່ງແນະນຳໃຫ້ກະ ຊວງສຶກສາ (ສູນກາງ) ເປັນຜູ້ຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງ ຍ້ອນວ່າຜ່ານມາການຈັດສັນງົບປະ ມານຂອງແຂວງ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບູລິມະສິດນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ. ຄາດວ່າ ບາດກ້າວໃໝ່ນີ້ຈະເຮັດໃຫ້ຍຸດທະສາດຂະ ແໜງການ ແລະ ນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງກະຊວງການເງິນມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ກົມກວງກັນ.

ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກສະຫະພາບເອີຣົບ, ການພັດທະນາ ແລະ ການນຳໃຊ້ແບບຟອມການສ້າງແຜນປະຈຳປີ ທີ່ມີການຄິດໄລ່ມູນຄ່າ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ການສ້າງແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານໃນຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງມີການ ເຊື່ອມໂຍງກັນດີຂຶ້ນ. ແຕ່ວ່າຜ່ານມາ ບັນດາແຂວງສ່ວນຫຼາຍຍັງສືບຕໍ່ນຳໃຊ້ແບບຟອມຂັ້ນແຜນງົບປະມານແບບເດີມ ຄຽງຄູ່ກັບການນຳໃຊ້ແບບຟອມການສ້າງແຜນປະຈຳປີທີ່ມີການຄິດໄລ່ມູນຄ່າ. ຂໍ້ມູນທີ່ເກັບກຳມາໄດ້ຈາກ ການສ້າງແຜນ ການທີ່ມີການຄິດໄລ່ມູນຄ່າ ໄດ້ຊ່ວຍໃຫ້ການວາງແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ແຜນງົບປະມານມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢູ່ຂັ້ນ ສູນກາງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກົມການເງິນ ແລະ ກົມແຜນການ.

ເຖິງແມ່ນວ່າ ຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາກ່ອນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າການຫັນປ່ຽນມັນໄປເປັນເຄື່ອງມືຕິດຕາມແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເປັນຮູບປະທໍາເທື່ອ. ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການການຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, ກົມກວດກາໄດ້ພັດທະນາລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດວຽກງານໂດຍອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບ ແຕ່ວ່າການພັດທະນາດັ່ງກ່າວນີ້ ຍັງບໍ່ໄດ້ສ້າງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ແລະ ປາກົດວ່າ ມີລັກສະນະຊ້າຊ້ອນກັນກັບການເກັບກໍາສໍາຫຼວດຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນປະຈໍາປີ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຄືນ ຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນຕາຕະລາງຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ. ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການສ້າງເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບຂອບການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນທີ່ແທດເໝາະກັບຂະແໜງການສຶກສາຂອງລາວເຮົາ. ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງຄວາມເຂົ້າໃຈກ່ຽວກັບການສ້າງແບບຟອມ ແລະ ກົນໄກຕ່າງໆ ສໍາລັບການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການຕີຄວາມໝາຍຂອງຂໍ້ມູນ ແລະ ການຢັ້ງຢືນຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງຂໍ້ມູນ, ແລະ ຮູບແບບ ແລະ ເນື້ອໃນຂອງການລາຍງານ.

3.3.2 ການສົ່ງເສີມລະບົບຄຸ້ມຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ

ຜ່ານມາໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານແຜນການ ແລະ ພະນັກງານສະຖິຕິຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ, ແຕ່ຖ້າຢາກໃຫ້ຂໍ້ມູນມີຄຸນນະພາບ ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງຝຶກອົບຮົມໃຫ້ຂັ້ນໂຮງຮຽນ. ນອກຈາກນັ້ນ ຍັງໄດ້ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃຫ້ແກ່ບັນດາເມືອງ. ໃນບາງເມືອງ ອົງການໄຈກາກໍໄດ້ຈັດຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການປະຕິບັດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ການວາງແຜນ, ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ, ການຈັດສັນງົບປະມານທີ່ນໍາໃຊ້ວິທີຈາກລຸ່ມຂຶ້ນເທິງຕື່ມອີກ. ນອກຈາກນັ້ນ ອົງການ GIZ ໄດ້ຈ້າງທີ່ປຶກສາທາງດ້ານວິຊາການມາປະຈໍາຢູ່ບັນດາໂຮງຮຽນວິຊາຊີບແບບປະສົມເປັນໄລຍະ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມອາດສາມາດໃນການບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ຈະສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນບັນດາໂຮງຮຽນອື່ນອີກຈໍານວນ 11 ແຫ່ງ ພາຍໃຕ້ໂຄງການອາຊີວະສຶກສາໃນລາວ. ຂໍ້ຕົກລົງຂັ້ນກະຊວງກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ(825/ສສ.ຜກ, ລົງວັນທີ 16/03/2012) ໄດ້ກໍານົດ 38 ເຖິງ 39 ຕໍາແໜ່ງ ຊຶ່ງລວມທັງຕໍາແໜ່ງຂອງຄູສຶກສານິເທດຈໍານວນ 3 ຕໍາແໜ່ງ. ແຕ່ວ່າຈໍານວນໂຮງຮຽນໃນແຕ່ລະເມືອງພັດບໍ່ເທົ່າກັນ ບາງເມືອງມີແຕ່ 13 ແຫ່ງ ແຕ່ບາງເມືອງມີຮອດ 50 ແຫ່ງ, ແຕ່ວ່ານວນພະນັກງານພັດມີເທົ່າກັນ. ສະນັ້ນ ຄູສຶກສານິເທດຢູ່ບາງເມືອງມີວຽກໜ້ອຍ ແລະ ຢູ່ບາງເມືອງຈຶ່ງມີວຽກຫຼາຍເກີນຄວາມສາມາດ. ຂໍ້ຕົກລົງເລກທີ (2350/ສສ.ຜກ, ລົງວັນທີ 10/07/2012) ໄດ້ກໍານົດພະນັກງານຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ຊຶ່ງມີຈໍານວນຕໍາແໜ່ງພະນັກງານ ແຕ່ 66 ເຖິງ 67 ຕໍາແໜ່ງ, ແຕ່ວ່າບາງແຂວງພັດມີແຕ່ 4 ເມືອງ ແລະ ບາງແຂວງມີຮອດ 15 ເມືອງ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນໍາໃຫ້ທົບທວນຄືນຈໍານວນພະນັກງານຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງລະບົບການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບກັນ.

3.3.3 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

ຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍນີ້ ແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ໜ້າທີ່ ແລະ ຄູ່ມືແນະນໍາໃນການດໍາເນີນງານ ໂດຍອີງໃສ່ພາລະບົດບາດທີ່ໄດ້ປັບປຸງໃໝ່ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນໃນທຸກຂັ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນໍາວ່າ ການເພີ່ມເງິນເດືອນໃນສົກປີ 2013/14 ແລະ 2014/15 ຕ້ອງໃຫ້ຄຸ້ມຄ່າກັບຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະໄດ້ຮັບ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການນໍາໃຊ້ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູຄືນໃໝ່ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມກົນໄກຂອງການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການໃຫ້ໄດ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ແລະ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ອົງການບໍລິຫານການສຶກສາໃນທຸກຂັ້ນ.

ປະຈຸບັນນີ້ ລະບົບການໄຫຼວຽນຂອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານລະຫວ່າງສູນກາງ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ຍັງມີຄວາມຈໍາກັດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄວາມຊັດເຈນ, ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງຂໍ້ມູນບໍ່ດີເທົ່າທີ່ຄວນ. ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານຂອງສາທາລະນະຊົນ ກໍມີຂອບເຂດຈໍາກັດເຊັ່ນກັນ. ຜ່ານມາໄດ້ມີການຈັດຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນຈໍານວນໜຶ່ງ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ບັນດາອໍານວຍການໂຮງຮຽນ ແຕ່ວ່າເນື້ອໃນຂອງຫຼັກສູດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການຝຶກນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີການບັນທຶກ

ແລະ ລາຍງານ. ໃນແຜນງານ EFA-FTI ໄດ້ມີງົບປະມານຈຳນວນ 1,7 ລ້ານໂດລາ ເພື່ອສ້າງຂີດຄວາມສາມາດພາຍໃຕ້ ອົງປະກອບ B ຂອງແຜນງານນີ້ ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ມີການລາຍງານຊັດເຈນວ່າ ພະນັກງານຄົນໃດ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມພາຍ ໃນຫົວຂໍ້ໃດ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນຳວ່າ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄວນມອບໜ້າທີ່ດັ່ງກ່າວນີ້ໃຫ້ສະຖາບັນພັດທະ ນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ເພື່ອພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຂຶ້ນທະບຽນຢ່າງເປັນລະບົບ ສຳລັບທຸກໆກິດຈະກຳ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຊຶ່ງລວມທັງກິດຈະກຳທີ່ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກງົບປະມານພາຍ ນອກ.

ຂໍ້ຄົງຄ້າງອີກອັນໜຶ່ງທີ່ສຳຄັນໃນການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ການວາງແຜນຊັບພະຍາກອນມະນຸດຄື ບໍ່ໄດ້ມີ ການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ຫຼື ຍຸດທະສາດ ເພື່ອບັບປຸງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນຕຳແໜ່ງຜູ້ບໍລິຫານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດ ໄວ້ໃນແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ວ່າດ້ວຍຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-2015) ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງກະ ຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ວ່າດ້ວຍຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-2015). ເພື່ອໃຫ້ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ສາມາດປະກອບສ່ວນໃຫ້ບັນດາຈຸດປະສົງແຫ່ງຊາດທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ຕາມຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງຕົນທີ່ມີຕໍ່ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ການສ້າງເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ເຊັ່ນວ່າ ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ນັ້ນ, ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດສະເພາະດ້ານ ໃນການວາງແຜນພັດທະນາການສຶກສາ.

3.3.4 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການເງິນເພື່ອການສຶກສາ ສຳລັບຄົນທຸກຍາກ

ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອຸປະສັກທາງດ້ານຄ່າໃຊ້ຈ່າຍສຳລັບຄອບຄົວທຸກຍາກ ໄດ້ລົບລ້າງການເກັບຄ່າທຳນຽມທີ່ບໍ່ເປັນ ທາງການ ພ້ອມທັງໄດ້ສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ໃຫ້ໂຮງຮຽນປະຖົມທົ່ວປະເທດ. ແຕ່ວ່າ ຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ທົບທວນຄືນມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍຕໍ່ຫົວຄົນສຳລັບໂຮງຮຽນໃນເຂດທຸກຍາກ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີງົບປະມານເພີ່ມເຕີມ. ກອງ ທຶນສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ສະໜອງທຶນການສຶກສາໃຫ້ນັກຮຽນທີ່ດ້ອຍໂອກາດຈານວນຫຼວງຫຼາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຂົ້າເຖິງການສຶກສາສາຍອາຊີວະສຶກສາ

ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງແນະນຳວ່າ ທຸກໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນານັ້ນ ໃຫ້ເນັ້ນໃສ່ເຂດທຸກຍາກ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ເປັນພາກບັງຄັບວ່າ ທຸກໂຄງການສະເໜີໃໝ່ທີ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານຈາກພາຍ ນອກ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຕາຕະລາງນະໂນບາຍ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.

3.3.5 ຍຸດທະສາດໃນການດຳເນີນງານເພື່ອບັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ ໃນການຕິດຕາມຂະແໜງການ

ໃນປະຈຸບັນນີ້ ການຕິດຕາມຂະແໜງການທີ່ເປັນລະບົບ ມີພຽງແຕ່ການທົບທວນ ແລະ ຕິດຕາມປະເມີນຜົນ ຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ວ່າ ການທົບທວນ ແລະ ການຕິດຕາມປະເມີນຜົນດັ່ງກ່າວນີ້ ບໍ່ໄດ້ກວມເອົາທົ່ວ ຂະແໜງການ ມີພຽງແຕ່ລົງເລິກ 4 ຫາ 5 ຂົງເຂດເທົ່ານັ້ນໃນແຕ່ລະປີ. ເຖິງແມ່ນວ່າຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ ຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໄດ້ຖືກຮັບຮອງເອົາກ່ອນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາກຳຕາມ, ແຕ່ວ່າ ການຫັນປ່ຽນມັນໄປເປັນເຄື່ອງມືຕິດຕາມແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເປັນຮູບປະທຳເທື່ອ. ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການການ ຮ່ວມມືສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, ກົມກວດກາໄດ້ພັດທະນາລະບົບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດວຽກງານໂດຍ ອີງຕາມຜົນໄດ້ຮັບ ແຕ່ວ່າການພັດທະນາດັ່ງກ່າວນີ້ ຍັງບໍ່ໄດ້ສ້າງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືທີ່ສາມາດນຳໃຊ້ໄດ້ ແລະ ປາກົດວ່າມີລັກ ສະນະຊ້ຳຊ້ອນກັນກັບ ການເກັບກຳສຳຫຼວດຂໍ້ມູນໂຮງຮຽນປະຈຳປີ. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນທົບທວນ ແລະ ບັບປຸງຄືນ ຂອບປະເມີນຜົນ ການປະຕິບັດງານຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ເພື່ອສ້າງໃຫ້ເປັນຂອບຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນທີ່ເໝາະສົມເພື່ອນຳໄປດຳເນີນການປະເມີນຜົນຂະແໜງການໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມ. ປະຈຸບັນ ອົງການ JICA ໄດ້ສະໜັບສະໜູນ ການພັດທະນາເຄື່ອງມືການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໂດຍອີງໃສ່ບົດຮຽນ ແລະ ປະສົບການ ຂອງໂຄງການແຜນງານພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນຊຸມຊົນ (CIED I) ເຊິ່ງໄດ້ເລັ່ງ ໃສ່ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຮງຮຽນໂດຍອີງໃສ່ຜົນໄດ້ຮັບ ຊຶ່ງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍອົງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ຜ່ານກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ໃນເວລາດຳເນີນການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງຂອງແຜນ ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສານີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເຂົ້າໃຈເຖິງຫຼາຍບັນຫາ ເຊັ່ນວ່າ: ວິທີການທີ່ຂະແໜງການປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້

ສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍໃໝ່ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ຄຳຄິດເຫັນຈາກກອງປະຊຸມ ໄດ້ໃຫ້ຮູ້ເຖິງຂໍ້ຈຳກັດຂອງທ້ອງຖິ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາຍຸດທະສາດຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ໄດ້ລະບຸໃຫ້ເຫັນເຖິງຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງ. ສະນັ້ນ, ຈຶ່ງແນະນຳ ໃຫ້ບັນດາແຂວງມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ໃຫ້ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ເຂົ້າມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນໃນການສ້າງແຜນຂະແໜງການສຶກສາ ສຳລັບ ປີ 2016-20.

3.3.6 ການເຮັດໃຫ້ ບັນດາລະບົບຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານ ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ

ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກແຜນງານ EFA-FTI, ໄດ້ມີການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນການນຳໃຊ້ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ໂດຍຜ່ານລະບົບໄອຊີທີ (ICT) ໃນຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອປັບປຸງຂັ້ນຕອນຂອງການສຳຫຼວດຂໍ້ມູນປະຈຳປີຂອງໂຮງຮຽນ. ນອກນັ້ນ ກົມການເງິນຍັງໄດ້ສ້າງລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ. ຜ່ານມາ ໄດ້ດຳເນີນການທົບທວນ ແລະ ຕິດຕາມປະເມີນຜົນຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ 2 ຄັ້ງແລ້ວ ແລະ ການທົບທວນຄັ້ງທີສາມຈະຈັດຂຶ້ນໃນທ້າຍປີ 2013 ເພື່ອຢັ້ງຢືນຄວາມຊັດເຈນຂອງຜົນໄດ້ຮັບ ຈາກການປະເມີນໄລຍະກາງຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໃນຂັ້ນເມືອງ. ການສ້າງເຄື່ອງມືຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ທີ່ເຊື່ອມໂຍງກັບຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຍັງບໍ່ທັນໄດ້ບັນລຸຜົນເທື່ອ.

ວຽກງານ 3 ສ້າງ ຂອງລັດຖະບານມີຈຸດປະສົງເພື່ອມອບໂອນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບໃຫ້ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຂັ້ນເມືອງ ຊຶ່ງລວມທັງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງລະບົບຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

3.4 ບົດບຸກກິນໄກການເງິນ, ການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ

3.4.1 ການປັບປຸງຄາດໝາຍ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ແຫຼ່ງການເງິນສຳລັບຂະແໜງການ

ມີໂຄງການຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ທີ່ກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດຖະບານ ຊຶ່ງມັນສົ່ງຜົນໃຫ້ງົບປະມານບໍລິຫານສູງສຳລັບລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ. ມີແຜນງານໜຶ່ງ (ແຜນງານ EFA-FTI) ທີ່ເປັນແຜນງານທີ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານຈາກຫຼາຍຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ກິນໄກຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານໃນການດຳເນີນຕາມຄວາມເໝາະສົມ, ແຕ່ວ່າແຜນງານນີ້ກວມພຽງແຕ່ປະມານ 20% ຂອງງົບປະມານການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ. ເນື່ອງຈາກມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານງົບປະມານບໍລິຫານທັງໃນປະຈຸບັນນີ້ ແລະ ໃນອະນາຄົດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມສ່ຽງກ່ຽວກັບຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວຂອງໂຄງການຈຳນວນໜຶ່ງ. ຈຳນວນໂຄງການຂະໜາດໃຫຍ່ໃນຂະແໜງການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ເມື່ອທຽບກັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານແລ້ວ ປາກົດວ່າບໍ່ມີຄວາມດຸ່ນດ່ຽງ ເມື່ອມາເບິ່ງໃນທາງດ້ານຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ສະໜັກເຂົ້າຮຽນໃນຂະແໜງການປົກຄຸມເຫຼົ່ານີ້. ສະນັ້ນ ຈຶ່ງແນະນຳວ່າທຸກໆໂຄງການທີ່ຈະເໝີໃຫ້ ຕ້ອງອອກແບບໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາການສຶກສາສະບັບປັບປຸງ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມສົມດູນຂອງການສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ຂະແໜງການຍ່ອຍຕ່າງໆ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງລັດຖະບານ ໃນການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານຕ່າງໆ ກ່ອນທີ່ຈະຮັບຮອງໂຄງການ.

3.4.2 ບົດບຸກກິນຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ (ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ)

ຖ້າຫາກ 3 ກົມຫຼັກ (ກົມແຜນການ, ກົມກວດກາ ແລະ ກົມການເງິນ) ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນຢ່າງໃກ້ຊິດ ຈະຊ່ວຍປັບປຸງການວາງແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນງົບປະມານ, ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ການປະສານງານດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂັ້ນພາຍໃຕ້ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການທີ 3: ວຽກງານແຜນການ, ງົບປະມານ, ແລະ ການຕິດຕາມ.

ເຖິງແມ່ນວ່າສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ໄດ້ເພີ່ມງົບປະມານໃຫ້ຂະແໜງສຶກສາ (ຫຼາຍກວ່າ 17%) ທຽບໃສ່ລາຍຈ່າຍລັດຖະບານ, ແຕ່ວ່າງົບປະມານສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນເປັນລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ. ໃນອານາຄົດງົບປະມານຂອງ

ສຶກສາ ຈະບໍ່ມີພຽງພໍສໍາລັບການບັນຈຸຄູເພີ່ມເຕີມ, ສະນັ້ນ ຈໍານວນຄູທັງໝົດຈະຕ້ອງໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບເກົ່າທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ຈະເຮັດໃຫ້ການການຄຸ້ມຄອງຄູມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຂໍ້ຈໍາກັດເຫຼົ່ານີ້ກະທົບຕໍ່ກັບແຜນການລົງທຶນໃໝ່ຂອງບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ເນື່ອງຈາກວ່າການລົງທຶນໃໝ່ນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ມີງົບປະມານບໍລິຫານຈໍານວນໃດໜຶ່ງມາສະໜັບສະໜູນ. ສະນັ້ນ ຈິ່ງແນະນໍາວ່າ ທຸກໆໂຄງການໃຫຍ່ທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນການຢູ່ ຫຼື ໂຄງການທີ່ຈະສະເໜີໃໝ່ຕ້ອງກໍານົດໃຫ້ເຫັນເຖິງງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ຕ້ອງການ ທີ່ເກີດຈາກວຽກງານຕ່າງໆຂອງໂຄງການ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກກົມແຜນການ ແລະ ກົມການເງິນ. ນອກຈາກນັ້ນ ການອອກແບບທຸກໆໂຄງການໃໝ່ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ບັນດາຍຸດທະສາດຕ່າງໆຂອງນະໂຍບາຍນີ້ໄດ້ຮັບການສະໜອງງົບປະມານຢ່າງເໝາະສົມ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ບັນດາບຸລິມະສິດທາງດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ລະບຸໃຫ້ຊັດເຈນ.

IV. ເປົ້າໝາຍຂອງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແຕ່ນີ້ເຖິງປີ 2015

4.1 ແຜນງານຂະຫຍາຍໂອກາດການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາທີ່ເທົ່າທຽມກັນ (7)	ສະຖານະພາບ ໃນເວລາ ປະເມີນ ຜົນໄລຍະກາງ	ເປົ້າໝາຍປີ 2015	ໝາຍເຫດ
4.1.1 ການຫຼຸດຜ່ອນມູນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປັນອຸປະສັກ ຕໍ່ການສຶກສາ			
<ul style="list-style-type: none"> ລົບລ້າງຄ່າທຳນຽມການລົງທະບຽນ ແລະ ຄ່າສິດສອນ ສຳລັບ ກຸ່ມເດັກຫຼິ້ນ ກ່ອນໄວຮຽນ, ຊັ້ນປະຖົມ (2011), ຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ (2013) ແລະ ການສຶກສານອກລະບົບ, ແລະ ການສຶກສາຄູ. 	<p>ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p> <p>ການສຶກສາຄູ: 39% ຂອງ ນັກຮຽນຄູ ຈ່າຍຄ່າທຳນຽມ</p>	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ໂດຍຫຼັກການແລ້ວ ຄ່າທຳນຽມໄດ້ຖືກລົບລ້າງແລ້ວ ແລະ ນະໂຍບາຍນີ້ ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນທົ່ວໄປ. ໂຮງຮຽນບາງແຫ່ງ ຍັງສືບຕໍ່ເກັບເງິນອຸດໜູນຈາກຊຸມຊົນ. ຈຳ ນວນເງິນ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ເກີດຂຶ້ນນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປະເມີນຜົນ. ພາຍໃຕ້ດຳລັດເລກທີ 177/ລບ, ນັກຮຽນຄູທັງໝົດ ມີສິດໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ ສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການຍົກລະດັບ.
<ul style="list-style-type: none"> ສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນເພື່ອຊົດເຊີຍການລົບລ້າງຄ່າທຳນຽມເພື່ອເປັນງົບປະມານໃນການດຳເນີນງານຂອງໂຮງ ຮຽນ (ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ) ແລະ ແຜນພັດທະນາໂຮງຮຽນ 	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນຢູ່ໃນທົ່ວປະເທດ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມີຄວາມຊັກຊ້າ, ການຕິດຕາມ ແລະ ການບັນຊີ. ຈຳນວນເງິນໃນປະຈຸບັນນີ້ ອາດບໍ່ພຽງພໍ ສຳລັບການໃຊ້ຈ່າຍທີ່ເປັນພື້ນຖານຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ອາດບໍ່ພຽງພໍທີ່ຈະທົດແທນການຢຸດການເກັບຄ່າທຳນຽມຈາກນັກຮຽນຢ່າງຂາດຕົວ. ໃນງົບປະມານ ສຶກປີ 2012/13 ໄດ້ສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃຫ້ ທຸກຂະແໜງການຍ່ອຍ.

<p>♦ ແຜນງານກຽມປະຖົມ ແລະ ແຜນງານກຽມຄວມພ້ອມເຂົ້າໂຮງຮຽນ ສໍາລັບເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ</p>	<p>ຂະຫຍາຍການເຂົ້າຮຽນລວມ - ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p> <p>ຄວາມສະເໝີພາບ ຂອງການໃຫ້ການສຶກສາ ໃນທຸກພື້ນທີ່ພູມສັນຖານ - ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍໄວ້ ສໍາລັບເດັກອາຍຸ 5 ປີເທົ່ານັ້ນ (ເນັ້ນໃສ່ບັນດາແຂວງ ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການສະໜອງການສຶກສາໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຈໍານວນການສະໜັກເຂົ້າຮຽນໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ ແຕ່ວ່າສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນຢູ່ໃນເຂດເທດສະບານ. ແຜນງານກຽມຄວາມພ້ອມເຂົ້າໂຮງຮຽນ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນໄລຍະທົດລອງ. ໃນ 2 ປີຕໍ່ໄປ ຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ການຂະຫຍາຍໂອກາດ ສໍາລັບເດັກອາຍຸ 5 ປີ ໃຫ້ໄດ້ເຂົ້າກຽມຄວາມພ້ອມໃນຫ້ອງກຽມທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ. ແຕ່ຢູ່ບ້ານນ້ອຍ ເປົ້າໝາຍການເຂົ້າຮຽນ ຄວນປັບປ່ຽນໄດ້ ແທນທີ່ຈະມີແຕ່ເດັກ 5 ປີ.
<p>♦ ສະໜອງເບ້ຍລ້ຽງ ແລະ ທຶນການສຶກສາແບບມີເປົ້າໝາຍ ສໍາລັບເດັກຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ (20% ຂອງ ປ 4 - ປ 5 ແລະ 20% ຂອງນັກຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນໃຫ້ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາພາຍໃນປີ 2015)</p>	<p>ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ພ້ອມທັງປັບປຸງການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ໃຫ້ມີການຕິດຕາມ ທີ່ໜັ້ນແໜ້ນກວ່າເກົ່າ ພາຍໃນປີ 2015</p>	<ul style="list-style-type: none"> ໄດ້ກຳນົດ 56 ເມືອງເປັນເມືອງດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາ ແຕ່ວ່າກົນໄກຂອງການເລືອກໂຮງຮຽນເປົ້າໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໃຫ້ຊັດເຈນພາຍໃນເມືອງເລົ່ານີ້ ເພື່ອເນັ້ນໃສ່ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນຫຼາຍທີ່ສຸດ ຄວາມຊັກຊ້າໃນການຈັດສິ່ງເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຊຸມຊົນໃຫ້ຊຸມຊົນເປົ້າໝາຍ.
<p>♦ ໃຫ້ທຶນການສຶກສາສໍາລັບຄູໂດຍມີເງື່ອນໄຂ ກໍຄືການຮັບຕໍາແໜ່ງໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.</p>	<p>ໄດ້ໃຫ້ທຶນການສຶກສາແຕ່ວ່າ ເງື່ອນໄຂຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງທົ່ວເຖິງ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ພ້ອມທັງເພີ່ມການຄຸ້ມຄອງໃນຂັ້ນສູນກາງ (ກົມສ້າງຄູ) ແລະ ໃນການຕິດຕາມແບບເອກະລາດ (ກົມກວດກາ)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ດໍາລັດເລກທີ 177/ລຖບ ໄດ້ກຳນົດກົນໄກສໍາລັບການໃຫ້ຕໍາແໜ່ງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຄູ ໃນມາດຕາທີ 1.1.5 ແຕ່ວ່າ ມັນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຖືກບັງຄັບໃຊ້ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ.
<p>♦ ທຶນການສຶກສາແບບມີເປົ້າໝາຍ (ສໍາລັບຄົນທຸກ) ສໍາລັບມັດທະຍົມປາຍ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລ</p>	<p>ມີຄວາມຄືບໜ້າ ວິທີການ ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ ຄົນທຸກຍາກນັ້ນ ແມ່ນຍັງບໍ່ຈະແຈ້ງ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ພ້ອມທັງ ກຳນົດກົນໄກກຳນົດເປົ້າໝາຍເພື່ອຄົນທຸກຍາກ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດວິທີການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ສໍາລັບຄົນທຸກຍາກ ໂດຍກຳນົດຕາມລາຍຮັບ ຫຼື ກົນໄກກຳນົດເປົ້າໝາຍແບບອື່ນໆ. ມະຫາວິທະຍາໄລ ມີເປົ້າໝາຍຮັບນັກຮຽນທຶນ ພຽງແຕ່

			20%. ຕ້ອງການຄາອະທິບາຍຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບ ວິທີການ ຄັດເລືອກເປົ້າໝາຍ ທີ່ເປັນຄົນທຸກຍາກ.
4.1.2 ຫຼຸດຜ່ອນການຄ້າງ້ອງ ແລະ ການປະລະການຮຽນ			
♦ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງໂດຍໃຫ້ມີຫ້ອງຮຽນບໍາລຸງສໍາລັບ ຫ້ອງຮຽນຂອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ	ມີຄວາມຄືບໜ້າ (ມີນະໂຍບາຍແລ້ວ) ມີຄວາມຄືບໜ້າ ໃນການບໍາລຸງນັກຮຽນອ່ອນ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ພ້ອມທັງປັບປຸງທ່າແຮງຂອງຜົນໄດ້ຮັບ	<ul style="list-style-type: none"> ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ເຫັນວ່າ ນະໂຍບາຍນີ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍ້ອນວ່າຄູ່ຕ້ອງການເວລາເພື່ອສອນບໍາລຸງ. ຍຸດທະສາດການສອນແບບປ່ຽນຜຽນ ແມ່ນຍຸດທະສາດເພື່ອປັບປຸງ ວິທີການສິດສອນຂອງຄູໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ການປະເມີນຜົນນັກຮຽນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຈໍາເປັນ ສໍາລັບ ຫ້ອງຮຽນບໍາລຸງ.
♦ ສະໜອງເງິນອຸດໜູນ ແລະ ທຶນການສຶກສາສໍາລັບນັກຮຽນທຸກຍາກ	ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ		
♦ ຂະຫຍາຍແຜນງານອາຫານໂຮງຮຽນສໍາລັບ ເດັກອາຍຸ 6 ປີ(2010 →)	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ (ພ້ອມທັງມີການປະເມີນຜົນລະອຽດ ໃນປີ 2015)	<ul style="list-style-type: none"> ມີຄວາມຄືບໜ້າທີ່ພື້ນເດັ່ນໃນການຂະຫຍາຍແຜນງານສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນຂອງລັດຖະບານ ຈາກອາຫານທີ່ຫາໄດ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ. ນະໂຍບາຍນີ້ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ມີແຜນທີ່ຈະຂະຫຍາຍອອກ. ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເໝາະສົມດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງຂອງທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.
♦ ປັບປຸງລະບຽບການກ່ຽວກັບການເຂົ້າໂຮງຮຽນຊັ້ນປີທີ 1 ສໍາລັບເດັກອາຍຸ 6 ປີ	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ການປະສົມປະສານກັນລະຫວ່າງ ລະບຽບການປັບປຸງໃໝ່ ແລະ ການຂະຫຍາຍທ້ອງຽວປະຖົມ ປາກົດວ່າ ໄດ້ຊ່ວຍເພີ່ມ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃໝ່ສຸດທິໃນຊັ້ນປະຖົມ. ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກທີ່ອາຍຸກາຍແລ້ວນັ້ນ ຄວນຮັບເອົາເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານສິດທິຂອງເດັກໃນການສຶກສາ. ການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກທີ່ອາຍຸຍັງບໍ່ທັນຮອດນັ້ນ ຄວນແກ້

			<p>ໄຂຜ່ານທາງຮູບແບບຕ່າງໆ ຂອງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ຄວນສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການເຜີຍແຜ່ ໃນຂັ້ນຊຸມຊົນ/ຂັ້ນຄະນະກຳມະການ ພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ.
<p>4.1.3 ສົ່ງເສີມການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງເອກະຊົນ ແລະ ຊຸມຊົນ ໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ</p>			
<ul style="list-style-type: none"> ♦ ນະໂຍບາຍແບບມີສ່ວນຮ່ວມກັບຫຼາຍພາກສ່ວນ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ສຳລັບການຮ່ວມມື ລັດ-ເອກະຊົນ 	<p>ມີຄວາມຄືບໜ້າ (ຍຸດທະສາດ ໄດ້ສ້າງສຳເລັດແລ້ວ)</p>	<p>ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຮ່ວມມືລັດ-ເອກະຊົນ ພາຍໃນປີ 2015</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ. • ຈຳເປັນຕ້ອງມີ ແຜນງານທີ່ໜັກແໜ້ນ ແລະ ມີການເຜີຍແຜ່. • ປະສານງານກັບພາກສ່ວນທຸລະກິດອຸດສະຫະກຳ ແລະ ຜູ້ໃຊ້ແຮງງານພາກເອກະຊົນທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ ການຈ້າງງານຂອງຜູ້ຮຽນຈົບອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ນັກຮຽນມະຫາໄລທີ່ຈົບໃໝ່ ແລະ ປັບປຸງຫຼັກສູດ ແລະ ວິຊາຮຽນ ທີ່ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການທາງດ້ານແຮງງານ
<ul style="list-style-type: none"> ♦ ພື້ນຟູ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງຂອງສູນຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ. 	<p>ມີຄວາມຄືບໜ້າ ເປັນບາງພາກສ່ວນ</p>	<p>80% ຂອງສູນຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ແມ່ນໄດ້ນຳໃຊ້ເປັນປະຈຳ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ໄດ້ມີການຝຶກອົບຮົມອັນສຳຄັນ ສຳລັບຄະນະກຳມະ ການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ EFA-FTI ແລະ ແຜນງານອື່ນໆ • ການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຊຸມຊົນໃນໂຮງຮຽນ ປາກົດວ່າ ມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໃນທາງດ້ານໄລຍະເວລາ, ລະດັບ ແລະ ການເຂົ້າຮ່ວມ. • ໄດ້ສ້າງຍຸດທະສາດຂຶ້ນມາແລ້ວ ແຕ່ວ່າມີອຸປະສັກ ຍ້ອນມີງົບປະມານທີ່ຈຳກັດຫຼາຍ. • ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພະແນກ

			ສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຈາກຫ້ອງ ການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ໃຫ້ຄະນະກຳມະ ການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ.
4.1.4 ການລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນຢ່າງມີເປົ້າໝາຍ			
◆ ສະໜອງຫ້ອງຮຽນປະຖົມໃໝ່ໂດຍມີການສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ	75% ຂອງໂຮງຮຽນສົມບູນ. ຫ້ອງຮຽນ 1.328 ຫ້ອງ ໄດ້ສ້າງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ການຮ່ວມມືສາກົນ ເພື່ອການສຶກສາ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ໄດ້ສ້າງຫ້ອງຮຽນໃໝ່ ແລະ ຫ້ອງຮຽນເພີ່ມຕື່ມ. ບາງໂຮງຮຽນທີ່ສອນຫ້ອງຄວບ ກໍໄດ້ປະກາດວ່າເປັນໂຮງຮຽນສົມບູນ ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ມີການເພີ່ມຫ້ອງຮຽນ ຫຼື ຄູສອນ.
◆ ສະໜອງຫ້ອງຮຽນເພີ່ມຕື່ມ ເພື່ອສະໜອງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃຫ້ຄົບຂຶ້ນ (ປ 1 ເຖິງ ມ.4)	ໄດ້ສ້າງຫ້ອງຮຽນ ສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ຈຳນວນ 1,843 ຫ້ອງ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ມີບັນຫາທ້າທາຍກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນປະຊາກອນໃນເວລາກຳນົດສະຖານທີ່ຕັ້ງ ສຳລັບໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕົ້ນແຫ່ງໃໝ່.
◆ ສະໜອງຫ້ອງຮຽນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກເພີ່ມຕື່ມສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ສູນອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຫ້ານປ່ຽນສະຖາບັນສ້າງຄູໃຫ້ກາຍເປັນສະຖາບັນທີ່ເປີດສອນເຕັມຫຼັກສູດ	ມີຄວາມຄືບໜ້າ ສຳລັບມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ. ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ ສຳລັບ ສະຖາບັນສ້າງຄູ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ຈົນເຖິງປີ 2015 ແລະ ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການສະໜອງຫ້ອງຮຽນ ແລະ ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກທີ່ຈຳເປັນສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ເຊັ່ນວ່າ ຫໍພັກ ບໍ່ແມ່ນຫ້ອງຮຽນ, ອຸປະກອນຫ້ອງທົດລອງ ບໍ່ແມ່ນອຸປະກອນໄອທີ, ແລະອື່ນໆ.	<ul style="list-style-type: none"> ສະຖາບັນສ້າງຄູບາງແຫ່ງໄດ້ສອນລະດັບປະລິນຍາມາເປັນເລາໃດໜຶ່ງແລ້ວ, ບາງແຫ່ງແມ່ນກຳລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ລະດັບປະລິນຍາທີ່ເປີດສອນນັ້ນແມ່ນລະດັບປະລິນຍາຕີ. ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງປະຕິຮູບສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດ ທາງດ້ານການຈັດສອນຫຼັກສູດ ປະລິນຍາ. ເຖິງແມ່ນວ່າມາຮອດປີ 2013 ນີ້ ການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ແຕ່ວ່າການສະໜັກເຂົ້າຮຽນນັ້ນ ບໍ່ກ້າເກິ່ງກັນ.
4.1.5 ສິ່ງເສີມໃຫ້ເຂົ້າຮຽນ, ການເລື່ອນຊັ້ນ ແລະ ການສຳເລັດການຮຽນ ສຳລັບເດັກດ້ອຍໂອກາດ ໂດຍຜ່ານທາງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ			
◆ ການພັດທະນາ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແຫ່ງ	ມີຄວາມຄືບໜ້າເປັນບາງພາກສ່ວນ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ແຕ່ໃຫ້ບຸລິມະສິດການປະຕິບັດງານຈຳນວນໜຶ່ງ ທີ່	<ul style="list-style-type: none"> ພັດທະນາແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສຳລັບນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມັນ ຈົນຮອດປີ

ຊາດ		ສາມາດບັນລຸຜົນໄດ້ພາຍໃນປີ 2015.	<p>2020.</p> <ul style="list-style-type: none"> ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ສໍາລັບໄລຍະ 2016-2020 ຄວນສັງລວມເອົາ ບັນດາເປົ້າໝາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ. ນະໂຍບາຍ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ແກ້ໄຂ ມີຕິສໍາຄັນ ຂອງຄວາມດ້ອຍໂອກາດ ແຕ່ບາງເທື່ອ ແມ່ນຍັງຂາດ ການຈັດບຸລິມະສິດ ແລະ ລໍາດັບທີ່ຈໍາເປັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນສາມາດບັນລຸຜົນເປັນຈິງໄດ້.
<ul style="list-style-type: none"> ແຜນງານສ້າງຫຼັກສູດໃໝ່ທີ່ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກທີ່ດ້ອຍໂອກາດ 	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຄໍາແນະນໍາຄູ່ບໍ່ໄດ້ກວມເອົາຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບວິທີການປັບຫຼັກສູດ ເພື່ອໃຫ້ມັນຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຫຼາກຫຼາຍກຸ່ມນັກຮຽນ. ທົບທວນຄໍາແນະນໍາຄູຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາຍຸດທະສາດຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບຍຸດທະສາດການສອນ ແລະ ການຮຽນ ທີ່ຕອບສະໜອງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງນັກຮຽນທຸກຄົນ (ເດັກຍິງ, ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ, ນັກຮຽນທີ່ມີຄວາມຈໍາເປັນພິເສດ ແລະ ນັກຮຽນພິການ).
ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ			
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງໂຮງຮຽນໃໝ່ ແລະ ຫ້ອງຮຽນ ເພີ່ມຕື່ມໃນເຂດທີ່ມີອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ຂອງແມ່ຍິງ/ແມ່ຍິງຊົນເຜົ່າ ທີ່ຕໍ່າ ຫຼື ໃນເຂດທີ່ມີການອອກໂຮງຮຽນສູງ. 	ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 1.4. ມີຄວາມຄືບໜ້າ. ການສ້າງໂຮງຮຽນ ໄດ້ເລັ່ງເປົ້າໝາຍໃສ່ 56 ເມືອງ ທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກໄວ້ໃນເບື້ອງຕົ້ນ ວ່າມີຄວາມດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາ ຊຶ່ງກໍານົດຕາມ ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງແມ່ຍິງ ທີ່ມີຕໍ່າ.	ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 1.4. ໃຫ້ຮັກສາໄວ້. ມັນມີຄວາມຈໍາເປັນທີ່ຈະຕ້ອງປັບປຸງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການກໍານົດເປົ້າໝາຍ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ສໍາລັບໄລຍະ 2016-2020.	<ul style="list-style-type: none"> ມາຮອດປະຈຸບັນນີ້ ບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ຕ່າງໆ ໄດ້ປ່ຽນແປງໄປ (ອາດເປັນຍ້ອນມີການປ່ຽນແປງດ້ານປະຊາກອນ ແລະ ຜົນກະທົບດ້ານບວກ ຂອງແຜນງານ ໃນບັນດາເມືອງເປົ້າໝາຍ).

<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງໂອກາດອັນເທົ່າທຽມກັນ ສໍາລັບ ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍໝົດທຸກຄົນ ທີ່ ຮຽນຈົບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ເພື່ອ ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ. 	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ພ້ອມທັງສຸມໃສ່ ການ ຫຼຸດຜ່ອນ ອຸປະສັກຕ່າງໆ ໃນພາກ ປະຕິບັດ.	<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດາ ສິນທິສັນຍາສາກົນ ໃນການສຶກສາ ແລະ ກໍານົດເປົ້າໝາຍ ຂອງຄວາມສະ ເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ.
ກຸ່ມຊົນເຜົ່າ ໝາຍເຫດ: ໃນຄວາມຈິງແລ້ວ ມັນມີບຸດທະສາດຕ່າງໆ ຢູ່ແລ້ວ ເພື່ອແກ້ໄຂ ຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ (ຊຶ່ງຈະມີຜົນປະໂຫຍດຕໍ່ກັບ ກຸ່ມ ຊົນເຜົ່າ, ຄົນທຸກຍາກ ແລະ ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ). ບຸດທະສາດນີ້ ຍັງກໍານົດໃຫ້ແກ້ໄຂ ອຸປະສັກ ທາງດ້ານ ວັດທະນາທຳ ແລະ ພາສາ ລະຫວ່າງ ບ້ານ ແລະ ໂຮງຮຽນ ສໍາລັບ ກຸ່ມ ຊົນເຜົ່າ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຊົນເຜົ່າລາວ-ໄຕ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດ <i>ກວ່າໝູ່</i> .			
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ການ ສິດສອນທ້ອງຄວບໃນໂຮງຮຽນຂະໜາດນ້ອຍ. 	ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ (ໃນທາງດ້ານ ຄຸນນະພາບຂອງການສອນທ້ອງ ຄວບ)	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ແລະ ກວມ ເອົາການຝຶກອົບຮົມ ໃນ ສະຖາບັນສ້າງຄູ	<ul style="list-style-type: none"> ໃຫ້ບຸລະມະສິດທີ່ໜັກແໜ້ນກວ່າເກົ່າ ສໍາລັບ ໂຮງຮຽນຂະໜາດ ນ້ອຍ ແລະ ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ກ່ຽວກັບ ການກໍ່ສ້າງຕ່າງໆ ຊຶ່ງ ລວມທັງ ວຽກງານກໍ່ສ້າງນໍ້າ, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມ. ເຊື່ອມຕໍ່ໃກ້ສິດກັບ ບຸດທະສາດຕ່າງໆ ເພື່ອສ້າງຫຼັກສູດຂອງທ້ອງ ຮຽນຄວບ ແລະ ທັກສະຂອງຄູ ເພື່ອສອນທ້ອງຄວບ.
<ul style="list-style-type: none"> ສ້າງໂຮງຮຽນສົມບູນໃຂເຂດຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ ໂດຍຜ່ານທາງຄະນະກຳມະ ການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຂະຫຍາຍຕາໜ່າງກຸ່ມໂຮງຮຽນ ສໍາລັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາຊີບ. 	ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 1.4		ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 1.4
ເດັກທີ່ມີຄວາມຕ້ອງການພິເສດ			
<ul style="list-style-type: none"> ການຕອບສະໜອງ ສໍາລັບ ເດັກທີ່ມີ ຄວາມຕ້ອງການພິເສດໝົດທຸກຄົນໃນ ລະບົບການສຶກສາ 	ເປົ້າໝາຍປົກຄຸມ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.	ທົບທວນເປົ້າໝາຍຍ່ອຍ ຄົນໃໝ່ ພາຍໃນປີ 2015 ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາ ບັນດາ ຫຼັກການຕ່າງໆ ຂອງການ	<ul style="list-style-type: none"> ຂາດເຂີນຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບ ການສະໜັກເຂົ້າຮຽນ ຂອງເດັກພິການ, ແລະ ບໍ່ມີລະບົບການຈັດປະເພດທີ່ຈະແຈ້ງ. ໂຮງຮຽນບາງແຫ່ງ ແລະ ຄູ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈພື້ນຖານວ່າ ພວກເຂົາ ຄວນຮັບເອົາເດັກພິການ ແຕ່ບໍ່ຮູ້ວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອຕອບສະ

		ສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.	ໜອງຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ. • ໂຮງຮຽນພິເສດ ໃນແຂວງຫຼວງພະບາງ ໄດ້ປິດລົງແລ້ວ ຍ້ອນຂາດ ງົບປະມານໃຊ້ຈ່າຍປະຈຳ.
ເດັກຈາກຄອບຄົວທຸກຍາກ			
♦ ຫຼຸດຜ່ອນມູນຄ່າລາຍຈ່າຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ສໍາລັບຄອບຄົວທຸກ ຍາກ.	ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ1.2		ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ1.2
ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ			
♦ ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນ ໃນການສຶກ ສາກ່ອນໄວຮຽນ ສໍາລັບ ເດັກອາຍຸ 5 ປີ ຈາກເຂດຊົນນະບົດ ຫ່າງໄກ ສອກຫຼີກ.	ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ1.1		ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ1.1
ການສຶກສານອກລະບົບ ສໍາລັບ ເດັກບໍ່ໄດ້ ເຂົ້າໂຮງຮຽນ			
♦ ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນໃນແຜນງານການ ສຶກສານອກລະບົບໂດຍເພີ່ມການ ລົງທຶນໃນສູນຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນຂັ້ນບ້ານ.	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບການສຶກສານອກລະບົບ ຄວນສັງລວມເຂົ້າໃສ່ໃນ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ.
♦ ການເຂົ້າຮຽນໃນລະບົບການສຶກສາ ຂອງເດັກທຸກຄົນ ໃນເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງ ຮຽນ.	ໃຫ້ເບິ່ງ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານການພັດທະນາ 2	ໃຫ້ມີການຄົ້ນຄວ້າ ລະອຽດ ເພື່ອຊອກຫາ ນັກຮຽນພິການ.	• ສິ່ງນີ້ແມ່ນ ເປົ້າໝາຍຜົນໄດ້ຮັບ ແລະ ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດ ດ້ານ ການພັດທະນາ. • ການຊອກຫາ ກຸ່ມຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ (ແຮງງານເດັກ, ນັກຮຽນພິການ, ແລະອື່ນໆ) ໂດຍສອດຄ່ອງກັບ ສິນທິສັນຍາວ່າ ດ້ວຍສິດທິເດັກ.
♦ ເດັກໃນເກນອາຍຸເຂົ້າໂຮງຮຽນປະຖົມ	ຢູ່ໃນໄລຍະທົດລອງ	ມີກົນໄກຂອງລະບົບການ	• ແບບຟອມສອບຖາມ ໃນການສໍາຫຼວດໂຮງຮຽນ ຄວນລະບຸໂຕ

ທີ່ບໍ່ເຂົ້າໂຮງຮຽນແມ່ນຈະໄດ້ເຂົ້າ ໂຮງຮຽນຄືນ		ໂອນຍ້າຍ ແລະ ຕິດຕາມ	ນັກຮຽນທີ່ກັບຄືນມາເຂົ້າຮຽນໃໝ່. • ລະບຽບການກ່ຽວກັບເກນອາຍຸ ອາດຈຳເປັນຕ້ອງ ສາມາດປັບປ່ຽນ ໄດ້.
♦ ແຜນງານທຽບເທົ່າສຳລັບ ເດັກໃນ ເກນອາຍຸເຂົ້າຮຽນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າ ໂຮງຮຽນ	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ການເຂົ້າຮຽນທຽບ ໃນການສຶກສານອກລະບົບ ຄວນສັງລວມເຂົ້າ ໃນ ລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ.
ສຸຂະພາບເດັກ (ໂພຊະນາການ ແລະ ຄວາມຮັບຮູ້ ກ່ຽວກັບ ເຊື້ອເຮັດໄອວີ/ ເອດສ໌) ບໍ່ໄດ້ກວມ ລວມຢູ່ໃນ ຂອບ ພັດທະນາຂະແໜງ ການສຶກສາ			
♦ ການກວມລວມເອົາການສຶກສາ ກ່ຽວ ກັບ ທັກສະຊີວິດເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມຮູ້ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນທາງດ້ານປະຕິ ບັດຂອງເດັກທຸກຄົນ	ຈຳເປັນຕ້ອງ ສັງລວມໃສ່ໃນ ຫຼັກສູດຢ່າງເຕັມສ່ວນ	ສັງລວມໃສ່ໃນແຜນ ພັດທະນາຂະແໜງການ ສຶກສາ	• ຈຳເປັນຈະຕ້ອງມີ ການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການຕິດຕາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
♦ ສັງລວມເອົາການບໍລິການດ້ານສຸຂະ ພາບ ແລະ ໂພຊະນາການເຂົ້າໃສ່ໃນ ໂຮງຮຽນ.	ນະໂຍບາຍສຸຂະພາບໂຮງຮຽນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສັງລວມເຂົ້າໃສ່ໃນ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກ ສາ.	ຄວນສັງລວມໃສ່ໃນແຜນ ພັດທະນາຂະແໜງການ ສຶກສາ	• ການສັງເກດເບິ່ງຈາກ ຫຼັກຖານທີ່ເກັບກຳໄດ້ ມາຮອດປະຈຸບັນນີ້.
♦ ການປຸກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບເຮັດໄອ ວີ/ເອດສ໌ ໃນກຸ່ມສ່ຽງ.	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ຄວນສັງລວມໃສ່ໃນແຜນ ພັດທະນາຂະແໜງການ ສຶກສາ	• ກຳນົດໃຫ້ ເພດສຶກສາ ແລະ ສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນ ເປັນພາກ ບັງຄັບ ໃນຫຼັກສູດການສຶກສາ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ (ລວມທັງ ເຮັດໄອວີ ແລະ ເອດສ໌) ສຳລັບຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມ ປາຍ. • ຮັກສາ ເພດສຶກສາແລະສຸຂະພາບໄວຈະເລີນພັນ ໄວ້ໃນ ຫຼັກສູດ

			ສ້າງຄູ.
4.1.6 ການອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ເຂົ້າເຖິງ ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ			
♦ ການເພີ່ມຈໍານວນກຸ່ມເດັກຫຼິ້ນໃນຊຸມຊົນ	ກຸ່ມເດັກຫຼິ້ນ ຫຼາຍກວ່າ 200 ກຸ່ມ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ພາຍໃຕ້ແຜນງານ EFA-FTI	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ຄວາມຕ້ອງການ ກໍາລັງເພີ່ມຂຶ້ນ.
♦ ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ ສໍາລັບ ກຸ່ມຮຽນ ຜ່ານການຫຼິ້ນໃນຊຸມຊົນ ແລະ ໂຮງຮຽນອະນຸບານ	ໂຮງຮຽນອະນຸບານທາງການ ແລະ ຫ້ອງຮຽນກຽມທາງການ ໄດ້ຮັບ ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ໄດ້ນໍາສະເໜີໃນ ງົບປະມານສຶກປີ 2012/13. ຄວນເພີ່ມງົບປະມານຂຶ້ນອີກ.
4.1.7 ການເພີ່ມອັດຕາການເຂົ້າຮຽນ ໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ມັດທະຍົມປາຍສາມັນວິຊາຊີບ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ			
♦ ການຂະຫຍາຍການກໍ່ສ້າງສະຖານທີ່ ສໍາລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍ ຊຶ່ງ ກວມເອົາການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລັດ-ເອກະຊົນ.	ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແມ່ນມີຄວາມ ໜັ້ນຄົງແລ້ວ.	ເລື່ອນເປົ້າໝາຍ ສໍາລັບ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງ ລັດ-ເອກະຊົນ ໄປໃສ່ປີ 2016-2020	
♦ ສ້າງວິທະຍາໄລອາຊີວະ 1 ແຫ່ງ ໃນ ແຕ່ລະແຂວງ ໂດຍມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອ ໃຫ້ກາຍເປັນ ສະຖາບັນຊັ້ນສູງ.	ເປົ້າໝາຍຂອງການກໍ່ສ້າງ ວິທະຍາໄລໄດ້ບັນລຸແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ບົດສະເໜີ ທີ່ຈະຫັນປ່ຽນນັ້ນ ຍັງບໍ່ ຫັນບັນລຸເທື່ອ.	ສືບຕໍ່ເປົ້າໝາຍຂອງການ ຫັນປ່ຽນ ແຕ່ນີ້ ເຖິງປີ 2015. ເພີ່ມເປົ້າໝາຍຂອງ ແຜນ ປະຕິຮູບອາຊີວະສຶກສາ ແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບກະຊວງ ສຶກສາທິການແລະກິລາ, ອາຊີວະສຶກສາ, ພະແນກ ສຶກສາທິການແຂວງ, ອາຊີວະສຶກສາ ແລະ	• ຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ ການຂະຫຍາຍ ຈໍານວນສະໜັກເຂົ້າຮຽນອາ ຊີວະເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມແຜນພັດທະນາລະດັບຊາດຂອງສປປ ລາວ. • ດໍາເນີນການລົນນະລົງເຜີຍແຜ່ ທາງການຕະຫຼາດໃຫ້ແກ່ສັງຄົມ ເພື່ອປ່ຽນແປງຄວາມຮັບຮູ້ຂອງສັງຄົມ, ພໍ່ແມ່ ແລະ ນັກຮຽນ ໃຫ້ ເພີ່ມການເຂົ້າຮຽນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ ພ້ອມທັງຍັງເປັນການ ສົ່ງເສີມໃບໜ້າ ຂອງໂຮງຮຽນອາ ຊີວະສຶກສາ ແລະ ໂອກາດການຊອກວຽກເຮັດ ງານທໍານໍາອີກ.

		ການຝຶກອົບຮົມແບບປະສົມ, ແລະ ວິທະຍາໄລອາຊີວະເອກະຊົນ.	
♦ ເພີ່ມການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຈາກທຸກແຂວງ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ.	ປະຕິບັດໄດ້ບາງພາກສ່ວນ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ພ້ອມທັງ ມີ ການປັບປຸງ ໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບ ຄວາມ ຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ.	<ul style="list-style-type: none"> • ປຶ້ງໝາຍຂອງແຕ່ລະພາກວິຊາ ຈຳເປັນຕ້ອງປັບປຸງຄືນໃໝ່ ໂດຍ ທຽບກັບ ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມຈຳເປັນ ໃນການ ເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບ ປະຊາຄົມອາຊຽນ.
4.2 ແຜນງານປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງ (5)			
4.2.1 ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດ ແລະ ການສະໜອງອຸປະກອນການຮຽນການສອນ			
♦ ນຳສະເໜີນະໂຍບາຍຫຼັກສູດ ແລະ ຍຸດທະສາດໂດຍການເພີ່ມຊົ່ວໂມງ ສອນ	<ul style="list-style-type: none"> • ປະຕິບັດໄດ້ບາງພາກສ່ວນ. • ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ ກ່ຽວກັບ ການເພີ່ມຊົ່ວໂມງສອນ. 	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ແລະພ້ອມ ທັງ ຮັບປະກັນ ຄວາມ ສອດຄ່ອງ.	<ul style="list-style-type: none"> • ະສິດທິຜົນຂອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຫຼັກສູດມັດທະຍົມຕົ້ນ ໄດ້ ປັບປຸງໃໝ່ ໂດຍທີ່ ຄູ່ແຕ່ລະຄົນ ສອນ 2 ວິຊາ. • ມີຄວາມສາມາດໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃນການປັບຫຼັກສູດປະຖົມ ໃຫ້ ສອດຄ່ອງກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ຕາມອັດຕາ 20% ທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດ ໃຫ້ນັ້ນ. • າງຕັ້ງຄະນະໃໝ່ຂຶ້ນມາ ແລະ ນຳສະເໜີຫຼັກສູດໃໝ່ ໃນລະດັບການ ສຶກສາຊັ້ນສູງ ເພື່ອຖ່ວງທັນກັບການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດປະຈຸບັນ

<ul style="list-style-type: none"> ການເຂົ້າເຖິງປື້ມອ່ານທີ່ສໍາຄັນ ແລະ ອຸປະກອນການສອນເພີ່ມຕື່ມຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ 	ມີຄວາມຄືບໜ້າ ໃນຊັ້ນປະຖົມ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ການເພີ່ມຕື່ມງົບປະມານ ສໍາລັບ ຊື້ປື້ມອ່ານ ແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ. ບາງໂຮງຮຽນ ກໍ່ນໍາໃຊ້ ກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ເພື່ອຊື້ ອະປະກອນການສອນ. ຕ້ອງເນັ້ນໜັກເພີ່ມຕື່ມ ໃສ່ຄວາມສາມາດຂອງຄູ ໃນການນໍາໃຊ້ ປື້ມຄູ່ມືຄູ, ໃນການປັບເຂົ້າກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ໃນການສ້າງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນເອງ.
<ul style="list-style-type: none"> ການຈັດຊື້ປື້ມອ່ານ/ອຸປະກອນສິດສອນ ຄັ້ງດຽວໃນຂັ້ນສູນກາງ. 	ບໍ່ສໍາເລັດ (ກ່ອນປີ 2011)	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ການເພີ່ມຕື່ມ ປື້ມອ່ານ/ອຸປະກອນການສອນ ຄວນເຊື່ອມຕໍ່ກັບການນໍາໃຊ້ ກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ.
<ul style="list-style-type: none"> ມາດຕະຖານການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມແບບໃໝ່ ສໍາລັບຫຼັກສູດອາຊີວະສຶກສາ, ຊຶ່ງລວມທັງຫຼັກສູດໃໝ່ ທີ່ໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ. 	ມີຄວາມຄືບໜ້າ ແຕ່ວ່າການຫັນທິດທາງ ສູ່ຕະຫຼາດແຮງງານຍັງຫຼ້າຫຼັງຢູ່.	ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສໍາລັບປີ 2015 ໄວ້.	<ul style="list-style-type: none"> ການເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ຕະຫຼາດແຮງງານ ໃນທຸກຂະແໜງການສຶກສາ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ເນັ້ນໜັກຕື່ມ.
<ul style="list-style-type: none"> ສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານໂຮງຮຽນເພື່ອຊື້ປື້ມມາທົດແທນ. 	ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ (ເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ຕາມເປົ້າໝາຍ ກໍ່ຄື 100.000 ກີບ)	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ວມໄວ້ໃນ ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ພາຍລັງທີ່ ໄດ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍ 100.000 ກີບ. ຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມຈາກ ຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ/ພະແນກສຶກສາທິການແລະກິລາແຂວງ.
<ul style="list-style-type: none"> ຫຼັກສູດການສຶກສານອກລະບົບ 	ສໍາເລັດ	ທົບທວນຄືນ ກ່ຽວກັບຫຼັກສູດ ຄູ່ເຄື່ອນທີ່ພາຍຫຼັງທີ່ ນັກຮຽນຊຸດທໍາອິດ ໄດ້ສໍາເລັດຫຼັກສູດ 3 ປີແລ້ວ.	<ul style="list-style-type: none"> ກໍາລັງຢູ່ໃນໄລຍະທົດລອງ.

4.2.2 ການຝຶກອົບຮົມກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການແລ້ວ ແລະ ການພັດທະນາພະນັກງານ

<p>◆ ການປະຕິຮູບການຮັບນັກຮຽນຄູ ແລະ ເພີ່ມການສະໜອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ສະຖາບັນສ້າງຄູ (ສະຖາບັນສ້າງຄູຂັ້ນແຂວງ, ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ) ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ/ຄວາມຈໍາເປັນ.</p>	<p>ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສໍາລັບປີ 2015 ໄວ້.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ການກໍານົດ ການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນຝຶກງານ ຄວນເຊື່ອມຕໍ່ກັບການບັບປຸງປະສິດທິຜົນ ຂອງການຈັດສິ່ງຄູ ພ້ອມທັງມີການຄວບຄຸມຈາກຂັ້ນສູນກາງ. ການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນແຂວງ ພາຍໃຕ້ການພັດທະນາເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ການຝຶກອົບຮົມຄູ ສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການນັ້ນ ຄວນອີງຕາມ ການປະເມີນຜົນນັກຮຽນແລະຄູ.
<p>◆ ສະໜອງຄູໂດຍອີງໃສ່ວິທີການທີ່ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ເພື່ອຮັບສະໝັກຄູ ໂດຍຮັບປະກັນການສະໜອງຄູໃຫ້ເໝາະສົມ ໄປໃນເມືອງທີ່ຂາດເຂີນຄູ.</p>	<p>ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສໍາລັບປີ 2015 ໄວ້.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ບັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດໍາລັດນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 177/ລບ ໂດຍກໍານົດໃຫ້ ຄູທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ ຕ້ອງເຊັນສັນຍາ ວ່າພວກເຂົາຈະຕ້ອງກັບໄປສິດສອນ ໃນສະຖາບັນທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້; ແລະ ແຈ້ງການລັດຖະມົນຕີ ເລກທີ 4672 ເຖິງ ອໍານາດການປົກຄອງແຂວງ ແລະ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຊຶ່ງແຈ້ງກ່ຽວກັບ ການກໍານົດ ວິທີການຄັດເລືອກ ຕາມຄວາມຕ້ອງການ ໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ ສໍາລັບ ຕໍາແໜ່ງທີ່ຈະໄດ້ຮັບໂຄຕ້າ. ຈໍາເປັນຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດທີ່ໜຶ່ງ ສໍາລັບ ຄົນທີ່ເວົ້າພາສາຊົນເຜົ່າເປັນພາສາແມ່ ໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ທີ່ມີຊົນເຜົ່ານັ້ນເປັນສ່ວນຫຼາຍ, ຊຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດພວກເຂົາ ຫຼາຍກວ່າຊົນເຜົ່າລາວ.
<p>◆ ເພີ່ມການສັບຊ້ອນນັກຮຽນຈົບໃໝ່ ຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດທີ່ມີຄຸນນະພາບໄປເຂດທີ່ຍັງຂາດເຂີນ.</p>	<p>ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສໍາລັບປີ 2015 ໄວ້.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ໃນການປຶກສາຫາລື, ທຸກແຂວງ ໄດ້ລາຍງານວ່າ ມີຄວາມຂາດເຂີນຄູ ໃນເຂດດ້ອຍໂອກາດ ທັງທີ່ວ່າ ມີການສະໜອງເກີນ ໃນທົ່ວປະເທດ ເມື່ອທຽບກັບ ມາດຕະຖານ ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນ-ຄູ.

<p>♦ ເພີ່ມການຮັບນັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຈາກເຂດທີ່ຂາດເຂີນ.</p>	<p>ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສໍາລັບປີ 2015 ໄວ້.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ນການສຶກສາທີ່ກວມເອົາ 100% ຂອງຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆນັ້ນ ແມ່ນນຳໃຊ້ແລ້ວກັບ ນັກຮຽນຈົບມັດທະຍົມຕົ້ນ ເພື່ອເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຄູ 3 ປີ (9+3). ການຄັດເລືອກນີ້ ແມ່ນມີເປົ້າໝາຍ ເພື່ອສະໜອງຄູໃຫ້ ໂຮງຮຽນຊົນນະບົດ ແລະ ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ. • ານປະເມີນຜົນໄລຍະກາງ ຂອງແຜນງານ EFA-FTI ໄດ້ລາຍງານວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຈະຕ້ອງມີຄວາມຈະແຈ້ງ ແລະ ຄວາມໂປ່ງໃສ ໃຫ້ຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ໃນມາດຕະຖານການຄັດເລືອກ ແລະ ຂັ້ນຕອນຕ່າງໆ ສໍາລັບ ທຶນການສຶກສານີ້. • ອກຈາກນັ້ນແລ້ວ ຍຸດທະສາດ ສໍາລັບ ການຮັບສະໝັກ ໃນຂັ້ນມັດທະຍົມ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາ ເພື່ອປ້ອງກັນ ລະດັບຄຸນຈຸດທີ່ຕໍ່າ ສໍາລັບຄູຈາກເຂດຊົນເຜົ່າ. • ສະຖາບັນສ້າງຄູ ພຽງແຕ່ແຫ່ງດຽວ ທີ່ມີຂໍ້ກຳນົດ ສໍາລັບ ການກະກຽມຄູ ເພື່ອສອນນັກຮຽນພິການ (ດົງຄຳຊ້າງ).
<p>♦ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງ, ການປະສານງານ ແລະ ການດຳເນີນ ການສຶກສາຄູ.</p>	<p>ປະຕິບັດໄດ້ບາງສ່ວນສ່ວນ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ານປະສານງານ • ມສ້າງຄູ ເປັນແຖນນຳ ໃນການຝຶກອົບຮົມຄູ ແລະ ການວາງແຜນການສໍາລັບຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການ; ແລະ ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານວ່າດ້ວຍ

			<p>ການສຶກສາຄູ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ນພັດທະນາຄູ ໄດ້ເຊື່ອມຕໍ່ເຂົ້າກັບ ກົມສ້າງຄູ ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດລາວ. • ານຄວບຄຸມລວມ ຂອງກົມສ້າງຄູ ສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການຮັບສະໝັກ ແລະ ລະບົບໂຄຕ້າ ຄວນໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ. • ເປັນຕ້ອງປັບປຸງ ການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ກົມສ້າງຄູ ແລະ ກົມອະນຸບານແລະປະຖົມສຶກສາ ໃນການພັດທະນາຫຼັກສູດປະຖົມ ແລະ ຫຼັກສູດນິເທດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ສໍາລັບ ການສິດສອນ ຫ້ອງຮຽນຄວບ ແລະ ການປະຕິບັດຂອງຄູ. • ະຖານະພາບ ແລະ ພາລະບົດບາດ ຂອງກົມສ້າງຄູ ໃນການຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານ ແລະ ການປະຕິບັດຕາມຂໍ້ກຳນົດ ເມື່ອທຽບກັບ ພາລະບົດບາດຂອງ ກົມກວດກາ ແລະ ການຕິດຕາມຂອງ ພະແນກສຶກສາທິການແລະກິລາແຂວງແລ້ວ ແມ່ນບໍ່ຈະແຈ້ງ. • ງບໍ່ທັນມີແຜນການ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ສູນພັດທະນາຄູຂັ້ນແຂວງ ແບບມີການປະສານງານກັນ. • ານດຳເນີນການສຶກສາຄູ.
--	--	--	--

			<ul style="list-style-type: none"> • າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໂດຍຜ່ານທາງ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຄູໃໝ່ ສໍາລັບ ການສຶກສາຄູຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ໂດຍທີ່ 40% ແມ່ນເນັ້ນໜັກໃສ່ ການປະຕິບັດຂອງຄູ; ແລະ ມີໂຄງສ້າງ ຂະໜາດໃຫຍ່/ນ້ອຍ ທີ່ມີປະ ສິດທິຜົນດີ ຊ່ວຍໃຫ້ຄູສາມາດສອນ 2 ວິຊາໃນຊັ້ນມັດທະຍົມ. <p>ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ:</p> <ul style="list-style-type: none"> • ນການຮຽນຂອງນັກຮຽນທີ່ຕໍ່າ ໃນວິຊາພາສາລາວ ແລະ ວິຊາຄິດໄລ່ ໃນຊັ້ນປະຖົມນັ້ນ (ອີງຕາມ ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງ ນັກຮຽນ ປີ 2009, 2012) ຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການ ປັບປຸງເພີ່ມຕື່ມ ໃນທາງດ້ານ ການຝຶກອົບຮົມຄູ ເພື່ອສອນຊັ້ນ ປະຖົມ. • ວາມສາມາດຂອງ ພະນັກງານສິດສອນຄູ ເພື່ອໃຫ້ດໍາເນີນ ຫຼັກສູດ ມັດທະຍົມຕົ້ນ/ມັດທະຍົມປາຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ຢ່າງມີ ຍຸດທະສາດ ຊຶ່ງພະນັກງານສ່ວນຫຼາຍ ບໍ່ມີຄຸນວຸດທິ ໃນລະດັບ ປະລິນຍາໂທ, ແລະ ຂາດປະສົບການໃນຫ້ອງຮຽນ ແລະ ການຕິດຕໍ່ ພົວພັນກັບໂຮງຮຽນ.
<ul style="list-style-type: none"> ♦ ສ້າງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມ ທີ່ລະອຽດ ແຕ່ວ່າ ສາມາດປັບປຸງໄດ້. 	<p>ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສໍາລັບ ປີ 2015 ໄວ້.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ການສືບຕໍ່ ສ້າງຄຸນວຸດທິ 9+3 ສໍາລັບ ຄູທີ່ເຂົ້າຝຶກອົບຮົມ ຈາກ ເຂດຊົນເຜົ່າ ແມ່ນຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າທີ່ຈະສໍາເລັດໃນປີ 2015. • ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແມ່ນໄດ້ລວມຢູ່ໃນ ຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຄູ ກ່ອນປະຈໍາການ. ການຝຶກອົບຮົມ ໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນັ້ນ ແມ່ນຂົງເຂດທີ່ໃຫຍ່ທີ່ສຸດເປັນອັນດັບສອງ ຂອງລັດຖະບານ ໃນ ວຽກງານຝຶກອົບຮົມຄູໃນເວລາປະຈໍາການ.

			<ul style="list-style-type: none"> ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຄູ ແລະ ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ມີຄວາມເຂົ້າໃຈໜ້ອຍ ກ່ຽວກັບ ວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
<ul style="list-style-type: none"> ຫັນປ່ຽນສະຖາບັນສ້າງຄູຂັ້ນແຂວງ ໃຫ້ກາຍເປັນສະຖາບັນທີ່ສອນຫຼັກສູດປະລິນຍາ. 	ກຳລັງມີຄວາມຄືບໜ້າ. ປະຕິບັດແລ້ວ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູບາງແຫ່ງ.	ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສຳລັບປີ 2015 ໄວ້.	ເປົ້າໝາຍນີ້ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບ ຂໍ້ຕົກລົງລັດຖະມົນຕີເລກທີ 13 ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມບໍ່ຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການສອນຫຼັກສູດປະລິນຍາ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ. ສະຖາບັນສ້າງຄູຫຼາຍແຫ່ງ ໄດ້ສ້າງ ແລະ ສອນຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີ, ແຕ່ວ່າ ບໍ່ມີພະນັກງານຄົນໃດ ທີ່ມີຄຸນຈຸດທີ່ ຕາມມາດຕະຖານຄຸນນະພາບ ເພື່ອສອນລະດັບປະລິນຍາຕີ.
4.2.3 ການບັນຈຸ ແລະ ສັບຊ້ອນຄູຢ່າງທົ່ວເຖິງ			
<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດມາດຕະຖານໃໝ່ ສຳລັບການບັນຈຸ ພະນັກງານໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ວາງແຜນງົບປະມານເງິນເດືອນ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ 	ສຳເລັດໃນດຳລັດວ່າດ້ວຍລັດຖະກອນຄູ ເລກທີ 177/ລບ	ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສຳລັບປີ 2015 ໄວ້.	<ul style="list-style-type: none"> ໃນສົກປີ 2012/13, ມີພຽງແຕ່ 16% ຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ ທີ່ມີລະດັບສອນປະຖົມ, ສ່ວນ 65% ແມ່ນນັກຮຽນຈົບວິຊາຄູຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ. ສິ່ງຈູງໃຈທາງດ້ານ ລາຍຮັບ ແລະ ສະຖານທີ່ຕັ້ງ ອາດມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ການສະໜັກເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ຊຶ່ງມັນເປັນບັນຫາ ທີ່ຕ້ອງແກ້ໄຂ ໂດຍອີງຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ດຳລັດເລກທີ 177 ແລະ ແຜນຄວາມຕ້ອງການຄູ.
<ul style="list-style-type: none"> ອອກຄຳແນະນຳໃໝ່ ສຳລັບການບັນຈຸ ຄູ ຢູ່ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຂາດເຂີນ. 	ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສຳລັບປີ 2015 ໄວ້.	<ul style="list-style-type: none"> ບໍ່ມີມາດຕະຖານຈະແຈ້ງ ສຳລັບ ຄຸນສົມບັດຂອງ ນັກຮຽນຝຶກອົບຮົມ ສຳລັບ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ຂາດເຂີນ. ການຄັດເລືອກ ຄວນເປັນລະບົບຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ພ້ອມທັງມີ ມາດຖານການຄັດເລືອກທີ່ຈະແຈ້ງ.
<ul style="list-style-type: none"> ເພີ່ມເງິນອຸດໜູນ ສຳລັບຕຳແໜ່ງໃນໂຮງຮຽນ ທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ດ້ອຍໂອກາດ. 	ສຳເລັດແລ້ວ		<ul style="list-style-type: none"> ການຂຶ້ນເງິນເດືອນ ໃນຫວ່າງບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອນີ້ ເປັນສິ່ງຈູງໃຈ. ສິ່ງນີ້ ຄວາມຖືກທົບທວນຄືນ ໃນທາງດ້ານປະສິດທິພາບ.
<ul style="list-style-type: none"> ສັບຊ້ອນ ແລະ ແຈກຢາຍຄູທີ່ມີຄຸນ 	ຍັງບໍ່ທັນມີຂໍ້ມູນ	ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສຳລັບ	<ul style="list-style-type: none"> ການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງ ຂອງແຜນງານ EFA-FIT ໄດ້ລາຍ

<p>ວຸດທິສູງກວ່າເກົ່າ ໃຫ້ເທົ່າທຽມກັນ ໃນໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ທັງເຂດ ເທດສະບານ, ເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ.</p>		<p>ປີ 2015 ໄວ້.</p>	<p>ງານວ່າ (ໃນປີ 2012) ການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ ສໍາລັບ ຄູເຄື່ອນ ທີ່ ໄດ້ສະເໜີໃຫ້ສືບຕໍ່ໃນປີ 2013 ຊຶ່ງກວມເອົາ ການສົນທະນາ ແບບມີການປະສານງານ ລະຫວ່າງ ຂະແໜງນອກໂຮງຮຽນ ແລະ ໂຮງຮຽນສາມັນທາງການ ຂອງກະ ຊວງ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ຍຸດທະສາດເຊັ່ນນີ້ ຄວນກໍານົດຂຶ້ນມາ ໃນສະພາບການຂອງ ຍຸດ ທະສາດ ການຮັບສະໝັກ ແລະ ການຈັດສົ່ງ ຄູທີ່ມີຄຸນວຸດທິສູງ ຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ ສໍາລັບ ເຂດຂາດເຂີນ; ແລະ ຄວນມີການປະ ເມີນ ປະສິດທິພາບຂອງ ແຜນງານຄູເຄື່ອນທີ່ ທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ຊຶ່ງລວມທັງ ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງນັກຮຽນ ແລະ ຜົນການຮຽນ.
<p>4.2.4 ການສະໜອງຄ່າແຮງງານ ແລະ ສິ່ງຈູງໃຈສໍາລັບຄູ</p>			
<ul style="list-style-type: none"> ເລັ່ງການສົ່ງເສີມຫົວໜ້າໂຮງຮຽນ ໂດຍອີງຕາມ ແຜນງານການສ້າງຜູ້ນໍາ, ການປະເມີນ ການປະຕິບັດງານ, ແຜນ ງານ ແນະນໍາອົບຮົມ. 	<p>ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> ະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ຄວນໄດ້ຮັບມອບໝາຍ ໃຫ້ ດໍາເນີນແຜນງານການສ້າງຄວາມເປັນຜູ້ນໍາ.
<ul style="list-style-type: none"> ສະໜອງເງິນອຸດໜູນໃຫ້ແກ່ຄູຫົວໜ້າ ໂຮງຮຽນ 	<p>ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອຄູໃຫຍ່ ຄວນທົບ ທວນຄືນໃໝ່ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບ ດໍາລັດເລກທີ 177/ລບ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> ວນປະຕິບັດຕາມ ດໍາລັດເລກທີ 177/ລຖບ.
<ul style="list-style-type: none"> ນໍາສະເໜີແຜນງານທົດສອບຄູຫົວ ໜ້າໂຮງຮຽນເປັນເວລາ 3 ປີ ໃນ ໂຮງຮຽນມູນລະປະຖົມ. 	<p>ຈະແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ຕື່ມ</p>	<p>ຈະແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ຕື່ມ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ຄວນພິຈາລະນາຕື່ມ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການເງິນ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ປະຈຸບັນ.
<p>4.2.5 ປັບປຸງການຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນ ແລະ ນັກຮຽນ</p>			

<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດມາດຕະຖານຕໍ່າສຸດ ສຳລັບຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ປ 3, 5 ແລະ ມ 1 ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ແກ່ຄູ, ຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຮູ້ 	ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດເທື່ອ.	<ul style="list-style-type: none"> ໄດ້ກຳນົດ ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບແຫ່ງຊາດແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ຍຸດທະສາດສຳລັບ ການວາງແຜນປັບປຸງໂຮງຮຽນ ຄວນໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງເພີ່ມຕື່ມ ເພື່ອຊ່ວຍໂຮງຮຽນຕ່າງໆ ໃຫ້ສາມາດດຳເນີນການ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸ ມາດຕະຖານເລົ່ານີ້. ມາດຕະຖານແຫ່ງຊາດ ສຳລັບ ການຮຳຮຽນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ກຳນົດຂຶ້ນມາເທື່ອ.
<ul style="list-style-type: none"> ປັບປຸງການແບ່ງວຽກງານຂັ້ນສະຖາບັນຄືນໃໝ່ ສຳລັບການຕິດຕາມການຮຽນຂອງນັກຮຽນໃນທົ່ວປະເທດ. 	ບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ຜົນໄດ້ຮັບຈາກການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນນະໂຍບາຍ. ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ການຕິດຕາມການປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນ.
<ul style="list-style-type: none"> ປັບປຸງການຕິດຕາມ, ການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການປະຕິບັດວຽກງານຂອງໂຮງຮຽນໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຫຼາຍຂຶ້ນ 	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນສ່ວນສຳຄັນ ຂອງການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ.	<ul style="list-style-type: none"> ງົບປະມານດຳເນີນການ ໃນຂັ້ນເມືອງ ຄວນໄດ້ຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ ເພື່ອປັບປຸງການຕິດຕາມ ໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.
<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດພາລະບົດບາດ ຂອງວຽກງານກວດກາ ໃນທຸກຂັ້ນ ຄືນໃໝ່. 	ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນບໍ່ມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ໃຫ້ເປັນສ່ວນສຳຄັນ ຂອງການຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ.	<ul style="list-style-type: none"> ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການເພີ່ມຕື່ມ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ດ້ານຄວາມສາມາດໃນການກວດກາ ໃນທຸກຂັ້ນ.
<ul style="list-style-type: none"> ກຳນົດມາດຕະການປະຕິບັດງານສຳລັບ ພະນັກງານສຶກສາ ໃນທຸກຂັ້ນ. 	ກຳລັງກະກຽມ ຫຼັກກຳນົດຍາບັນ ແຕ່ວ່າ ເຄື່ອງມືໃນການກຳນົດ ການສຶກສາ ທີ່ປະຕິບັດບໍ່ໄດ້ດີ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາເທື່ອ.	ໃຫ້ຮັກສາເປົ້າໝາຍສຳລັບປີ 2015 ໄວ້.	<ul style="list-style-type: none"> ຮ່າງດຳລັດ ວ່າດ້ວຍ ມາດຕະຖານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການປະຕິບັດງານຂອງຄູລັດ ຄວນກວມເອົາ ມາດຕະຖານ ທີ່ສາມາດວັດແທກໄດ້ ແລະ ຈະແຈ້ງ ເພື່ອຊອກຫາ ຄູ ແລະ ພະນັກງານບໍລິຫານທີ່ຍັງປະຕິບັດວຽກງານບໍ່ໄດ້ດີ.
4.3 ແຜນງານສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ແກ່ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມ			

ຄອງການສຶກສາ (6)				
4.3.1 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບວາງແຜນແລະຕິດຕາມຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ				
♦ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບວາງແຜນດຳເນີນງານ ສຳລັບ ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ໃນກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ ແລະ ໃນພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ.	ມີຄວາມຄືບໜ້າບາງອັນ ໃນການນຳໃຊ້ ແຜນງານລາຍຈ່າຍຂະແໜງການປະຈຳປີ ທີ່ມີມູນຄ່າ ທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ ນະໂຍບາຍ ເຂົ້າກັບງົບປະມານ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ຫຼຸດຂັ້ນຕອນງົບປະມານແບບດັ້ງເດີມ ລົງເທື່ອລະກ້າວ ແລະ ນຳໃຊ້ຮູບແບບຂອງ ແຜນງານລາຍຈ່າຍຂະແໜງການປະຈຳປີ ທີ່ມີມູນຄ່າໃຫ້ເປັນກົນໄກອັນດຽວໃນທຸກຂັ້ນ.	
♦ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ລະບົບຄຸ້ມຄອງວິຊາການ, ພະນັກງານ ແລະ ການເງິນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍທຽບກັບ ບັນດາຕົວບົ່ງຊີ້ເຖິງການປະຕິບັດວຽກງານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ແລ້ວ.	ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນ ຍັງກຳລັງສ້າງຢູ່. ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານທັງໝົດ ຍັງບໍ່ທັນເຊື່ອມຕໍ່ກັນ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ຄວນໃຫ້ບຸລິມະສິດຕໍ່ ການເຊື່ອມຕໍ່ 3 ຊຸດຂໍ້ມູນຫຼັກ ຄື: ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ, ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການເງິນ ແລະ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານພະນັກງານ.	
4.3.2 ບົບປຸງລະບົບຄຸ້ມຄອງຂັ້ນເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ				
♦ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ສຳລັບ ລະບົບຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ແລະ ສຳລັບ ໂຮງ ຮຽນ.	ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ ແຕ່ວ່າ ມີຄວາມຄືບໜ້າທີ່ຊ້າ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ຄວາມຈຳເປັນ ທີ່ຕ້ອງພະຍາຍາມ ສ້າງຄວາມສາມາດຢ່າງເປັນລະບົບໃນທຸກເມືອງ. ກົມແຜນການ ແລະ ກົມການເງິນ ໄດ້ຝຶກອົບຮົມພະນັກງານຈຳນວນໜຶ່ງ ຈາກຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ແລະ ການເງິນ.	
♦ ລະບຽບການຂອງ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອກຳນົດ ແລະ ຕິດຕາມ	ລະບຽບການນີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງທົບທວນຄືນ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້.	• າດຕະຖານພະນັກງານ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ໃນພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ໃນຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ	

<p>ມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ກຳ ນົດໄວ້ ສໍາລັບ ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ.</p>			<p>ຄວນທົບທວນຄືນໃໝ່ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ທາງດ້ານ ປະສິດທິຜົນຂອງການບໍລິຫານ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ນັ້ນຂັ້ນໂຮງຮຽນ, ຫຼັກຖານທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນກໍຄືວ່າ ມາດຕະຖານ ແຫ່ງຊາດ ສໍາລັບ ພະນັກງານ ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້ ຢ່າງເປັນລະບົບ, ຊຶ່ງມັນ ນຳໄປສູ່ ຄວາມບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ ຂອງການຈັດສິ່ງຄຸ. • ະບຽງການສະບົບທົບທວນຄືນໃໝ່ ຄວນມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ແລະ ຕິດຕາມໃຫ້ສອດຄ່ອງ.
<p>♦ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການວາງແຜນ ຂອງພະນັກງານຂັ້ນເມືອງທຽບກັບ ມາດຕະຖານພະນັກງານ.</p>	<p>ບໍ່ສອດຄ່ອງ</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ໂດຍ ປະຕິບັດຕາມ ດໍາລັດ ບັງຄັບໃຊ້ ເລກ 177/ລບ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຊັ້ນດຽວກັບຂ້າງເທິງນັ້ນ
<p>♦ ເພີ່ມການມອບໝາຍອໍານາດໃຫ້ຂັ້ນ ແຂວງ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງງົບປະມານເງິນ ເດືອນ.</p>	<p>ຄຳສັ່ງການຂອງກະຊວງການເງິນ ໃຫ້ນຳເອົາ ງົບປະມານການສຶກສາ ກັບຄືນມາສູ່ຂັ້ນສູນກາງ ເພື່ອປ່ຽນ ແທນ ຍຸດທະສາດນີ້.</p>		<ul style="list-style-type: none"> • ະຊວງການເງິນ ໄດ້ແຈ້ງການໃຫ້ ເອົາຂັ້ນຕອນການຈັດສັນງົບປະ ມານການສຶກສາ ໃຫ້ກັບຄືນມາສູ່ຂັ້ນສູນກາງ.
<p>♦ ການສ້າງຂອບລາຍຈ່າຍໄລຍະ ກາງຂອງຂະແໜງການສຶກສາ ໂດຍອີງ ຕາມ ບັນດາບຸລິມະສິດຂອງຂອບ ພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.</p>	<p>ຂຶ້ນກັບ ນະໂຍບາຍຂອງ ກະຊວງ ການເງິນ ໃນການສ້າງ ຂອບລາຍ ຈ່າຍໄລຍະກາງ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຄວນປະກອບ ແລະ ອອກແບບຂຶ້ນມາ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ ໃນໄລຍະປີ 2016-20.
<p>♦ ການສ້າງລະບຽບການ ແລະ ຄຳ ແນະນຳໃນການດຳເນີນງານ ສໍາລັບ ການອອກແບບ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການສຶກສາກ່ອນ</p>	<p>ສໍາເລັດແລ້ວ</p>	<p>ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຕ້ອງການໃຫ້ມີ ການ ພັດທະນາຄວາມສາມາດ ຫຼາຍກວ່າ</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ດ້ສ້າງຮ່າງ ປຶ້ມຄູ່ມືດຳເນີນການແລ້ວ. •

ໄວຮຽນ ທີ່ໄດ້ສະເໜີມາ ແລະ ກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ.			ດັກກະກຽມຄຳແນະນຳແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ບັນດາຄູໃຫຍ່ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມັນ ໃຫ້ໄດ້ດີ.
<ul style="list-style-type: none"> ການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໃນຂັ້ນສູນກາງ ກໍຄື ໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະກິລາ, ໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນໂຮງ ຮຽນ ສຳລັບ ວຽກງານດ້ານການບັນຊີ ແລະ ການລາຍງານ. 	ສຳເລັດໃນບາງສ່ວນ. ມີການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ໄລຍະສັ້ນ ໃນຂັ້ນສູນກາງ ກໍຄື ໃນກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ.	ຄວນພິຈາລະນາຮັກສາໄວ້ໃນລະດັບໂຮງຮຽນ. ຈຳເປັນຕ້ອງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມ ແຂງ ໃຫ້ທາງດ້ານການຄຸ້ມຄອງການເງິນສາທາລະນະ.	<ul style="list-style-type: none"> ເປັນຕ້ອງມີການພັດທະນາຄວາມສາມາດ ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ໃນຂັ້ນແຂວງ ເພື່ອປັບປຸງ ການລາຍງານ ຂໍ້ມູນການເງິນ. ຽກງານພັດທະນາຄວາມສາມາດ ໃນຂົງເຂດນີ້ ຈະມີຄວາມຈຳ ເປັນໃນທຸກຂັ້ນຂອງຂະແໜງການ.
<ul style="list-style-type: none"> ທົບທວນຄຳແນະນຳ ສຳລັບ ກົມໄກ ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ໃນປະຈຸບັນ ສຳ ລັບ ອາຊີວະສຶກສາ, ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ສະຖານບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຜົນການປະຕິບັດງານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການທົບທວນ ອັດຕາສ່ວນແບ່ງມູນຄ່າຄືນໃໝ່. 	ບໍ່ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາ ການແຈກຢາຍກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນໄວ້ ໂດຍເນັ້ນໜັກໃສ່ ຄວາມແຕກຕ່າງຂອງກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລະຫວ່າງ ສະຖາບັນ ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ສະຖາບັນຂັ້ນສູນກາງ.	<ul style="list-style-type: none"> ວນມີ ຄຳແນະນຳ ແລະ ຂອບລະບຽບການ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຕິດຕາມ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍກົມແຜນການ, ກົມການເງິນ ແລະ ກົມກວດກາ.
4.3.3 ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແລະ ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ			
<ul style="list-style-type: none"> ທົບທວນນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບການສຳລັບໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະນັກງານສະບັບທົບທວນຄືນໃໝ່ ໃນຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ຊຶ່ງລວມທັງ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຄະນະກຳມະການ 	ປະຕິບັດໄດ້ບາງພາກສ່ວນ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ແລະ ຂະຫຍາຍ ໄປສູ່ ຕຳແໜ່ງບໍລິຫານທັງໝົດ.	<ul style="list-style-type: none"> ລັງກະກຽມ ນິຕິກຳ ສຳລັບ ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ. ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນ ຄວນເປັນອົງກອນທີ່ຈັດ ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ຂອບເຂດໜ້າວຽກໃໝ່ ຫຼື ຂອບເຂດໜ້າວຽກສະບັບທົບທວນຄືນ ພາຍລັງທີ່ ກົມແຜນການ ໄດ້ຮັບອະນຸມັດແລ້ວ ກ່ຽວກັບ ຂອບເຂດໜ້າວຽກນັ້ນ ແລະ ໄດ້

ພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານຕໍ່ກັບ ໂຮງຮຽນປະ ຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ.			<p>ອອກດໍາລັດແລ້ວ.</p> <ul style="list-style-type: none"> ເປັນຕ້ອງສ້າງ ແຜນການຫັນປ່ຽນ ເພື່ອມອບໂອນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສໍາລັບ ການຄຸ້ມຄອງ ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ໃຫ້ ຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ.
◆ ເຊື່ອມຕໍ່ໜ້າທີ່ຕ່າງໆ ໃຫ້ເຂົ້າກັບຄໍາ ແນະ ນຳປະຕິບັດງານ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດ ພາລະໜ້າທີ່ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສະບັບ ທົບທວນຄືນໃໝ່ນັ້ນ ໃນທຸກ ຂັ້ນ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ການ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.	ສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ຈໍາເປັນຕ້ອງ ພັດທະນາຄວາມສາມາດເພີ່ມຕື່ມ.		<ul style="list-style-type: none"> ວນສືບຕໍ່ ສ້າງຄວາມສາມາດ.
◆ ທົບທວນລະບຽບການ ແລະ ຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຄືນໃໝ່ ສໍາລັບການ ສະຫນອງຄູ ແລະ ການວາງແຜນ ຄວາມຕ້ອງການຄູ.	ສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ການປະຕິບັດ ວິໄນ ຍັງບໍ່ທັນບັງຄັບໃຊ້.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ສໍາລັບປີ 2015 ແຕ່ການົດ ກົນໄກ ຈັດຕັ້ງປະ ຕິບັດ ທີ່ເໝາະ ສົມກວ່າ ແລະ ລະບຸຂອບ ເຂດເວລາ.	<ul style="list-style-type: none"> ເປັນຕ້ອງ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ການປະຕິບັດຕາມ ນະໂຍ ບາຍ (ດາລັດເລກທີ 177/ລຖປ).
◆ ທົບທວນລະບົບການຈ່າຍເງິນ ແລະ ເບີຍລ້ຽງຄູ ເພື່ອປັບປຸງການຈຸງໃຈ.	ການທົບທວນເງິນເດືອນຄູຄືນໃໝ່ ໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ ແລະ ການເພີ່ມ ເງິນເດືອນ ຄັ້ງທີໜຶ່ງ ໃນຈໍານວນ 3 ຄັ້ງ ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແລ້ວ.	ການເພີ່ມເງິນເດືອນຂຶ້ນ ອີກ ໃນອະນາຄົດ ຄວນ ເຊື່ອມຕໍ່ກັບ ຜົນການ ປະຕິບັດງານ.	<ul style="list-style-type: none"> ເງິນເດືອນຄູ ແມ່ນກໍາລັງຢູ່ໃນຂັ້ນຕອນ ຂອງການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງ ຜົນການປະຕິບັດງານ ໃນເວລາທີ່ຈະເພີ່ມ ເງິນເດືອນຂຶ້ນອີກ.
4.3.4 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການເງິນເພື່ອການສຶກສາສໍາລັບຄົນທຸກຍາກ			
◆ ກໍານົດ ອັດຕາສ່ວນມູນຄ່າ ສໍາລັບ ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນ	ຢູ່ໃນທົດທາງກ້າວໜ້າ: ມີການເກັບ ຄ່າທໍານຽມຈາກນັກຮຽນໃໝ່ ໃນ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ວາມສືບຕໍ່ ເກັບຄ່າທໍານຽມນັກຮຽນ ໃນການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ມີ

ພື້ນຖານ.	ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແລະ ໄດ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດ ທຶນການສຶກສາ ສໍາລັບ ອາຊີວະສຶກສາ.		ການທົບທວນຄືນເປັນແຕ່ລະໄລຍະ.
♦ ລົບລ້າງຄ່າທຳນຽມສໍາລັບ ການສຶກສາ ຂັ້ນພື້ນຖານ.	ສໍາເລັດແລ້ວ ແຕ່ວ່າ ຄ່າທຳນຽມບໍ່ ເປັນທາງການ ໄດ້ປ່ຽນແທນ ການ ປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ແຕ່ຄວນ ເພີ່ມ ກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ ໂຮງຮຽນ.	<ul style="list-style-type: none"> ວນພິຈາລະນາ ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນຂອງຄວາມທຸກຍາກ ເຂົ້າໃນການ ຄິດໄລ່ ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ.
♦ ການໃຫ້ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ແລະ ການໃຫ້ທຶນການສຶກສາແບບມີ ເປົ້າໝາຍ.	ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ		<ul style="list-style-type: none"> ເປັນຕ້ອງຂະຫຍາຍ ແລະ ເພີ່ມ ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ທຶນການສຶກ ສາ. ະເມີນທາງເລືອກ ສໍາລັບ ວິທີການ ໃຫ້ກ້ອນທຶນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງ ຮຽນ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ. ທິການນີ້ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ທົບທວນຄືນ ເພື່ອພິຈາລະນະເຖິງ ຄວາມ ບໍ່ສະເໝີພາບ ໃນແຕ່ລະທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ, ສັງຄົມ ແລະ ການສຶກ ສາ. ເປັນຕ້ອງແກ້ໄຂ ປະເດັນຕ່າງໆ ໃນການໂອນເງິນ ຢ່າງມີປະສິດທິ ຜົນ ແລະ ໂປ່ງໃສ. ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ ຄວນຕິດຕາມ ແລະ ລາຍງານ ຜົນໄດ້ຮັບຂອງ ກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ຕໍ່ການສຶກສາ.
♦ ສະໜອງງົບປະມານໃຫ້ ປະໂຈນໍາເຂົ້າ	ບໍ່ມີແຜນການສະໜອງງົບປະມານ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ຄວນພະຍາຍາມ ສະໜອງປຶ້ມອ່ານຄົບຖ້ວນ ໃຫ້ເດັກທຸກຄົນ ທີ່

<p>ຕົ້ນຕໍທາງດ້ານຄຸນນະພາບ (ປຶ້ມອ່ານ ແລະຄຸສອນທີ່ມີຄຸນຈຸດທີ່ດີກວ່າ)</p>	<p>ທີ່ຍືນຍົງ.</p>		<p>ເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ຄວນມີຄວາມພະຍາຍາມຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ໃນການຍົກລະດັບ ຄວາມສາມາດຄູ. • ໃນປະຈຸບັນນີ້ ການສະໜອງປຶ້ມອ່ານສ່ວນຫຼາຍແລ້ວ ແມ່ນອີງຕາມ ງົບປະມານພາຍນອກ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ສາມາດໄດ້ຮັບງົບປະມານຈາກ ກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ເພື່ອວ່າ ຮອດເວລາໃດໜຶ່ງ ລັດຖະບານ ອາດຈະຮັບຜິດຊອບເຕັມສ່ວນ ສໍາລັບ ການສະໜອງ ງົບປະມານຈັດຊື້ ປຶ້ມອ່ານ ແລະ ອຸປະກອນການຮຽນ.
<p>♦ ການວາງແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານ ສໍາລັບການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການພະນັກງານສຶກສາ/ຄູ ທຽບກັບມາດຕະຖານພະນັກງານທີ່ໄດ້ ກໍານົດໄວ້.</p>	<p>ໃຫ້ເບິ່ງຂໍ້ທີ 2.2 ຂ້າງເທິງນັ້ນ</p>		<ul style="list-style-type: none"> • ບຕໍ່ປັບປຸງ ການປະຕິບັດຕາມ ດໍາລັດເລກທີ 177/ລຖບ.
<p>♦ ສິ່ງເສີມພາລະບົດບາດ ຂອງຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ລະບຽບການສໍາລັບ ການມີສ່ວນຮ່ວມ ແລະ ການຕັດສິນໃຈດ້ານການເງິນຂອງໂຮງຮຽນ-ຊຸມຊົນ.</p>	<p>ລະບຽບ ແລະ ຫຼັກການ ໄດ້ສໍາເລັດແລ້ວ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແມ່ນບໍ່ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຄວາມຮັບຮູ້ກັນແຜ່ຫຼາຍ ກ່ຽວກັບ ຄວາມຈໍາເປັນ ໃນການສິ່ງເສີມຄະນະກຳມະການ ພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ໂດຍການສ້າງຄວາມສາມາດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.
<p>♦ ການລາຍງານ/ການເຜີຍແຜ່ ລາຍຈ່າຍຂອງລັດ, ລາຍຈ່າຍຂອງຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ລາຍຈ່າຍຂອງໂຮງຮຽນ-ຊຸມຊົນ.</p>	<p>ບໍ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.</p>	<p>ເລື່ອນອອກໄປ ຈົນກວ່າ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ຈະໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ດໍາເນີນວຽກງານໄດ້ດີ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຄວາມໜ້າເຊື່ອຖື.

<ul style="list-style-type: none"> ປັບປຸງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ງົບປະມານຂັ້ນສູນກາງ/ແຂວງ/ເມືອງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ. 	<p>ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ ເປັນບາງສ່ວນ ພ້ອມທັງມີການນໍາສະເໜີແຜນງານລາຍຈ່າຍຂະແໜງການປະຈໍາປີ ຂັ້ນແຂວງ ທີ່ມີມູນຄ່າ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> ານປະຕິຮູບ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງ ການຈັດສັນງົບປະມານ ຂັ້ນເມືອງ/ ແຂວງ/ ສູນກາງ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບ ນະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ. ກະຊວງການເງິນ ຈະສົ່ງເສີມ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ປະສິດທິພາບຂອງ ງົບປະມານການສຶກສາ.
<ul style="list-style-type: none"> ການນໍາໃຊ້ ນະໂຍບາຍ ແລະ ບຸລິມະສິດຍຸດທະສາດ ຂອງຂອບພັດທະນາ ຂະແໜງການສຶກສາ ໃຫ້ເປັນພື້ນຖານສໍາລັບການກໍານົດຮູບການຊ່ວຍເຫຼືອພັດ ທະນາຈາກພາຍນອກ. 	<p>ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ ແຕ່ວ່າ ບໍ່ມີຄວາມສົມດູນ ຂອງການສະໜອງ ງົບປະມານຈາກພາຍນອກ ໃຫ້ຂະແໜງການປົກຄຸມຕ່າງໆ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> ະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ຂອງຂອບພັດທະນາ ຂະແໜງການສຶກສາ ແມ່ນມີຄວາມຈະແຈ້ງດີ ແລະ ຄວນສືບຕໍ່ນໍາໃຊ້ມັນ ເພື່ອຊອກຫາຂົງເຂດທີ່ຕ້ອງການ ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ງົບປະມານພາຍນອກ. ານສະໜອງງົບປະມານໃໝ່ໃດໜຶ່ງ ຈາກພາຍນອກ ຄວນສອດ ຄ່ອງກັບ ແຜນສະໜອງງົບປະມານ ສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກໍານົດຜົນສະທ້ອນຕໍ່ກັບ ງົບປະມານປະຈໍາ ຂອງລັດຖະບານ.
<p>4.3.5 ຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານເພື່ອປັບປຸງຜົນໄດ້ຮັບ ໃນການຕິດຕາມຂະແໜງການ</p>			
<ul style="list-style-type: none"> ຂໍ້ຕົກລົງກ່ຽວກັບ ການຈັດແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຄືນໃໝ່ ສໍາລັບການຕິດ ຕາມການປະຕິບັດງານ ຂອງຂະແໜງ ການ ເພື່ອເກີດຜົນໄດ້ຮັບ ໂດຍກວມເອົາ ບັນດາຫ້ອງການກວດສອບຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ກໍຄື ກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ ແລະ 	<p>ຈະສໍາເລັດ.</p>	<p>ຄວນພະຍາຍາມ ສ້າງຂໍ້ຕົກລົງ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ສ້າງຂອບຕິດ ຕາມແລະປະເມີນຜົນ ທີ່ເໝາະສົມ ແລ້ວ ພ້ອມທັງ ເຄື່ອງແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> ກໍາລັງມີການສົນທະນາພາຍໃນ ກົມກວດກາ ແລະ ຫ້ອງການທີ່ກ່ຽວ ຂ້ອງ, ພ້ອມທັງ ໄດ້ອະນຸມັດ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ກົມກວດກາ.

ພະແນກສຶກສາທິການແລະກິລາແຂວງ , ພ້ອມທັງບັນດາກົມຕ່າງໆຂອງ ກະຊວງການເງິນ.			
♦ ການຕິດຕາມການປະຕິບັດງານຂອງ ຂະແໜງການ ຂອງພະແນກສຶກສາທິ ການແລະກິລາແຂວງ.	ຈະສໍາເລັດ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ນັບຕັ້ງແຕ່ເບື້ອງຕົ້ນ.
♦ ບັບປຸງລະບົບລາຍງານ ການປະຕິບັດ ງານຂອງຂະແໜງການ ແລະ ການລາຍ ງານດ້ານການເງິນ.	ມີຄວາມສາມາດຈໍາກັດ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້ ຖ້າວ່າມີ ການສ້າງຄວາມສາມາດ.	• ກົມແຜນການ, ກົມການເງິນ ແລະ ກົມກວດກາ ຄວນສືບຕໍ່ ຮ່ວມ ວຽກງານກັນ ໃນຂົງເຂດນີ້.
♦ ການປະສານງານ ເພື່ອການຕິດຕາມ ການດໍາເນີນງານດ້ານການເງິນ ຊຶ່ງລວມທັງ ການປ່ອຍງົບປະມານ.	ມີການປະສານງານທີ່ຈໍາກັດ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ກົມແຜນການ ແລະ ກົມການເງິນ ຄວນສືບຕໍ່ ຮ່ວມວຽກງານກັນ ໃນຂົງເຂດນີ້.
♦ ບັບປຸງລະບົບກວດສອບຕົວຢ່າງ.	ມີຄວາມສາມາດທີ່ຈໍາກັດຫຼາຍ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ກົມການເງິນ ຮ່ວມກັບ ກົມກວດກາ ຄວນພັດທະນາ ຄວາມ ສາມາດ ໃນການກວດສອບພາຍໃນ.
4.3.6 ສອດຄ່ອງກັນ	ການເຮັດໃຫ້ບັນດາລະບົບຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານ ມີຄວາມ		
♦ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ລະບົບຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໃນຂັ້ນ ເມືອງ ໂດຍອີງຕາມ ລະບົບ ໄອຊີທີ.	ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ ແຕ່ວ່າ ບໍ່ມີ ແຜນຕິດຕາມການປະຕິບັດງານ.	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ຫຼັກຖານຈາກຂັ້ນເມືອງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ມີອຸປະກອນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງ ອິນເຕີເນັດ ທີ່ຈໍາກັດ.
♦ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການປະເມີນຜົນ ຂະແໜງການປະຈໍາປີ (ລວມທັງ ຂອບ	ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ ສະເພາະແຕ່ ຄະນະທົບທວນຂະແໜງການ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	• ະນະທົບທວນຂະແໜງການຮ່ວມ ສໍາລັບປີ 2013 ຄວນຍັງຢືນ

ປະເມີນຜົນການປະຕິບັດງານ).	ຮ່ວມ.		ຜົນໄດ້ຮັບຫຼັກ ຈາກການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.
4.4 ການຄຸ້ມຄອງ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການດຳເນີນ ຂອບພັດທະນາ ຂະແໜງການສຶກສາ			
ພາກນີ້ ນຳໃຊ້ກັບຜົນກະທົບຂອງ ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ຂັ້ນຕອນໜຶ່ງ ແລະ ບໍ່ໄດ້ມາຈາກນະໂຍບາຍຂະແໜງການທີ່ມີຢູ່ໃນຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.			
4.4.1 ການປັບປຸງຄາດໝາຍ, ການຄາດຄະເນ ແລະ ແຫຼ່ງການເງິນສຳລັບຂະແໜງການ			
♦ ການວາງແຜນການລົງທຶນແບບມີເປົ້າໝາຍ ພາຍໃນບຸລິມະສິດຂອງ ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.	ກຳລັງມີຄວາມຄືບໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ການສະໜອງງົບປະມານໃໝ່ໃດໜຶ່ງ ຈາກພາຍນອກຄວນສອດຄ່ອງກັບແຜນສະໜອງງົບປະມານສະບັບປັບປຸງໃໝ່ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ກຳນົດຜົນກະທົບຕໍ່ກັບ ງົບປະມານປະຈຳ ຂອງລັດຖະບານ.
♦ ປັບປຸງຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງການລົງທຶນໄລຍະກາງຈາກພາຍນອກ.	ກຳລັງປັບປຸງ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ແວດລ້ອມການເງິນມະຫາພາກໄລຍະກາງ ສຳລັບ ການລົງທຶນຈາກພາຍນອກ ປາກົດວ່າ ມີຄວາມໝັ້ນຄົງ. ກົນໄກວາງແຜນການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ຄວນສືບຕໍ່ໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ.
♦ ເພີ່ມການນຳໃຊ້ຊ່ອງທາງສະໜອງງົບປະມານຂະແໜງການຂອງລັດຖະບານ.	ກຳລັງປັບປຸງ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຈະເສີມສ້າງ ຄວາມຍືນຍົງ ໃນກໍລະນີທີ່ ແຜນງານຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານງົບປະມານໃຫຍ່ຂະແໜງການ ຍ້າຍໄປສູ່ ແຜນງານແບບທົ່ວຂະແໜງການ.
♦ ເພີ່ມອັດຕາສ່ວນຂອງ ງົບປະມານຂະແໜງການສຶກສາ ຈາກງົບປະມານລັດ.	ຢູ່ໃນທິດທາງກ້າວໜ້າ	ໃຫ້ຮັກສາໄວ້	<ul style="list-style-type: none"> ງົບປະມານການສຶກສາ ເກືອບ (17,4%) ຮອດເປົ້າໝາຍ 18% ຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ສະບັບປັບປຸງປີ 2007.

4.4.2 ບົບປຸງການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນ (ລັດຖະບານ ແລະ ຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ)

<p>◆ ເພີ່ມວຽກງານ ທີ່ລັດຖະບານເປັນ ຜູ້ນຳພາ ຫຼື ລັດຖະບານສະໜອງງົບປະ ມານໃຫ້ໂດຍຜ່ານທາງແຜນດຳເນີນງານ ໄລຍະກາງ ຂອງຂະແໜງການ.</p>	<p>ຄວາມສາມາດຂອງລັດຖະບານ ກຳ ລັງເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຂັ້ນຕອນ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. • ວນມີ ຂອບລາຍຈ່າຍໄລຍະກາງ ສຳລັບປີ 2016-2020.
<p>◆ ເພີ່ມການນຳໃຊ້ ລະບົບຕ່າງໆຂອງ ລັດຖະບານ ເພື່ອການວາງແຜນ ແລະ ການຕິດຕາມຂະແໜງການ.</p>	<p>ການນຳໃຊ້ລະບົບຂອງລັດຖະບານ ກຳລັງເພີ່ມຂຶ້ນ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ຜນງານພັດທະນາຂະແໜງການ ໂດຍນຳໃຊ້ ລະບົບຂອງລັດຖະ ບານ ແລະ ການລາຍງານແບບເຊື່ອມສານ ສຳລັບ ບັນດາຄູ່ຮ່ວມ ພັດທະນາທັງໝົດ ຈະເພີ່ມປະສິດທິຜົນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນມູນຄ່າ ດຳເນີນທຸລະກຳ.
<p>◆ ບົບປຸງການຄັດເລືອກ ແລະ ການ ກຳນົດເປົ້າໝາຍ ສຳລັບການຝຶກ ອົບຮົມພາຍນອກ ແລະ ທົນການສຶກ ສາ.</p>	<p>ບໍ່ມີມາດຖານເພື່ອການຄັດເລືອກ.</p>	<p>ໃຫ້ຮັກສາໄວ້</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ໄດ້ຮັບທຶນທັງໝົດ ຕ້ອງມີພັນທະ ກັບຄືນຖານບ່ອນມາຂອງພວກ ເຂົາ. • ນການສຶກສາທັງໝົດ ຄວນຈັດສິ່ງຜ່ານທາງ ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ ບໍລິຫານການສຶກສາ.
<p>◆ ບົບປຸງປະສິດທິຜົນໃນການດຳເນີນທຸ ລະກຳຂອງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ-ລັດຖະ ບານ.</p>	<p>ໃນປະຈຸບັນນີ້ ມີພຽງແຕ່ 25% ຂອງງົບປະມານຈາກພາຍນອກ ທີ່ ຈັດສິ່ງຜ່ານທາງ ວິທີການຂອງ ແຜນງານໃດໜຶ່ງ.</p>	<p>ມູນຄ່າດຳເນີນທຸລະກຳ ຈະບົບ ປຸງດີຂຶ້ນພ້ອມທັງ ຫຼຸດ ຈຳນວນໂຄງການ.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • ນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງ ການສະໜອງການເງິນ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານງົບປະມານ ແບບລວມເຂົ້າກັນ ໃຫ້ເປັນ ຕົວແບບຂອງການຊ່ວຍເຫຼືອ. • ນັ້ນໃສ່ ຜນງານຕ່າງໆ ແທນ ຄຽງການແຍກດ່ຽວຕ່າງຫາກ, ຊຶ່ງລວມ

			<p>ທັງ ການກ້າວໄປສູ່ ການຈັດການເພື່ອສະໜອງງົບປະມານຮ່ວມກັນ ຫຼື ແຜນງານທົ່ວທັງຂະແໜງການ.</p> <ul style="list-style-type: none"> • ຮັດໃຫ້ບັນດາຄະນະທົບທວນໂຄງການຕ່າງໆ ສອດຄ່ອງກັບການ ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຮ່ວມກັບຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ.
--	--	--	---

V. ປະເດັນຫຼັກ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆ

ໃນພາກນີ້ໄດ້ສັງລວມເອົາປະເດັນຫຼັກ ແລະ ຄຳແນະນຳຕ່າງໆຊຶ່ງກວມເອົາ: (i) ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ; (ii) ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ; (iii) ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ; (iv) ການສຶກສາສຳລັບຄົນພິການ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ; (v) ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ; (vi) ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ; (vii) ກິລາກາຍະກຳ ແລະ (viii) ການເງິນສຳລັບການສຶກສາ.

5.1 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ

5.1.1 ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

ສະພາບ

ຜ່ານມາການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ ເນື່ອງຈາກໄດ້ມີການກໍ່ສ້າງຫ້ອງຮຽນກຽມປະຖົມໃນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມກ່ອນເຂົ້າໂຮງຮຽນໂດຍຊຸມຊົນເປັນເຈົ້າການນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການໄປຕາມແຜນເທື່ອ.

ປະເດັນບັນຫາ

ຍັງບໍ່ທັນມີລະບົບທີ່ຈະແຈ້ງເທື່ອສຳລັບການຈ່າຍເງິນໃຫ້ຜູ້ດູແລເດັກໃນຊຸມຊົນ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຍິນຍົງ. ການຂະຫຍາຍການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ນຳໃຊ້ຍຸດທະສາດສຳລັບການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເທື່ອ. ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການເຂົ້າເຖິງຊຸມຊົນຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ບັນດາກິດຈະກຳທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຮ່ວມກັນລະຫວ່າງຂະແໜງການ ເຊັ່ນວ່າແຜນງານການສຶກສາອິບຣິມຜູ້ປົກຄອງ ແມ່ນຍັງບໍ່ໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ເທົ່າທີ່ຄວນ.

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ກຳນົດມາດຕະຖານຄວາມສາມາດຕ່ຳສຸດສຳລັບຄູ ແລະ ຜູ້ດູແລເດັກ ແລະ ປັບປຸງການອອກແບບການຝຶກອິບຣິມ ແລະ ເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອິບຣິມ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ທົບທວນຜົນກະທົບ, ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມໃນຊຸມຊົນກ່ອນທີ່ຈະຂະຫຍາຍໄປສູ່ພື້ນທີ່ອື່ນ: ພິຈາລະນາຊອກຫາທາງເລືອກຕ່າງໆ ສຳລັບການສະໜອງເງິນອຸດໜູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ດູແລເດັກໃຫ້ມີຄວາມຍິນຍົງ, ການສະໜອງກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ, ອາຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູສຶກສານິເທດ. ສ້າງຍຸດທະສາດແບບຮອບດ້ານເພື່ອເຂົ້າເຖິງເດັກອາຍຸລະຫວ່າງ 0-4 ປີ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດທີ່ສຸດ (ເຊັ່ນວ່າການສຶກສາອິບຣິມຜູ້ປົກຄອງ, ວຽກງານໂພຊະນາການ).
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບເກນອາຍຸ: ຄວນໃຫ້ບຸລິມະສິດເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກທຸກຄົນໃນເກນອາຍຸ 5 ປີ ໃນຂົງເຂດນັ້ນໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ.
- ປັບປຸງຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການສິດສອນ: ເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນການຮຽນ ແລະ ການເບິ່ງແຍງດູແລໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈເພື່ອດຶງດູດຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເດັກ
- ທົດລອງວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສຶກສາແບບຮຽນຮ່ວມ: ນຳໃຊ້ລະບົບຫ້ອງກຽມປະຖົມ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການນັ້ນ ເພື່ອທົດລອງວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອ (i) ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮຽນພາສາລາວ, ແລະ (ii) ໃຫ້ເດັກພິການໄດ້ເຂົ້າຮຽນຮ່ວມຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບ ເພື່ອມານຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕໍ່ໄປຫຼັງຈາກປີ 2015.

- ກຳນົດມາດຕະຖານຕໍ່າສຸດ ສຳລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ: ສ້າງມາດຕະຖານສຳລັບສະໜອງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ ແຕ່ລະປະເພດ (ສິ່ງອານວຍຄວາມສະດວກ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ອຸປະກອນການຮຽນ, ອັດຕານັກຮຽນຕໍ່ຄູ ແລະ ອື່ນໆ).
- ແຕ່ລະຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ຄວນມີຄູສຶກສານິເທດສຳລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

5.1.2 ປະຖົມສຶກສາ

ສະພາບ

ມາຮອດປະຈຸບັນນີ້ 74% ຂອງໂຮງຮຽນປະຖົມແມ່ນເປັນໂຮງຮຽນປະຖົມສົມບູນ (ຈາກ 57% ໃນປີ 2009), ສະນັ້ນ ຈິ່ງມີຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະບັນລຸຄາດໝາຍ 85% ໃນປີ 2015. ນອກນັ້ນ ໃນສິກປີ 2012-2013 ໄດ້ສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນປະຖົມທົ່ວປະເທດໃນມູນຄ່າຫົວໜ່ວຍ 20.000 ກີບຕໍ່ນັກຮຽນໜຶ່ງຄົນຕໍ່ປີ ແລະ ໃນປີນີ້ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 50.000 ກີບ. ໄດ້ມີການພັດທະນາຂອບວຽກສຳລັບແຜນງານການສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ໃນການຂະຫຍາຍແຜນງານສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນຂອງລັດຖະບານ ໂດຍນຳໃຊ້ສິ່ງທີ່ຫາໄດ້ໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ປະເດັນບັນຫາ

ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິໃໝ່ໃນຊັ້ນປະຖົມ ໄດ້ຮັບການປັບປຸງດີຂຶ້ນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຊຶ່ງມັນສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມພະຍາຍາມ ໃນການສົ່ງເສີມໃຫ້ເດັກໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຖືກຕາມເກນອາຍຸ ກໍຄືອາຍຸ 6 ປີ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ຈາກການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາແຂວງ ແລະ ເມືອງ ໄດ້ຊື່ໃຫ້ເຫັນວ່າ ຍັງມີບັນຫາທີ່ເປັນສິ່ງທ້າທາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້. ນອກຈາກນັ້ນ ອັດຕາການເລື່ອນຂຶ້ນກໍໄດ້ປັບປຸງດີຂຶ້ນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ອັດຕາຄ້າງຫ້ອງກໍຫຼຸດລົງເທື່ອລະກ້າວ. ແຕ່ວ່າຍັງມີໂຮງຮຽນຫຼາຍແຫ່ງ ຍັງຖືວ່າການສອນຫ້ອງຮຽນບຳລຸງເປັນໜ້າວຽກເພີ່ມຕື່ມຂຶ້ນ ແລະ ໃນບາງກໍລະນີ ກໍຍັງຮຽກຮ້ອງຄ່າຕອບແທນເພີ່ມຕື່ມອີກດ້ວຍ.

ຈາກການປຶກສາຫາລືກັບບັນດາເມືອງ ແລະ ແຂວງ ໃນໄລຍະການດຳເນີນການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງນີ້ ໄດ້ມີການຍົກໃຫ້ເຫັນຢ່າງແຜ່ຫຼາຍວ່າ ເດັກໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເດັກຊົນເຜົ່າຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍຮຽນບໍ່ຈົບຫຼັກສູດ ເນື່ອງຈາກຮອດລະດູການຜະລິດພວກເຂົາຕ້ອງເດີນທາງໄປກັບຜູ້ປົກຄອງຂອງພວກເຂົາ ເພື່ອໄປທົ່ງໄຮ່-ທົ່ງນາ ຊຶ່ງຢູ່ຫ່າງໄກຈາກບ້ານ ແລະ ພັກຢູ່ທີ່ນັ້ນເປັນເວລາແກ່ຍາວ. ໄດ້ມີນະໂຍບາຍຢູ່ແລ້ວ ກ່ຽວກັບການປັບປຸງປະຕິທິນການຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ຈະແຈ້ງ ໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ.

ພາຍໃຕ້ກົມການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ໂດຍການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກກອງທຶນຮ່ວມສາກົນເພື່ອການສຶກສາ, ລັດຖະບານ ໄດ້ທົດລອງແຜນງານໃໝ່ກໍຄື 'ການສະໜອງຄູເຄື່ອນທີ່' ເພື່ອເຂົ້າເຖິງເດັກໃນເຂດບ້ານນ້ອຍທີ່ບໍ່ມີໂຮງຮຽນປະຖົມ ໂດຍດຳເນີນແຜນງານການສຶກສານອກລະບົບທຽບເທົ່າຊັ້ນປະຖົມ ເປັນເວລາ 3 ປີ. ນັກຮຽນຊຸດທ້າອິດ ຊຶ່ງມີເດັກປະມານ 3,000 ຄົນ ໃນ 114 ບ້ານ ໃນ 4 ເມືອງຂອງ ແຂວງສະຫວັນນະເຂດ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ແມ່ນກຳລັງຮຽນຢູ່ປີທີສອງ.

ຄວາມເຂົ້າໃຈຂອງຊຸມຊົນຕໍ່ກັບຜົນປະໂຫຍດຂອງການສຶກສາ (ສຳລັບເດັກຍິງ ກໍຄື ສຳລັບ ເດັກຊາຍ), ຄວາມມຸ້ງໝັ້ນ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການສະໜັບສະໜູນ ແລະ ການຕິດຕາມວຽກງານພັດທະນາການສຶກສາໃນທ້ອງຖິ່ນຂອງເຂົາເຈົ້າ ແມ່ນເປັນບັດໄຈອັນສຳຄັນໃນການຊຸກຍູ້ເພື່ອໃຫ້ເດັກທຸກຄົນໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຢ່າງເທົ່າທຽມກັນ. ພາຍໃຕ້ແຜນງານພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນຊຸມຊົນ (CIED) ແລະ ໂຄງການ FTI, ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານໃນບາງບ້ານ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບພາລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບທົ່ວໄປຂອງພວກເຂົາ, ໃນການວາງແຜນພັດທະນາໂຮງຮຽນ (ອັນເປັນພື້ນຖານສຳລັບການນຳໃຊ້ເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ) ແລະ ຝຶກອົບຮົມໃນຫົວຂໍ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຍຸດທະສາດຕ່າງໆທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ (ແຜນງານຄູເຄື່ອນທີ່, ອາຫານໂຮງຮຽນ ແລະອື່ນໆ). ເຖິງວ່າກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ມີຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ມາດຖານ ແລະ ມີຄູຝຶກແລ້ວກໍຕາມ, ແຕ່ຍັງມີຄະນະກຳມະການການສຶກສາຂັ້ນບ້ານຈຳນວນຫຼວງຫຼາຍ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມເທື່ອ ເຊິ່ງເຮັດໃຫ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພວກເຂົາ.

ຫຼັກສູດຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຊຶ່ງໄດ້ພັດທະນາຂຶ້ນມາໃນປີ 2009 ນັ້ນ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ແມ່ນກຳລັງນຳໃຊ້ໃນທຸກຊັ້ນ ຮຽນ, ແຕ່ວ່າ ຈຳນວນຊົ່ວໂມງສອນສຳລັບຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວບໍ່ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ, ສະນັ້ນ ຫຼັກສູດນີ້ຈຶ່ງມີລັກສະ ນະແອອັດ ແລະ ຄູ່ມັກຈະນຳໃຊ້ການສິດສອນ ແລະ ຮຽນແບບທ່ອງຈຳ. ດັ່ງນັ້ນ ບັນດາຄູ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈໃຫ້ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບວິທີການຮຳຮຽນຂອງເດັກ ແລະ ປັບປຸງເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການສິດສອນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບວິຊາຮຽນ ແລະ ສຳອາ ຍຸ, ຄວາມສາມາດ ແລະ ສະພາບການຂອງນັກຮຽນ. ສຳລັບຫຼັກສູດ ປ.1 ແລະ ປ. 2 ຍັງສັງເກດເຫັນວ່າຍັງຂາດທັກສະ ກ່ຽວກັບວິທີການສິດສອນຫັດອ່ານ ແລະ ທັກສະການຄິດໄລ່ເລກຂັ້ນພື້ນຖານ. ຫຼັກສູດນີ້ ຄວນໃຫ້ເວລາເພີ່ມເຕີມສຳລັບ ເດັກຊົນເຜົ່າ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາມີຄວາມໝັ້ນໃຈໃນການປາກເວົ້າ ແລະ ເຂົ້າໃຈພາສາລາວຂັ້ນພື້ນຖານ ກ່ອນທີ່ພວກເຂົາຈະ ເລີ່ມຮຽນອ່ານບົດຫັດອ່ານທີ່ສັບສົນກວ່າ. ເຖິງແມ່ນວ່າມີຫຼັກສູດສຳລັບການສອນທ້ອງຄວບ, ແຕ່ວ່າຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ ຍັງ ເປັນບັນຫາທ້າທາຍ ເພາະໃນຕົວຈິງການສອນທ້ອງຄວບຂອງຄູ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ສອນຄວບຫຼາຍຂຶ້ນຮຽນໄປມາ ແຕ່ຍັງສອນ ບ່ຽນວິຊາຮຽນໄປມາອີກດ້ວຍ ໂດຍທີ່ບໍ່ມີແນວຄວາມຄິດວ່າຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ ທຸກຄົນ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການປະສົມປະສານນີ້. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມີຂໍ້ກຳນົດກ່ຽວກັບອັດຕາສ່ວນ 20% ຂອງຫຼັກສູດທ້ອງຖິ່ນ, ແຕ່ວ່າ ໃນທາງປະຕິບັດແລ້ວບັນດາຄູສຶກສານິເທດ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູ ຍັງມີຄວາມຮູ້ທີ່ຈຳກັດກ່ຽວກັບວິທີປັບປຸງຫຼັກສູດ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບທ້ອງຖິ່ນ.

ເປົ້າໝາຍໃນການຈັດຊື້ປຶ້ມແບບຮຽນຄົບຊຸດໃຫ້ທົ່ວປະເທດນັ້ນແມ່ນຍັງບໍ່ທັນບັນລຸເທື່ອ ຍ້ອນງົບປະມານຈຳກັດ ດັ່ງນັ້ນ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ປຶ້ມແບບຮຽນບໍ່ພຽງພໍ ໂດຍສະເພາະຢູ່ເຂດຊົນນະບົດ ຊຶ່ງຄາດໝາຍອັດຕານັກຮຽນຕໍ່ປຶ້ມ 1:1 ແມ່ນຍັງບໍ່ ສາມາດບັນລຸໄດ້. ບາງຄັ້ງບັນດາໂຮງຮຽນ ແລະ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານກຳນຳໃຊ້ເງິນບໍລິຫານໂຮງ ຮຽນ ເພື່ອຊື້ອຸປະກອນທີ່ເປັນພື້ນຖານ ແລະ ສື່ປະກອບການສອນ ແຕ່ວ່າ ບາງໂຮງຮຽນກໍບໍ່ມີງົບພຽງພໍທີ່ຈະຈັດຊື້. ຄູ່ຈຳ ນວນໜຶ່ງກໍໄດ້ສ້າງອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການສິດສອນຂຶ້ນມາເອງ ຫຼື ນຳໃຊ້ວັດສະດຸທີ່ມີໃນທຳມະຊາດ ຫຼື ໃນເຂດທ້ອງຖິ່ນ ຕົນ.

ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ສຳລັບ ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ໄດ້ຖືກສ້າງຂຶ້ນມາ ແລະ ຈັດພິມໃນປີ 2012, ແຕ່ປາກົດວ່າ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເປັນທີ່ຮັບຮູ້ກັນແຜ່ຫຼາຍ. ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວໄດ້ກຳນົດ 42 ຕົວຊີ້ບອກ ໃນ 6 ດ້ານ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ມັນຂ້ອນຂາງມີຄວາມລະອຽດ, ແຕ່ປາກົດວ່າ ມາດຕະຖານນີ້ບໍ່ໄດ້ກຳນົດບຸລິມະສິດ, ແລະ ບໍ່ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມແຕກຕ່າງ ສຳລັບຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງແຜນ ພັດທະນາຂັ້ນໂຮງຮຽນ, ການລົງຕິດຕາມຂອງຄູສຶກສານິເທດ, ການປະເມີນຜົນການກວດກາໂຮງຮຽນຢ່າງເປັນທາງການ ແລະ ການຕິດຕາມໃນທົ່ວປະເທດ. ສູນປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ ໄດ້ເຜີຍແຜ່ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາ ແຫ່ງຊາດ ແລະ ຈັດຝຶກອົບຮົບການຄຸ້ມຄອງໂຮງຮຽນ ເຊິ່ງໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກອົງການ ໄຈກາ ແລະ ອົງການ ຢູນິ ເຊັບ.

ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວເຫັນວ່າ ມາຮອດປະຈຸບັນນີ້ ມາດຕະຖານດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກເຜີຍແຜ່ໄປຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແຕ່ຄວາມ ຈຳເປັນອັນຮີບດ່ວນທີ່ມີໃນປະຈຸບັນນີ້ຄື ຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາໂຮງຮຽນຕ່າງໆ (ທັງເກົ່າ ແລະ ໃໝ່) ຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ (ຊຶ່ງລວມທັງ ນຳໃຊ້, ສຸຂາພິບານ, ສຸຂາອະນາໄມ ແລະ ບ່ອນພັກເຊົາ).

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ກຳນົດຍຸດທະສາດເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງການນຳໃຊ້ຄູ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເລື່ອນຂັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ ໂດຍການໃຫ້ຄຳແນະນຳທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ງ່າຍດາຍ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູອາຈານ ພ້ອມທັງມີການຝຶກອົບຮົມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ສົ່ງເສີມການເຂົ້າຮຽນໃຫ້ຖືກຕາມເກນອາຍຸ ແລະ ການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ: ເອົາໃຈໃສ່ບໍ່ໃຫ້ມີເດັກເຂົ້າຮຽນກ່ອນເກນອາຍຸໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ໃນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ຄວນສືບຕໍ່ການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານສອນບໍາລຸງ.
- ສະໜອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອສືບຕໍ່ສ້າງເປັນໂຮງຮຽນສົມບູນໂດຍການສອນຫ້ອງຄວບ.
- ດໍາເນີນວິທີການໃໝ່ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທ້າທາຍດ້ານຄຸນນະພາບໃນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ: ບັບປຸງການຮຽນພາສາ, ການສຶດສອນການອ່ານ ແລະ ການສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ.
- ທົດລອງປັບປ່ຽນປະຕິທິນການຮຽນ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ໃນດຳລັດເລກທີ 1500/ຜກ.02 ກ່ຽວກັບປະຕິທິນໂຮງຮຽນທີ່ສາມາດປັບປ່ຽນໄດ້ນັ້ນ ຄວນອະທິບາຍໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການປັບປ່ຽນປະຕິທິນການຮຽນນີ້ຄວນທົດລອງຢູ່ບາງເຂດກ່ອນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນສໍາລັບຊັ້ນປະຖົມ: ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການທົດລອງ "ການສະໜອງຫ້ອງຮຽນສໍາລັບຄູສອນເຄື່ອນທີ່" ແລະ ຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບຢ່າງໃກ້ຊິດ. ຖ້າວ່າຢາກເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍນີ້ຖືກນໍາໃຊ້ ປະເດັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ປະກອບດ້ວຍ: ການຝຶກອົບຮົມຄູ, ມາດຕະຖານໃນການສະໜອງງົບປະມານ, ລະບຽບການ, ແລະ ລະບົບຕ່າງໆ ສໍາລັບການໂອນເຂົ້າໄປສູ່ລະບົບປົກກະຕິ.
- ຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແຜນງານສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນ ແຕ່ວ່າຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນພາຍໃນປີ 2015. ຖ້າຢາກໃຫ້ລັດຖະບານເປັນເຈົ້າການໃນການສະໜອງ, ມັນຕ້ອງການເວລາໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບ ແຕ່ວ່າຕ້ອງມີການປະເມີນກ່ອນທີ່ຈະຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປ.
- ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ທິນການສຶກສາ ໂດຍໃຫ້ພິຈາລະນາເຖິງວິທີການກຳນົດເປົ້າໝາຍສໍາລັບຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບທິນ. ໃນອະນາຄົດ, ວິທີການຈັດສັນງົບປະມານນັ້ນ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈໍາເປັນຂອງໂຮງຮຽນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນດ້ານງົບປະມານລັກສະນະດຽວກັນນີ້ ສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນ ຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມເພື່ອຮັບປະກັນວ່າ ໂຮງຮຽນສາມາດລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນເພື່ອຊ່ວຍໃນການພັດທະນາໂຮງຮຽນ ລວມທັງສົ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາສໍາລັບຄົນທຸກຢາກ.
- ເອົາໃຈໃສ່ໃນການສຶດສອນ ແລະ ການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ: ແຕ່ປີ 2013 ເຖິງ 2015 ຄວນສ້າງຂອບວຽກແຫ່ງຊາດໃຫ້ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ ສໍາລັບການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ.
- ສ້າງຂອບຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ເພື່ອຊ່ວຍວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ການກຳນົດຄາດໝາຍທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອໃຫ້ບັນດາມາດຕະຖານ ແລະ ຂອບວຽກມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໃນທຸກລະດັບ. ຂອບວຽກນີ້ ຄວນກຳນົດລະດັບໃຫ້ຊັດເຈນເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍໃນການກຳນົດບຸລິມະສິດ.
- ເລັ່ງຈັດຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ໂດຍນໍາໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ກຳນົດວິທີການເພື່ອຮັບມືກັບການໂຍກຍ້າຍ ແລະ ປ່ຽນແປງຂອງສະມາຊິກຂອງຄະນະພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ.
- ກະກຽມບັບປຸງຫຼັກສູດ ແລະ ຕໍາລາຮຽນສໍາລັບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ
- ກະກຽມການບັບປຸງ / ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົບຂອງຄູ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຼັກສູດການສອນຫັດອ່ານໃນຊັ້ນປະຖົມຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ຫຼັກສູດວິຊາຄະນິດສາດໃນທຸກຂັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດສະບັບປັບປຸງ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໃນລະຫວ່າງ ປີ 2016-20

- ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການເຂົ້າຮຽນໃຫ້ຖືກເກນອາຍຸ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ: ຄວນເອົາໃຈໃສ່ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເດັກເຂົ້າຮຽນກ່ອນເກນອາຍຸໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ໃນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ຄວນສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການສອນບໍາລຸງ.
- ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາທ້າທາຍດ້ານຄຸນນະພາບໃນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ: ປັບປຸງການຮຽນພາສາລາວ, ການສິດສອນການອ່ານ ແລະ ການສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ.
- ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ກິນໄກໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບຂອງຄູຕະຫຼອດຊີວິດ ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ການຍົກລະດັບຄູປະຈຳການ.

5.1.3 ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ສະພາບ

ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 5 ປີນີ້ ຫຼັກສູດທຽບເທົ່າສໍາລັບຊັ້ນປະຖົມ, ຫຼັກສູດທຽບເທົ່າມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ຫຼັກສູດອາຊີວະສຶກສາ ກໍໄດ້ຮັບການພັດທະນາຂຶ້ນມາ ຊຶ່ງໃນປີນີ້ ມີນັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວປະມານ 140.000 ຄົນ. ສັງເກດເຫັນວ່າ ປະຊາຊົນຜູ້ທີ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນໃນຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ ອັນເຮັດໃຫ້ຊຸມຊົນມີການພັດທະນາ, ມີໂອກາດໃນການພັດທະນາຊີວິດການເປັນຢູ່ ແລະ ມີຄວາມໝັ້ນໃຈ.

ປະເດັນບັນຫາ

ການປະເມີນຜົນ ຄວາມຮູ້ໜັງສື ແລະ ການເກັບກໍາຂໍ້ມູນສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ຊຶ່ງປະຈຸບັນນີ້ ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວນີ້ບໍ່ໄດ້ບັນຈຸຢູ່ໃນລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ. ມັນບໍ່ແມ່ນເລື່ອງງ່າຍ ທີ່ຈະດຶງດູດປະຊາຊົນໃນກຸ່ມເປົ້າໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ເຂົ້າຮຽນໃນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ (ໂດຍສະເພາະແມ່ນໃນເຂດຫ່າງໄກສອກຫຼີກທີ່ສຸດ) ແລະ ການອອກໂຮງຮຽນຂອງເດັກກໍຍັງສູງ. ນັກຈາກນັ້ນ ການຊອກຫາ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ ອາສາສະໜັກຜູ້ທີ່ເໝາະສົມໃນຊຸມຊົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດກໍເປັນສິ່ງທ້າທາຍອັນໜຶ່ງ. ສູນການສຶກສາຊຸມຊົນ ແລະ ສູນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນປະຈຳພາກກໍຍັງມີສິ່ງທ້າທາຍໃນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ການຕິດຕາມ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອຈາກຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງກໍຍັງບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ. ເປົ້າໝາຍການເພີ່ມຈໍານວນສູນການສຶກສາຊຸມຊົນບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ ກົງກັນຂ້າມມັນຊ້າພັດມີຈໍານວນຫຼຸດລົງ (ໃນປະຈຸບັນນີ້ຍັງເຫຼືອປະມານ 298 ສູນ) ຍ້ອນວ່າສູນຈໍານວນໜຶ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກນໍາໃຊ້. ປະຊາຊົນບໍ່ມີໂອກາດໄດ້ນໍາໃຊ້ ທັກສະຄວາມຮູ້ໜັງສືໃໝ່ຂອງພວກເຂົາ ແລະ ຍ້ອນແນວນັ້ນ ພວກເຂົາຈຶ່ງລົມທັກສະເຫຼົ່ານັ້ນຢ່າງໄວວາ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໃນສະພາບການທີ່ຄວາມຮູ້ໜັງສືບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງວັດທະນະທໍາທ້ອງຖິ່ນຂອງພວກເຂົາ.

ຄໍາແນະນໍາ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ປັບປຸງຂໍ້ມູນສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ: ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງການເກັບກໍາຂໍ້ມູນສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ຄວນບັນຈຸເຂົ້າໃນລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ. ນອກນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ກ່ຽວກັບລະບົບການຄິດໄລ່ ແລະ ຕິດຕາມອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຊຶ່ງຄວນນໍາໃຊ້ບົດຮຽນຈາກປະເທດອື່ນໆໃນຂົງເຂດພາກພື້ນນີ້.
- ພື້ນຟູສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນຄືນໃໝ່ ສັງເກດເຫັນວ່າ ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການສໍາລັບສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນ ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຍັງມີຂອບເຂດຈໍາກັດ, ສະນັ້ນ ມັດອາດເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສູນການຮຽນຮູ້ໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວໃນໄລຍະສອງປີຕໍ່ໜ້າ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດປະກອບດ້ວຍການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ໂດຍຜ່ານທາງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນການຂະຫຍາຍພາລະບົດບາດຂອງພວກເຂົາ ນອກຈາກທີ່ຈະເປັນພຽງແຕ່ສະຖານທີ່ສໍາລັບຮຽນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ກາຍເປັນສູນການຮຽນຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ຊຶ່ງມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກພາຍໃນຊຸມຊົນທຸກຄົນສາມາດຜັນຂະຫຍາຍການຮໍາຮຽນ ແລະ ນໍາໃຊ້

ຄວາມຮູ້ໜັງສືຂອງພວກເຂົາ (ແລະ ຍຸດທະສາດໃນການສື່ສານ) ເພື່ອຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ. ອາດນຳໃຊ້ບົດຮຽນຈາກບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ ອື່ນໆ.

- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການປະສານງານການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ລະບົບແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ສຳລັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່: ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາສາມາດຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນວິທີທາງຕ່າງໆ ເພື່ອສັງລວມເອົາບັນດາວຽກງານການຮຳຮຽນຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ໂດຍຜ່ານກິດຈະກຳໃນການພັດທະນາຕ່າງໆ (ເຊັ່ນ: ດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ດ້ານການດຳລົງຊີວິດ) ແລະ ຊ່ວຍເຊື່ອມໂຍງ ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ເຂົ້າກັບກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ຊຸມຊົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາທີ່ສຸດ, ຕົວຢ່າງການຝຶກອົບຮົມຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ, ການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ອື່ນໆ.

5.1.4 ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ

ສະພາບ:

ນັບແຕ່ສົກປີ 2012-2013 ເປັນຕົ້ນມາ ໄດ້ສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ໃນມູນຄ່າທົ່ວໜ່ວຍ 20,000 ກີບຕໍ່ຄົນຕໍ່ປີ ແລະ ມາຮອດປະຈຸບັນນີ້, ປະມານ 2,3% ຂອງນັກຮຽນ ໄດ້ຮັບທຶນອຸດໜູນການສຶກສາ ພາຍໃຕ້ແຜນງານຕ່າງໆ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ໄດ້ມີການພັດທະນາຫຼັກສູດໃໝ່ສຳລັບມັດທະຍົມຕອນຕົ້ນ ແລະ ຫຼັກສູດໃໝ່ ສຳລັບ ມ 4 ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ ນັບແຕ່ປີ 2014 ເປັນຕົ້ນໄປ ຊຶ່ງຕ້ອງການເວລາໄລຍະໃດໜຶ່ງ ໃນການນຳໃຊ້ກ່ອນທີ່ຈະມີການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວ ນີ້. ມີຫຼາຍແຂວງລາຍງານເຖິງບັນຫາທ້າທາຍໃນການຊອກຫາຄູສອນທີ່ມີຄຸນວຸດທິສູງໃຫ້ພຽງພໍ ເພື່ອສອນທຸກວິຊາທີ່ມີໃນຂັ້ນດັ່ງກ່າວ, ແຕ່ວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ສ່ວນຫຼາຍແລ້ວອາດເປັນກໍລະນີຂອງໂຮງຮຽນມັດທະຍົມສົມບູນ. ສະນັ້ນ ມັນອາດມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ ຄູໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ສິດສອນຫຼາຍກວ່າໜຶ່ງວິຊາ ພ້ອມທັງປະຕິບັດຕາມຄຳແນະນຳຂອງຫຼັກສູດ ເພື່ອສ້າງຕາຕະລາງການສິດສອນໃຫ້ແທດເໝາະ. ນອກຈາກນັ້ນ ໃນຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ, ຍັງບໍ່ມີອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນພຽງພໍຕາມຫຼັກສູດວິຊາຮຽນທີ່ມີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ວິຊາວິທະຍາສາດ, ສິລະປະ ແລະ ອື່ນໆ.

ໄດ້ໂອນຄວາມຮັບຜິດຊອບ ສຳລັບການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ຈາກພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ໃຫ້ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແຕ່ວ່າພາລະບົດບາດ, ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆນີ້ແມ່ນ ຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງເທື່ອ

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ກຳນົດຍຸດທະສາດ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນຂອງການນຳໃຊ້ຄູ ແລະ ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການຝຶກອົບຮົມຄູ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສອນໄດ້ 2 ວິຊາຮຽນ ກໍຄື ວິຊາຫຼັກ ແລະ ວິຊາສຳຮອງ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ພ້ອມທັງປັບປຸງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບໂຮງຮຽນກິນນອນຂັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານຄູ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດການຮຽນໃໝ່.
- ສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມອັດຕານັກຮຽນຕໍ່ປຶ້ມໜຶ່ງຊຸດຕໍ່ນັກຮຽນໜຶ່ງຄົນ.
- ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ ຕໍ່ກັບການນຳພາສິດສອນ ແລະ ການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ: ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2013-15, ຄວນສ້າງຂອບວຽກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ.

- ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກ ໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ , ຄວນມີການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ມ 4 ໂດຍນຳໃຊ້ລະບົບການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO)
- ພັດທະນາມາດຕະຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ເພື່ອຊ່ວຍວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ການກຳນົດຄາດໝາຍທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເອົາບັນດາມາດຕະຖານ ແລະ ຂອບວຽກເຂົ້າກັນ ແລະ ສາມາດນຳໃຊ້ໃນທຸກລະດັບ. ຂອບວຽກນີ້ຄວນກຳນົດລະດັບໃຫ້ຊັດເຈນເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍໃນການກຳນົດບຸລິມະສິດ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ເຜີຍແຜ່ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບຫຼັກສູດຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນໃນໂຮງຮຽນຂະໜາດນ້ອຍ: ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ໂຮງຮຽນຕ່າງໆໄດ້ສອນຄົບພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນຂອງຫຼັກສູດ ໂດຍອີງໃສ່ຈຳນວນຄູທີ່ມີຢູ່. ຖ້າຫາກໂຮງຮຽນມັດທະຍົມແຫ່ງໃດບໍ່ມີຄູພຽງພໍສຳລັບສອນທຸກວິຊາ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງການຄັດຈ້ອນ ແລະ ເຊື່ອມສານຫຼັກສູດເພື່ອໃຫ້ສາມາດນຳໄປສິດສອນໄດ້.
- ຮັບປະກັນໃຫ້ມີບຸລິມະສິດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຕິດຕາມຄູ ແລະ ໂຮງຮຽນເປັນປະຈຳ; ຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານພຽງພໍສຳລັບຄູສຶກສານິເທດເພື່ອຕິດຕາມຄູ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ບັດໄຈດ້ານຄຸນນະພາບ, ແລະ ອະທິບາຍຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບລະບົບຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງມີຄື: ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ພ້ອມທັງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອບ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເດັກອອກໂຮງຮຽນ ແລະ ອົບພະຍົກໄປເຮັດວຽກຢູ່ໃນປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

5.2 ຂະແໜງການສຶກສາ ຫຼັງການສຶກສາຊັ້ນພື້ນຖານ

5.2.1 ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ

ສະພາບ:

ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ສຳລັບຊັ້ນມັດທະຍົມຕອນປາຍບັນລຸພຽງແຕ່ 36% ຊຶ່ງຍັງຕໍ່າກວ່າຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດຄື 43% ຫຼາຍ ຊຶ່ງຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ພາຍໃນປີ 2015. ແຕ່ຕ້ອງເຂົ້າໃຈວ່າການຄິດໄລ່ອັດຕາດັ່ງກ່າວແມ່ນອີງໃສ່ການເລື່ອນຊັ້ນ ສະເພາະແຕ່ຂັ້ນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍເທົ່ານັ້ນ. ອັດຕາເຫຼົ່ານີ້ ບໍ່ໄດ້ກວມເຖິງຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ໄປຮຽນຕໍ່ໃນສາຍຕ່າງໆ. ການເລື່ອນຊັ້ນ ຈາກຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນໄປສູ່ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຊັ້ນພື້ນຖານ ໂດຍຜ່ານທາງອາຊີວະສຶກສາ ຫຼື ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຫຼື ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຊັ້ນພື້ນຖານອື່ນໆ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ລວມຢູ່ນຳການຄິດໄລ່ອັດຕາດັ່ງກ່າວ.

ເປົ້າໝາຍການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນຍິງ ແລະ ນັກຮຽນທຸກຍາກທີ່ສຸດ ໃນການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍນັ້ນ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນໄດ້ບັນລຸເທື່ອ.

ໃນແຕ່ລະແຂວງ ຕ້ອງມີໂຮງຮຽນມັດທະຍົມປາຍຕົວແບບແຫ່ງໜຶ່ງ ແມ່ນເປົ້າໝາຍອັນສຳຄັນໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (5.2.5). ແຕ່ວ່າໃນແຕ່ລະແຂວງພັດໄດ້ສ້າງສູນໄອຊີທິຂຶ້ນມາຊຶ່ງບໍ່ແມ່ນໂຮງຮຽນມັດທະຍົມປາຍຕົວແບບ. ສູນດັ່ງກ່າວໄດ້ສ້າງສຳເລັດແລ້ວແຕ່ວ່າ ໂດຍອີງຕາມຫຼັກຖານທີ່ມີນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ມີການວາງແຜນທາງດ້ານການນຳໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການເຊື່ອມໂຍງກັບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຫຼື ການຈັດສັນງົບປະມານສຳລັບການບໍລິຫານ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ.

ປະເດັນບັນຫາ :

- ຂາດຂໍ້ມູນສະຖິຕິທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປະເມີນການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ ສຳລັບນັກຮຽນອາຍຸລະຫວ່າ 15-17 ປີ.

- ຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອປັບປຸງການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ?
- ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດຕ່າງໆຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (ກະຊວງສຶກສາທິການແລະກິລາ).
- ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງຖ້າຕ້ອງການບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້.

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ຕ້ອງເຂົ້າໃຈທີ່ວ່ານັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ ອາດອອກໄປເຮັດວຽກ, ສືບຕໍ່ຮຽນໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ, ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາເອກະຊົນຕ່າງໆ, ດັ່ງນັ້ນຕ້ອງໄດ້ສ້າງຖານຂໍ້ມູນເພື່ອເກັບກຳຂໍ້ມູນຊາວໜຸ່ມອາຍຸແຕ່ 15-17 ປີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ຊຶ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງກຳນົດຄາດໝາຍສຳລັບການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຊຶ່ງມັນຈະເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອການກຳນົດຕົວເລກການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຊຶ່ງອາດມີຄວາມໝາຍກວ່າ ຕົວຊີ້ບອກດ້ານອັດຕາການເຂົ້າຮຽນລວມ.
- ເນື່ອງຈາກມີຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານງົບປະມານບໍລິຫານ, ດັ່ງນັ້ນ ຄວນເນັ້ນໃສ່ການສ້າງທັກສະນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແທນການຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນແຫ່ງໃໝ່ ຊຶ່ງອາດມັນຈະຊ່ວຍເພີ່ມອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນໄປຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ ກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນກົນນອນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ພ້ອມທັງຄຳນຶງເຖິງຄວາມຈຳກັດທາງດ້ານງົບປະມານບໍລິຫານ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ງົບປະມານຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໄປຮັບໃຊ້ແຜນການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ເປົ້າໝາຍ, ຈຸດປະສົງ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຊຶ່ງລວມທັງຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານມາຮອງຮັບວຽກງານບໍລິຫານຕ່າງໆ.
- ການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງ ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ ຕ້ອງຖືເປັນວຽກງານບຸລິມະສິດຂອງການສຶກສາການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາສາຍວິຊາຊີບ ຊຶ່ງມີຫຼາຍແຂວງສະເໜີວ່າ ການສອບເສັງຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຄວນກວມເອົາວິຊາຕ່າງໆຂອງສາຍອາຊີວະສຶກສາ ໂດຍໃຫ້ມີການຍິ່ງຢືນທຽບເທົ່າກັນກັບລະບົບທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້.

5.2.2 ອາຊີວະສຶກສາ

ສະພາບ:

ການເຂົ້າຮຽນໃນອາຊີວະສຶກສາ ແມ່ນຍັງຕໍ່າກວ່າຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາໃນທຸກດ້ານ. ຄາດໝາຍອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງຄົນທຸກທີ່ສຸດ ແມ່ນຍັງຕໍ່າກວ່າຄາດໝາຍຫຼາຍ. ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ ແມ່ນຍັງບໍ່ເທົ່າກັນທາງດ້ານຈຳນວນການເຂົ້າຮຽນ ແລະ ຖ້າຫາກແຍກຕາມຫຼັກສູດວິຊາຮຽນແລ້ວຍັງມີຄວາມແຕກໂຕນກັນ.

ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ: ການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ແກ້ໄຂຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ໃນທາງດ້ານ (i)ການສະໜອງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການນັກຮຽນຈົບໃໝ່ໃນສາຂາຮຽນທີ່ລັດຖະບານມີຄວາມຕ້ອງການ, ແລະ (ii) ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ໃນທາງດ້ານພະນັກງານ: ຄວາມສາມາດ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງພວກເຂົາ. ຕໍາແໜ່ງພະນັກງານລັດ ແມ່ນເປີດຮັບສະໝັກເອົາແຕ່ຜູ້ທີ່ມີໃບປະການຈົບຊັ້ນສູງ ຫຼື ປະລິນຍາຕີ.

ປະເດັນບັນຫາ

ການເຂົ້າຮຽນໂຮງຮຽນອາຊີວະ ຍັງຕໍ່າກວ່າເປົ້າໝາຍໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາໂດຍລວມ. ເປົ້າໝາຍ ຜູ້ທຸກຍາກທີ່ສຸດແມ່ນມີໜ້ອຍ ແລະ ຕໍ່າກວ່າຄາດໝາຍ. ຊຶ່ງປະເດັນບັນຫາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຄື ສະຖານະພາບຂອງໂຮງຮຽນອາຊີ ວະ ແລະ ຝັກອົບຮົມວິຊາຊີບແມ່ນຕໍ່າ ຖ້າທຽບໃສ່ຫຼັກສູດການສຶກສາໃນສະຖາບັນອື່ນ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຂະ ຫຍາຍໂຮງຮຽນວິຊາຊີບແບບປະສົມໄປທົ່ວປະເທດ ເພື່ອໃຫ້ກວມເອົາທຸກໆສະຖາບັນການສຶກສາຫຼັງຂຶ້ນພື້ນຖານ (ກະ ຊວງສຶກສາ 22 ແຫ່ງ, ເອກະຊົນ 80 ແຫ່ງ, ສະຖາບັນອາຊີວະທີ່ຂຶ້ນກັບແຂວງ ແລະ ໂຮງຮຽນວິຊາຊີບແບບປະສົມ); ພັດ ທະນາຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອນໍາເອົາອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ອົບຮົມວິຊາຊີບ ເຂົ້າໄປສິດສອນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍໂດຍ ສະເພາະແມ່ນພິຈາລະນາເຖິງຂະບວນການໃນການສັບຊ້ອນນັກຮຽນໄປຮຽນ. ເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ການສຶກສາສາຍອາຊີ ວະສຶກສາແມ່ນອີງໃສ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ຫຼື ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານນະ ໂຍບາຍ, ຫຼັກສູດພະນັກງານ ແລະ ການບໍລິຫານ. ການເຊື່ອມໂຍງລະຫວ່າງໂຮງຮຽນອາຊີວະ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ ຮຽກ ຮ້ອງໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ ເພື່ອຕອບສະໜອງໄດ້ຜົນປະໂຫຍດຂອງຊາດ, ໃນດ້ານຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ການສະ ໜອງ ໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ຊຶ່ງມີຄວາມຕ້ອງການບຸກຄະລາກອນທີ່ພຽງພໍ: ທາງດ້ານຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

ການສະໜັບສະໜູນນັກຮຽນ (ຫ້ພັກ, ສິ່ງຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ, ຫ້ອງທົດລອງ, ການສະໜັບສູນທາງດ້ານ ການເງິນ) ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງ ແລະ ຍົກລະດັບໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ເຮັດວຽກກັບສະຖາບັນອາຊີວະຂອງເອກະຊົນເພື່ອປັບປຸງຫຼັກ ສູດ, ການຮັບນັກຮຽນ ແລະ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນຕ່າງໆ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມແຜນພັດ ທະນາແຫ່ງຊາດ. ຕໍາແໜ່ງລັດຖະກອນແມ່ນເປີດຮັບສະເພາະຜູ້ທີ່ຈົບລະດັບປະກາສະນິຍະບັດ ຫຼື ຊັ້ນປະລິນຍາຕີເທົ່ານັ້ນ. ສິ່ງນີ້ເປັນການຈໍາແນກນັກສຶກສາທີ່ຈົບຈາກໂຮງຮຽນເຕັກນິກ-ວິຊາຊີບ ແລະ ມີ “ພຽງແຕ່” ໃບປະກາສະນິຍະບັດຊັ້ນສູງ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນເທົ່ານັ້ນ.

ຄໍາແນະນໍາ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ນໍາໃຊ້ລະບົບການກໍານົດໂຄຕ້າ ສໍາລັບການເຂົ້າຮຽນໃນແຕ່ລະລະດັບ ແລະ ແຕ່ລະວິຊາ ເປັນເວລາ 5 ປີ ຈົນກວ່າ ຈະບັນລຸຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໂຄສະນາທາງການຕະຫຼາດແກ່ສັງຄົມ ເພື່ອສົ່ງເສີມແຜນການປະຕິຮູບວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ, ສະໜອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆທີ່ດີກວ່າ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂອກາດໃນການຊອກຫາວຽກເຮັດງານ ທໍາໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອດຶງດູດໃຫ້ຊາວໜຸ່ມທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກມີຄວາມສົນໃຈ.
- ຕ້ອງບັງຄັບໃຊ້ລະບົບໂຄຕ້າ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງການດ້ານຕະຫຼາດແຮງງານຂອງລັດຖະບານລາວ

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ປັບປຸງລະບຽບການໃນການຮັບສະໜັກພະນັກງານລັດ ເພື່ອໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບອາຊີວະສຶກສາທີ່ມີໃບ ປະກາດນັ້ນ ສາມາດສະໜັກເຂົ້າໄດ້.
- ປັບປຸງລະບົບອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ.
- ໜ່ວຍງານຂອງພາກເອກະຊົນ ຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາຫຼັກສູດຂອງອາຊີວະສຶກສາ

5.2.3 ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

ສະພາບ

ຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ສໍາລັບການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນໃນມະຫາວິທະຍາໄລຂອງ ລັດ (60,000 ຄົນ ພາຍໃນປີ 2015) ແມ່ນໄດ້ເກີນຄາດໝາຍແລ້ວ. ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນ ສປປ ລາວ ປົກກະຕິແລ້ວ ແມ່ນທຽບເທົ່າກັບການສຶກສາຂັ້ນມະຫາວິທະຍາໄລ ແຕ່ວ່າມີບາງເອກະສານຂອງລັດຖະບານໄດ້ລະບຸວ່າ ການສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນກວມເອົາບັນດາສະຖາບັນທີ່ສອນໃນລະດັບຊັ້ນສູງຂຶ້ນເມື່ອ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ປະເດັນບັນຫາປະກອບດ້ວຍ: (i) ມີນັກຮຽນຈົບຈາກມະຫາວິທະຍາໄລຫຼາຍໂພດ ແຕ່ນັກຮຽນທີ່ຈົບຈາກອາຊີວະສຶກສາຊື່ພັດມີໜ້ອຍ ແລະ ບໍ່ພຽງພໍເພື່ອສະໜອງໃຫ້ແກ່ແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ແລະ (ii) ຈຳນວນນັກຮຽນຈົບໃໝ່ທີ່ບໍ່ລົມດູນກັນໃນແຕ່ລະສາຂາວິຊາ ແລະ ບໍ່ຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການດ້ານບຸກຄະລາກອນຂອງປະເທດຊາດ-ປະເດັນບັນຫາດັ່ງກ່າວນີ້ ກໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງພາກເອກະຊົນເຊັ່ນກັນ.

ແນວຄວາມຄິດກ່ຽວກັບການສຶກສາຊັ້ນສູງ ໃນ ສປປ ລາວ ຄວນໃຫ້ກວມເອົາການສຶກສາຂອງສະຖາບັນອື່ນໆອີກເຊັ່ນວ່າ ການສຶກສາຂອງຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ວິທະຍາໄລອາຊີວະສຶກສາ ແທນທີ່ຈະກຳນົດວ່າ ການສຶກສາຊັ້ນສູງແມ່ນການສຶກສາໃນມະຫາວິທະຍາໄລເທົ່ານັ້ນ.

ຂໍ້ແນະນຳ

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ນຳໃຊ້ລະບົບການສະໜອງໂຄດ້າເຂົ້າຮຽນ ເພື່ອຮັບປະກັນຈຳນວນຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຈາກສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາຂະແໜງການ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.
- ສ້າງຄະນະວິຊາໃໝ່ຂຶ້ນມາເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອບໍລິການໃຫ້ແກ່ພາກເອກະຊົນໂດຍການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຜົນສຳຫຼວດການຈ້າງງານຂອງຜູ້ຈ້າງງານ ແລະ ການຕິດຕາມນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ຄວນໃຫ້ບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລ ຄ່ອຍໆກາຍເປັນສະຖາບັນທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານວິຊາການ, ຊຶ່ງມີຂໍ້ກຳນົດຕ່າງຫາກ. ນອກຈາກນັ້ນຄວນມີການກຳນົດສ່ວນປະກອບຂອງລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ຊັດເຈນເຊັ່ນ: ມະຫາວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ບັນດາສະຖາບັນທີ່ສິດສອນລະດັບເໜືອສາຍສາມັນອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

5.2.4 ການສຶກສາຄູ

ສະພາບ:

- ການບັນຈຸ ແລະ ນຳໃຊ້ຄູ ແມ່ນໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ເພື່ອໃຫ້ມີປະສິດສິຜົນ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບດຳລັດເລກທີ 177. ລບ
- ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດ ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ໃນການສ້າງຄູ.

ປະເດັນບັນຫາ:

- ຄວາມສົນໃຈເຂົ້າຮຽນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຕ້ອງໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຕອບສະໜອງຕາມເປົ້າໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ທັງໃນທາງດ້ານຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ສະໜັກເຂົ້າຮຽນ ຫຼື ໃນດ້ານຄວາມສາມາດເພື່ອໃຫ້ພວກເຂົາໄປສິດສອນໃນຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມ ແລະ ສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ, ພ້ອມທັງຄວາມສາມາດໃນການສອນ 2 ວິຊາ ແລະ ອື່ນໆ.
- ຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອປະຕິຮູບໜ້າທີ່ຂອງການສ້າງຄູລະຫວ່າງສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດຂອງບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລ ແລະ ປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສິດສອນໃນແຕ່ລະສະຖາບັນດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ນຳໃຊ້ລະບົບໂຄຕ້າ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນຄູທີ່ຈົບອອກມາຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຂະແໜງການໃນທາງດ້ານຈຳນວນ ກໍຄືຄວາມສາມາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຊັ້ນການສຶກສາເຊັ່ນ: ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຫຼື ມັດທະຍົມ ແລະ ມາດຕະຖານວິຊາຊີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕະຖານຄວາມສາມາດ ແລະ ຫຼັກຈັນຍາບັນຂອງຄູ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ກຳນົດລະບຽບການໃນການຍົກລະດັບຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອໃຫ້ສະຖາບັນສ້າງຄູ ຮັບຜິດຊອບລະດັບປະລິນຍາຕີ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດ ຮັບຜິດຊອບລະດັບປະລິນຍາໂທແລະ ປະລິນຍາເອກ. ນອກຈາກນັ້ນ ຄະນະສຶກສາສາດຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທາງດ້ານການສຶກສາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄູສອນລະດັບປະລິນຍາຕີໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ໄດ້ລະດັບປະລິນຍາໂທ ແລະ ຄູສອນລະດັບປະລິນຍາໂທ ໃນຄະນະສຶກສາສາດຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ໄດ້ ປະລິນຍາເອກ.

5.2.4.1 ການສຶກສາຄູ (ດ້ານຄຸນນະພາບ)

ສະພາບ:

ບາງຄາດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄຸນນະພາບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ອາດຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້. ເນື່ອງຈາກຄາດໝາຍດັ່ງກ່າວນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ມີແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອມາຮອງຮັບ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງປັດໄຈນຳເຂົ້າທີ່ສຳຄັນສຳລັບການສຶກສາຄູ ກໍຄື ຄຸນນະພາບຂອງການສຶກສາສອນຂອງຄູ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ບັນຫາຫຼັກກໍຄືວ່າຍຸດທະສາດສຳລັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ໂດຍການຍົກລະດັບຄຸນນະພາບທີ່ຂອງຄູນັ້ນ ອາດບໍ່ໄດ້ເປັນຍຸດທະສາດທີ່ມີປະສິດທິພາບທີ່ສຸດ. ຜົນການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃນປີ 2011 ໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຄຸນນະພາບທີ່ຂອງຄູ ບໍ່ໄດ້ມີຜົນໜັງຕໍ່ກັບຄະແນນວິຊາຄະນິດສາດຂອງນັກຮຽນ, ໝາຍຄວາມວ່າ ນັກຮຽນຂອງຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ສູງ ບໍ່ໄດ້ດີກວ່ານັກຮຽນຂອງຄູທີ່ມີຄຸນນະພາບທີ່ຕໍ່າ. ການປະເມີນຜົນແບບຮີບດ່ວນກ່ຽວກັບການອອກໂຮງຮຽນແລະ ການຄຸ້ມຄອງປຶ້ມອ່ານ ໃນປີ 2011 ຍັງໄດ້ລາຍງານໃຫ້ຮູ້ວ່າ ບໍ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງໃນທາງດ້ານປະສິດທິພາບຂອງຄູເມື່ອມາເບິ່ງທາງດ້ານລະດັບຄຸນນະພາບທີ່. ອີກປັດໄຈໜຶ່ງທີ່ອາດເປັນສິ່ງຊຸກຍູ້ ເຮັດໃຫ້ການປັບປຸງຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນແລະ ການປະຕິຮູບການສຶກສາຄູ ທີ່ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ບໍ່ມີການເຊື່ອມໂຍງກັນ ກໍຄືເກີດມີການຂັດແຍ່ງ ແລະ ຄວາມສັບສົນຂອງບັນດາເອກະສານແຜນຍຸດທະສາດຕ່າງໆ (ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານວ່າດ້ວຍການສຶກສາຄູ) ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ວິໄສທັດຍຸດທະສາດສຳລັບຂະແໜງການສຶກສາຄູບໍ່ຈະແຈ້ງ.

ສະພາບການຮັບສະໜັກພະນັກງານຜູ້ທີ່ເປັນນັກຮຽນໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ

ປະເດັນບັນຫາ: ຄວາມສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຄຸນນະພາບທີ່ສຳລັບນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບຫຼັກສູດ 9+3

ຄູປະຖົມຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຫຼັກສູດ 9+3 ແມ່ນລະດັບຄຸນນະພາບທີ່ ທີ່ຕໍ່າກວ່າຄູສອນກຽມປະຖົມ (12+2). ດັ່ງນັ້ນ ມັນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຊ່ວຍເຫຼືອຄູສອນທີ່ຈົບຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ສືບຕໍ່ຍົກລະດັບເຂົາເຈົ້າໃນອະນາຄົດ ເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຄວາມສັບສົນໃນສະຖານະພາບທາງດ້ານຄຸນນະພາບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ການກຳນົດຂຶ້ນເງິນເດືອນສຳລັບຄູປະຖົມທີ່ສອນເດັກຊົນເຜົ່າ. ປະເດັນກ່ຽວກັບການຊ່ວຍເຫຼືອຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງນັ້ນ ແມ່ນມີຄວາມສຳຄັນສຳລັບນັກຮຽນຄູຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຫຼັກສູດ 9+3 ໃນການຍົກລະດັບ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມພຽງແຕ່ 30 ອາທິດເທົ່ານັ້ນ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງປັບປຸງຂັ້ນຕອນໃນການກຳນົດເປົ້າໝາຍ ແລະ ສັບຊ້ອນນັກຮຽນຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄປສິດສອນຢູ່ໂຮງຮຽນເປົ້າໝາຍ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ລະບຸໃນບົດປະເມີນຜົນໄລຍະກາງຂອງແຜນງານ EFA-FTI ຄື: “ນັກຮຽນຄູທຸກຄົນ ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາຈາກແຜນງານການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ຫຼັງຈາກຮຽນຈົບແລ້ວຈະຕ້ອງກັບໄປສິດສອນຢູ່ໃນຊຸມຊົນຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.” ນອກຈາກນັ້ນ ຜົນການປະເມີນໄລຍະກາງຂອງແຜນງານ EFA-FTI ຍັງໄດ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງ ຄວາມຄຳຄັນຂອງການກຳນົດມາດຖານຂອງການຄັດເລືອກເປົ້າໝາຍ ຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ 2 ປີ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຄັດເລືອກນັກຮຽນຄູ.

ສະພາບ: ການສິດສອນຂອງຄູ

ການປະເມີນ ໄດ້ພົບເຫັນບັນຫາທ້າທາຍສຳລັບການສິດສອນຂອງຄູ ຊຶ່ງມັນສອດຄ່ອງກັບບົດລາຍງານ ແລະ ບົດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າອື່ນໆ. ບົດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າເຫຼົ່ານີ້ ຕ່າງກໍໄດ້ລະບຸວ່າ ເນື່ອງຈາກຄູສິດສອນບໍ່ເປັນທີ່ຈັບໃຈ ນຳໃຊ້ວິທີສິດສອນທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ນັກຮຽນບໍ່ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ການຮຽນເວລາຢູ່ໃນຫ້ອງຮຽນ. ບັນຫາທ້າທາຍກັບການສິດສອນຂອງຄູ ເກີດຂຶ້ນຈາກສາຍເຫດຕ່າງໆ ທີ່ສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໂດຍນະໂຍບາຍການສຶກສາຄູ. ເນື້ອໃນສັງລວມຫຍໍ້ຂອງຜົນການປະເມີນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບເປົ້າໝາຍທີ 2 ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາມີດັ່ງນີ້:

ປະເດັນບັນຫາ: ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈຳການ

- ໃນຫຼັກສູດການສ້າງຄູນັ້ນ ຍັງບໍ່ໄດ້ລົງເລິກ ແລະ ເນັ້ນໜັກໃສ່ວິທີການສິດສອນພາສາລາວ. ການທົດສອບນັກຮຽນ (ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO) ໃນປີ 2011, ການປະເມີນຜົນການອ່ານໃນຊັ້ນປະຖົມຂັ້ນຕົ້ນ (EGRA) ປີ 2013) ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຂາດຄວາມຮູ້ທາງດ້ານພາສາລາວ ເປັນອຸປະສັກສຳລັບນັກຮຽນທີ່ບໍ່ປາກພາສາລາວ ຊຶ່ງບໍ່ສະເພາະແຕ່ໃນວິຊາພາສາລາວເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງຂາດຄວາມເຂົ້າໃຈຄຳສັບພື້ນຖານຂອງວິຊາອື່ນໆເຊັ່ນວ່າ: ວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ.
- ວິທີການສິດສອນຫັດອ່ານໃຫ້ນັກຮຽນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງ: ການຈັດເວລາສຳລັບຫຼັກສູດແມ່ນບໍ່ເປັນລະບົບ, ບໍ່ສົມບູນ ແລະ ບໍ່ເໝາະສົມ.
- ຢູ່ຫຼາຍໂຮງຮຽນການສອນຫ້ອງຄວບ ແມ່ນຍັງບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິຊາການ: ການສິດສອນແບບປ່ຽນຜຽນ (ສອນແຕ່ຕອນເຊົ້າ ຫຼື ສອນແຕ່ຕອນບ່າຍ) ຈະສົ່ງຜົນໃຫ້ເວລາສິດສອນທີ່ກຳນົດໃນຫຼັກສູດສູນເສຍໄປ. ເຖິງແມ່ນວ່າການສອນຫ້ອງຄວບເພື່ອໃຫ້ໂຮງຮຽນບ່ອນທີ່ຂາດເຂີນຄູ ສາມາດສອນຄົບທຸກຂັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ສະແດງເຖິງຄວາມຮັບຜິດຊອບທີ່ດີກໍຕາມ, ແຕ່ວ່າ ການກະກຽມຄູກ່ອນປະຈຳການ ສຳລັບການສອນຫ້ອງຄວບນັ້ນ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ມີການແນະນຳລະອຽດກ່ຽວກັບບົດຮຽນຕົວຈິງໃນການວາງແຜນ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຫ້ອງຮຽນ ທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການສິດສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ.
- ຫຼັກສູດສ້າງຄູບໍ່ໄດ້ແນະນຳວິທີການສິດສອນຕົວຈິງໃຫ້ນັກຮຽນຄູພຽງພໍ ແລະ ຄົບຖ້ວນ. ສາຍເຫດ ກໍແມ່ນຍ້ອນຫ້ອງຮຽນມີຈຳນວນນັກຮຽນຫຼາຍໂພດ ຊຶ່ງການສິດສອນກໍມີລັກສະນະຂອງການອ່ານໃຫ້ນັກຮຽນ ແລະ ຫຼັກສູດກໍມີເນື້ອໃນຫຼາຍໂພດ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຄູສອນຈຳເປັນຕ້ອງແລ່ນຜ່ານແຕ່ລະຫົວຂໍ້ເພື່ອໃຫ້ສຳເລັດ. ສະຖາບັນສ້າງຄູຫຼາຍແຫ່ງ ຂາດແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອສອນພາກປະຕິບັດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫ້ອງທົດລອງວິທະຍາສາດ ແລະ ອຸປະກອນຕ່າງໆ. ບັນດາຄູສອນຍອມຮັບວ່າ ພວກເຂົາຕ້ອງການມີຄວາມສາມາດທີ່ດີກວ່າເກົ່າ ໃນການສິດສອນ ແລະ ຍັງຮັບຮູ້ດີເຖິງຄວາມບໍ່ລົ້ງເຄີຍກັບໂຮງຮຽນ. ເວລາໃນການລົງຝຶກຫັດພາກປະຕິບັດຕົວຈິງບໍ່ພຽງພໍ ສຳລັບນັກຮຽນຄູ ໃນການເກັບກຳເອົາປະສົບການພາກປະຕິບັດນັ້ນ. ນັກຮຽນຄູຝຶກງານ ບໍ່ລົ້ງເຄີຍກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງໂຮງຮຽນທີ່ມີແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນໜ້ອຍ ແລະ ໂຮງຮຽນສອນຫ້ອງຮຽນຄວບໃນເຂດຊົນນະບົດ. ໝາກຜົນຂອງການຝຶກງານ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳມາປະເມີນຜົນໃຫ້ເປັນເງື່ອນໄຂໜຶ່ງ ເພື່ອຮັບຮອງເອົາຄຸນວຸດທິເປັນຄູສອນ.

• **ປະເດັນບັນຫາ: ຄຸນນະພາບທີ່ເປີດສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ**

ການເຂົ້າຮຽນຂອງນັກຮຽນຄູ: ຈຳນວນນັກຮຽນຄູໃນແຕ່ລະລະດັບບໍ່ສົມສ່ວນກັນ ລະຫວ່າງ ຊັ້ນປະຖົມ (17%ຂອງຈຳນວນນັກຮຽນຄູທັງໝົດ), ຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ (47%) ແລະ ຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ (22%). ການທີ່ມີຜູ້ສະໜັກເຂົ້າຮຽນຄູຊັ້ນມັດທະຍົມຫຼາຍ ກໍເນື່ອງມາຈາກສະຖານະພາບ ແລະ ຂັ້ນເງິນເດືອນຂອງຄູໃນຊັ້ນດັ່ງກ່າວນີ້ສູງກວ່າຊັ້ນປະຖົມ. ຖ້າວ່າ ຄວາມບໍ່ສົມດູນນີ້ແມ່ນເນື່ອງມາຈາກນັກຮຽນຄູຈຳນວນໜຶ່ງແມ່ນຮຽນໂດຍໃຊ້ທຶນຕົນເອງ, ຖ້າເປັນເຊັ່ນນັ້ນ ມັນກໍເປັນປະເດັນກ່ຽວກັບປະສິດທິຜົນໃນການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ (40% ຂອງຈຳນວນນັກຮຽນຄູໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແມ່ນນັກຮຽນທີ່ຮຽນດ້ວຍທຶນຕົນເອງ).

ຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງພະນັກງານ: ໂດຍອີງຕາມ ດຳລັດເລກທີ 155/2013 ສະຖາບັນສ້າງຄູບໍ່ມີສິດເປີດສອນຫຼັກສູດລະດັບປະລິນຍາຕີ. ດຳລັດເລກທີ 720 ໄດ້ກຳນົດເງື່ອນໄຂວ່າ ບັນດາຄູສອນຫຼັກສູດປະລິນຍາຕີຕ້ອງມີຄຸນນະພາບລະດັບປະລິນຍາໂທຂຶ້ນເມື່ອ. ມະຫາວິທະຍາໄລແຫ່ງຊາດ ແລະ ມະຫາວິທະຍາໄລສຸພານຸວົງ ເປັນສະຖາບັນທີ່ມີບຸກຄະລາກອນທີ່ມີຄຸນນະພາບລະດັບປະລິນຍາໂທຫຼາຍກວ່າໝູ່ ຊຶ່ງແຕ່ລະແຫ່ງມີປະມານ 16% ເທົ່ານັ້ນ ທຽບໃສ່ຈຳນວນບຸກຄະລາກອນທີ່ມີທັງໝົດ. ສະນັ້ນ ມັນຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງມີການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກພາຍນອກ ເພື່ອຍົກລະດັບຄູເຫຼົ່ານີ້.

ປະເດັນ: ຫຼັກສູດໃໝ່ສຳລັບມັດທະຍົມຕົ້ນ ແລະ ມັດທະຍົມປາຍ

ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງປະຕິຮູບຫຼັກສູດສ້າງຄູຊັ້ນປະຖົມ ເພື່ອໃຫ້ມັນສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດໃໝ່ຂອງສ້າງຄູຊັ້ນມັດທະຍົມ. ຄວນພິຈາລະນາຢ່າງຮີບດ່ວນເຖິງການປັບປຸງຫຼັກສູດປະຖົມຄືນໃໝ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ ພາສາລາວໃນລະດັບທີ່ແນ່ນອນ ທີ່ສາມາດສືບຕໍ່ຮຽນໃນລະດັບມັດທະຍົມໄດ້.

ສະພາບ: ປັບປຸງ ກົນໄກການປະກັນຄຸນນະພາບ ສຳລັບ ການຝຶກອົບຮົມຄູກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການ.

ປະເດັນບັນຫາ: ບໍ່ມີການດຳເນີນວຽກງານໃດໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບລະບົບຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້. ແຕ່ວ່າການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO) ມັນໄດ້ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ຂອບວຽກ ສຳລັບການປະເມີນຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມຄູ ທີ່ອາດຈະເຊື່ອມໂຍງກັບການປັບປຸງຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ. ບັນດາຕົວຢ່າງຂອງການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໄດ້ກວມເອົາຄວາມຮູ້ຂອງຄູໃນວິຊາສິດສອນ, ຄວາມຮູ້ດ້ານພາສາ, ຄຸນນະພາບ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການນຳໃຊ້ວິທີການສິດສອນຕ່າງໆ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ.

ສະພາບ: ການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການ

ປະເດັນບັນຫາ: ລະບົບການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ແລະ ສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ປັບປຸງມີຄູໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ. ຜົນການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ໃນປີ 2011 ໄດ້ຢັ້ງຢືນວ່າ ຄູໃນເຂດຊຸມນະບົດຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານການສິດສອນໜ້ອຍກວ່າຄູທີ່ຢູ່ໃນຕົວເມືອງ.

ການນຳໃຊ້ບົດຮຽນທີ່ຮຽນຮູ້ຈາກການຝຶກອົບຮົມ ໃນຮູບແບບຂອງກອງປະຊຸມສຳມະນາເຂົ້າໃນການສິດສອນຕົວຈິງຂອງຄູ ບໍ່ໄດ້ດີເທົ່າກັບການສິ່ງທີ່ຮຽນຮູ້ຈາກການພັດທະນາວິຊາຊີບຕົວຈິງຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ. ການດຳເນີນກິດຈະກຳສຳລັບການຕິດຕາມວຽກງານໂດຍນຳໃຊ້ງົບປະມານຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນນັ້ນ, ໜ່ວຍງານຮັບຜິດຊອບຂັ້ນເມືອງ ຫຼື ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດຳເນີນການຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຫຼື ບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ຍ້ອນມີບັນຫາກ່ຽວກັບການຂາດງົບປະມານສຳລັບຄູສຶກສານິເທດເພື່ອລົງຢ້ຽມຢາມໂຮງຮຽນ, ຄູສຶກສານິເທດຂາດທັກສະທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ຂາດການຈັດແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນຂັ້ນເມືອງ (EFA-FTI; ອົງການແຜ່ລາມປະຈຳແຂວງບໍ່ແກ້ວ, ITSME, ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO)).

ສະພາບ: ການຂະຫຍາຍ ສູນພັດທະນາຄູ

ປະເດັນບັນຫາ : ການປົກຄອງ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບັນດາສູນພັດທະນາຄູທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໃໝ່ນັ້ນ ປາກົດວ່າບໍ່ມີຄວາມແຈ້ງໃນທາງດ້ານຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງສູນພັດທະນາຄູເຫຼົ່ານັ້ນ. ການຕັດສິນໃຈກ່ຽວກັບພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບສໍາລັບກົມສ້າງຄູ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ສະຖາບັນສ້າງຄູທີ່ມີສູນພັດທະນາຄູຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ຈະມີຜົນກະທົບຕໍ່ກັບຄຸນນະພາບ, ການເຂົ້າເຖິງ ແລະ ຄວາມສອດຄ່ອງຂອງການສິດສອນໃນອະນາຄົດ. ບັນຫາດ້ານການພັດທະນາວິຊາຊີບໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນ ຈໍາເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ ຊຶ່ງລວມທັງຈະເຮັດແນວໃດເພື່ອໃຫ້ຄູທີ່ສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ສາມາດເຂົ້າເຖິງໂຮງຮຽນໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ເພື່ອສ້າງຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ບັບປຸງການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງການພັດທະນາຄູປະຈໍາການ ແລະ ການສ້າງຄູກ່ອນປະຈໍາການ.

ຄໍາແນະນໍາ

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO) ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືສໍາລັບປະເມີນລະບົບການສຶກສາ ຊຶ່ງລວມທັງການສຶກສາຂອງຄູ, ຕ້ອງມີງົບປະມານຂອງລັດຖະບານເພື່ອມາສະໜັບສະໜູນ, ຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານໃນການເກັບສຸມຕົວຢ່າງ ແລະ ການຕີລາຄາຂໍ້ມູນ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນກໍຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວນີ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນລະບົບອັນໜຶ່ງອັນດຽວ ໃນການປະເມີນຜົນການປະຕິບັດວຽກງານ.
- ການບັບປຸງນີ້ ຄວນອີງໃສ່ຜົນການທົບທວນຫຼັກສູດປະຖົມທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາ.
- ຫຼັກສູດນີ້ຄວນໃຫ້ມີເວລາພຽງພໍ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຮູ້ສະເພາະໃນວິຊາສອນ ແລະ ວິທີການສິດສອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິຊາຫຼັກ (i. ການສອນວິຊາຫັດອ່ານ, ii. ວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ iii. ການພັດທະນາດ້ານພາສາ ໂດຍຜ່ານວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ).
- ວິທີສິດສອນວິຊາຫັດອ່ານ ຄວນບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາຄູສະບັບປັບປຸງ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ເປັນວິຊາບັງຄັບສໍາລັບຄູປະຖົມ. ການພັດທະນາຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງເຮັດຮ່ວມກັນກັບຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການອ່ານ ແລະ ດ້ານພາສາທີ່ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບພາສາລາວ. ຄວນມີຄູ່ມືແນະນໍາສໍາລັບຄູ ກ່ຽວກັບລະດັບມາດຕະຖານຂອງຜົນສໍາເລັດໃນແຕ່ລະຂັ້ນຮຽນ. ຢູ່ໃນຫຼັກສູດນັ້ນຄວນມີອົງປະກອບໃດໜຶ່ງກ່ຽວກັບວິທີການສິດສອນພາສາລາວໃຫ້ເດັກຊົນເຜົ່າ ແລະວິທີການໃນການປະເມີນນັກຮຽນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຂອງການເລື່ອນຊັ້ນ ແບບອັດຕະໂນມັດ ໃຫ້ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ສະຖາບັນສ້າງຄູແຫ່ງໃດ ທີ່ມີນັກຮຽນຊົນເຜົ່າເຂົ້າຮຽນຕ້ອງມີຫຼັກສູດເຊື່ອມຕໍ່ ສໍາລັບການປັບປຸງພາສາລາວໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຄູເຊົ່າເຜົ່ານັ້ນ.
- ສໍາລັບຫຼັກສູດວິຊາຄູຄວນປະກອບດ້ວຍວິທີການສິດສອນຂອງຄູ ແລະ ການສິດສອນບົດຮຽນຕົວຈິງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການປັບປຸງ ການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.
- ຕ້ອງມີການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງ ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະໂຮງຮຽນ.
- ຕ້ອງມີການບັນທຶກຊື່ໂມງສິດສອນຂອງນັກຮຽນຄູໃນເວລາລົງຝຶກຫັດຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ຜົນສໍາເລັດຂອງການຝຶກຫັດນັ້ນ ຕ້ອງນໍາມາປະເມີນເພື່ອໃຫ້ເປັນເງື່ອນໄຂສໍາລັບການໄດ້ຮັບຄຸນວຸດທິເປັນຄູ.
- ຄູ່ຜູ້ຊີ້ນໍານັກຮຽນຄູຝຶກຫັດນັ້ນ ຕ້ອງລົງຕິດຕາມ ແລະ ຢ້ຽມຢາມໂຮງຮຽນບ່ອນທີ່ນັກຮຽນຝຶກຫັດຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາວິຊາຊີບຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ໂດຍມີການປະສານງານກັບກົມສ້າງຄູ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ຊຶ່ງອາດມີການເຊັນບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈໍາ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຄະນະປະສານງານເພື່ອບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສິດສອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາພະນັກງານຈາກສູນປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ກົມສ້າງຄູ, ກົມອະນຸບານ ແລະ ປະຖົມສຶກສາ ແລະ ຄະນະວິຊາການຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ.

- ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານ ວ່າດ້ວຍການສຶກສາຄູ່ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ. ຈຸດປະສົງ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໃນແຕ່ລະເອກະສານດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ, ການໃຊ້ຄຳສັບ ແລະ ພາສາກຳໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ.
- ການກຳນົດຄາດໝາຍດ້ານປະລິມານ ຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ຂະບວນການວາງແຜນຄັກແນ່ ແລະ ຕ້ອງມີການທົບທວນຄືນແຕ່ລະປີ.
- ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຄວນບັນຈຸເອົາການປັບປຸງຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ເຂົ້າເປັນບຸລິມະສິດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຈາກນັ້ນ ກໍພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແລະ ຄາດໝາຍສຳລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການໂດຍອີງໃສ່ການສອນຕົວຈິງຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ (ຕາມຮູບແບບໂຄງການ ISTME ຂອງອົງການໄຈກາ).
- ລະບົບການນິເທດພາຍໃນ ຄວນໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໂດຍນຳໃຊ້ເວລາໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ. ຖືເອົາກອງປະຊຸມປະຈຳເດືອນຂອງບັນດາຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ເປັນວາລະໃນການປຶກສາຫາລື ແລະ ປະສານງານໃນການວາງແຜນກ່ຽວກັບ ຄູປະຈຳການຂອງສູນພັດທະນາຄູໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ.
- ສູນພັດທະນາຄູ ຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາຊີບຄູ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບກົມສ້າງຄູ, ຄູສຶກສານິເທດຂອງພະແນກສຶກສາທິການແຂວງ ແລະ ບັນດາຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເພື່ອຍົກລະດັບຄູໃນອະນາຄົດ.
- ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສິດສອນທ້ອງຄວບ ຕ້ອງອີງໃສ່ການສິດສອນໃນລະດັບຄວາມສາມາດທີ່ແຕກຕ່າງກັນແລະ ສອນໃນພາກປະຕິບັດໃນສະຖານທີ່ຈິງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການນຳໃຊ້ທ້ອງຮຽນຄວບ.
- ຕ້ອງສ້າງບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃຫ້ເປັນສູນກາງແຫ່ງຄວາມເປັນເລີດສຳລັບການສິດສອນຂອງຄູ. ຕ້ອງພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູໃຫ້ກາຍມາເປັນເປົ້າໝາຍໜຶ່ງ ສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບປະຊາຄົມອາຊຽນ ໃນປີ 2015; ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ບັນດາຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຊຶ່ງລວມທັງສິ່ງເສີມຄູ່ຜູ້ທີ່ສອນດີສອນເກັ່ງ; ສະໜອງທຶນການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາໂທ ໂດຍລວມມີກັບບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ

5.3 ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ

ສະພາບ:

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ມີການປະຕິຮູບລະບົບການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຂະແໜງການ ເພື່ອແນໃສ່ປັບປຸງປະສິດທິຜົນໃນການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໃຫ້ໄດ້ກວ່າເກົ່າ, ພ້ອມທັງໄດ້ມີນະໂຍບາຍ ໃນການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ, ສິ່ງເສີມຄວາມໂປ່ງໃສໂດຍການເພີ່ມຄຸນນະພາບຂອງຂໍ້ມູນ, ປັບປຸງຂັ້ນຕອນໃນການຕັດສິນໃຈ ໂດຍໄດ້ມີການປຶກສາຫາລື ແລະ ການມີສ່ວນຮ່ວມ, ປັບປຸງໂຄງສ້າງ/ປະຕິຮູບໂຄງສ້າງ ຂອງສາຍການພົວພັນຄືນໃໝ່ ທັງພາຍໃນການຈັດຕັ້ງຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ລະຫວ່າງອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນສູນກາງ ກັບ ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ພາຍໃຕ້ບັນດາໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບງົບປະມານຈາກຜູ້ໃຫ້ທຶນຕ່າງໆ, ຜ່ານມາ ວຽກງານການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໄດ້ມີການປັບປຸງຂຶ້ນຫຼາຍຢ່າງ ແລະ ກໍເຫັນໄດ້ມີການປ່ຽນແປງຫຼາຍຢ່າງເກີດຂຶ້ນ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ, ກໍຍັງມີບາງປະເດັນບັນຫາທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແກ້ໄຂ ເພື່ອປັບປຸງລະບົບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມຍືນຍົງໃນໄລຍະຍາວ ຂອງຂະແໜງການນີ້.

ປະເດັນບັນຫາ:

ນະໂຍບາຍໃນປະຈຸບັນຂອງລັດຖະບານລາວ ວ່າດ້ວຍການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ມີຈຸດປະສົງເພື່ອກະຈາຍອຳນາດຂອງຂັ້ນສູນກາງລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ. ແຕ່ວ່າຂີດຄວາມສາມາດຂອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ (ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ) ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງຕື່ມເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໂດຍສະເພາະແມ່ນທັກສະ ແລະ ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການຂອງພະນັກງານ. ຕ້ອງໄດ້ມີການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາດຳລັດ ແລະ ຄຳສັ່ງແນະນຳຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ ທີ່ມີຈຸດປະສົງເພື່ອປະຕິຮູບລະບົບການວາງແຜນການ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານໃຫ້ໄດ້ດີກວ່າເກົ່າ. ການເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສະດວກສະບາຍ ຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງນັ້ນ ຈະຊ່ວຍໃນການຕັດສິນໃຈຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ພ້ອມທັງມີຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ. ແຕ່ວ່າສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປັບປຸງຂັ້ນຕອນຂອງການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ຊ່ອງທາງເພື່ອໃຫ້ຄົນເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ມັນມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ຕ້ອງສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ໃຫ້ທາງດ້ານສາຍພົວພັນຍຸດທະສາດ ລະຫວ່າງບັນດາກົມສຳຄັນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກໍຄື ກົມແຜນການ, ກົມການເງິນ ແລະ ກົມກວດກາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການວາງແຜນທີ່ອີງໃສ່ສະພາບຕົວຈິງ, ການສ້າງແຜນງົບປະມານທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ແລະ ການຕິດຕາມ ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂອບນະໂຍບາຍຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ສາຍພົວພັນທາງຍຸດທະສາດນີ້ຄວນຈະໄດ້ຮັບການປັບປຸງ ໂດຍຜ່ານຄະນະປະສານງານ-ສະໜັບສະໜູນການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ແຜນການ, ການເງິນແລະ ຕິດຕາມ-ປະເມີນຜົນ ຫຼື ຄະນະຮັບຜິດຊອບປະສານງານ-ສະໜັບສະໜູນວຽກງານບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້, ຄວາມສາມາດຂັ້ນສະຖາບັນ ແລະ ພະນັກງານທີ່ຈະດຳເນີນການຕິດຕາມ ການປະຕິບັດວຽກງານຂອງຂະແໜງການຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂອບປະເມີນຜົນການປະຕິບັດວຽກງານ ຂອງຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ. ປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນມະນຸດ/ພະນັກງານຄູ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂັ້ນສະຖາບັນ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ແມ່ນຍັງຢູ່ໃນໄລຍະເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຳເປັນຈະຕ້ອງໄດ້ຍົກລະດັບຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ສາມາດສຳເລັດພາລະໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ໃນການຝຶກອົບຮົມບັນດາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາຕ່າງໆ. ສະຖານະພາບຂອງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມເປັນເຈົ້າຕົນເອງຂອງລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງໃນປະຈຸບັນນີ້ ແມ່ນຍັງບໍ່ທັນຈະແຈ້ງ ແລະ ຈຳເປັນຕ້ອງຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງເພື່ອເຊື່ອມສານເຂົ້າກັບພາກພື້ນອາຊຽນ. ມີຫຼາຍໂຄງການ ທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ໃນຂະແໜງການສຶກສາ ທີ່ຂາດການປະສົມປະສານກັນ ແລະ ບໍ່ມີແຜນທີ່ຍືນຍົງ ຊຶ່ງສິ່ງຜົນໃຫ້ງົບປະມານໃນການບໍລິຫານນັ້ນສູງ. ບໍ່ມີລະບົບທີ່ແນ່ນອນໃນການປະເມີນຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູ; ບາງນິຕິກຳທີ່ມີຢູ່ແລ້ວກໍບໍ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເລີຍ.

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ກຳນົດຍຸດທະສາດເພື່ອເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການສັບຊ້ອນ ແລະ ການນຳໃຊ້ຄູ ຊຶ່ງລວມທັງການກຳນົດການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານງົບປະມານຈາກພາຍນອກ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດດັ່ງກ່າວ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາວາງອອກ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ(ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ/ທ້ອງຖານສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ) ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ທົ່ວເຖິງໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ສຳມະນາ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ ໃນການວາງແຜນການ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການເງິນ ແລະ ງົບປະມານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ.
- ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງລະບົບການຕິດຕາມຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ກົມກວດກາ ແລະ ກົມຈັດຕັ້ງ-ພະນັກງານ ຄວນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການຕິດຕາມປີລະຄັ້ງ ຫຼື ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ ຫຼັງ

ຈາກນັ້ນ ກໍລາຍງານໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອດໍາເນີນການຕໍ່ໄປ. ຖ້າເຫັນວ່າພາກສ່ວນໃດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ດີ ກໍຄວນມີການຍ້ອງຍໍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນຮັບຮູ້ນໍາໂດຍຜ່ານທາງສື່ຕ່າງໆ.

- ຂີດຄວາມສາມາດຂອງກົມກວດກາໃນການດໍາເນີນວຽກງານຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຂະແໜງການ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ ໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການແລະ ການສືບຕໍ່ຍົກລະດັບທັກສະ/ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຊຶ່ງລວມທັງການຮັບສະໝັກພະນັກງານໃໝ່.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄວນຮັບປະກັນດ້ານການເກັບກໍາຂໍ້ມູນ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບທັງໃນສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ລະຫວ່າງບັນດາກົມຕ່າງໆຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ບັນດາຂະແໜງ/ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງພະແນກສຶກສາທິການແລະກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ.
- ການປະສານງານລະຫວ່າງຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງ 3 ກົມຫຼັກຄື ກົມແຜນການ, ກົມການເງິນ ແລະ ກົມກວດກາຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງ ໂດຍຜ່ານກົນໄກ ແລະ ຂອບວຽກຂອງໜ່ວຍງານວິຊາການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ໜ່ວຍງານວິຊາການທີ 3.
- ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນຕື່ມ ລວມທັງການປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່, ການວາງແຜນງົບປະມານ ແລະ ການນໍາໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ການເປີດສອນຫຼັກສູດຕ່າງໆເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຕົນໃນຂົງເຂດພາກພື້ນອາຊຽນ.
- ຂະບວນການໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາສະບັບຕໍ່ໄປ (2016-2020) ຄວນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນ ຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສໍາຄັນໃນຂັ້ນເມືອງ, ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ. ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາສະບັບຕໍ່ໄປ ຄວນມີການອອກແບບ ແລະ ໂຄງສ້າງທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ໂດຍໃຫ້ມີການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການສະໜອງງົບປະມານ ພ້ອມທັງເນັ້ນໃສ່ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງຂະແໜງການ.

5.4 ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບຄົນພິການ

ສະພາບ:

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໄດ້ມີນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ, ແຕ່ວ່າຜ່ານມາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ດີເທົ່າທີ່ຄວນ. ເນື່ອງຈາກວ່າ ມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານງົບປະມານ ສະນັ້ນ ຈຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ທົບທວນນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດນີ້ຄືນໃໝ່ ແລະ ພື້ນຟູ ຫຼື ປະຕິຮູບການຈັດຕັ້ງຂຶ້ນສະຖາບັນຄືນໃໝ່ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍສໍາລັບຄົນພິການ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນ ສປປ ລາວ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ ເພື່ອປັບປຸງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ເພື່ອຍົກລະດັບຄວາມສໍາຄັນຂອງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃນທົ່ວທັງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ເຖິງແມ່ນວ່າໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ຂຶ້ນກັບກົມອະນຸບານ ແລະ ປະຖົມສຶກສາ ແຕ່ວ່າພາລະໜ້າທີ່ຂອງສູນນີ້ ແມ່ນກ່ຽວຂ້ອງກັບທຸກຂະແໜງຍ່ອຍຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ.

ບັນດາຄູສອນບໍ່ໄດ້ກະກຽມມາຢ່າງເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບມືກັບສະຖານະການທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນຫ້ອງຮຽນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນກ່ຽວກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເດັກພິການ. ການປ່ຽນແປງວິທີການສິດສອນ ມັກຈະເປັນປັດໄຈທີ່ສໍາຄັນທີ່ຈະ

ຊ່ວຍອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຂອງນັກຮຽນທຸກຄົນ. ເຫັນໄດ້ຈະແຈ້ງດີວ່າ ໃນປະຈຸບັນນີ້ການຝຶກອົບຮົມຄູ່ກ່ອນປະຈຳການ ແລະ ຄູປະຈຳການ ຍັງບໍ່ທັນກວມເອົາວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສຳລັບຄົນພິການຜົນການສຶກສາວິໄຈຂອງສາກົນໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການບັນຈຸເອົາການຮຽນຮ່ວມ, ສິດທິມະນຸດ ແລະ ຄວາມສະເໝີພາບເຂົ້າໃນການຝຶກອົບຮົມ ຈະມີປະສິດທິພາບດີກວ່າ ສຳລັບການສຶກສາສຳລັບເດັກພິການ ແທນທີ່ຈະກຳນົດເປັນວິຊາດຽວຕ່າງຫາກ.

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ຄັດເລືອກເອົາບູລິມະສິດຈາກ 55 ນະໂຍບາຍ ໃນນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃນການວາງແຜນການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ໃນໄລຍະເວລາເຫຼືອຢູ່ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ປີ 2011-15.
- ພື້ນຟູຕາໜ່າງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ່ວຍປະຕິບັດງານ ວິຊາການດ້ານການຮຽນຮ່ວມ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄົນພິການ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການທີ 3 ໃຫ້ເປັນກົນໄກໃນການປະສານງານກັບບັນດາກົມຕ່າງໆ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນີ້ ບັນຈຸເຂົ້າໃນການສຶກສາທຸກລະດັບ.
- ຄວນພິຈາລະນາທົບທວນໂຄງສ້າງຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຄືນໃໝ່ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງສູນນີ້ ໃຫ້ສາມາດລົງເລິກໃສ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ສ້າງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານລະອຽດສຳລັບບັນດາບູລິມະສິດທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກໄວ້ນັ້ນ ພ້ອມທັງສະເໜີຂໍງົບປະມານຈາກລັດຖະບານເພື່ອມາສະໜັບສະໜູນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາພະແນກຕ່າງໆ ຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ (ຈັດສັນພະນັກງານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນຄືນໃໝ່ ພ້ອມທັງຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຈາກສາກົນ ເພື່ອມາຊ່ວຍໃນການບັນຈຸເອົາວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ວຽກງານຫຼັກສູດ, ວຽກງານການສ້າງຄູ, ການສຶກສາຊັ້ນອະນຸບານ ແລະ ປະຖົມສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ).
- ສ້າງແຜນງານລະອຽດສຳລັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ພ້ອມທັງກຳນົດວິໄສທັດ ແລະ ຈຸດປະສົງຈະແຈ້ງ ສຳລັບຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສ້າງເປັນແຜນດຳເນີນງານໃນແຕ່ລະຂັ້ນສຳລັບການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
- ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ: ສ້າງແຜນພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການນຳພາຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນທົ່ວລະບົບ ສຳລັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະຫວ່າງ ປີ 2016-20

- ກຳນົດກົນໄກໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງແຜນງານສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອມາເປັນບ່ອນອີງໃນການທົບທວນແຜນງານດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່.
- ປັບປຸງການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການດ້ານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ຄົນພິການ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ຂຶ້ນກັບໜ່ວຍງານວິຊາການທີ3.
- ດຳເນີນການສຶກສາທົດລອງ ໃນ 2 ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ເຊື່ອມສານວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນໂຮງຮຽນທົ່ວໄປ.

- ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈລະອຽດ ເພື່ອນຳມາເປັນບົດຮຽນພ້ອມທັງວິເຄາະເຖິງວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ນຳມາສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົນພື້ນຖານບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຕ້ອງເຮັດພາລະໜ້າທີ່ໃນການອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ ເພາະວ່າ ຖ້າປ່ອຍໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດເປັນຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ນີ້ ເປັນຫຼັກ ວຽກງານນີ້ຈະບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ.

5.5 ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ

ສະພາບ:

ປະເທດລາວ ໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາສາກົນ 2 ສະບັບ ກໍຄື ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ແລະ ສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ. ເຖິງແມ່ນວ່າ ລັດຖະບານໄດ້ສ້າງກົນໄກຂຶ້ນມາເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາທັງສອງສະບັບນັ້ນ, ແຕ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນຂັ້ນກະຊວງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ.

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແມ່ນມີຢູ່ໃນແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-2015) ຊຶ່ງອີງຕາມແຜນຍຸດທະສາດຂອງຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ. ຄາດໝາຍຕົ້ນຕໍສຳລັບການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນໃຈ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດາເອກະສານທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ແມ່ນບໍ່ໄດ້ບັນຈຸເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011-2015). ໝາຍຄວາມວ່າ ກົດຈະກຳເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລຶບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ສຳລັບກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລານັ້ນ ຈະຂຶ້ນກັບຄະນະກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ຂອງກະຊວງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ຊຶ່ງບໍ່ມີແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນພຽງພໍ ໃນການດຳເນີນພາລະບົດບາດນີ້. ໃນລັກສະນະດຽວກັນນັ້ນ ແຜນຍຸດທະສາດຂອງສົນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກກໍໄດ້ສ້າງຂຶ້ນມາໂດຍອະນຸກຳມະການ ຂອງຄະນະກຳມາທິການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ໂດຍມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແຕ່ວ່າມັນເປັນໄປບໍ່ໄດ້ຍ້ອນມີຂໍ້ຈຳກັດດ້ານແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນໃນປະຈຸບັນນີ້. ປະເດັນກ່ຽວກັບສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ ໃນການສຶກສາ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ດີປານໃດ.

ຄາດໝາຍສຳລັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ພາຍໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011-2015) ແມ່ນຍັງບໍ່ສອດຄ່ອງກັນກັບໃນເອກະສານນະໂຍບາຍຕ່າງໆ. ແຜນຍຸດທະສາດຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຂອງອະນຸກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-2015) ແມ່ນກວມເອົາຄາດໝາຍຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍສຳລັບການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ການສຶກສາ ຜູ້ໃຫຍ່ແຜນຍຸດທະສາດຂອງອາຊີວະສຶກສາ (2006-2020) ກວມເອົາຈຳນວນເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກຍິງທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຈາກ 30% ເປັນ 40%, ສ່ວນວ່າແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011 - 2015) ມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ນັກຮຽນຈຳນວນ 50.000 ຄົນ (50% ເປັນເພດຍິງ ແລະ 20% ມາຈາກກຸ່ມຄົນທຸກຍາກທີ່ສຸດ). ຄວາມບໍ່ສອດຄ່ອງກັນລະຫວ່າງແຜນຍຸດທະສາດຕ່າງໆ ແລະ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011-2015), ເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ ແມ່ນສ້າງຄວາມສັບສົນຫຼາຍພິສິມຄວນ.

ໃນປະຈຸບັນນີ້ມີຫຼາຍນະໂຍບາຍທີ່ມີການຈຳແນກລະຫວ່າງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ, ແມ່ຍິງ ແລະ ຜູ້ຊາຍ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຂອງພວກເຂົາ ໂດຍອີງຕາມສະຖານະພາບການແຕ່ງງານຂອງພວກເຂົາ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນເປັນບັນຫາສຳລັບຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານໄວຍ້ອນຮີດຄອງປະເພນີ, ວັດທະນາທຳ ແລະ ເຫດຜົນອື່ນໆ. ຕົວຢ່າງ ນັກຮຽນຄູເພດຍິງໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຜູ້ທີ່ແຕ່ງງານຕ້ອງຢຸດການຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຖ້າພວກເຮົາປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນ ບັນຫາການຈຳແນກເຫຼົ່ານີ້.

ປະເດັນບັນຫາ:

ບັນຫາການຂາດເຂີນພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບສະເພາະວຽກງານຄວາມສະເໝີພາບ ຍິງ-ຊາຍ, ການຂາດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ປະກອບກັບການຂາດຕົວຊີ້ບອກ ແລະ ຄາດໝາຍສໍາລັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຈະເຮັດໃຫ້ການປັບປຸງການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການຕັດສິນໃຈຊັກຊ້າ ຖ້າຫາກວ່າບໍ່ມີການດໍາເນີນການໃດໆເປັນພິເສດ. ຕ້ອງໄດ້ພັດທະນານະໂຍບາຍເພື່ອຮອງຮັບ ພ້ອມທັງຈັດສັນຊັບພະຍາກອນໃສ່ໃຫ້ພຽງພໍເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ບໍ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນເປົ້າໝາຍລວມຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ(2011-2015), ສະນັ້ນ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011-2015) ຈຶ່ງບໍ່ສອດຄ່ອງກັບບັນດານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນວ່າ ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-2015). ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຄວນກໍານົດຄາດໝາຍຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 5 ປີ 2016-20. ກອງທຶນຮ່ວມສາກົນເພື່ອການສຶກສາ ໄດ້ກໍານົດຈຸດປະສົງກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍໄວ້ສະເພາະ. ຜ່ານມາ ແມ່ນໄດ້ມີການເກັບກຳຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດ ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ນໍາມາວິເຄາະ ຫຼື ນໍາໃຊ້ ເພື່ອປັບປຸງການວາງແຜນການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານ ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ.

ຢູ່ໃນຄູ່ມືສໍາລັບການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ ໄດ້ກໍານົດໃຫ້ມີວິດຖ່າຍ 1 ຫ້ອງ ສໍາລັບເດັກຍິງ ແລະ 1 ຫ້ອງ ສໍາລັບເດັກຊາຍ .ແຕ່ວ່າບໍ່ໄດ້ກໍານົດວ່າ ໃຫ້ມີວິດຖ່າຍສໍາລັບຄູ ຊຶ່ງໝາຍຄວາມວ່າ ວິດຖ່າຍ 1 ຫ້ອງ ຈະຖືກອັດໄວ້ ສໍາລັບໃຫ້ຄູນໍາໃຊ້ ແລະ ນັ້ນກໍໝາຍຄວາມວ່າຈຸດປະສົງຂອງນະໂຍບາຍນີ້ (ໃນການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຂອງເດັກຍິງ) ບໍ່ໄດ້ປາກົດຜົນເປັນຈິງ. ຖ້າແມ່ຍິງຖືພາ ໃນຂະນະທີ່ກໍາລັງຮຽນຢູ່ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແມ່ນຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຮຽນຕໍ່ ແລະ ໄວໜຸ່ມສາວທີ່ແຕ່ງງານໄວ (ທັງເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ) ຈະບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ສືບຕໍ່ການຮຽນຂອງພວກເຂົາ. ຈໍານວນການສະໜັກເຂົ້າຮຽນທີ່ຫຼາຍເກີນໄປໃນສະຖາບັນສ້າງຄູບາງແຫ່ງ ຈະເຮັດໃຫ້ບໍ່ມີພັກພຽງພໍເພື່ອພັກພາອາໄສ ຊຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ເກີດມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການ ສ້າງບັນຫາທາງສັງຄົມໃນຊຸມຊົນ.

ປະເດັນອື່ນໆປະກອບດ້ວຍ: ຄວາມບໍ່ເທົ່າທຽມກັນຂອງຕົວແທນແມ່ຍິງທີ່ເຂົ້າຮ່ວມໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການນໍາພາ; ບໍ່ມີນະໂຍບາຍເພື່ອປົກປ້ອງແມ່ຍິງຈາກການຈໍາແນກທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ໃນສະຖານທີ່ເຮັດວຽກ; ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ; ຍັງບໍ່ທັນມີຍຸດທະສາດເພື່ອເຂົ້າເຖິງເດັກຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງລວມທັງແຮງງານເດັກ; ລະດັບຄວາມຮູ້ກ່ຽວກັບແນວຄວາມຄິດຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິມະນຸດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ແລະ ວິທີການນໍາໃຊ້ບັນດາສິນທິສັນຍາ ແລະ ກົນໄກຕ່າງໆຂອງລັດຖະບານ ເພື່ອແກ້ໄຂຊ່ອງຫວ່າງດ້ານຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຂອງຊຸມຊົນ ແລະ ອໍານາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນຍັງຕໍ່າ; ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນໂຄງການ, ແຜນງານ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ປະເມີນໃຫ້ເຫັນຍຸດທະສາດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ; ແລະ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບປະເດັນຂອງ ຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຍັງຕໍ່າ.

ຄໍາແນະນໍາ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011-2015) ຄວນກໍານົດຄາດໝາຍກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ສໍາລັບທ້ອງຖານປະຖົມ, ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາສໍາລັບຜູ້ໃຫຍ່ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ມຸ່ງໝັ້ນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.
- ຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການສຶກສາ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໄວໜຸ່ມສາວ ທີ່ແຕ່ງງານ, ແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ມີລູກນ້ອຍສາມາດຮຽນຕໍ່ໃຫ້ສໍາເລັດຫຼັກສູດ ແລະ ສືບຕໍ່ຮຽນຈົນຈົບລະບົບການສຶກສາທຸກຊັ້ນລວມທັງການສຶກສາສ້າງຄູ. ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສະ

ໜອງທີ່ພັກພາອາໄສທີ່ເໝາະສົມສໍາລັບນັກຮຽນຄູ່ຜູ້ທີ່ຖືພາ ຫຼື ມີລູກນ້ອຍ ເພື່ອວ່າໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຮຽນສໍາເລັດການສຶກສາຂອງພວກເຂົາ.

- ຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດ: ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ທຸກຂັ້ນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃນການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດນີ້ ເພື່ອການອອກແບບແຜນງານ, ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

- ທົບທວນຄູ່ມືແນະນໍາສໍາລັບການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນຄືນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະໂຮງຮຽນຕ້ອງມີວິດຖ່າຍສໍາລັບໃຫ້ຄູນໍາໃຊ້ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຫົວ. ເພີ່ມຈໍານວນວິດຖ່າຍ ສໍາລັບເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ, ແມ່ຍິງ ໂດຍອີງຕາມຂະໜາດຂອງໂຮງຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບ ນໍ້າໃຊ້, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມ ຫຼື WASH
- ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນດໍາເນີນງານສະເພາະ ພ້ອມທັງສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງທາງດ້ານຄວາມເປັນຜູ້ນໍາ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ ໂດຍໃຫ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານນັ້ນສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດຂອງຄະນະກໍາມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຂອງອານຸກໍາມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ.
- ສ້າງນະໂຍບາຍໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເປັນແມ່ຍິງຈາກການຈໍາແນກທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຊຶ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ຜົນການວິເຄາະ ປະເດັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນທົ່ວຂະແໜງການ.
- ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ, ບັນດານະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄູ່ມືແນະນໍາຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະສິບຜົນສໍາເລັດ, ພ້ອມທັງສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນໃຫ້ພຽງພໍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
- ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດໂດຍອີງໃສ່ການວິເຄາະປະເດັນຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການເຂົ້າເຖິງເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ ຊຶ່ງລວມທັງເດັກທີ່ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ກຸ່ມສ່ຽງອື່ນໆ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກຍິງ ແລະ ຄົນພິການ ແລະ ການປົກປ້ອງນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນກິນນອນ ແລະ ໃນໂຮງຮຽນອື່ນໆ.
- ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການຈໍາແນກຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ແລະ ສິດທິມະນຸດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ: (i) ຕ້ອງສ້າງແຜນການ ແລະ ຈັດສັນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນເຂົ້າໃສ່ໃຫ້ຊັດເຈນ ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດອື່ນໆທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ. (ii) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອານຸກໍາມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ບັນດາຄະນະກໍາມະການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກໂດຍສະເໝີໃຫ້ມີການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຈາກສາກົນ.
- ທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບກົນໄກໃນການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ ແລະ ການສະໜອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃນໂຮງຮຽນກິນນອນໂດຍສະເພາະແມ່ນສໍາລັບເດັກຍິງ. ພັດທະນາມາດຕະຖານຕໍ່າສຸດສໍາລັບຫໍພັກ ແລະ ການນໍາໃຊ້, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມ ພ້ອມທັງການຄວບຄຸມນັກຮຽນ, ສິດທິຂອງເດັກທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ.
- ທົບທວນຄືນບັນດາຂັ້ນຕອນໃນການຄັດເລືອກເອົານັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນກິນນອນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຈໍານວນນັກຮຽນຈາກທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ນັກຮຽນຍິງ ໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຫຼາຍຂຶ້ນ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ພັດທະນານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຂອງພະນັກງານ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງຂອງຕົວແທນແມ່ຍິງໃນການນໍາພາ ແລະ ໃນການຕັດສິນໃຈ ໂດຍນໍາໃຊ້ມາດຕະຖານພິເສດຊົ່ວຄາວ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບໍ່

ດຸ່ນດ່ຽງດັ່ງກ່າວ. ບັນດານະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ບັນຫາຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບກັນ ໃນການເຮັດວຽກພາຍໃນຄອບຄົວ ຊຶ່ງມັນມີຂໍ້ຈຳກັດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການສຶກສາ ແລະ ໃນການເຮັດວຽກງານວິຊາຊີບຕ່າງໆ ແລະ ນະໂຍບາຍນີ້ ຕ້ອງກຳນົດເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ບົດບາດໃນການເຮັດວຽກພາຍໃນຄອບຄົວນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການໃນການສົ່ງເສີມເລື່ອນຕໍາແໜ່ງຂອງພະນັກງານ.

- ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນດານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດຕ່າງໆ ຊຶ່ງລວມທັງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2016-20) ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ເຊັ່ນວ່າ: ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-15), ແຜນຍຸດທະສາດອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານວ່າດ້ວຍການສຶກສາຄູ ໂດຍໃຫ້ແຜນງານຍຸດທະສາດຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ.
- ຕ້ອງສ້າງແຜນພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງທ້ວທັງລະບົບ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອວັດແທກຜົນກະທົບພ້ອມທັງລາຍງານຜົນດັ່ງກ່າວໂດຍຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ. ຄວນພິຈາລະນາເຖິງນະໂຍບາຍທີ່ວ່າ ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ຕ້ອງມີແມ່ຍິງກວມ 30%.
- ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ: ບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເນັ້ນໃສ່ປະເດັນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິມະນຸດ ເພື່ອຈຸດປະສົງປັບປຸງຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ. ວຽກທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນການເກີດໃຫ້ເດັກທຸກຄົນ.

5.6 ການພັດທະນາຂີດຄວາມອາດສາມາດ

ສະພາບ

ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ຊຶ່ງຈະເຮັດໜ້າທີ່ຝຶກອົບຮົມບັນດາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໄດ້ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນມາໃນໄລຍະທີ່ມີການປັບປຸງໂຄງສ້າງຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຊຶ່ງມີທ້ອງຖານປະຈຳຢູ່ອາຄານຊົ່ວຄາວແຫ່ງໜຶ່ງ. ແຕ່ວ່າຖ້າຢາກໃຫ້ສະຖາບັນນີ້ເປັນອົງກອນສູງສຸດທີ່ດຳເນີນງານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ສະຖາບັນດັ່ງກ່າວນີ້ຕ້ອງມີແຜນພັດທະນາສະຖາບັນຕ່າງຫາກ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດມີຄວາມໝາຍຄືແນວໃດ ໃນວຽກງານການວາງແຜນ ແລະ ການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ? ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ບັນດາແຜນງານພັດທະນາ ຫຼື ສ້າງຂີດຄວາມສາມາດມີລັກສະນະການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຊົ່ວຄາວ ຫຼື ແກ້ໄຂສະເພາະບ່ອນທີ່ຂາດເຂີນດ້ານຄວາມສາມາດ. ວິທີການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດທີ່ແນະນຳໃນທີ່ນີ້ ແມ່ນມີລັກສະນະສ້າງສັນຫຼາຍກວ່າເກົ່າ ແລະ ເປັນວິທີການທີ່ສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດຂອງລັດຖະບານ. ເປັນວິທີການທີ່ປ່ຽນຈາກການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດເພື່ອໄປທົດແທນ "ຊ່ອງຫວ່າງ" ໄປເປັນການກະກຽມຄວາມສາມາດເພື່ອຮັບມືກັບການປ່ຽນແປງທາງດ້ານອາຊີບ ຫຼືໜ້າທີ່ທີ່ບັນດາບໍລິຫານໃນທຸກຂັ້ນມີຄວາມຕ້ອງການ ໃນສະພາບທີ່ຂະແໜງການສຶກສາທີ່ມີການປ່ຽນແປງຢ່າງໄວວາ. ຜ່ານມາໄດ້ສ້າງແຜນພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ຊຶ່ງໄດ້ແບ່ງເປັນ 3 ໄລຍະ ແລະ ໄດ້ກຳນົດຄາດໝາຍສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການອື່ນໆ ສຳລັບການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ. ແຕ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດຊັດເຈນວ່າ ມີຄວາມຕ້ອງການຝຶກອົບຮົມດ້ານໃດແດ່ກ່ຽວກັບການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ຈະຖືກຮັບຮອງເອົາແນວໃດ? ບົດລາຍງານຂອງການປະເມີນຜົນຮ່ວມປະຈຳປີ, ບົດລາຍງານສຳເລັດໂຄງການ ແລະ ຜົນຈາກກອງປະຊຸມການປຶກສາຫາລືຢູ່ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນແຂວງ ໄດ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນວ່າ ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດອື່ນໆ ແມ່ນມີຄວາມຈຳເປັນໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ຄຳຖາມກໍຄືວ່າ ຈະເຮັດແນວໃດ ເພື່ອສ້າງຫຼັກສູດຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆທີ່ຈຳເປັນສຳລັບເພື່ອຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ເປົ້າໝາຍຕ່າງໆໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຄວນມີຫຼັກການ ຫຼື ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບ ແຜນງານການຝຶກອົບຮົມຕ່າງໆກ່ຽວກັບການວາງແຜນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ. ຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົມເຫຼົ່ານີ້ຄວນ: (i) ອີງໃສ່ບົດສຶກສາວິໄຈສຳລັບວິທີການທີ່ດີເລີດໃນລະດັບໂຮງຮຽນ, ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ, ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ; (ii) ມີການວາງແຜນ ແລະ ປະເມີນຜົນການທົດລອງຢ່າງຮອບຄອບ ກ່ອນທີ່ຈະມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເຕັມສ່ວນຕໍ່ໄປ.

ຄຳແນະນຳ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນທ້າຍປີ 2015

- ໃນໄລຍະເວລາແຕ່ນີ້ເຖິງຕອນທ້າຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ຄວນມີ (i) ການນິເທດໃຫ້ພະນັກງານຂອງຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດໜ້າວຽກສະບັບທົບທວນໃໝ່ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການສຶກສາວິໄຈເຖິງວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ຂອບເຂດໜ້າວຽກສະບັບທົບທວນນັ້ນແລ້ວ (ii) ການກະກຽມແຜນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ (iii) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ/ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມໄລຍະຍາວໃນສະຖາບັນສາກົນເພື່ອວາງແຜນການສຶກສາ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ໃນໄລຍະທີ່ໜຶ່ງນີ້, ຄວນໃຫ້ບຸລິມະສິດສຳລັບ (i) ປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນສຳລັບຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ; (ii) ຝຶກອົບຮົມບັນດາອຳນວຍການໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການນຳພາການສິດສອນ; ແລະ (iii) ສ້າງແຜນງານການຝຶກອົບຮົມໂດຍອີງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ສຳລັບຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ພື້ນຖານດັ່ງກຳນົດໃນນະໂຍບາຍ 3 ສ້າງ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ.
- ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2016-2020, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ (i) ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໂດຍເລີ່ມຈາກການສ້າງແຜນພັດທະນາສະຖາບັນ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສ້າງສາຍພົວພັນຂັ້ນສະຖາບັນກັບບັນດາອົງກອນອື່ນໆ ໃນຂົງເຂດພາກພື້ນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານສາກົນສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ; (ii) ເພີ່ມທັກສະທາງດ້ານພາສາອັງກິດສຳລັບພະນັກງານຂັ້ນສູງ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລະດັບສາກົນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ; ແລະ (iii) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໜ່ວຍງານຕ່າງໆພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໂດຍການສະໜອງທຶນການຝຶກອົບຮົມພາຍໃນຂົງເຂດວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ແລະ ການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ.
- ເພື່ອສ້າງອຸປະກອນ ຫຼື ຄູ່ມືສຳລັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ອີງໃສ່ສະພາບວັດທະນາທຳທ້ອງຖິ່ນ, ມັນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງດຳເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂະໜາດນ້ອຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຫຼາຍຄັ້ງ. ບົດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນີ້ຈະເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ປຶ້ມຄູ່ມືສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈະເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຄູ່ຝຶກ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໆໃນການຮຽນຮູ້ວິທີການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາເພື່ອປັບປຸງວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ທີ່ຈະນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວນີ້ປະກອບດ້ວຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ, ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ.
- ທຸກໆການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທຸກໆກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຄວນຈະ (i) ມີການປະເມີນຜົນທັງໃນທາງດ້ານວຽກງານ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການປະຕິບັດວຽກງານ ໂດຍອາດຈຳເປັນຕ້ອງສ້າງທີມ

ງານປະເມີນການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍນຳໃຊ້ພະນັກງານກວດກາຄຸນນະພາບຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການປະເມີນຜົນ (ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ຫຼື TA); ແລະ (ii) ບັນທຶກໄວ້ ພ້ອມທັງສ້າງເປັນຖານຂໍ້ມູນສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນເຮົາກໍສາມາດຕິດຕາມສະຖິຕິກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໄດ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

- ຕ້ອງສ້າງຂອບພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃຫ້ລະອຽດ ຊຶ່ງໃຫ້ກວມເອົາຄວາມຕ້ອງການດ້ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດດ້ານອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ການປະເມີນຜົນໄລຍະກາງນີ້.

5.7 ວຽກງານກິລາກາຍະກຳ

ສະພາບລວມ

ໃນເດືອນສິງຫາ ປີ 2011, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ຄະນະກຳມາທິການກິລາແຫ່ງຊາດໄດ້ ລວມຕົວເຂົ້າກັນ ກາຍເປັນອົງການຈັດຕັ້ງດຽວ, ມີຊື່ເປັນ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ (MoES). ຊຶ່ງຮອງປະທານຂອງຄະນະກຳມາທິການກິລາແຫ່ງຊາດ ໄດ້ຖືກແຕ່ງຕັ້ງເປັນລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ. ໃນແຜນພັດທະນາການສຶກສາສະບັບປະຈຸບັນ (2011-15) ໄດ້ກວມເອົາພຽງແຕ່ແຜນຂອງກົມຕ່າງໆພາຍໃນກະຊວງ ແລະ ແຜນຂອງພະແນກສຶກສາທິການແຂວງເທົ່ານັ້ນ. ແຕ່ກ່ອນກະຊວງສຶກສາທິການປະກອບມີກົມພະລະ ແລະ ສິລະປະສຶກສາ, ໃນຂະນະທີ່ຄະນະກຳມະການກິລາແຫ່ງຊາດມີກົມກິລາມວນຊົນ. ໃນການກະກຽມແຜນພັດທະນາການສຶກສາ 2016-20, ຄວນພິຈາລະນາກ່ຽວກັບຄວາມສອດຄ່ອງກັນລະຫວ່າງກົມຕ່າງໆຈາກກິລາ ແລະ ກົມຕ່າງໆພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ໃນແຜນຍຸດທະສາດກິລາກາຍະກຳແຕ່ນີ້ຮອດປີ 2020 ໄດ້ກວມເອົາບັນດາກິດຈະກຳຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບກິລາໃນໂຮງຮຽນ. ຍຸດທະສາດຂໍ້ທີ 4.2 ໃນແຜນປະຕິບັດງານ ໄດ້ເວົ້າເຖິງວຽກງານພະລະສຶກສາ ແລະ ກິລາກາຍະກຳໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ສະຖາບັນສຶກສາຕ່າງໆ. ແຕ່ເມື່ອມາເບິ່ງພາລະບົດບາດຂອງກົມກິລາມວນຊົນ ແລະ ກົມພະລະ ແລະ ສິລະປະສຶກສາແລ້ວ ຈະເຫັນໄດ້ຊັດເຈນວ່າ ກົມກິລາມວນຊົນແມ່ນມີໜ້າທີ່ເຮັດວຽກກ່ຽວກັບກິລາໃນຊຸມຊົນທົ່ວປະເທດ ແຕ່ກົມພະລະ ແລະ ສິລະປະສຶກສາ ພັດເຮັດວຽກງານພະລະສຶກສາຢູ່ໃນໂຮງຮຽນເທົ່ານັ້ນ. ດັ່ງນັ້ນ ເບິ່ງຄືວ່າແຜນປະຕິບັດງານຂອງກົມກິລາມວນຊົນ ໄປກວມເອົາກິດຈະກຳໃນໂຮງຮຽນ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ທັງສອງກົມນີ້ຄວນປຶກສາຫາລືກັນຕື່ມເພື່ອຫຼີກລຽງການເຮັດວຽກຊ້າຊ້ອນກັນ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການປະສານງານກັນຕື່ມຢູ່ໃນລະດັບບ້ານ.

ຂໍ້ແນະນຳສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນທ້າຍປີ 2015

- ຄວນແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການດ້ານກິລາຕື່ມ ພາຍໃນໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການທີ 3 ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະກົມມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມ. ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການນີ້ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປຶກສາຫາລືວ່າ ຄວນຮັກສາ 2 ກົມນີ້ໄວ້ຕ່າງຫາກ ຫຼື ຄວນລວມຕົວເຂົ້າກັນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍລາຍງານໃຫ້ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການທີ 3 ພາຍໃນ 1 ປີ.
- ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາຄັ້ງທີ VIII ວ່າ ຄວນຮ່າງເປັນ 2 ແຜນແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ເອົາເຂົ້າເປັນແຜນດຽວກັນ.

5.8 ການເງິນສຳລັບຂະແໜງການສຶກສາ

ສະພາບ:

ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 5 ປີ 2011-2015 ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍລະບົບການສຶກສາ ແລະ ການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາໄປພ້ອມໆກັນ. ເພື່ອຢາກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ລັດຖະ

ບານຕ້ອງເພີ່ມສັດສ່ວນຂອງງົບປະມານລັດໃຫ້ແກ່ຂະແໜງສຶກສາຈາກ 13% ໄປເປັນ 18% ແລະ ເພີ່ມການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ເຂົ້າໃສ່ການລົງທຶນ ເພື່ອກວມເອົາ “ຊ່ອງຫວ່າງທາງດ້ານງົບປະມານ”

ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາໄດ້ລະບຸວ່າ ງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນທີ່ມີໜ້ອຍ ຈະເປັນອຸປະສັກຕົ້ນຕໍໃນການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ໃນການປັບປຸງລະບົບການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ. ສະນັ້ນ ມັນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເພີ່ມງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນນີ້ ໃຫ້ໄດ້ 25% ທຽບໃສ່ງົບປະມານທັງໝົດຂອງສຶກສາ ພາຍໃນປີ 2015 ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ.

ປະເດັນບັນຫາ:

ນັບແຕ່ປີ 2011 ໄດ້ມີການວາງບຸລິມະສິດເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການສຶກສາ (ການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນ, ການບັນຈຸຄູ) ແລະ ນັບແຕ່ປີ 2013 ເປັນຕົ້ນມາ ລັດຖະບານໄດ້ເພີ່ມເງິນເດືອນໃຫ້ລັດຖະກອນ ລວມທັງຄູອົກດ້ວຍ. ທັງນີ້, ກໍ່ເພື່ອຍົກສູງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ໃຫ້ດີຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ. ດ້ວຍເຫດນີ້, ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ງົບປະມານສໍາລັບຂະແໜງການສຶກສາ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 17% ຂອງງົບປະມານລັດຖະບານ.

ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ, ລັດຊ້າພັດບໍ່ທັນສາມາດ ສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານເພີ່ມເຕີມ ເຂົ້າໃນການສະໜອງປັດໄຈຕົ້ນຕໍ ເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແຜນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ: ອຸປະກອນການຮຽນ-ການສອນ; ການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈໍາການ; ການລົງຕິດຕາມຂອງຄູສຶກສານິເທດ; ທຶນການສຶກສາ; ງົບປະມານສໍາລັບແຜນງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ; ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ອື່ນໆ.

ຄໍາແນະນໍາ:

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

- ກໍານົດທາງເລືອກສໍາລັບການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການບັນຈຸ ແລະ ນໍາໃຊ້ຄູ ຊຶ່ງລວມທັງການກໍານົດການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.
- ເພີ່ມສ່ວນແບ່ງງົບປະມານບໍລິຫານ ທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ ໂດຍພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນ ການຮັບບັນຈຸຕໍາແໜ່ງຄູສອນໃໝ່.
- ທົບທວນປະສິດທິພາບຂອງມາດຖານຂອງການຈັດສັນພະນັກງານຄູ ໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ.
- ທຸກໆໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາທີ່ສະເໜີຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນ ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານບໍລິຫານເຂົ້າໃສ່ ກ່ອນທີ່ຈະມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານທີ່ກໍານົດໃນແຜນພັດທະນາການສຶກສາ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນທ້າຍປີ 2015

- ເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນຂອງການບັນຈຸສັບຊ້ອນມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບຮອບວຽນຂອງການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ.
- ປັບປຸງກົນໄກຕ່າງໆໃນການອະນຸມັດໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ລະຫວ່າງກົມແຜນການ ແລະ ກົມການເງິນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີງົບປະມານບໍລິຫານປົກກະຕິໄປຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການສຶກສາ.
- ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດຂອງການລົງທຶນຄືນໃໝ່ (ຈາກປະລິມານໄປສູ່ຄຸນນະພາບ) ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານຄວາມຍືນຍົງຂອງງົບປະມານ.

ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງປີ 2016-20

- ງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນຈະຍັງຄົງບໍ່ພຽງພໍ ສໍາລັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ. ປະເດັນນີ້ອາດສາມາດແກ້ໄຂໄດ້ໃນໄລຍະຍາວເທົ່ານັ້ນ ກໍຄືໃນໄລຍະຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2016-2020. ຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານສໍາລັບແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ ຄັ້ງຕໍ່ໄປ ຄວນຖືເອົາການເພີ່ມງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນເປັນບຸລິມະສິດ. ການຄາດຄະເນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າງົບປະມານດັ່ງກ່າວນີ້ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ ຈາກ 9% ໃນປະຈຸບັນໄປເປັນລະຫວ່າງ 13% ເຖິງ 16% ຂອງງົບປະມານລວມສໍາລັບຂະແໜງສຶກສາພາຍໃນປີ 2020.

VI. ສະຫຼຸບຫຍໍ້ກ່ຽວກັບຄໍາແນະນໍາບຸລິມະສິດ

ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຄໍາແນະນໍາຕ່າງໆທີ່ກ່າວມາ ກ່ອນອື່ນໝົດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບງົບປະມານທີ່ມີຢູ່. ເຖິງແມ່ນວ່າງົບປະມານຈາກບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ສາມາດປັບປຸງໄດ້ຫຼາຍກວ່າງົບປະມານຂອງລັດຖະບານລາວ, ແຕ່ວ່າມັນຈໍາເປັນຕ້ອງມີງົບປະມານບໍລິຫານຈາກລັດຖະບານເພື່ອມາສະໜັບສະໜູນ. ດັ່ງທີ່ໄດ້ອະທິບາຍຫຍໍ້ໄວ້ໃນພາກການເງິນຂ້າງເທິງ, ການສະໜອງງົບປະມານບໍລິຫານຈາກລັດຖະບານແມ່ນມີຂອບເຂດຈໍາກັດຫຼາຍ, ສະນັ້ນ ຈຶ່ງຕ້ອງໃຫ້ບຸລິມະສິດແກ່ໂຄງການໃດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການນໍາໃຊ້ມີງົບປະມານບໍລິຫານເພີ່ມເຕີມ.

6.1 ບຸລິມະສິດທີ 1: ສໍາລັບ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຮີບດ່ວນ

6.1.1 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

- ກໍານົດມາດຕະຖານຄວາມສາມາດຕໍ່າສຸດສໍາລັບຄູ ແລະ ຜູ້ດູແລເດັກ ແລະ ປັບປຸງການອອກແບບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ເປົ້າໝາຍຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມຝຶກອົບຮົມ.

6.1.2 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມ

- ກໍານົດຍຸດທະສາດເພື່ອປັບປຸງ ປະສິດທິຜົນ ຂອງການນໍາໃຊ້ຄູ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເລື່ອນຂັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ ໂດຍການໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທີ່ຈະແຈ້ງ ແລະ ງ່າຍດາຍ ໃຫ້ແກ່ບັນດາຄູອາຈານ ພ້ອມທັງມີການຝຶກອົບຮົມໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ.

6.1.3 ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

- ບໍ່ມີ

6.1.4 ອາຊີວະສຶກສາ

- ນໍາໃຊ້ລະບົບການກໍານົດໂກຕ້າ ສໍາລັບການເຂົ້າຮຽນໃນແຕ່ລະລະດັບ ແລະ ແຕ່ລະວິຊາ ເປັນເວລາ 5 ປີ ຈົນກວ່າຈະບັນລຸຄາດໝາຍຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການໂຄສະນາທາງການຕະຫຼາດແກ່ສັງຄົມເພື່ອສົ່ງເສີມແຜນການປະຕິຮູບວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ, ສະໜອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກຕ່າງໆທີ່ດີກວ່າ ແລະ ໃຫ້ຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບໂອກາດໃນການຊອກຫາວຽກເຮັດງານທໍາ ໂດຍນໍາໃຊ້ວິທີການຕ່າງໆເພື່ອດຶງດູດໃຫ້ຊາວໜຸ່ມທີ່ຢູ່ເຂດຊົນນະບົດຫາໄກສອກຫຼີກມີຄວາມສົນໃຈ.
- ຕ້ອງບັງຄັບໃຊ້ລະບົບໂຄຕ້າ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມຕ້ອງຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ແລະ ຂອງລັດຖະບານລາວ.

6.1.5 ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

- ນໍາໃຊ້ລະບົບການສະໜອງໂຄຕ້າເຂົ້າຮຽນ ເພື່ອຮັບປະກັນຈໍານວນຜູ້ທີ່ຮຽນຈົບຈາກສະຖາບັນການສຶກສາຊັ້ນສູງສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງບັນດາຂະແໜງການ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ.

- ສ້າງຄະນະວິຊາໃໝ່ຂຶ້ນມາເພື່ອຕອບສະໜອງຕໍ່ກັບການຂະຫຍາຍທາງດ້ານເສດຖະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນເພື່ອບໍລິການໃຫ້ແກ່ພາກເອກະຊົນ ໂດຍການນໍາໃຊ້ຂໍ້ມູນຈາກຜົນສໍາຫຼວດການຈ້າງງານຂອງຜູ້ໃຊ້ແຮງງານແລະ ການສຶກສາຕິດຕາມນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ.

6.1.6 ການສຶກສາຄູ

- ນໍາໃຊ້ລະບົບໂຄຕ້າເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ນັກຮຽນຄູທີ່ຈົບອອກມາຈາກສະຖາບັນສ້າງຄູ ສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງຂະແໜງການໃນທາງດ້ານຈໍານວນ ກໍຄືຄວາມສາມາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບແຕ່ລະຊັ້ນການສຶກສາເຊັ່ນ: ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ, ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ຫຼື ມັດທະຍົມ ແລະ ມາດຕະຖານວິຊາຊີບ ຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕະຖານຄວາມສາມາດ ແລະ ຫຼັກຈັນຍາບັນຂອງຄູ.

6.1.7 ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ

- ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຂອງການແບ່ງປັນຄູທີ່ບໍ່ມີປະສິດທິຜົນ, ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄວນສ້າງແຜນສັບຊ້ອນຄູຄົນໃໝ່ ໂດຍປົກກະທາລີກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງໃກ້ຊິດ. ຄວນສຶກສາ ແລະ ຖອດຖອນເອົາບົດຮຽນຈາກປະສົບການຂອງປະເທດມົງໂຄເລຍ ທີ່ໄດ້ປະສົບຜົນສໍາເລັດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິຮູບພະນັກງານຂອງຕົນ ພາຍໃຕ້ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາຂອງພວກເຂົາໃນທ້າຍຊຸມປີ 1990 ເພື່ອສ້າງແຜນສັບຊ້ອນຄູຄົນໃໝ່ສໍາລັບ ສປປ ລາວ.

6.1.8 ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສໍາລັບຄົນພິການ

- ຄັດເລືອກເອົາບຸລິມະສິດຈາກ 55 ນະໂຍບາຍ ໃນນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃນການວາງແຜນການ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານໃນໄລຍະເວລາເຫຼືອຢູ່ ຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ປີ 2011-15.
- ພື້ນຟູຕາໜ່າງການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ເລີ່ມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການ ດ້ານການຮຽນຮ່ວມ, ບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄົນພິການ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການທີ 3 ໃຫ້ເປັນກົນໄກໃນການປະສານງານກັບບັນດາກົມຕ່າງໆ ແລະ ເພື່ອສົ່ງເສີມເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມນີ້ບັນຈຸເຂົ້າໃນການສຶກສາທຸກລະດັບ.
- ຄວນພິຈາລະນາທົບທວນ ໂຄງສ້າງຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມຄົນໃໝ່ ເພື່ອປັບປຸງປະສິດທິຜົນ ແລະ ຄວາມສາມາດຂອງສູນນີ້ ໃຫ້ສາມາດລົງເລິກໃສ່ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໄດ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

6.1.9 ຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ

- ໃນແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2011-2015) ຄວນກໍານົດຄາດໝາຍກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍສໍາລັບການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ ສໍາລັບຫ້ອງກຽມປະຖົມ, ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ, ມັດທະຍົມຕົ້ນ, ມັດທະຍົມປາຍ ແລະ ແຜນງານການສຶກສາສໍາລັບຜູ້ໃຫຍ່ ເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມຕັ້ງໃຈ ແລະ ມຸ່ງໜັ້ນເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະວັດດ້ານການພັດທະນາ ແລະ ເປົ້າໝາຍການສຶກສາເພື່ອທຸກຄົນ.
- ຄວນພິຈາລະນາ ແລະ ປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍການສຶກສາ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍໄວໜຸ່ມສາວທີ່ແຕ່ງງານ, ແມ່ຍິງຖືພາ ແລະ ຜູ້ຍິງຜູ້ທີ່ມີລູກນ້ອຍສາມາດຮຽນຕໍ່ໃຫ້ສໍາເລັດຫຼັກສູດ ແລະ ສືບຕໍ່ຮຽນຈົນຈົບລະບົບການສຶກສາທຸກຊັ້ນ ລວມທັງການສຶກສາສ້າງຄູ. ຖ້າຫາກມີການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ມັນຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ສະໜອງທີ່ພັກພາອາໄສທີ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບນັກຮຽນຄູ ຜູ້ທີ່ຖືພາ ຫຼື ມີລູກນ້ອຍ ເພື່ອວ່າໃຫ້ພວກເຂົາສາມາດຮຽນສໍາເລັດ ການສຶກສາຂອງພວກເຂົາ.

- ຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດ: ໃຫ້ບຸລິມະສິດໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ທຸກຂັ້ນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໃນການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນແຍກຕາມເພດນີ້ເພື່ອການອອກແບບແຜນງານ, ການວາງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການປະເມີນຜົນ. ສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ອານຸກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ຕ້ອງເຂົ້າຮ່ວມໃນການຝຶກອົບຮົມນີ້, ບໍ່ໃຫ້ຝຶກອົບຮົມແຍກຕ່າງຫາກຈາກກົມກອງອື່ນໆ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການແລະ ກິລາ.

6.1.10 ການເງິນສຳລັບຂະແໜງສຶກສາ

- ກຳນົດທາງເລືອກສຳລັບການເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການບັນຈຸ ແລະ ນຳໃຊ້ຄູ ຊຶ່ງລວມທັງການກຳນົດການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ຈາກຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານດັ່ງກ່າວ.
- ເພີ່ມສ່ວນແບ່ງງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນໂດຍພະຍາຍາມຫຼຸດຜ່ອນການຮັບບັນຈຸຕຳແໜ່ງຄູສອນໃໝ່
- ທົບທວນປະສິດທິພາບຂອງມາດຖານຂອງການຈັດສັນພະນັກງານຄູ ໃຫ້ແກ່ບັນດາແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນຕ່າງໆ.
- ທຸກໆໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາທີ່ສະເໜີຂຶ້ນມາໃໝ່ນັ້ນ ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານບໍລິຫານເຂົ້າໃສ່ ກ່ອນທີ່ຈະມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ໂດຍອີງໃສ່ບຸລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ທີ່ກຳນົດໃນແຜນພັດທະນາການສຶກສາ.

6.2 ບຸລິມະສິດທີ 2: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນທ້າຍປີ 2015

6.2.1 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

- ທົບທວນຜົນກະທົບ, ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມໃນຊຸມຊົນ ກ່ອນທີ່ຈະຂະຫຍາຍໄປສູ່ພື້ນທີ່ອື່ນ, ພິຈາລະນາຊອກຫາທາງເລືອກຕ່າງໆ ສຳລັບການສະໜອງເງິນອຸດໜູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຸແລເດັກໃຫ້ມີຄວາມຍິນຍົງ, ການສະໜອງກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ, ອາຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູສຶກສານິເທດ. ສ້າງຍຸດທະສາດແບບຮອບດ້ານເພື່ອເຂົ້າເຖິງ ເດັກອາຍຸລະຫວ່າງ 0-4 ປີ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດທີ່ສຸດ (ເຊັ່ນວ່າ: ການສຶກສາອົບຮົມຜູ້ປົກຄອງ, ວຽກງານໂພຊະນາການ).
- ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບການກ່ຽວກັບເກນອາຍຸ: ຄວນໃຫ້ບຸລິມະສິດ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ເດັກທຸກຄົນໃນເກນອາຍຸ 5ປີ ໃນຂົງເຂດນັ້ນໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນ.
- ບັບປຸງຫຼັກສູດ, ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ການສິດສອນ: ເນັ້ນໜັກໃສ່ ການສ້າງສະພາບແວດລ້ອມໃນການຮຽນ ແລະ ການເບິ່ງແຍງດູແລໃຫ້ເປັນທີ່ໜ້າສົນໃຈເພື່ອດຶງດູດຜູ້ປົກຄອງ ແລະ ເດັກ.
- ທົດລອງວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການສຶກສາແບບຮຽນຮ່ວມ: ນຳໃຊ້ລະບົບທ້ອງຖານປະຖົມ ທີ່ໄດ້ຮັບການສະໜັບສະໜູນຈາກໂຄງການນັ້ນ ເພື່ອທົດລອງວິທີການຕ່າງໆ ເພື່ອ: (i) ຊ່ວຍເຫຼືອໃນການຮຽນພາສາລາວ, ແລະ (ii) ໃຫ້ເດັກພິການໄດ້ເຂົ້າຮຽນຮ່ວມຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບ ເພື່ອມານຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕໍ່ໄປຫຼັງຈາກປີ 2015.
- ກຳນົດມາດຕະຖານຕ່ຳສຸດ ສຳລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ: ສ້າງມາດຕະຖານສຳລັບສະໜອງການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນແຕ່ລະປະເພດ (ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ, ສະພາບແວດລ້ອມ, ອຸປະກອນການຮຽນ, ອັດຕານັກຮຽນຕໍ່ຄູ ແລະ ອື່ນໆ).
- ແຕ່ລະຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ຄວນມີຄູສຶກສານິເທດ ສຳລັບການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ.

6.2.2 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ

- ສິ່ງເສີມການເຂົ້າຮຽນໃຫ້ຖືກຕາມເກນອາຍຸ ແລະ ການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ: ເອົາໃຈໃສ່ບໍ່ໃຫ້ມີເດັກເຂົ້າຮຽນກ່ອນເກນອາຍຸໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ໃນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ຄວນສືບຕໍ່ການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານສອນບຳລຸງ.

- ສະໜອງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອສືບຕໍ່ສ້າງເປັນໂຮງຮຽນສົມບູນໂດຍການສອນຫ້ອງຄວບ.
- ດໍາເນີນວິທີການໃໝ່ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາທ້າທາຍດ້ານຄຸນນະພາບ ໃນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ: ບັບປຸງການຮຽນພາສາ, ການສຶດສອນການອ່ານ ແລະ ການສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ.
- ທົດລອງບັບປ່ຽນປະຕິທິນການຮຽນ. ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ໃນດຳລັດເລກທີ 1500/ຜກ02 ກ່ຽວກັບປະຕິທິນໂຮງຮຽນທີ່ສາມາດບັບປ່ຽນໄດ້ນັ້ນ ຄວນອະທິບາຍໃຫ້ຈະແຈ້ງ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການບັບປ່ຽນປະຕິທິນການຮຽນນີ້ຄວນທົດລອງຢູ່ບາງເຂດກ່ອນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການສຶກສານອກລະບົບສໍາລັບຊັ້ນປະຖົມ: ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນການທົດລອງ "ການສະໜອງຫ້ອງຮຽນສໍາລັບຄູສອນເຄື່ອນທີ່" ແລະ ຕິດຕາມຜົນໄດ້ຮັບຢ່າງໃກ້ຊິດ. ຖ້າວ່າຍາກເຮັດໃຫ້ນະໂຍບາຍນີ້ຖືກນໍາໃຊ້ ປະເດັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບການເອົາໃຈໃສ່ປະກອບດ້ວຍ: ການຝຶກອົບຮົມຄູ, ມາດຕະຖານໃນການສະໜອງງົບປະມານ, ລະບຽບການ, ແລະ ລະບົບຕ່າງໆ ສໍາລັບການໂອນເຂົ້າໄປສູ່ລະບົບປົກກະຕິ.
- ຂະຫຍາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແຜນງານສະໜອງອາຫານໃນໂຮງຮຽນ ແຕ່ວ່າຕ້ອງມີການປະເມີນຜົນ ພາຍໃນປີ 2015. ຖ້າຍາກໃຫ້ລັດຖະບານເປັນເຈົ້າການໃນການສະໜອງ, ມັນຕ້ອງການເວລາໃນການສ້າງ ແລະ ພັດທະນາລະບົບ ແຕ່ວ່າຕ້ອງມີການປະເມີນກ່ອນທີ່ຈະຂະຫຍາຍຕໍ່ໄປ.
- ສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການສະໜອງເງິນບໍລິຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ທຶນການສຶກສາ ໂດຍໃຫ້ພິຈາລະນາເຖິງວິທີການກຳນົດເປົ້າໝາຍສໍາລັບຜູ້ທີ່ຈະໄດ້ຮັບທຶນ. ໃນອະນາຄົດ, ວິທີການຈັດສັນງົບປະມານນັ້ນ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງຄວາມຈໍາເປັນຂອງໂຮງຮຽນຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຄວາມຈໍາເປັນດ້ານງົບປະມານລັກສະນະດຽວກັນນີ້ ສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ການປະກອບສ່ວນຂອງຊຸມຊົນ ຄວນໄດ້ຮັບການຕິດຕາມເພື່ອຮັບປະກັນວ່າໂຮງຮຽນສາມາດລະດົມແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການພັດທະນາໂຮງຮຽນ ລວມທັງສິ່ງເສີມການເຂົ້າເຖິງການສຶກສາສໍາລັບຄົນທຸກຍາກ.
- ເອົາໃຈໃສ່ໃນການສຶດສອນ ແລະ ການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ: ແຕ່ປີ 2013 ເຖິງ 2015 ຄວນສ້າງຂອບວຽກແຫ່ງຊາດໃຫ້ຈະແຈ້ງກວ່າເກົ່າ ສໍາລັບການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ.
- ສ້າງຂອບຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມເພື່ອຊ່ວຍວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ການກຳນົດຄາດໝາຍທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອໃຫ້ບັນດາມາດຕະຖານ ແລະ ຂອບວຽກ ມີຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໃນທຸກລະດັບ. ຂອບວຽກນີ້ຄວນກຳນົດລະດັບໃຫ້ຊັດເຈນເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍໃນການກຳນົດບູລິມະສິດ.
- ເລັ່ງຈັດຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ໂດຍນໍາໃຊ້ປຶ້ມຄູ່ມືການຝຶກອົບຮົມທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ທີ່ໄດ້ພັດທະນາໂດຍກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແລະ ກຳນົດວິທີການເພື່ອຮັບມືກັບການໂຍກຍ້າຍ ແລະ ປ່ຽນແປງຂອງສະມາຊິກຂອງ ຄະນະພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ.
- ກະກຽມບັບປຸງຫຼັກສູດ ແລະ ຕໍາລາຮຽນສໍາລັບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ
- ກະກຽມການບັບປຸງ / ການປະຕິຮູບຫຼັກສູດການຝຶກອົບຮົບຂອງຄູ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຫຼັກສູດການສອນຫັດອ່ານໃນຊັ້ນປະຖົມຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ຫຼັກສູດວິຊາຄະນິດສາດໃນທຸກຂັ້ນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດສະບັບປັບປຸງ.

ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ

- ເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ພ້ອມທັງປັບປຸງສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບໂຮງຮຽນກິນນອນຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ຈັດຝຶກອົບຮົມໃຫ້ພະນັກງານຄູ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຫຼັກສູດການຮຽນໃໝ່.
- ສະໜອງປຶ້ມແບບຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ຕາມອັດຕານັກຮຽນຕໍ່ປຶ້ມໜຶ່ງຊຸດຕໍ່ນັກຮຽນໜຶ່ງຄົນ.

- ເພີ່ມຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ກັບ ການນໍາພາສິດສອນ ແລະ ການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ: ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2013-15, ຄວນສ້າງຂອບວຽກແຫ່ງຊາດໃຫ້ຈະແຈ້ງກ່ຽວກັບ ການພັດທະນາໂຮງຮຽນແບບຮອບດ້ານ.
- ໂດຍພາຍໃຕ້ການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກໂຄງການພັດທະນາການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມ, ຄວນມີການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ ມ.4 ໂດຍນໍາໃຊ້ລະບົບການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO).
- ພັດທະນາມາດຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດເພີ່ມເຕີມ ເພື່ອເປັນທິດທາງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ຕິດຕາມ ເພື່ອຊ່ວຍວັດແທກຄວາມຄືບໜ້າ ແລະ ການກໍານົດຄາດໝາຍທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນ. ຈຸດປະສົງແມ່ນເພື່ອເຊື່ອມໂຍງເອົາບັນດາມາດຕະຖານ ແລະ ຂອບວຽກເຂົ້າກັນ ແລະ ສາມາດນໍາໃຊ້ໃນທຸກລະດັບ. ຂອບວຽກນີ້ຄວນກໍານົດລະດັບໃຫ້ຊັດເຈນເພື່ອໃຫ້ສາມາດວັດຄວາມຄືບໜ້າໄດ້ ແລະ ຊ່ວຍໃນການກໍານົດບຸລິມະສິດ.

6.2.3 ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

- ບໍ່ມີ

6.2.4 ການສຶກສາຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ

- ຕ້ອງເຂົ້າໃຈທີ່ວ່າ ນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານອາດອອກໄປເຮັດວຽກ, ສືບຕໍ່ຮຽນໃນສາຍອາຊີວະສຶກສາ, ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ສະຖາບັນການສຶກສາເອກະຊົນຕ່າງໆ, ດັ່ງນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງຖານຂໍ້ມູນເພື່ອເກັບກໍາຂໍ້ມູນຊາວໜຸ່ມອາຍຸແຕ່ 15-17 ປີ ທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດວຽກ ແລະ ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ຊຶ່ງຫຼັງຈາກນັ້ນ ຈຶ່ງກໍານົດຄາດໝາຍສໍາລັບການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຊຶ່ງມັນຈະເປັນຂໍ້ມູນພື້ນຖານທີ່ເຊື່ອຖືໄດ້ ເພື່ອການກໍານົດຕົວເລກການເຂົ້າຮຽນໃນຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ.
- ຄວນເນັ້ນໃສ່ການສ້າງໜັງສືນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ແທນການຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນແຫ່ງໃໝ່ ຊຶ່ງອາດມັນຈະຊ່ວຍເພີ່ມອັດຕາການເລື່ອນຊັ້ນໄປຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍໄດ້. ນອກຈາກນັ້ນ ກໍຄວນເອົາໃຈໃສ່ຂະຫຍາຍໂຮງຮຽນກິນນອນໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ.

6.2.5 ອາຊີວະສຶກສາ

- ບັບປຸງລະບຽບການໃນການຮັບສະໜັກພະນັກງານລັດ ເພື່ອໃຫ້ໂອກາດນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບອາຊີວະສຶກສາ ທີ່ມີໃບປະກາດນັ້ນ ສາມາດສະໜັກເຂົ້າໄດ້.
- ບັບປຸງລະບົບອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອບັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງນັກຮຽນທີ່ຮຽນຈົບ.
- ໜ່ວຍງານຂອງພາກເອກະຊົນ ຄວນມີສ່ວນຮ່ວມໃນການພັດທະນາຫຼັກສູດຂອງອາຊີວະສຶກສາ.

6.2.6 ການສຶກສາຄູ

- ກໍານົດລະບຽບການ ໃນການຍົກລະດັບຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ຄະນະສຶກສາມາດຂອງມະຫາວິທະຍາໄລ ເພື່ອໃຫ້ສະຖາບັນສ້າງຄູຮັບຜິດຊອບລະດັບປະລິນຍາຕີ ແລະ ຄະນະສຶກສາສາດຮັບຜິດຊອບລະດັບປະລິນຍາໂທ ແລະ ປະລິນຍາເອກ. ນອກຈາກນັ້ນ ຄະນະສຶກສາສາດ ຍັງຕ້ອງຮັບຜິດຊອບວຽກງານການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທາງດ້ານການສຶກສາ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ຄູສອນລະດັບປະລິນຍາຕີ ໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ໄດ້ລະດັບປະລິນຍາໂທ ແລະ ຄູສອນລະດັບປະລິນຍາໂທໃນຄະນະສຶກສາສາດຕ້ອງໄດ້ຮັບການຍົກລະດັບໃຫ້ໄດ້ ປະລິນຍາເອກສາຂາປະຊະຍາ ຫຼື ປະລິນຍາເອກສາຂາສຶກສາສາດ.
- ການປະເມີນຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນ (ASLO) ຕ້ອງສ້າງໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືສໍາລັບປະເມີນລະບົບການສຶກສາຊຶ່ງລວມທັງການສຶກສາຂອງຄູ, ຕ້ອງມີງົບປະມານຂອງລັດຖະບານເພື່ອມາສະໜັບສະໜູນ, ຕ້ອງໄດ້ພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດໃຫ້ພະນັກງານ ໃນການເກັບສຸມຕົວຢ່າງ ແລະ ການຕີລາຄາຂໍ້ມູນ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆຂອງຜູ້ໃຫ້

ທຶນ ກໍ່ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວນີ້ ເພື່ອໃຫ້ເປັນລະບົບອັນໜຶ່ງອັນດຽວໃນການປະເມີນຜົນການປະຕິບັດວຽກງານ.

- ການປັບປຸງນີ້ ຄວນອີງໃສ່ຜົນການທົບທວນຫຼັກສູດປະຖົມທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາ.
- ຫຼັກສູດນີ້ຄວນໃຫ້ມີເວລາພຽງພໍ ເພື່ອພັດທະນາຄວາມຮູ້ສະເພາະໃນວິຊາສອນ ແລະ ວິທີການສິດສອນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວິຊາຫຼັກ (i. ການສອນວິຊາຫັດອ່ານ, ii. ວິຊາຄະນິດສາດ ແລະ iii. ການພັດທະນາດ້ານພາສາ ໂດຍຜ່ານວິຊາໂລກອ້ອມຕົວ).
- ວິທີສິດສອນວິຊາຫັດອ່ານ ຄວນບັນຈຸເຂົ້າໃນຫຼັກສູດການສຶກສາສາຍພົວພັນ ແລະ ກຳນົດໃຫ້ເປັນວິຊາບັງຄັບສຳລັບຄູປະຖົມ. ການພັດທະນາຫຼັກສູດດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງເຮັດຮ່ວມກັນກັບຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການອ່ານ ແລະ ດ້ານພາສາທີ່ມີຄວາມຄຸ້ນເຄີຍກັບພາສາລາວ. ຄວນມີຄູ່ມືແນະນຳສຳລັບຄູກ່ຽວກັບລະດັບມາດຕະຖານຂອງຜົນສຳເລັດໃນແຕ່ລະຂັ້ນຮຽນ. ຢູ່ໃນຫຼັກສູດນັ້ນຄວນມີອົງປະກອບໃດໜຶ່ງ ກ່ຽວກັບວິທີການສິດສອນພາສາລາວໃຫ້ເດັກຊົນເຜົ່າ ແລະ ວິທີການໃນການປະເມີນນັກຮຽນເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍຂອງການເລື່ອນຊັ້ນແບບອັດຕະໂນມັດໃຫ້ໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.
- ສະຖາບັນສ້າງຄູແຫ່ງໃດທີ່ມີນັກຮຽນຊົນເຜົ່າເຂົ້າຮຽນຕ້ອງມີຫຼັກສູດເຊື່ອມຕໍ່ ສຳລັບການປັບປຸງພາສາລາວໃຫ້ແກ່ນັກຮຽນຄູຊົນເຜົ່ານັ້ນ.
- ສຳລັບຫຼັກສູດວິຊາຄູຄວນປະກອບດ້ວຍວິມິການສິດສອນຂອງຄູ ແລະ ການສິດສອນບົດຮຽນຕົວຈິງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນເຄື່ອງມືໃນການປັບປຸງການຮຽນຂອງນັກຮຽນ.
- ຕ້ອງມີການຮ່ວມມືກັນລະຫວ່າງສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ໂຮງຮຽນ.
- ຕ້ອງມີການບັນທຶກຊື່ໂມງສິດສອນຂອງນັກຮຽນຄູໃນເວລາລົງຝຶກຫັດຢູ່ໂຮງຮຽນ ແລະ ຜົນສຳເລັດຂອງການຝຶກຫັດນັ້ນ ຕ້ອງນຳມາປະເມີນເພື່ອ ໃຫ້ເປັນເງື່ອນໄຂສຳລັບ ການໄດ້ຮັບຄຸນວຸດທິເປັນຄູ.
- ຄູຜູ້ຊີ້ນຳນັກຮຽນຄູຝຶກຫັດນັ້ນ ຕ້ອງລົງຕິດຕາມ ແລະ ຢ້ຽມຢາມໂຮງຮຽນບ່ອນທີ່ນັກຮຽນຝຶກຫັດຢູ່ນັ້ນ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນການພັດທະນາວິຊາຊີບຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ໂດຍມີການປະສານງານກັບກົມສ້າງຄູ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ຊຶ່ງອາດມີການເຊັນບົດບັນທຶກຊ່ວຍຈຳ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.
- ຕ້ອງສ້າງຕັ້ງຄະນະປະສານງານເພື່ອປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການສິດສອນ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍບັນດາພະນັກງານຈາກສູນປະກັນຄຸນນະພາບການສຶກສາ, ສະຖາບັນຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດການສຶກສາ, ກົມສ້າງຄູ, ກົມອະນຸບານ ແລະ ປະຖົມສຶກສາ ແລະ ຄະນະວິຊາການຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູຕ່າງໆ.
- ຂອບພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ຕາຕະລາງນະໂຍບາຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ການປະຕິບັດງານວ່າດ້ວຍ ການສຶກສາຄູຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ. ຈຸດປະສົງ, ຍຸດທະສາດ ແລະ ຄາດໝາຍທີ່ກຳນົດໃນແຕ່ລະເອກະສານດັ່ງກ່າວນັ້ນຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ ແລະ ການໃຊ້ຄຳສັບ ແລະ ພາສາກໍ່ໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັນ.
- ການກຳນົດຄາດໝາຍດ້ານປະລິມານ ຕ້ອງໄດ້ອີງໃສ່ຂະບວນການໃນວາງແຜນຄັກແນ່ ແລະ ຕ້ອງມີການທົບທວນຄືນແຕ່ລະປີ.
- ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ຄວນບັນຈຸເອົາການປັບປຸງຜົນການຮຽນຂອງນັກຮຽນເຂົ້າເປັນບຸລິມະສິດຂອງຂະແໜງການ ແລະ ຈາກນັ້ນ ກໍ່ພັດທະນາຍຸດທະສາດ ແລະ ຄາດໝາຍສຳລັບວຽກງານດັ່ງກ່າວນີ້.

6.2.7 ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ

- ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ຍຸດທະສາດທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາວາງອອກນັ້ນ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ (ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ/ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ) ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການເຜີຍແຜ່ໃຫ້ທົ່ວເຖິງ ໂດຍຜ່ານກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື, ສຳມະນາ ແລະ ອື່ນໆ. ນອກຈາກນັ້ນຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຮີບດ່ວນໃນການພັດທະນາຄວາມສາມາດຢູ່ຂັ້ນແຂວງ, ເມືອງ ແລະ ໂຮງຮຽນ ໃນການວາງແຜນ

ການ, ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ, ການເງິນ ແລະ ງົບປະມານ, ການເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ. ແນະນຳໃຫ້ມີການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ.

- ຕ້ອງໄດ້ມີການປັບປຸງລະບົບການຕິດຕາມຄວາມສອດຄ່ອງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ກົມກວດກາ ແລະ ກົມຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານ ຄວນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນການຕິດຕາມປີລະຄັ້ງ ຫຼື ສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍລາຍງານໃຫ້ແກ່ຫ້ອງການກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເພື່ອດຳເນີນການຕໍ່ໄປ. ຖ້າເຫັນວ່າພາກສ່ວນໃດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໄດ້ດີ ກໍຄວນມີການຍ້ອງຍໍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ໃຫ້ພາກສ່ວນອື່ນຮັບຮູ້ນຳໂດຍຜ່ານທາງສື່ຕ່າງໆ.
- ຂີດຄວາມສາມາດຂອງກົມກວດກາໃນການດຳເນີນວຽກງານຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນຂະແໜງການ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບນັ້ນ ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຕື່ມ ໂດຍຜ່ານການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານວິຊາການແລະ ການສືບຕໍ່ຍົກລະດັບທັກສະ/ຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຊຶ່ງລວມທັງການຮັບສະໝັກພະນັກງານໃໝ່.

6.2.8 ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສຳລັບຄົນພິການ

- ສ້າງແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງານລະອຽດ ສຳລັບບັນດາບຸລິມະສິດທີ່ໄດ້ຄັດເລືອກໄວ້ນັ້ນ ພ້ອມທັງສະເໜີຂໍ້ງົບປະມານ ຈາກລັດຖະບານເພື່ອມາສະໜັບສະໜູນ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ບັນດາພະແນກຕ່າງໆ ຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ (ຈັດສັນພະນັກງານທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ ຄົນໃໝ່ ພ້ອມທັງຂໍ້ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຈາກສາກົນ ເພື່ອມາຊ່ວຍໃນການບັນຈຸເອົາວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນຂົງເຂດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ວຽກງານຫຼັກສູດ, ວຽກງານການສ້າງຄູ, ການສຶກສາຊັ້ນອະນຸບານ ແລະ ປະຖົມສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ).
- ສ້າງແຜນງານລະອຽດສຳລັບການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ພ້ອມທັງກຳນົດວິໄສທັດ ແລະ ຈຸດປະສົງຈະແຈ້ງ ສຳລັບຂັ້ນສູນກາງ, ຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດສ້າງເປັນແຜນດຳເນີນງານໃນແຕ່ລະຂັ້ນສຳລັບການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.
- ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງພະນັກງານຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ: ສ້າງແຜນພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ເພື່ອປັບປຸງຄວາມສາມາດໃນການນຳພາຢ່າງມີປະສິດທິພາບໃນທົ່ວລະບົບ ສຳລັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ.

6.2.9 ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ

- ທົບທວນຄູ່ມືແນະນຳສຳລັບການກໍ່ສ້າງໂຮງຮຽນຄົນໃໝ່ ເພື່ອໃຫ້ແຕ່ລະໂຮງຮຽນຕ້ອງມີວິດຖ່າຍສຳລັບໃຫ້ຄູນຳໃຊ້ຢ່າງໜ້ອຍ 1 ຫົວ. ເພີ່ມຈຳນວນວິດຖ່າຍ ສຳລັບເດັກຍິງ ແລະ ເດັກຊາຍ, ແມ່ຍິງ ໂດຍອີງຕາມຂະໜາດຂອງໂຮງຮຽນ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບ ນ້ຳໃຊ້, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມ ຫຼື WASH.
- ສ້າງນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນດຳເນີນງານສະເພາະ ພ້ອມທັງສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງທາງດ້ານຄວາມເປັນຜູ້ນຳ ແລະ ການຕັດສິນໃຈ ໂດຍໃຫ້ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນງານນັ້ນສອດຄ່ອງກັບແຜນຍຸດທະສາດຂອງຄະນະກຳມາທິການແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ຂອງອານຸກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ.
- ສ້າງນະໂຍບາຍໃນການພັດທະນາແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ອອກແຮງງານ ໂດຍສະເພາະແມ່ນຜູ້ອອກແຮງງານທີ່ເປັນແມ່ຍິງຈາກການຈຳແນກທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ ຊຶ່ງນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ຜົນການວິເຄາະປະເດັນຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໃນທົ່ວຂະແໜງການ.
- ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ, ບັນດານະໂຍບາຍຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຄູ່ມືແນະນຳຕ່າງໆ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະສິດຜົນສຳເລັດ ພ້ອມທັງສະໜອງແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນໃຫ້ພຽງພໍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

- ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດໂດຍອີງໃສ່ການວິເຄາະປະເດັດຂອງຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ການເຂົ້າເຖິງ ເດັກທີ່ບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໂຮງຮຽນຊຶ່ງລວມທັງເດັກທີ່ໃຊ້ແຮງງານ ແລະ ກຸ່ມສ່ວນອື່ນໆໂດຍສະເພາະແມ່ນເດັກຍິງ ແລະ ຄົນພິການ ແລະ ການປົກປ້ອງນັກຮຽນໃນໂຮງຮຽນກິນນອນ ແລະ ໃນໂຮງຮຽນອື່ນໆ.
- ຄວາມຮັບຮູ້ກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ, ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການຈຳແນກ ຕໍ່ກັບແມ່ຍິງ ແລະ ສິດທິມະນຸດຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ: (i) ຕ້ອງສ້າງແຜນການ ແລະ ຈັດສັນແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນເຂົ້າໃສ່ໃຫ້ຊັດເຈນ ສຳລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນຍຸດທະສາດ ແລະ ນະໂຍບາຍການສຶກສາຮຽນຮ່ວມແຫ່ງຊາດ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດອື່ນໆທີ່ສ້າງຂຶ້ນມາໃໝ່ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍສິດທິເດັກ. (ii) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ອານຸກຳມະການເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ບັນດາຄະນະກຳມະການອື່ນໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ, ສິດທິເດັກ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກໂດຍສະເໝີໃຫ້ມີການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການຈາກສາກົນ.
- ເດັກຍິງ ແມ່ນມີຈຳນວນໜ້ອຍໃນໂຮງຮຽນກິນນອນຍ້ອນວ່າ ບັນດາຜູ້ປົກຄອງເຫັນວ່າໂຮງຮຽນກິນນອນບໍ່ມີຄວາມປອດໄພ.
- ທົບທວນຄືນກ່ຽວກັບກົນໄກໃນການຊ່ວຍເຫຼືອນັກຮຽນ ແລະ ການສະໜອງສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນໂຮງຮຽນກິນນອນ ໂດຍສະເພາະແມ່ນສຳລັບເດັກຍິງ. ພັດທະນາມາດຕະຖານຕໍ່າສຸດສຳລັບຫໍພັກ ແລະ ນຳໃຊ້, ສຸຂາພິບານ ແລະ ສຸຂາອະນາໄມ ພ້ອມທັງການຄວບຄຸມນັກຮຽນ, ສິດທິຂອງເດັກທາງດ້ານສະຫວັດດີການ ແລະ ການປົກປ້ອງເດັກ.
- ທົບທວນຄືນບັນດາຂັ້ນຕອນໃນການຄັດເລືອກເອົານັກຮຽນເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນກິນນອນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຈຳນວນນັກຮຽນຈາກທ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ນັກຮຽນຍິງໄດ້ເຂົ້າເຖິງການສຶກສາຫຼາຍຂຶ້ນ.

6.2.10 ການພັດທະນາຂັດຄວາມສາມາດ

- ໃນໄລຍະເວລາແຕ່ນີ້ ຈົນເຖິງຕອນທ້າຍຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ, ຄວນມີ: i. ການນິເທດໃຫ້ພະນັກງານຂອງທ້ອງຖານສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ ກ່ຽວກັບຂອບເຂດໜ້າວຽກສະບັບທົບທວນໃໝ່ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ມີການສຶກສາວິໄຈຖົງວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂອບເຂດໜ້າວຽກສະບັບທົບທວນນັ້ນ ແລ້ວ; ii. ການກະກຽມແຜນການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານໃນຂັ້ນເມືອງ ແລະ iii. ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານຄວາມສາມາດໃນການວາງແຜນຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ/ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໂດຍຜ່ານການຝຶກອົບຮົມໄລຍະຍາວໃນສະຖາບັນສາກົນເພື່ອວາງແຜນການສຶກສາ.

6.2.11 ກິລາກາຍະກຳ

- ຄວນແຕ່ງຕັ້ງໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການດ້ານກິລາຕື່ມ ພາຍໃນໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການທີ 3 ເພື່ອຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການພັດທະນາພາລະບົດບາດຂອງແຕ່ລະກົມມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະ ເໝາະສົມ. ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການນີ້ມີໜ້າທີ່ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປຶກສາຫາລືວ່າ ຄວນຮັກສາ 2 ກົມນີ້ໄວ້ຕ່າງຫາກ ຫຼື ຄວນລວມຕົວເຂົ້າກັນ ຫຼັງຈາກນັ້ນ ກໍລາຍງານໃຫ້ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການທີ 3 ພາຍໃນ 1 ປີ.
- ໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາຄັ້ງທີ VIII ວ່າ ຄວນຮ່າງເປັນ 2 ແຜນແຕກຕ່າງກັນ ຫຼື ເອົາເຂົ້າເປັນແຜນດຽວກັນ.

6.2.12 ການເງິນ

- ເຮັດວຽກງານຮ່ວມກັບກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງພາຍໃນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຂັ້ນຕອນຂອງການບັນຈຸສັບຊ້ອນມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບ ຮອບວຽນຂອງການຂຶ້ນແຜນງົບປະມານ.

- ບັບປຸງກົນໄກຕ່າງໆໃນການອະນຸມັດໂຄງການລົງທຶນຕ່າງໆ ລະຫວ່າງກົມແຜນການ ແລະ ກົມການເງິນ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ມີງົບປະມານບໍລິຫານປົກຄຸມໄປຮັບໃຊ້ເຂົ້າໃນການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການສຶກສາ.
- ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບບຸລິມະສິດຂອງການລົງທຶນຄືນໃໝ່ (ຈາກປະລິມານໄປສູ່ຄຸນນະພາບ) ເພື່ອຮັບປະກັນດ້ານຄວາມຍືນຍົງຂອງງົບປະມານ.

6.3 ບຸລິມະສິດທີ 3: ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນລະຫວ່າງ ປີ 2016-20

6.3.1 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ

- ທົບທວນຜົນກະທົບ, ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ຈາກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການກຽມຄວາມພ້ອມໃນຊຸມຊົນ ກ່ອນທີ່ຈະຂະຫຍາຍໄປສູ່ພື້ນທີ່ອື່ນ: ພິຈາລະນາຊອກຫາທາງເລືອກຕ່າງໆ ສໍາລັບການສະໜອງເງິນອຸດໜູນໃຫ້ແກ່ຜູ້ດຸແລເດັກໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ການສະໜອງກ້ອນເງິນຊ່ວຍເຫຼືອໂຮງຮຽນ, ອາຫານໂຮງຮຽນ ແລະ ການເຂົ້າເຖິງການຊ່ວຍເຫຼືອຂອງຄູສຶກສານິເທດ. ສ້າງຍຸດທະສາດແບບຮອບດ້ານ ເພື່ອເຂົ້າເຖິງເດັກອາຍຸລະຫວ່າງ 0-4 ປີ ທີ່ດ້ອຍໂອກາດທີ່ສຸດ (ເຊັ່ນວ່າ: ການສຶກສາອິບຣິມຜູ້ປົກຄອງ, ວຽກງານໂພຊະນາການ).

6.3.2 ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ - ການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ ແລະ ມັດທະຍົມຕົ້ນ

- ສືບຕໍ່ສະໜັບສະໜູນ ການເຂົ້າຮຽນໃຫ້ຖືກເກນອາຍຸ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ: ຄວນເອົາໃຈໃສ່ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເດັກເຂົ້າຮຽນກ່ອນເກນອາຍຸໃນໂຮງຮຽນປະຖົມ ແລະ ໃນການສຶກສານອກໂຮງຮຽນຊັ້ນປະຖົມ. ຄວນສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການການເລື່ອນຊັ້ນແບບຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງານການສອນບໍາລຸງ.
- ສືບຕໍ່ແກ້ໄຂບັນຫາທ້າທາຍດ້ານຄຸນນະພາບໃນການສຶກສາຊັ້ນປະຖົມ: ບັບປຸງການຮຽນພາສາລາວ, ການສິດສອນການອ່ານ ແລະ ການສອນຫ້ອງຮຽນຄວບ.
- ສືບຕໍ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ກົນໄກໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບຂອງຄູຕະຫຼອດຊີວິດ ໂດຍອີງໃສ່ລະບົບການສ້າງຄູກ່ອນປະຈໍາການ ແລະ ການຍົກລະດັບຄູປະຈໍາການ.
- ເຜີຍແຜ່ຄໍາແນະນໍາ ກ່ຽວກັບ ຫຼັກສູດຊັ້ນມັດທະຍົມຕົ້ນໃນໂຮງຮຽນຂະໜາດນ້ອຍ: ຄວນສົ່ງເສີມໃຫ້ໂຮງຮຽນຕ່າງໆໄດ້ສອນຄົບພາກສ່ວນທີ່ສໍາຄັນຂອງຫຼັກສູດ ໂດຍອີງໃສ່ຈໍານວນຄູທີ່ມີຢູ່. ຖ້າຫາກໂຮງຮຽນມັດທະຍົມແຫ່ງໃດບໍ່ມີຄູພຽງພໍສໍາລັບສອນທຸກວິຊາ ຄວນພິຈາລະນາເຖິງການຄັດຈ້ອນ ແລະ ເຊື່ອມສານຫຼັກສູດເພື່ອໃຫ້ສາມາດນໍາໄປສິດສອນໄດ້.
- ຮັບປະກັນໃຫ້ມີບຸລິມະສິດທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນ ແລະ ຕິດຕາມຄູ ແລະ ໂຮງຮຽນເປັນປະຈໍາ: ຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານພຽງພໍ ສໍາລັບຄູສຶກສານິເທດເພື່ອຕິດຕາມຄູ, ໂຮງຮຽນ ແລະ ປັດໄຈດ້ານຄຸນນະພາບ ແລະ ອະທິບາຍຈະແຈ້ງ ກ່ຽວກັບລະບົບຊ່ວຍເຫຼືອ ໂຮງຮຽນ ແລະ ຄູມັດທະຍົມຕົ້ນ.
- ເຮັດວຽກຮ່ວມກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີຄື: ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ, ກະຊວງພາຍໃນ, ກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ພ້ອມທັງອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ເດັກອອກໂຮງຮຽນ ແລະ ອົບພະຍົກໄປເຮັດວຽກຢູ່ໃນປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

6.3.3 ການສຶກສານອກລະບົບ (ໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່)

- ບັບປຸງຂໍ້ມູນສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ: ມີຄວາມຈໍາເປັນຕ້ອງໄດ້ບັບປຸງການເກັບກໍາຂໍ້ມູນສໍາລັບການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແລະ ຄວນບັນຈຸເຂົ້າໃນລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານການສຶກສາ. ນອກນັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງມີຄວາມເປັນເອກະພາບກັນ ກ່ຽວກັບລະບົບການຄິດໄລ່ ແລະ ຕິດຕາມອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຜູ້ໃຫຍ່ ຊຶ່ງຄວນນໍາໃຊ້ບົດຮຽນຈາກປະເທດອື່ນໆ ໃນຂົງເຂດພາກພື້ນນີ້.

- ພື້ນຟູສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນຄືນໃໝ່. ສິ່ງເກດເຫັນວ່າ ຄວາມອາດສາມາດ ແລະ ຄວມຕ້ອງການສໍາລັບສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນປະຈຸບັນນີ້ ຍັງມີຂອບເຂດຈຳກັດ, ສະນັ້ນ ມັດອາດເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະເອົາໃຈໃສ່ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ສູນການຮຽນຮູ້ໃນຊຸມຊົນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວ ໃນໄລຍະສອງປີຕໍ່ໜ້າ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ອາດປະກອບດ້ວຍການປັບປຸງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ໂດຍຜ່ານທາງການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ບັນດາສູນການຮຽນຮູ້ຊຸມຊົນໃນການຂະຫຍາຍພາລະບົດບາດຂອງພວກເຂົາ ນອກຈາກທີ່ຈະເປັນພຽງແຕ່ສະຖານທີ່ສໍາລັບຮຽນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ໃຫ້ກາຍເປັນສູນການຮຽນຮູ້ທີ່ແທ້ຈິງ ຊຶ່ງມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນດາສະມາຊິກພາຍໃນຊຸມຊົນທຸກຄົນສາມາດຜັນຂະຫຍາຍການຮ່າຮຽນ ແລະ ນໍາໃຊ້ຄວາມຮູ້ໜັງສືຂອງພວກເຂົາ (ແລະ ຍຸດທະສາດໃນການສື່ສານ) ເພື່ອຈຸດປະສົງ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຂົາ. ອາດນໍາໃຊ້ບົດຮຽນຈາກບັນດາປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນອື່ນໆ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ການປະສານງານການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການລະບົບແຫຼ່ງຊັບພະຍາກອນສໍາລັບການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່: ບັນດາຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາ ສາມາດຊ່ວຍສະໜັບສະໜູນວິທີທາງຕ່າງໆເພື່ອສັງລວມເອົາບັນດາວຽກງານການຮ່າຮຽນຂອງໄວໜຸ່ມ ແລະ ຜູ້ໃຫຍ່ ໂດຍຜ່ານກິດຈະກຳໃນການພັດທະນາຕ່າງໆ (ເຊັ່ນ: ດ້ານສຸຂະພາບແລະ ດ້ານການດຳລົງຊີວິດ) ແລະ ຊ່ວຍເຊື່ອມໂຍງການສຶກສານອກໂຮງຮຽນເຂົ້າກັບກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ມີເປົ້າໝາຍແນໃສ່ຊຸມຊົນທີ່ດ້ອຍໂອກາດທາງການສຶກສາທີ່ສຸດ, ຕົວຢ່າງ ການຝຶກອົບຮົມຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ, ການພັດທະນາເດັກກ່ອນໄວຮຽນ ຂັ້ນຊຸມຊົນ ແລະ ອື່ນໆ.

6.3.4 ການສຶກສາຫຼັງຂັ້ນພື້ນຖານຂັ້ນມັດທະຍົມປາຍ

- ຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ງົບປະມານຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ ໄປຮັບໃຊ້ແຜນການພັດທະນາແຫ່ງຊາດ, ເປົ້າໝາຍ, ຈຸດປະສົງ ຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຊຶ່ງລວມທັງຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ມີງົບປະມານມາຮອງຮັບວຽກງານບໍລິຫານຕ່າງໆ.
- ການເຊື່ອມໂຍງກັນລະຫວ່າງ ການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມປາຍ, ຊຸມຊົນ ແລະ ຕະຫຼາດແຮງງານ ຕ້ອງຖືເປັນວຽກງານບຸລິມະສິດຂອງການສຶກສາການສຶກສາຂັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ໃນ ສປປ ລາວ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການສຶກສາສາຍວິຊາຊີບ ຊຶ່ງມີຫຼາຍແຂວງສະເໜີວ່າການສອບເສັງຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມປາຍ ຄວນກວມເອົາວິຊາຕ່າງໆຂອງສາຍອາຊີວະສຶກສາ ໂດຍໃຫ້ມີການຢັ້ງຢືນທຽບເທົ່າກັນກັບລະບົບທີ່ມີຢູ່ໃນປະຈຸບັນນີ້.

6.3.5 ການສຶກສາຊັ້ນສູງ

- ຄວນໃຫ້ບັນດາມະຫາວິທະຍາໄລຄ່ອຍໆກາຍເປັນສະຖາບັນທີ່ມີຄວາມເປັນເອກະລາດທາງດ້ານວິຊາການ, ຊຶ່ງມີຂໍ້ກຳນົດຕ່າງຫາກ. ນອກຈາກນັ້ນ ຄວນມີການກຳນົດສ່ວນປະກອບຂອງລະບົບການສຶກສາຊັ້ນສູງໃຫ້ຊັດເຈນເຊັ່ນ: ມະຫາວິທະຍາໄລ, ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ສະຖາບັນອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ບັນດາສະຖາບັນທີ່ສິດສອນລະດັບເໜືອສາຍສາມັນອື່ນໆ ຕາມການກຳນົດຂອງລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

6.3.6 ການສຶກສາຄູ

- ການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການ ໂດຍອີງໃສ່ການສອນຕົວຈິງຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ (ຕາມຮູບແບບຂອງໂຄງການ ISTME ຂອງອົງການໄຈກາ).
- ລະບົບການນິເທດພາຍໃນຄວນໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາໃໝ່ ໂດຍນໍາໃຊ້ເວລາໃນການພັດທະນາວິຊາຊີບຄູໃນຂັ້ນໂຮງຮຽນທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນັ້ນ. ຖືເອົາກອງປະຊຸມປະຈຳເດືອນຂອງບັນດາຜູ້ອຳນວຍການໂຮງຮຽນ ເປັນວາລະໃນການປຶກສາຫາລື ແລະ ປະສານງານໃນການວາງແຜນກ່ຽວກັບ ຄູປະຈຳການຂອງສູນພັດທະນາຄູໃນຂັ້ນເມືອງແລະ ຂັ້ນແຂວງ.

- ສູນພັດທະນາຄູ ຕ້ອງເຮັດໜ້າທີ່ໃນການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາຊີບຄູ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບກົມສ້າງຄູ, ຄູສຶກສານິເທດຂອງພະແນກສຶກສາທິການແຂວງ ແລະ ບັນດາຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູ ເພື່ອດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມຄູປະຈຳການຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ເພື່ອຍົກລະດັບຄູໃນອະນາຄົດ.
- ການຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບການສິດສອນທ້ອງຖວຍ ຕ້ອງອີງໃສ່ການສິດສອນໃນລະດັບຄວາມສາມາດ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນ ແລະ ສອນໃນພາກປະຕິບັດ ໃນສະຖານທີ່ຈິງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງມາດຕະຖານຄຸນນະພາບການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການນຳໃຊ້ທ້ອງຮຽນຖວຍ.
- ຕ້ອງສ້າງບັນດາສະຖາບັນສ້າງຄູໃຫ້ເປັນ ສູນກາງແຫ່ງຄວາມເປັນເລີດສຳລັບການສິດສອນຂອງຄູ.
- ຕ້ອງພັດທະນາຄຸນນະພາບຂອງສະຖາບັນສ້າງຄູ ໃຫ້ກາຍມາເປັນເປົ້າໝາຍໜຶ່ງສຳລັບການເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບປະຊາຄົມອາຊຽນ ໃນປີ 2015 ແລະ ການສ້າງຄວາມສາມາດ ແມ່ນເນັ້ນໃສ່ບັນດາຄູສອນໃນສະຖາບັນສ້າງຄູຊຶ່ງລວມທັງສິ່ງເສີມຄູ່ທີ່ສອນດີສອນເກັ່ງ; ສະໜອງທຶນການສຶກສາລະດັບປະລິນຍາໂທ ໂດຍລວມມີກັບບັນດາສະຖາບັນຕ່າງໆຂອງປະເທດເພື່ອນບ້ານ.

6.3.7 ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາ

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຄວນຮັບປະກັນດ້ານການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຢ່າງເປັນລະບົບທັງໃນສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ ລະຫວ່າງບັນດາກົມຕ່າງໆຂອງກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ບັນດາຂະແໜງ/ໜ່ວຍງານຕ່າງໆ ຂອງພະແນກສຶກສາທິການແລະກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການແລະກິລາເມືອງ.
- ການປະສານງານລະຫວ່າງຜູ້ບໍລິຫານລະດັບສູງຂອງ 3 ກົມຫຼັກຄື ກົມແຜນການ, ກົມການເງິນ ແລະ ກົມກວດກາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໂດຍຜ່ານກົນໄກ ແລະ ຂອບວຽກຂອງໜ່ວຍງານວິຊາການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງ ຫຼື ໜ່ວຍງານວິຊາການທີ 3.
- ການບໍລິຫານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການສຶກສາຊັ້ນສູງ ຄວນໄດ້ຮັບການປັບປຸງໃຫ້ດີຂຶ້ນຕື່ມ ລວມທັງການປັບປຸງໂຄງສ້າງຄືນໃໝ່, ການວາງແຜນງົບປະມານ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານ ແລະ ການເປີດສອນຫຼັກສູດຕ່າງໆເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມຄວາມຕ້ອງການຂອງແຜນພັດທະນາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນຂອງຕົນໃນຂົງເຂດພາກພື້ນອາຊຽນ.
- ຂະບວນການໃນການສ້າງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ ສະບັບຕໍ່ໄປ (2016-2020) ຄວນໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຫຼາຍຂຶ້ນຂອງພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ສຳຄັນໃນຂັ້ນເມືອງ, ນະຄອນຫຼວງ, ແຂວງ ແລະ ສູນກາງ. ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາສະບັບຕໍ່ໄປ ຄວນມີການອອກແບບ ແລະ ໂຄງສ້າງທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ໂດຍໃຫ້ມີການຄິດໄລ່ມູນຄ່າຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ເໝາະສົມກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການສະໜອງງົບປະມານພ້ອມທັງເນັ້ນໃສ່ການປັບປຸງຄຸນນະພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງຂະແໜງການ.

6.3.8 ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ການສຶກສາສຳລັບຄົນພິການ

- ກຳນົດກົນໄກໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຕິດຕາມຜົນກະທົບຂອງແຜນງານສ້າງຂີດຄວາມສາມາດໃນແຕ່ລະໄລຍະ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນເຫຼົ່ານັ້ນເພື່ອມາເປັນບ່ອນອີງໃນການທົບທວນແຜນງານດັ່ງກ່າວຄືນໃໝ່.
- ປັບປຸງການປະສານງານ ແລະ ການຮ່ວມມືລະຫວ່າງສູນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ໜ່ວຍປະຕິບັດງານວິຊາການດ້ານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ຄົນພິການ ແລະ ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ທີ່ຂຶ້ນກັບໜ່ວຍປະສານງານວິຊາການທີ 3.
- ດຳເນີນການສຶກສາທົດລອງ ໃນ 2 ສະຖາບັນສ້າງຄູ ແລະ ເຊື່ອມສານວຽກງານການສຶກສາຮຽນຮ່ວມເຂົ້າໃນໂຮງຮຽນທົ່ວໄປ.
- ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈລະອຽດ ເພື່ອນຳມາເປັນບົດຮຽນພ້ອມທັງວິເຄາະເຖິງວິທີການປະຕິບັດທີ່ດີ ໃນການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ແລະ ນຳມາສືບຕໍ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົນພື້ນຖານບົດຮຽນເຫຼົ່ານັ້ນ.

- ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ຈະຕ້ອງເຮັດພາລະໜ້າທີ່ໃນການອໍານວນຄວາມສະດວກໃຫ້ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ ໃຫ້ກວ້າງຂວາງກວ່າເກົ່າ ເພາະວ່າ ຖ້າປ່ອຍໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດເປັນຜູ້ເຮັດໜ້າທີ່ນີ້ ເປັນຫຼັກ ວຽກງານນີ້ຈະບໍ່ມີຄວາມຍືນຍົງ.

6.3.9 ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໃນການສຶກສາ

- ພັດທະນານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍຂອງພະນັກງານ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງຂອງຕົວແທນແມ່ຍິງໃນການນໍາພາ ແລະ ໃນການຕັດສິນໃຈ ໂດຍນໍາໃຊ້ມາດຕະຖານພິເສດຊື່ຄາວເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມບໍ່ດຸ່ນດ່ຽງດັ່ງກ່າວ. ບັນດານະໂຍບາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ບັນຫາຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບກັນໃນການເຮັດວຽກພາຍໃນຄອບຄົວ ຊຶ່ງມັນມີຂໍ້ຈໍາກັດໃນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງໃນການສຶກສາ ແລະ ໃນການເຮັດວຽກງານວິຊາຊີບຕ່າງໆ ແລະ ນະໂຍບາຍນີ້ ຕ້ອງກໍານົດເງື່ອນໄຂທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອໃຫ້ບົດບາດໃນການເຮັດວຽກພາຍໃນຄອບຄົວນັ້ນ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຂະບວນການໃນການສົ່ງເສີມເລື່ອນຕໍາແໜ່ງຂອງພະນັກງານ.
- ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ ຕ້ອງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນບັນດານະໂຍບາຍແຫ່ງຊາດຕ່າງໆ ຊຶ່ງລວມທັງ ແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ (2016-20) ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ເຊັ່ນວ່າ ແຜນຍຸດທະສາດແຫ່ງຊາດເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ (2011-15), ແຜນຍຸດທະສາດອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດການປະຕິບັດງານວ່າດ້ວຍການສຶກສາຄູ ໂດຍໃຫ້ແຜນງານຍຸດທະສາດຕ່າງໆເຫຼົ່ານີ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັນ.
- ຕ້ອງສ້າງແຜນພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງທ້ວທັງລະບົບ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ເພື່ອວັດແທກຜົນກະທົບພ້ອມທັງລາຍງານຜົນດັ່ງກ່າວໂດຍຜ່ານລະບົບຄຸ້ມຄອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.
- ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ແລະ ຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນເມືອງ ເພື່ອປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດພາລະບົດບາດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ພາຍໃຕ້ນະໂຍບາຍການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍເນັ້ນໃສ່ສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກ ພ້ອມທັງ ການປົກປ້ອງເດັກ. ຄວນພິຈາລະນາເຖິງນະໂຍບາຍທີ່ວ່າ ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານຕ້ອງມີແມ່ຍິງກວມ 30%.
- ການປຸກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ:ບັນດາໂຄງການ ແລະ ແຜນງານຕ່າງໆທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ເນັ້ນໃສ່ປະເດັນກ່ຽວກັບຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສິດທິມະນຸດເພື່ອຈຸດປະສົງປັບປຸງຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວມເທົ່າທຽມກັນລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍໃນການສຶກສາ. ວຽກທີ່ສຳຄັນອີກອັນໜຶ່ງຄືການອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນການເກີດໃຫ້ເດັກທຸກຄົນ.

6.3.10 ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດ

- ໃນໄລຍະທີ່ໜຶ່ງນີ້, ຄວນໃຫ້ບຸລິມະສິດສຳລັບ (i) ປັບປຸງຂີດຄວາມສາມາດໃນການວິເຄາະຂໍ້ມູນສຳລັບທ້ອງຖານສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ; (ii) ຝຶກອົບຮົມບັນດາອຳນວຍການໂຮງຮຽນກ່ຽວກັບການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການນໍາພາການສິດສອນ; ແລະ (iii) ສ້າງແຜນງານການຝຶກອົບຮົມໂດຍອີງໃສ່ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ ສຳລັບຄະນະກຳມະການພັດທະນາການສຶກສາຂັ້ນບ້ານ ຊຶ່ງມີໜ້າທີ່ພື້ນຖານດັ່ງທີ່ກຳນົດໃນນະໂຍບາຍ 3 ສ້າງ ກ່ຽວກັບການກະຈາຍອຳນາດລົງສູ່ທ້ອງຖານ.
- ໃນໄລຍະແຕ່ປີ 2016-2020, ການສ້າງຂີດຄວາມສາມາດ ຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ (i) ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ ໂດຍເລີ່ມຈາກການສ້າງແຜນພັດທະນາສະຖາບັນ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ສ້າງສາຍພົວພັນຂັ້ນສະຖາບັນກັບບັນດາອົງກອນອື່ນໆໃນຂົງເຂດພາກພື້ນທີ່ເຮັດໜ້າທີ່ຄ້າຍຄືກັນ ເພື່ອກຳນົດມາດຕະຖານສາກົນສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ; (ii) ເພີ່ມທັກສະທາງດ້ານພາສາອັງກິດສຳລັບພະນັກງານຂັ້ນສູງເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມລະດັບສາກົນໄດ້ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ; ແລະ (iii) ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້

ແກ່ໜ່ວຍງານຕ່າງໆພາຍໃນກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ໂດຍການສະໜອງທຶນການຝຶກອົບຮົມ ພາຍໃນຂົງ
ເຂດວິຊາສະເພາະຕ່າງໆ ແລະ ການສະໜອງການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານວິຊາການ.

- ເພື່ອສ້າງອຸປະກອນ ຫຼື ຄຸ້ມສຳລັບການຝຶກອົບຮົມທີ່ອີງໃສ່ສະພາບວັດທະນາທຳທ້ອງຖິ່ນ, ມັນຈຳເປັນທີ່ຈະຕ້ອງດຳ
ເນີນການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າຂະໜາດນ້ອຍກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານຫຼາຍຄັ້ງ. ບົດສຶກສາຄົ້ນຄວ້າດັ່ງກ່າວນີ້ຈະ
ເປັນພື້ນຖານໃຫ້ແກ່ປຶ້ມຄຸ້ມສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຈະເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ຄູຝຶກ ແລະ ບຸກຄົນອື່ນໆໃນ
ການຮຽນຮູ້ວິທີການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງການສຶກສາເພື່ອປັບປຸງວຽກງານດັ່ງກ່າວ. ຜູ້ທີ່ຈະນຳໃຊ້
ເຄື່ອງມືດັ່ງກ່າວນີ້ປະກອບດ້ວຍ ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ, ສະຖາບັນພັດທະນາຜູ້ບໍລິຫານການສຶກສາ,
ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ.
- ທຸກໆການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ທຸກໆກິດຈະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຄວນຈະ (i) ມີການ
ປະເມີນຜົນ ທັງໃນທາງດ້ານວຽກງານ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ກັບການປະຕິບັດວຽກງານໂດຍອາດຈະຕ້ອງສ້າງທິມງານ
ປະເມີນການຝຶກອົບຮົມ ໂດຍນຳໃຊ້ພະນັກງານກວດກາຄຸນນະພາບຂອງພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາແຂວງ
ແລະ ຫ້ອງການສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາເມືອງ ແລະ ບັນດາຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການປະເມີນຜົນ(ການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານ
ວິຊາການ ຫຼື TA); ແລະ (ii) ບັນທຶກໄວ້ ພ້ອມທັງສ້າງເປັນຖານຂໍ້ມູນສຳລັບການຝຶກອົບຮົມ ຊຶ່ງຈາກນັ້ນເຮົາກໍສາ
ມາດຕິດຕາມສະຖິຕິກ່ຽວກັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມໄດ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.
- ຕ້ອງສ້າງຂອບພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດຂອງຂະແໜງການສຶກສາໃຫ້ລະອຽດ ຊຶ່ງໃຫ້ກວມເອົາຄວາມຕ້ອງການ
ດ້ານການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ການພັດທະນາຂີດຄວາມສາມາດດ້ານອື່ນໆຕາມທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນການປະເມີນຜົນໄລ
ຍະກາງນີ້.

6.3.11 ການເງິນ

- ງົບປະມານບໍລິຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ ຈະຍັງຄົງບໍ່ພຽງພໍສຳລັບການປັບປຸງຄຸນນະພາບການສຶກສາ. ປະເດັນນີ້ສາ
ມາດແກ້ໄຂໄດ້ໃນໄລຍະຍາວເທົ່ານັ້ນ ກໍຄືໃນໄລຍະຂອງແຜນພັດທະນາຂະແໜງການສຶກສາ 2016-2020. ຢູ່ໃນ
ແຜນງົບປະມານສຳລັບແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ກິລາ 5 ປີ ຄັ້ງຕໍ່ໄປ ຄວນຖືເອົາການເພີ່ມງົບປະມານບໍລິ
ຫານທີ່ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນເປັນບຸລິມະສິດ. ການຄາດຄະເນໃນເບື້ອງຕົ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າງົບປະມານດັ່ງກ່າວນີ້
ສາມາດເພີ່ມຂຶ້ນໄດ້ ຈາກ 9% ໃນປະຈຸບັນໄປເປັນ ລະຫວ່າງ 13% ເຖິງ 16% ຂອງງົບປະມານລວມສຳລັບ
ຂະແໜງສຶກສາ ພາຍໃນປີ 2020.

ຕາຕະລາງ 1: ຄາດໝາຍ ສໍາລັບ ປີ 2015

ຕົວຊີ້ບອກ	ຄາດໝາຍ ESDP 2014-2015	ຂໍ້ມູນຕົວຈິງ 2012-2013	ຄາດຄະເນຜົນສໍາເລັດ 2014-2015
ການສຶກສາກ່ອນໄວຮຽນ			
ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກ 3-5 ປີ	39%	33%	39%
ອັດຕາການເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກ 5 ປີ	55%	52%	63%
ສັດສ່ວນການເຂົ້າຮຽນໃນໂຮງຮຽນເອກະຊົນ	30%	23%	30%
ເປີເຊັນຂອງກຸ່ມຫຼິ້ນເພື່ອຮຽນ	30%	0%	5%
ປະຖົມສຶກສາ			
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນຂອງເດັກທີ່ໄດ້ຜ່ານອະນຸບານ/ຫ້ອງກຽມ	50%	39%	50%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນສຸດທິ	98%	96.8%	98%
ອັດຕາການຕ້າງຫ້ອງ ປ. 1	3%	20%	11%
ອັດຕາການຕ້າງຫ້ອງຊັ້ນປະຖົມ	1%	9%	5%
ອັດຕາການປະລະ	1%	6%	5%
ອັດຕາການເລື່ອນຂັ້ນ	98%	84.6	90%
ອັດຕາການລອດເຫຼືອ	95%	73%	80%
ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ	20%	0.7%	5%
ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ			
ອັດຕາການຮູ້ໜັງສືຂອງຊາວໜຸ່ມ 15 - 24 ປີ	99%	81%	99%
ມັດທະຍົມຕົ້ນ			
ອັດຕາການເລື່ອນຂັ້ນ ປ 5 ຂັ້ນ ມ. 1	90%	86%	90%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ	75%	69%	75%
ອັດຕາການເລື່ອນຂັ້ນ	98%	90%	95%
ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ	20%	2%	5%
ມັດທະຍົມປາຍ			
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນລວມ	43	37.3%	43%
ອັດຕາເຂົ້າຮຽນໃນສາຍສາມັນວິຊາຊີບ	25	0%	5%
ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາ	20%	2%	5%
ອາຊີວະສຶກສາ			
ຈຳນວນນັກຮຽນ	50,000	20,886	50,000
ສ້າງຄູ			
ຈຳນວນນັກຮຽນຄູ	15,000	26,381	16,000
ການສຶກສາຊັ້ນສູງ			
ຈຳນວນນັກຮຽນ	60,000	42,347	60,000
ຈຳນວນນັກຮຽນທີ່ໄດ້ຮັບທຶນການສຶກສາຈາກ ລ/ບ	20%	30%	20%

ຕາຕະລາງ 2: ຄາດຄະເນ ການເຂົ້າຮຽນ ໃນປີ 2015

ຈຳນວນນັກຮຽນ	ຄາດຕະເນ ໃນ ESDP 2014/15	ຕົວຈິງ ໃນສົກປີ 2012/13	ຄາດຄະເນ 2013/14	ຄາດຄະເນ 2014/15
ກ່ອນໄວຮຽນ (ອະນຸບານ)	220,342	128,109	142,874	157,172
ປະຖົມ	949,596	878,181	862,932	844,593
ມັດທະຍົມຕົ້ນ	586,897	385,624	414,489	445,020
ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ	223,548	94,960	94,960	94,960
ການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ (ມີນອກໂຮງຮຽນ)	1,980,384	1,486,874	1,515,255	1,541,746
ມັດທະຍົມປາຍ	283,139	152,973	163,015	176,903
ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ	50,000	36,709	43,355	50,000
ລັດ		20,886	25,443	30,000
ເອກະຊົນ		15,823	17,912	20,000
ການສຶກສາຊັ້ນສູງ	60,000	80,342	70,171	60,000
ລັດ		56,067	51,965	47,862
ເອກະຊົນ		24,275	18,207	12,138
ສ້າງຄູ	24,382	26,381	16,000	16,000
ປະຈຳການ			8,000	8,000
ກ່ອນປະຈຳການ			8,000	8,000
ຫຼັງການສຶກສາຂັ້ນພື້ນຖານ	417,522	413,456	422,066	428,903
ຈຳນວນນັກຮຽນທັງໝົດ	2,397,905	1,900,329	1,937,321	1,970,649

ຄາດຄະເນຄວາມຕ້ອງການຄູ	ຄາດຄະເນ 2012/13	ຕົວຈິງ 2012/13
ກ່ອນໄວຮຽນ (ອະນຸບານເທົ່ານັ້ນ)	6,189	5,473
ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ(PTR ອະນຸບານເທົ່ານັ້ນ)	20	18
ປະຖົມສຶກສາ	30,299	30,767
PTR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ)	31	27.7
ມັດທະຍົມຕົ້ນ	16,639	21,232
PTR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ)	27	17.5
ມັດທະຍົມປາຍ/ອາຊີວະສຶກສາ (TVET)	12,773	8,345
PTR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຄູ)	19	18.4
	65,901	65,817
ຈຳນວນຫ້ອງທີ່ຕ້ອງການ	ຄາດຄະເນ 2012/13	ຕົວຈິງ 2012/13
ກ່ອນໄວຮຽນ (ອະນຸບານເທົ່ານັ້ນ)	4,258	5,538
PCIR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຫ້ອງ)	29	17.8
ປະຖົມສຶກສາ	29,743	32,745
PCIR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຫ້ອງ)	31	26
ມັດທະຍົມຕົ້ນ	9,244	9,946
PCIR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຫ້ອງ)	49	37.3
ມັດທະຍົມປາຍ/ອາຊີວະສຶກສາ (TVET)	6,463	5,258
PCIR (ອັດຕາສ່ວນນັກຮຽນຕໍ່ຫ້ອງ)	37	39.6
ຈຳນວນຫ້ອງເພີ່ມທັງຫມົດ	49,708	53,487

ຕາຕະລາງ 3.2: ຄວາມຕ້ອງການດ້ານງົບປະມານ ສໍາລັບ ຂະແໜງການສຶກສາ

(ລ້ານກີບ, ລາຄາຄົງທີ່)	ຕົວເລກຕົວຈິງ ປີ 2012-2013	ຄາດຄະເນ ປີ 2013-2014	ຄາດຄະເນ ປີ 2014-2015
ບໍລິຫານປົກກະຕິ	2,915,951	4,103,095	5,464,978
ເງິນເດືອນ	2,433,491	3,382,286	4,625,875
ທຶນການສຶກສາ	121,113	195,494	287,371
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	361,347	525,314	551,733
ລົງທຶນ	1,025,107	831,280	765,273
%ເງິນເດືອນ	61.7%	68.5%	74.2%
% ທຶນການສຶກສາ	3.1%	4.0%	4.6%
% ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	9.2%	10.6%	8.9%
% ລົງທຶນ	26.0%	16.8%	12.3%
ລວມຍອດລາຍຈ່າຍຂອງລັດ	3,941,058	4,934,375	6,230,252

ຕາຕະລາງ 3.b: ຄວາມຕ້ອງການດ້ານງົບປະມານ ສໍາລັບ ຂະແໜງການສຶກສາ ໂດຍຈັດຕາມຂະແໜງການຍ່ອຍ

(ລ້ານກີບ, ລາຄາຄົງທີ່)	ຕົວເລກຕົວຈິງ ປີ 2012-2013	ຄາດຄະເນ ປີ 2013-2014	ຄາດຄະເນ ປີ 2014-2015
ລວມລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ	3,941,058	4,934,375	6,230,252
ບໍລິຫານການສຶກສາ	416,185	499,723	635,291
ເງິນເດືອນ	222,686	302,853	408,852
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	131,288	176,670	194,140
ລວມການລົງທຶນ	62,211	20,200	32,300
ແຕ່ລະຂັ້ນການສຶກສາ	3,524,873	4,434,653	5,594,960
ກ່ອນໄວຮຽນ	184,201	401,652	537,022
ເງິນເດືອນ	152,019	233,810	355,830
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	7,802	22,201	26,317
ລວມການລົງທຶນ	24,380	145,641	154,874
ປະຖົມ	1,593,588	2,068,594	2,549,202
ເງິນເດືອນ	1,035,303	1,408,012	1,900,817
ທຶນການສຶກສາ	5,073	38,699	72,475
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	97,021	136,374	134,597
ລວມການລົງທຶນ	456,191	485,508	441,313
ມັດທະຍົມຕົ້ນ	718,633	1,110,634	1,438,998
ເງິນເດືອນ	617,214	879,381	1,187,165
ທຶນການສຶກສາ	20,499	58,517	101,465
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	33,237	83,868	87,668
ລວມການລົງທຶນ	47,683	88,867	62,701
ມັດທະຍົມປາຍ	489,176	462,674	611,848
ເງິນເດືອນ	248,097	343,115	482,807
ທຶນການສຶກສາ	7,343	23,474	42,457
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	18,382	39,924	42,743
ລວມການລົງທຶນ	215,355	56,161	43,841

ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະສຶກສາ	205,628	120,058	150,262
ເງິນເດືອນ	49,784	67,706	91,403
ທຶນການສຶກສາ	20,051	24,425	28,800
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	12,437	14,645	16,778
ລວມການລົງທຶນ	123,357	13,281	13,281
ສ້າງຄູ	99,346	77,373	92,718
ເງິນເດືອນ	32,238	43,844	59,189
ທຶນການສຶກສາ	31,657	19,200	19,200
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	15,874	13,135	13,135
ລວມການລົງທຶນ	19,577	1,194	1,194
ການສຶກສາຊັ້ນສູງ	214,278	172,683	195,824
ເງິນເດືອນ	70,163	95,422	128,820
ທຶນການສຶກສາ	36,490	31,179	22,974
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	43,802	37,096	34,955
ລວມການລົງທຶນ	63,823	8,986	9,076
ການສຶກສານອກໂຮງຮຽນ	20,023	20,985	19,087
ເງິນເດືອນ	5,988	8,143	10,993
ບໍ່ແມ່ນເງິນເດືອນ	1,505	1,400	1,400
ລວມການລົງທຶນ	12,530	11,442	6,694

ຕາຕະລາງ 3.໐: ອັດຕາສ່ວນຂອງລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ໂດຍຈັດຕາມຂະແໜງການຍ່ອຍ

ສ່ວນແບ່ງລາຍຈ່າຍປົກກະຕິ	ຕົວເລກຕົວຈິງ ປີ 2012-2013	ຄາດຄະເນ ປີ 2013-2014	ຄາດຄະເນ ປີ 2014-2015
ກ່ອນໄວຮຽນ	4.7%	8.1%	8.6%
ປະຖົມ	40.4%	41.9%	40.9%
ມັດທະຍົມຕົ້ນ	18.2%	22.5%	23.1%
ມັດທະຍົມປາຍ	12.4%	9.4%	9.8%
ເຕັກນິກ ແລະ ອາຊີວະ	5.2%	2.4%	2.4%
ສ້າງຄູ	2.5%	1.6%	1.5%
ການສຶກສາຊັ້ນສູງ	5.4%	3.5%	3.1%
ການສຶກສານອກລະບົບ	0.5%	0.4%	0.3%
ການສຶກສາຮຽນຮ່ວມ	0.0%	0.0%	0.0%
ລວມບໍລິຫານການສຶກສາ	10.6%	10.1%	10.2%
	100.0%	100.0%	100.0%

Lao People's Democratic Republic
Peace Independence Democracy Unity Prosperity

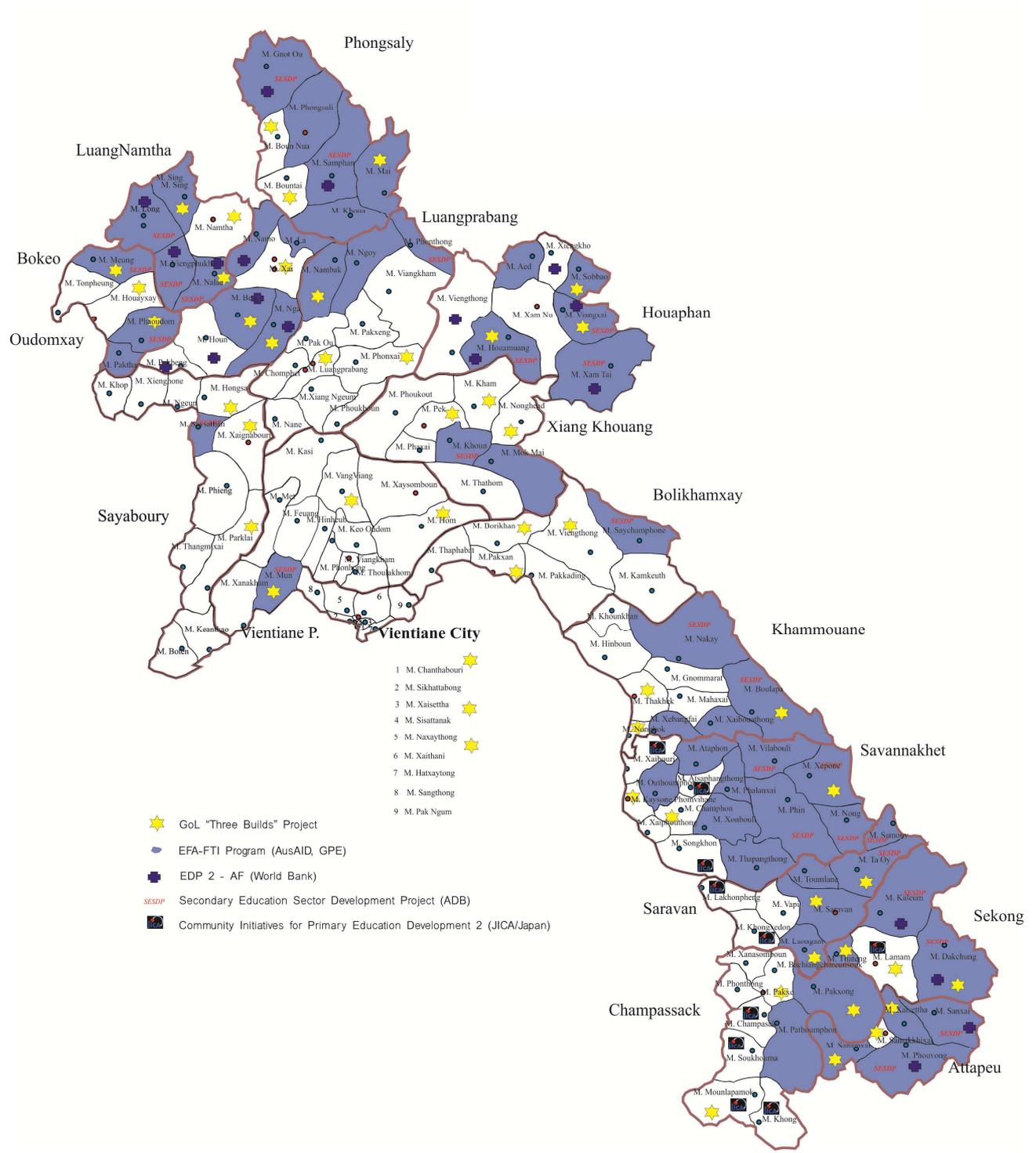

Ministry of Education and Sports

EDUCATION SECTOR DEVELOPMENT PLAN
(2011-2015)
REVIEW AND UPDATE
FINAL REPORT

18 December 2013

Map of the Fifty-six Priority Districts

Contents

List of Acronyms 7

EXECUTIVE SUMMARY.....	12
A Changing Context.....	12
Implications through to 2015 (and beyond).....	12
Achievement of Education related MDGs 2 and 3 by 2015	12
Challenges to Achievement of Education MDGs	13
Policy Responses to challenges to achievement of MDGs	14
Post-Basic Education	14
Governance of Education.....	14
Financing of Education to 2015, and beyond	15
Chapter 1: The ESDP Mid Term Review Context	17
1.1 Introduction	17
1.2 A Changing Context	18
1.3 Implication through to 2015 (and beyond).....	19
Chapter 2: Achievement of Education related MDGs 2 and 3 by 2015	20
2.1 Provincial differences in achievement of MDG-2 and 3.....	20
Chapter 3: Policy Analysis of Achievements: 2011 to mid-2013	24
3.1 ESDF PILLAR 1: Expand equitable access	24
3.1.1 Reducing Cost Barriers for Education.....	24
3.1.2 Reducing Repetition and Dropout	24
3.1.3 Enabling Greater Private and Community Participation	24
3.1.4 Targeted physical resource mobilisation	25
3.1.5 Facilitating enrolment, progression and completion of all unreached learners through Inclusive Education	25
3.1.6 Facilitating access to Early Childhood Education.....	26
3.1.7 Increasing enrolment in Upper Secondary, Upper Secondary Vocational Education, Post- Secondary Technical Colleges, and Higher Education	26
3.2 ESDF PILLAR 2: Improve quality and relevance	27
3.2.1 Curriculum Reform and Instructional Materials Provision	27
3.2.2. Pre- and In-Service Teacher Training and Staff Development	28
3.2.3 Equitable Teacher Recruitment, Deployment and Distribution	28
3.2.4 Teacher Performance, Remuneration and Incentives	29
3.2.5 Improved School and Student Performance Monitoring.....	29
3.3 ESDF PILLAR 3: Strengthen planning and management (governance).....	30

3.3.1	Strengthening Central and Provincial Planning and Monitoring Systems	30
3.3.2	Enhanced District and School Management systems.....	30
3.3.3	Strengthening Education Management and Human Resources.....	31
3.3.4	Implementing pro-poor education financing strategies	31
3.3.5	Operational Strategies for Improved Results in Sector Monitoring.....	31
3.3.6	Realignment of Performance Monitoring Systems	32
3.4	Improved Financing Mechanism, Planning and Management	32
3.4.1	Improved targeting, predictability and sources of sector financing	32
3.4.2	Improved resource management (Government & Development Partners)	32
Chapter 4:	ESDP Targets to 2015	33
4.1	ESDF PILLAR 1. expand equitable access	33
4.1.1	Reducing Cost Barriers for Education	33
4.1.2	Reducing Repetition and Dropout	34
4.1.3	Enabling Greater Private and Community Participation	35
4.1.4	Targeted physical resource mobilisation	35
4.1.5	Facilitating enrolment, progression and completion of all unreached learners through Inclusive Education	36
4.1.6	Facilitating access to Early Childhood Education	38
4.1.7	Increasing enrolment in Upper Secondary, Upper Secondary Vocational Education, post- secondary Technical Colleges, and Higher Education	39
4.2	ESDF PILLAR 2. improve quality and relevance (5).....	39
4.2.1	Curriculum Reform and Instructional Materials Provision.....	39
4.2.2	Pre- and In-Service Teacher Training and Staff Development.....	40
4.2.3	Equitable Teacher Recruitment, Deployment and Distribution.....	43
4.2.4	Teacher Performance, Remuneration and Incentives.....	43
4.2.5	Improved School and Student Performance Monitoring	44
4.3	ESDF PILLAR 3. strengthen planning and management (governance) (6)	45
4.3.1	Strengthening Central and Provincial Planning and Monitoring Systems.....	45
4.3.2	Enhanced District and School Management systems.....	45
4.3.3	Strengthening Education and Human Resources Management	46
4.3.4	Implementing pro-poor education financing strategies.....	47
4.3.5	Operational Strategies for Improved Results in Sector Monitoring.....	49
4.3.6	Realignment of Performance Monitoring Systems	49
4.4	ESDF Management, Implementation and Performance	49
4.4.1	Improved targeting, predictability and sources of sector financing.....	49

4.4.2 Improved resource management (Government & Development Partners).....	50
Chapter 5: Key Issues and Recommendations.....	51
5.1 Basic Education.....	51
5.1.1 Early Childhood Education (ECE).....	51
5.1.2 Primary Education.....	51
5.1.3 Non formal education (youth and adults).....	54
5.1.4 Lower Secondary Education.....	55
5.2 Post Basic Education Sub-Sector.....	56
5.2.1 Upper Secondary Education (USE).....	56
5.2.2 Technical and Vocational Education and Training (TVET).....	57
5.2.3 Higher Education.....	58
5.2.4 Teacher Education.....	58
Teacher Education (Quality).....	59
5.3 Governance of Education.....	62
5.4 Disability and Inclusive Education.....	63
5.5 Gender in Education.....	65
5.6 Capacity Development.....	67
5.7 Sports.....	68
5.8 Education Finance.....	69
Chapter 6: Summary of Priority Recommendations.....	71
6.1 Priority 1: For immediate implementation.....	71
6.1.1 Basic Education - Early Childhood Education.....	71
6.1.2 Basic Education – Primary and Lower Secondary.....	71
6.1.3 Non-Formal Education (youth and adults).....	71
6.1.4 Technical and Vocational Education and Training.....	71
6.1.5 Higher Education.....	71
6.1.6 Teacher Education.....	71
6.1.7 Governance of Education.....	71
6.1.8 Disability and Inclusive Education.....	72
6.1.9 Gender in Education.....	72
6.1.10 Finance.....	72
6.2 Priority 2: Implementation by end 2015.....	72
6.2.1 Basic Education - Early Childhood Education.....	72
6.2.2 Basic Education: Primary and Lower secondary.....	73

6.2.3 Non-Formal Education (youth and adults).....	74
6.2.4 Post-Basic Education – Upper Secondary.....	74
6.2.5 Technical and Vocational Education and Training.....	74
6.2.6 Teacher Education.....	74
6.2.7 Governance of Education.....	75
6.2.8 Disability and Inclusive Education.....	75
6.2.9 Gender in Education.....	75
6.2.10 Capacity Development.....	76
6.2.11 Sports:.....	76
6.2.12 Finance.....	76
6.3 Priority 3: Implementation during 2016-20.....	76
6.3.1 Basic Education – Early Childhood Education.....	76
6.3.2 Basic Education – Primary and Lower Secondary.....	77
6.3.3 Non-Formal Education (Youth and Adults).....	77
6.3.4 Post-Basic Education – Upper Secondary.....	77
6.3.5 Higher Education.....	78
6.3.6 Teacher Education.....	78
6.3.7 Governance of Education.....	78
6.3.8 Disability and Inclusive Education.....	78
6.3.9 Gender in Education.....	79
6.3.10 Capacity Development.....	79
6.3.11 Finance.....	80

Annexes

List of Acronyms

ABEL	Access to Basic Education in Laos
ACSEP	Annual Costed Sector Plan
ADB	Asia Development Bank
ADTA	Advisory Technical Assistance
AEC	ASEAN Economic Community
A-M	Aide-Memoire
ATP	Attapeu Province
ASEAN	Association of South-East Asian Nations
ASLO	Assessment of Student Learning Outcomes (instrument)
AusAID	Australian Agency for International Development
BEGP	Basic Education Girls Program (ADB)
BESDP	Basic Education Sector Development Project (ADB – secondary)
BG	Block Grants
BKO	Bokeo Province
BKX	Bolikhamxay Province
CACIM	Committee for the Approval of Curriculum and Instructional Materials
CAP	Country Action Plan
CB	Capacity Building
CBSR	Community Based School Readiness
CD	Capacity Development
CDF	Capacity Development Framework
CIED (1&2)	Community Initiative for Educational Development (Japan)
CLC	Community Learning Centre
DEB	District Education Bureau
DER	Department of External Relations
DESB	District Education and Sports Bureau
DHE	Department of Higher Education
DIC	Department of International Cooperation of MPI
DNFE	Department of Non-formal Education
DOF	Department of Finance of MoES
DOI	Department of Inspection
DOP	Department of Organization and Personnel
DPAE	Department of Physical and Arts Education
DPC (DP)	Department of Planning and Cooperation, now called Department of Planning)
DPPE	Department of Preschool and Primary Education
DP	Department of Planning (formerly DPC)
DPs	Development Partners
DSA	Department of Student Affairs
DSE	Department of Secondary Education
DTE	Department of Teacher Education
DTVET	Department of Technical and Vocational Education and Training
EC	European Community
ECCD	Early Childhood Care and Development
ECD	Early Childhood Development

ECE	Early Childhood Education
EDP (I, II, II-AF)	Education Development Projects (World Bank)
EFA	Education for All
EFA-FTI	Education for All Fast Track Initiative Program (AusAID, GPE, World Bank)
EFA NPA	Education for All National Plan of Action
EGRA	Early Grade Reading Assessment
EMIS	Education Management Information System
ESCDF	Education Sector Capacity Development Framework
ESDF	Education Sector Development Framework
ESDP	Education Sector Development Plan
ESITC	Education Statistics and Information Technology Centre
ESQAC	Education Standards and Quality Assurance Centre
ESRC	Education and Sports Research Centre
ESWG	Education Sector Working Group
EQIP (I, II)	Education Quality Improvement Project (ADB)
EU	European Union
FG	Focal Group (linked to ESWG)
FTI	Fast Track Initiative
FY	Fiscal Year (October to September)
G1/G2 etc.	Grade 1/ Grade 2 etc.
GER	Gross enrolment rate
GIS	Geographic Information System
GOL	Government of Lao
GPAR	Governance and Public Administration Reform
GPE	Global Partnership for Education (formerly FTI – Fast Track Initiative)
HEI	Higher Education Institution
HIV/AIDs	Human Immunodeficiency Virus/Auto Immune Deficiency Syndrome
HRD	Human Resource Development
ICT	Information Communication Technology
IEAD	Institute for Education Administration Development
IEC	Inclusive Education Centre
IEDWG	Informal Education Donors Working Group
IIEP	International Institute for Educational Planning
INGO	International Non Governmental Organisation
IVET	Integrated Vocational Education and Training
JD	Job Description
JICA	Japan International Cooperation Agency
JSRM	Joint Sector review mission
KfW	Kredit Anstalt fur Wiederaufbau (Germany)
KMN	Khammouane Province
KPI	Key Performance Indicator
LABEP	Lao Australia Basic Education Project
LaoNCAW	Lao National Commission for the Advancement of Women
LCCI	Lao Chamber of Commerce and Industry
LDC	Least Developed Country

LECS	Lao Expenditure and Consumption Survey (4 so far)
LFNC	Lao Front for National Construction
LNT	Luang Namtha Province
LPB	Luang Prabang Province
LSE	Lower Secondary Education
LSIS	Lao Social Indicators Survey
LWU	Lao Women's Union
LYU	Lao Youth Union
M&E	Monitoring and Evaluation
MCH	Mother and Child Health
MDA	Mid-Decade Assessment
MDG	Millennium Development Goal
MGT	Multi-grade teaching
MOES	Ministry of Education and Sports
MOF	Ministry of Finance
MOFA	Ministry of Foreign Affairs
MOH	Ministry of Health
MOHA	Ministry of Home Affairs
MOJ	Ministry of Justice
MOLSW	Ministry of Labour and Social Welfare
MPI	Ministry of Planning and Investment
MT	Mobile Teachers
MTR	Mid-Term Review
MTEF	Medium Term Expenditure Framework
NA	National Assembly
NCAW	National Commission for the Advancement of Women
NEFAC	National Education for All Commission
NEQS	National Education Quality Standards
NER	Net Enrolment Rate
NESRS	National Education System Reform Strategy
NFE	Non-Formal Education
NQF	National Quality Framework
NGOs	Non Government Organisations
NGPES	National Growth and Poverty Eradication Strategy
NIR	Net intake rate
NOSPA	National Organization for the Study of Political Administration
NPHECD	National Policy for Holistic Early Childhood Development
NPA	Not for Profit Association (aka Civil Society Organization)
NSEDP	National Socio-Economic Development Plan
NUOL	National University of Laos
ODA	Official Development Assistance
PA	Pedagogical Advisor
PACSA	Public Administration and Civil Service Authority (now part of MOHA)
PAF	Performance Assessment Framework
PCM	Provincial Coordination Meeting

PDR	People's Democratic Republic
PES	Provincial Education Service
PESS	Provincial Education and Sports Service
PFMSP	Public Financial Management Strengthening Project
PIP	Public Investment Program
PMIS	Personnel Management Information System
PMO	Prime Minister's Office
POA	Plan of Action
PPM	Policy Planning Matrix
PPP	Public Private Partnerships
PRF	Poverty Reduction Fund
PRSO	Poverty Reduction Support Operation
PSL	Phongsaly Province
PTR	Pupil Teacher Ratio
QA	Quality Assurance
RAS	Rapid Assessment Survey
RIES	Research Institute for Educational Sciences
RMES	Results-Based Management and Evaluation System
RTIM	Round Table Implementation Meeting (annual)
RTM	Round Table Meeting (every 4 years)
SBG	School Block Grant
SCI	Save the Children International
SDP	School development Plan
SESDP	Secondary Education Sector Development Project (ADB)
SHEP	Strengthening Higher Education Program (ADB)
SIP	School Improvement Plan
SKN	Sekong Province
SKT	Savannakhet Province
SoQ	Schools of Quality
SWAp	Sector Wide Approach
SWG	Sector Working Group
SY	School Year
TA	Technical Assistance
TEI	Teacher Education Institutes (previously: TTC/S Teacher Training College/School)
TESAP	Teacher Education and Strategy Action Plan
TORs	Term of Reference
TVET	Technical and Vocational Education and Training
UDX	Oudomsay Province
UNDAF	United Nations Development Assistance Framework
UNESCO	United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization
UNICEF	United Nations Children's Fund
UPE	Universal Primary Education (part of MDG 2)
USE	Upper Secondary Education
VELA	Vocational Education in Laos

VD	Vientiane Declaration
VD-CAP	Vientiane Declaration Country Action Plan
VEDC	Village Education Development Committee
VTE	Vientiane
WASH	Water, Sanitation and Hygiene
WB	World Bank
WFP	World Food Program
XK	Xieng Khouang Province
XYB	Xayaboury Province

EXECUTIVE SUMMARY

A Changing Context

The ESDP policy planning matrix, the foundation for the ESDP, was finalised in April 2009. The then context for educational development was very different from what it is at the mid-term of ESDP implementation. The years leading up to 2009 saw most foreign investment directed to primary and teacher education and the GoL recurrent budget expanding significantly each and every year. Although the share of public expenditure did not increase very much, the actual volume of allocated funds to education increased exponentially, due to high economic growth. This supported annual and significant increases in the number of new school-based teachers being trained and deployed. The ESDP assumed small (3%) increases in teacher salaries and a continuing focus of foreign investment towards basic education. At that time there was no consensus around ASEAN Integration and the 2020 target for exit from least developed country status seemed a long time away.

At mid-term for ESDP implementation, the 2013 context is very different. The balance of foreign investment has swung towards post-basic education and salaries of civil servants, including the large teacher workforce increased significantly. ASEAN integration is only 2 years away and very few students are enrolling in traditional TVET courses due to a preference by graduates to enrol in university programs or teacher training programs. Economic growth continues to be strong and the education budget has continued to increase although the target of a 25% non-wage share of the overall education recurrent budget has not yet been achieved.

Implications through to 2015 (and beyond)

A major challenge for this period is that the operating budget (non-wage recurrent) will be only around 10% of the total budget, creating challenges for quality improvement, including DESB staff to improve quality through support schools through pedagogical advice, monitoring of school block grants, provision of teaching materials - textbooks among others, etc. This will also extend to limited financial support for PESS and central departments to monitor the sector.

In order to continue expansion of access and improvement in the quality of education provided, the sector will need to continue to improve the efficiency and effectiveness of both physical and human resource utilization

Achievement of Education related MDGs 2 and 3 by 2015

On the basis of performance over the past 5 years (2007/08 to 2012/13) and discussions with PESS senior managers, projections of likely achievement in 2015 have been estimated. For Lao PDR, MDG-2 has 3 indicators: Primary Net Enrolment Rate (NER), Survival Rate to Grade 5; and Gross Enrolment Rate (GER) for Lower Secondary.

MDG-2: At a national level, Lao PDR is on track to achieve 99% Primary NER, slightly above target. Survival Rate to Grade 5 is off-track and is likely to achieve 75% against a target of 95% by 2015. It may be possible to achieve a slightly higher figure (perhaps 78 - 80%) but this will be difficult unless grade 1 dropout rate is reduced. Lower secondary GER will come close (72%) to the target of 75% of the 2015 target.

MDG-3: Gender parity for 3-5 year olds in early childhood education and primary education is on-track to be achieved by 2015. As the level of education increases, achievement of gender parity becomes more off-track: The expected Gender Parity Index (GPI) for lower and upper secondary education will be 0.94 and 0.87 respectively in 2015.

Underlying these national figures is a range of expected achievement to targets by 2015.

MDG-2:. There are 3 provinces (Phongsaly, Houaphan and Savannakhet) where the target of 98% for primary NER may not be achieved by 2015. For Survival rate to Grade 5, only Vientiane Capital will reach the 95% target although several other provinces (Bokeo, Sayaboury, Vientiane Province and Bolikhamxay) will achieve more than 90%. Dropout from grade 1 is more than 15% in 4 provinces and this represents a major challenge over the next few years. Achievement of the 75% target for lower secondary GER shows a geographical separation. Only Phongsaly in the north will not achieve this target while in the south, many provinces are far below the target.

MDG-3 shows the same disparity across provinces. No province is likely to achieve gender parity at all levels of school education (early childhood to upper secondary). Apart from Bokeo, Phongsaly and Sekong, other provinces will come close to gender parity in early childhood and primary levels of education. For lower secondary, only Champasack, Phongsaly, Sayaboury, Khammouane and Savannakhet will achieve or exceed gender parity by 2015.

Challenges to Achievement of Education MDGs

The major challenge to achieving MDG-2 is improving dropout from Grade 1. There has been no improvement in grade 1 dropout and repetition over the past 6 years. During district and provincial consultation meetings, a common statement made was that in rural areas, parents take their children with them to their land plot during certain times of the year due to the needs of the agricultural cycle. Land plots are often some distance from the village and school so children and their parents live at the plot for extended periods of time. Other possible causes of high grade 1 dropout and repetition include lack of ECE opportunities, incomplete primary schools and use of multi- grade classes.

ASLO 2009 results for Grade 5 show that about 20% of students reach the stage where they could cope with the level of Lao language at lower secondary level. Results also showed significant regional disparities in student performance in Lao language. It is clear that most teachers need further support to assist students of non-Lao Tai background in learning Lao language, particularly in multi-grade classes. Learning outcomes for mathematics were critically low, partly linked to poor languages skills related to the basic vocabulary required for Mathematics,(and also for World Around us).

A measure to address the effects of poor student learning has been developed in the form of progressive promotion, specifically to reduce repetition. However, its successful implementation has been reduced by the lack of remedial support and additional lessons during the vacation period.

Another key challenge is the shortage of teachers in rural and remote primary schools. An analysis of EMIS data from school year 2012/13 on school education reveals a potential to improve the efficiency of teacher deployment within all provinces, in line with Ministerial Decree 177/Gov on pupil teacher ratios.

Improvements to gender parity (MDG-3) are constrained by limited awareness and acceptance of (i) gender equality and women's human rights as important issues that need to be addressed; and (ii) the rights of all children to access education. There is limited system wide attention to out-of-school children, including children with disabilities, child labourers and others presently denied access to education. Child protection and child welfare are important issues that need to be addressed within the context of a child rights framework.

Policy Responses to challenges to achievement of MDGs

Provincial plans for continuing to improve efficiency of deployment of teachers should be developed and implemented, with reports provided to the central level.

It is proposed that the intake of new trainees into Teacher Education Institutes should link to these provincial plans to ensure that the efficiency of teacher supply continues to improve. One option to improve efficiency at lower and upper secondary schools is for graduates to be prepared to be to teach a minimum of two subjects. This will require changes¹ to the pre-service curriculum of TEIs and Faculties of Education at universities and implementation of an in-service program for existing teachers.

To improve teacher professional development, school based training (INSET) should be promoted, based on the lessons learned from the JICA supported ITSME and SMATT approaches.

For early childhood education, MoES should continue a focus on expanding community-based school readiness programs for incomplete primary schools and pre-primary classes for complete primary schools. Pre-primary schools should be monitored to ensure compliance with the policy of enrolling only 5-year old children.

Post-Basic Education

There are two major overarching issues arising from an analysis of post-basic education:

1. Enrolments in upper-secondary and TVET sub-sectors are undersubscribed while enrolments in higher education are oversubscribed and in teacher education enrolment is oversubscribed in terms of graduate needs. It is recommended that students completing basic education and upper secondary graduates should be directed to further education on the basis of meeting the national development agenda and goals, rather than personal preferences.
2. Quality and quality improvement are cross-cutting issues for all post-basic education sub-sectors in terms of teaching and learning – widely defined. It is recommended that post-basic education senior management consider long- and short-term ways and means of improving quality, both managerial and professional to provide staff with extended upgrading – consistent with the national development agenda and to enable 2020 national goals to be attained.

Governance of Education

In the education sector under the ESDF/ESDP policy framework, a number of governance actions are envisaged. These include: increased decentralization of education services; improved policy planning; budgeting and monitoring of sector performance; efficient management of human resources; effective flow of information to ensure transparency and accountability; and aid effectiveness through harmonization and government ownership. While incremental improvements have occurred in all these areas there are still challenges in governance arenas for coming years.

The Ministry of Education was restructured in 2011 to provide a better focus and working procedures for implementing the government policy and directions including incorporating the Sports Committee. In 2012 a new instructional guidance, known as “3-builds” spells out the details on the authority, roles and functions of the central MOES, the PESS, DESB and schools. However, the success of the local governance authorities at province, district and school levels will depend

¹ DTE, with assistance from ADB’s SESDP is addressing this issue through Ministerial decree.

largely on their capacity to interpret, internalize, and implement the new responsibility and functions. Therefore continuous capacity development efforts will need to be accompanied at all levels together with delegated responsibility.

Currently, the link between planning, budgeting and monitoring is less than required to promote effective policy planning, budgeting and monitoring envisaged in the ESDP/ESDP policy framework. A strategic relationship amongst these three key tasks will need to be forged in coming years leading to sound evidence-based policy planning with prioritized budgeting linked to financial affordability including rolling-plans within a medium-term framework and annual sector performance monitoring. This relationship should be strengthened within the framework of the Planning, Budgeting and Monitoring Focal Group #3. The present inefficiency in deployment of the teacher workforce across the school sector must also be examined and rationalized in coming years.

Currently there is insufficient systematic information flow between, central MoES, PESS and DESB impeding transparency, accountability and efficiency. Likewise, public access to information is also limited. The MoES website will need to be upgraded linking all provinces and districts and incorporating data on provincial and district education projects. Routine flow of electronic files and data both horizontally and vertically between MOES departments, PESS and DESB should be encouraged for increased efficiency and accountability. At present, there is a multitude of projects in the education sector supported by Development Partners and NGOs resulting in higher transaction costs for the government, even though these projects are fully aligned with the ESDP and its Policy Planning Matrix and have contributed to sector development. In addition to a lack of synergy, most of these projects do not appear to have any sustainability plan. Greater use of Program-based approaches with harmonized reporting and financial management procedures under GOL ownership/leadership is one way to reduce transaction costs, enhance sustainability and serve long term interests of the sector. In the meantime, it is expected that ESWG and its Focal Group functions will be further strengthened to streamline programs/projects supported by different Development Partners and NGOs to maximize their impact on achieving ESDP goals.

Financing of Education to 2015, and beyond

The ESDP 2011-2015 called for simultaneous education system expansion and quality improvement. In order to finance this policy, it required an increased share of the State budget, from 13 to 18%, and for increased ODA to cover the investment “financing gap”.

The ESDP identified the low level of non-wage recurrent spending as a major constraint to improving quality of teaching and learning and strengthening governance. It therefore prescribed an increase of the share of non-salary recurrent expenditures to 25% of the total education budget by 2015, notably with the introduction of school block grants.

Since 2011, priority has been on system expansion (investment in school construction and recruitment of teachers) and since 2013, in order to improve living conditions of civil servants, including teachers, the GoL increased salaries and as a result, the education budget has now reached 17% of the State budget. At the same time the non-wage operational budget is very limited and cannot meet the requirements, to support all quality inputs as planned, including teaching & learning materials, in-service teacher training, pedagogical advisor missions, scholarships, budgets for inclusive and non-formal education programmes etc.

.In this context, a number of key policy issues need to be urgently considered:

1. Education staff salaries represent already 11% of total State budget, and may be higher in 2015. The need for a more efficient use of the main resource of the sector, teachers (including salary and recruitment/deployment policies) cannot be overstated.

2. The education budget cannot easily afford to recruit more teachers. One option would be to cap the total number of teachers at current levels. This will foster more efficient teacher management, notably through redeployment.
3. Government capacity to increase operational budgets having reached a limit, investment in new infrastructure may need to increase at a slower rate than before.
4. The priority of investment projects (domestic and ODA) should be redirected from system expansion to system reinforcement (i.e. quality improvement).

Chapter 1: The ESDP Mid Term Review Context

1.1 Introduction

Following discussions at the Focal Group #3 meeting in May 2012 during the preparation for the Annual Conference meeting in Saravan and discussions with development partners, a decision was made to undertake a mid-term review of the current Education Sector Development Plan (ESDP 2011-15). The review aims to be results focussed and identify what has been achieved, identify what is too ambitious and what can realistically be achieved during the remaining period to 2015. This review will (i) take stock of progress towards current targets as well as reporting to the GOL about the progress made in implementing the approved ESDF 2009-2015; (ii) inform initial drafting of the next ESDP for 2016-20, contributing to the drafting of the VIII national socio-economic development 2016-2020; and (iii) provide guidance for the next proposal for Global Partnership for Education (GPE - previously EFA-FTI) funding. Such a review process entails both resetting of some targets and prioritising of policies. The review also examines linkages between the policy priorities of the ESDP 2011-15 to both the resolutions of the 9th National Congress of the Lao People's Revolutionary Party (2011) and the National Education System Reform Strategy (2007-2015). This will strengthen the integration of the two key documents of MoES such as the ESDP 2011-2015 and the draft action plan of the National Education System Reform Strategy (2007-2015). There is common agreement within the Education Sector Working Group (ESWG) that the ESDP review process is to be of high quality, transparent and credible in order that difficult decisions concerning policy priorities can be openly discussed and consensus achieved on how to move forward. The outcomes of the mid-term review will likely lead to identification of key priority policy choices to achieve the maximum impact on the most serious constraints facing the sector and be based on a realistic assessment of available resources.

The **ESDP** outlines: Goals; Directions; Objectives; Targets; Resources and Financial requirements together with Monitoring requirements for the period 2011 to 2015. The associated ESDP Policy Planning Matrix identifies for each of the 96 strategies, year 2015 targets, legislative requirements, and central-level responsible parties. There is also a detailed financing model that costs the full 5-year plan, a summary of which is included in the published ESDP. This financing model is based upon a series of assumptions for all levels, enrolment rate increases over the period, transition changes, improvements in internal efficiency and availability of both recurrent and investment funding increases. The identified financing gap to implement the full ESDP by 2015 is based upon assumptions about GDP growth, government expenditure as a proportion of GDP, the percent share of public expenditure allocated to education and provision of ODA. Since the ESDP was endorsed, further progress has been made to disaggregate ODA, by sub-sector, activity type and geographical location. Thus, it is possible to more accurately identify where ODA is directed and for what purpose. It is therefore possible to compare ESDP required financing against actual funding for the first three years and determine implications for future funding through to 2015. The original Performance Assessment Framework (PAF) was developed for the ESDF rather than the ESDP. Although the PAF has been used for the first two Joint Sector Review Missions in 2011 and 2012, the Department of Inspection is working to transform the PAF principles into a Results-based Sector Performance Monitoring and Evaluation System. Ideally, this system would have been used to undertake the mid-term review; however, the system is not yet fully developed. The mid-term review should examine the PAF and the Results-based Sector Performance Monitoring and

Evaluation System to determine if these are the best tools for sector performance framework to utilise through to 2020.

It is timely to review progress of implementation of the ESDP given that the mid-point of the period 2011 to 2015 is close. The ESDP Policy Planning Matrix provides a framework for conceptualizing the mid-term review, although it will be necessary to identify where inputs from provinces will be required to assess progress to 2015 targets, as identified in the ESDP Policy Planning Matrix. Such a review will also incorporate the findings of the National Education System Reform Commission and include these in any recommendations for the next 5-year education plan through to 2020. The targets set for 2020 need to be set within the context of the Government top priority to exit Least Developed Country Status and the role of the Human Assets Index² in determining a country's status, and also the consolidation of Lao PDR particularly education and sports sector integration to the ASEAN Community after 2015.

The objective is to undertake a mid-term review of the current Education Sector Development Plan (ESDP 2011-15); to (i) take stock of progress towards current targets, including for MDG and EFA goals; (ii) revise targets of the current ESDP to be realistic and in compliance with the identified financing package available for the remaining period; (iii) inform initial drafting of the next ESDP for 2016-20; and (iv) provide guidance for the next proposal for GPE funding.

1.2 A Changing Context

The ESDP policy planning matrix, the foundation for the ESDP was finalised in April 2009. The then context for educational development was very different from what it is a mid-term of ESDP implementation. The years leading up to 2009 saw most foreign investment directed to primary and teacher education and the GoL recurrent budget expanding significantly each year. Although the share of public expenditure did not increase very much, the actual volume of allocated funds to education increased exponentially, due to high economic growth. This supported annual and significant increases in the number of new school-based teachers being trained and deployed. The ESDP assumed small (3%) increases in teacher salaries and a continuing focus of foreign investment towards basic education. At that time there was no consensus around ASEAN Integration and the 2020 target for exit from least developed country status seemed a long time away.

At mid-term for ESDP implementation, the 2013 context is very different. The balance of foreign investment has swung towards post-basic education and salaries of civil servants, including the large teacher workforce increased significantly. ASEAN integration is only 2 years away and very few Lao students are enrolling in traditional TVET courses due to a preference by students to enrol in university programs or Teacher training programs. Economic growth continues to be strong and the education budget has continued to increase although the target of a 25% non-wage share of the overall education recurrent budget has not yet been achieved.

² The Human Assets Index is based on four indicators; Percent of population undernourished; Mortality rate for children under 5 years of age; Gross enrolment rate for secondary education; and Adult literacy rate.

1.3 Implication through to 2015 (and beyond)

A major challenge for this period is that the operating budget (non-wage recurrent) will be only around 10% of the total budget, creating challenges for DESB staff to support schools to improve quality through up-to-date pedagogical advice, monitoring of school block grants, teaching materials, textbooks etc. The insufficient operating budget will also extend to limited financial support for PESS and central departments to monitor the sector.

In order to continue expansion of access and improvement in the quality of education provided, the sector will need to continue to improve the efficiency of both physical and human resource utilization.

Chapter 2: Achievement of Education related MDGs 2 and 3 by 2015

On the basis of performance over the past 5 years (2007/08 to 2012/13) and discussions with senior education managers at central and provincial levels, projections of likely achievement in 2015 have been estimated. For Lao PDR, MDG-2 has 3 indicators: Primary Net Enrolment Rate (NER), Survival Rate to Grade 5; and Gross Enrolment Rate (GER) for Lower Secondary.

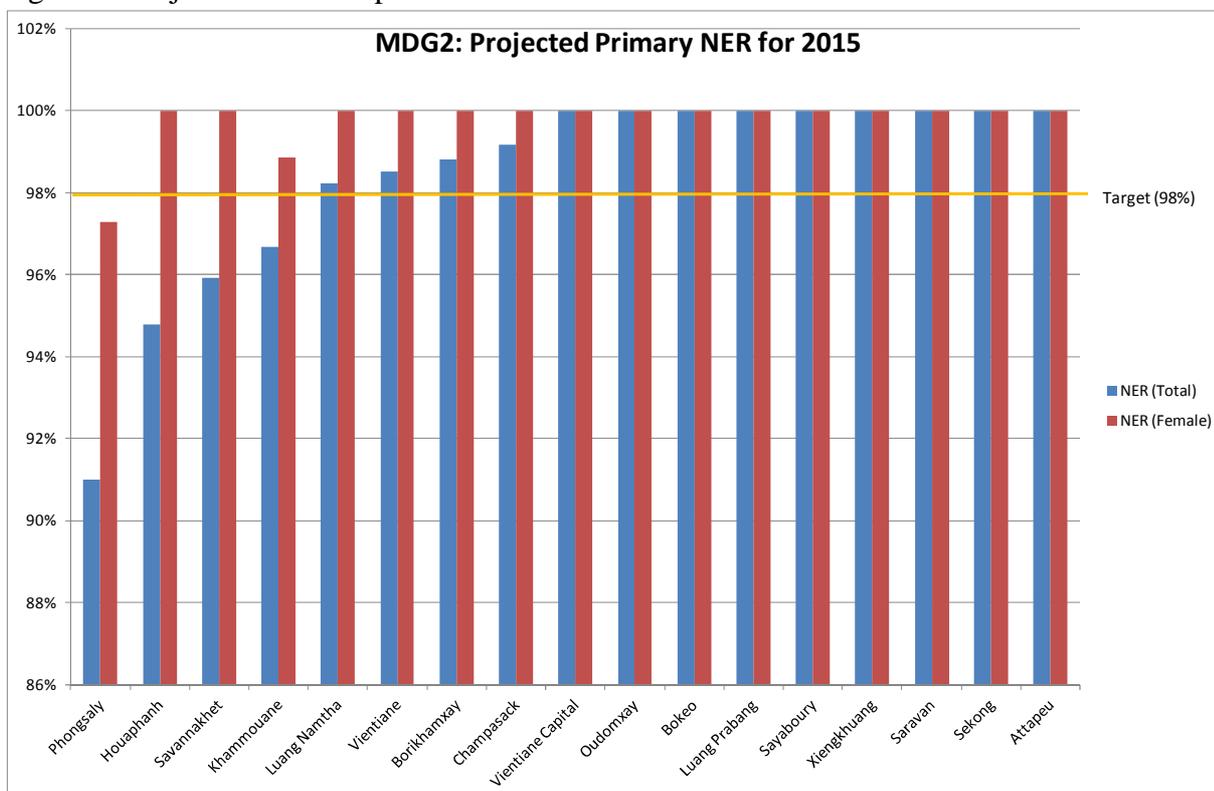
MDG-2: At a national level, Lao PDR is on track to achieve 99% Primary NER, slightly above target. Survival Rate to Grade 5 is off-track and is likely to achieve 75% against a target of 95% by 2015. It may be possible to achieve a slightly higher figure (perhaps 78 - 80%) but this will be difficult unless grade 1 dropout rate is reduced. Lower secondary GER will come close (72%) to the target of 75% of the 2015 target.

MDG-3: Gender parity for 3-5 year old early childhood education and primary education is on-track to be achieved by 2015. As the level of education increases, achievement of gender parity becomes more off track: The expected Gender Parity Index (GPI) for lower and upper secondary education will be 0.94 and 0.87 respectively in 2015.

2.1 Provincial differences in achievement of MDG-2 and 3

MDG-2: Underlying these national figures are a range of expected achievement to targets by 2015. There are 3 provinces (Phongsaly, Houaphan and Savannakhet) where the target of 98% for primary NER will not be achieved by 2015.

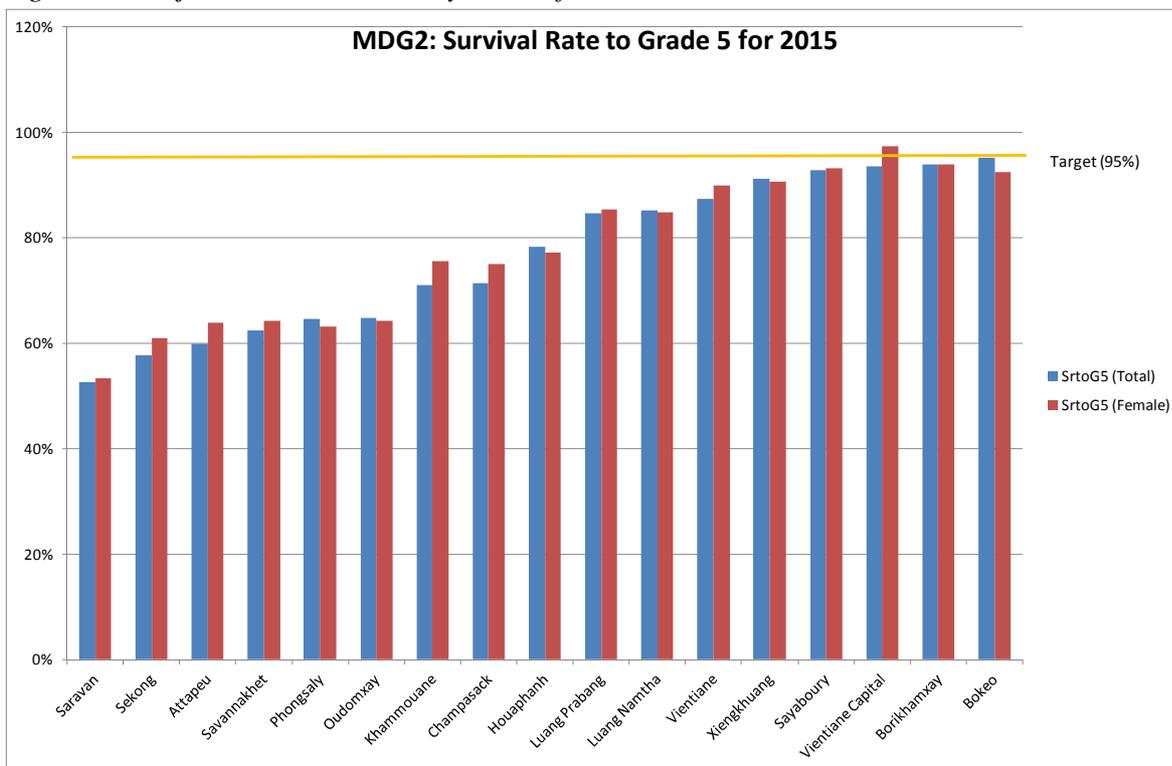
Figure 1: Projected NER for provinces

For Survival rate to Grade 5, only Vientiane City will reach the 95% target although several other provinces (Bokeo, Sayaboury, Vientiane province and Bolikhamxay) will achieve more than 90%. Achievement of the 75% target for lower secondary GER shows a geographical separation. Only Phongsaly in the north will not achieve this target while in the south, provinces south of and including Khammouane are far below the target.

Figure 1 shows the projected achievement of Survival Rate to Grade 5 by 2015 by province. This was calculated by examining progress across the previous six years and projecting³ forward to 2015/16 on the basis of the previous rate of improvement. These estimates were confirmed with PESS staff

Figure 2: Projected achievement by 2015 of Survival Rate to Grade 5

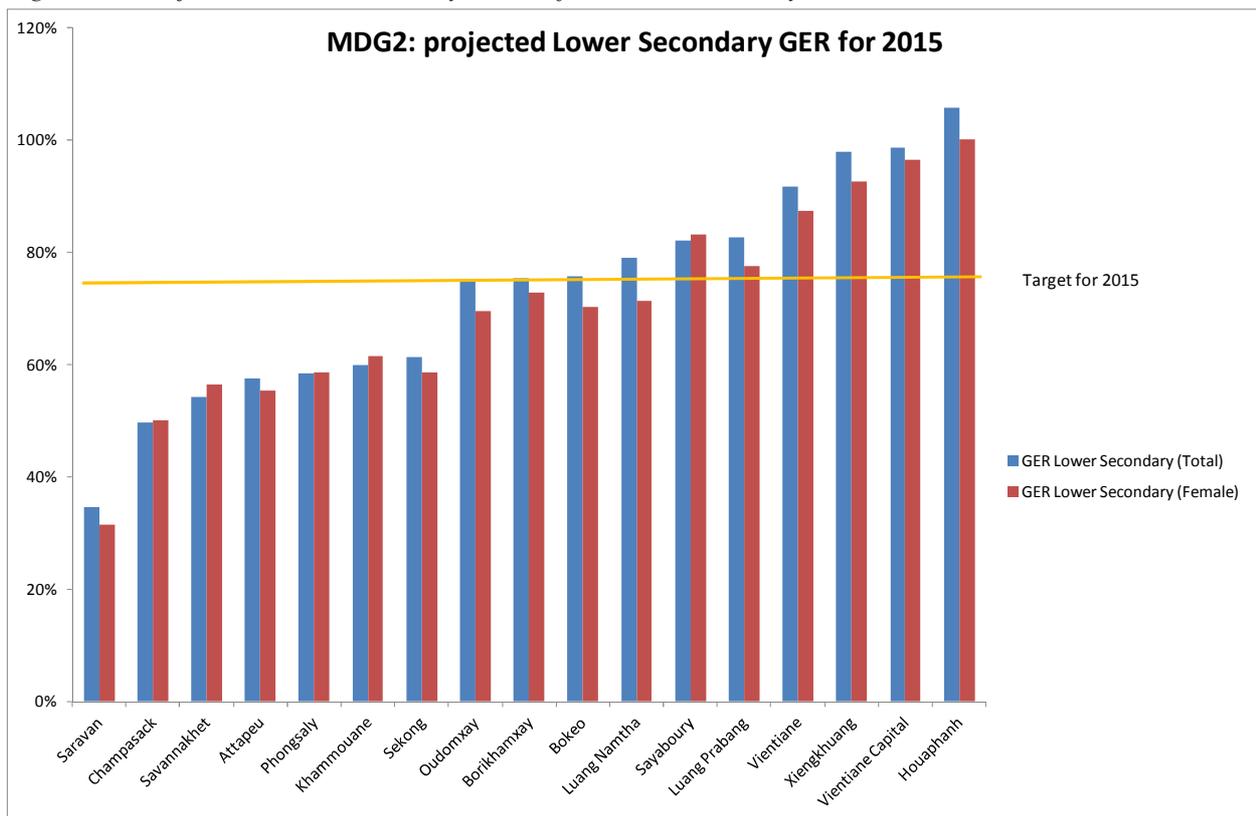

Note: Data for 2007/08 to 2012/13 is from MoES EMIS.

Lower secondary GER will come close (72%) to the target of 75% of the 2015 target, although as can be seen in Figure 3, participation rates in lower secondary are much lower than the national average in the southern provinces.

³ This was calculated using the Excel TREND function.

Figure 3: Projected achievement by 2015 of Lower Secondary Gross Enrolment Rate

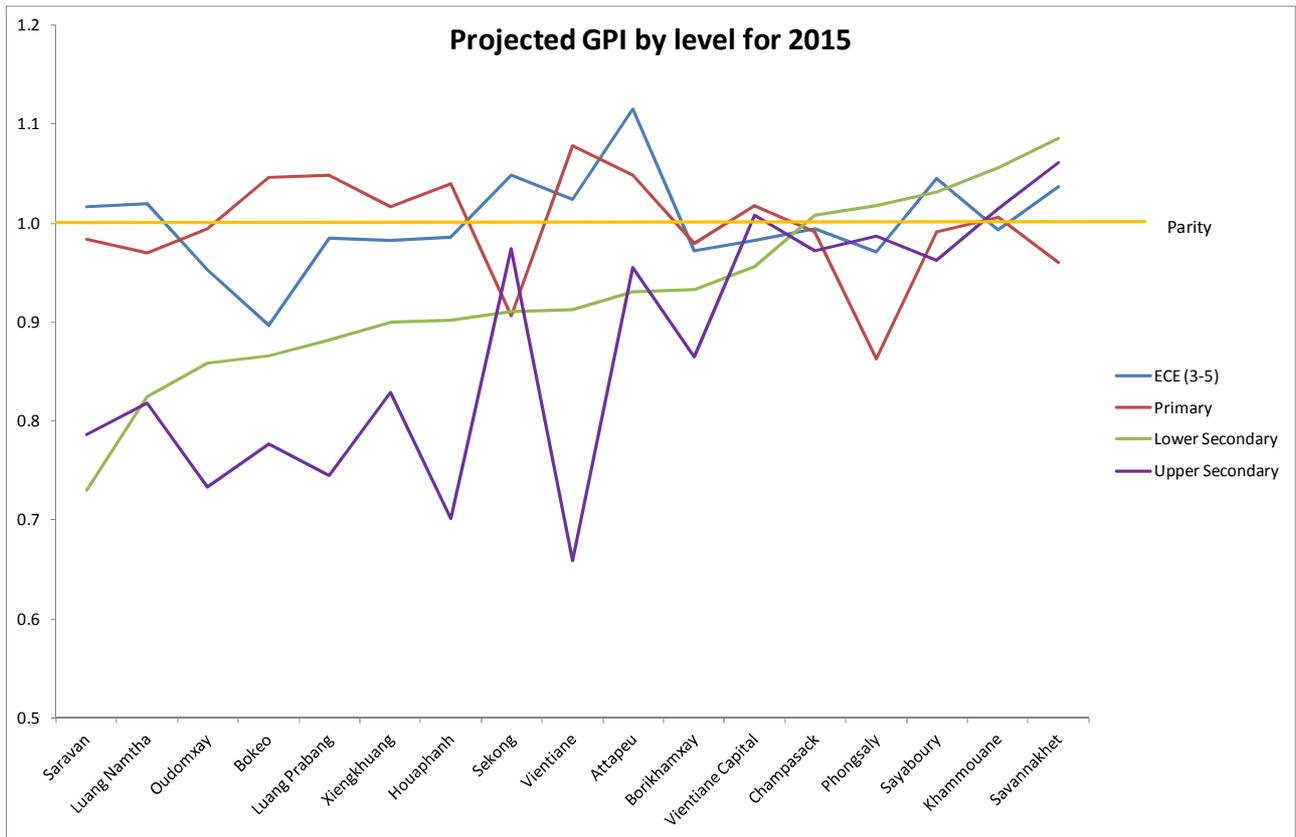

Note: Data for 2007/08 to 2012/13 is from MoES EMIS.

MDG-3 shows the same disparity across provinces. No province will achieve gender parity at all levels of school education (early childhood to upper secondary). Apart from Bokeo, Phongsaly and Sekong, other provinces will come close to gender parity in early childhood and primary levels of education. For lower secondary, only Champasack, Phongsaly, Sayaboury, Khammouane and Savannakhet will achieve or exceed gender parity by 2015.

Figure 3 shows projected achievement of gender parity across different provinces. Figure 3 ranks provinces by GPI for lower secondary education. Figure 4 shows, in general, GPI is lower as the education level increases, although there are some exceptions.

Figure 4: Projected achievement by 2015 of the Gender Parity Index by school education level

Note: Data for 2007/08 to 2012/13 is from MoES EMIS.

Chapter 3: Policy Analysis of Achievements: 2011 to mid-2013

This analysis of policy implementation is structured according to the policy planning matrix of the ESDP. The original policy planning matrix was derived from the Education Sector Development Framework which served as the foundation for the ESDP. The policy planning matrix is based upon the 3 pillars of the ESDP together but this analysis also includes two further implementation policies under the heading of ESDP Management, Implementation and Performance.

3.1 ESDP PILLAR 1: Expand equitable access

3.1.1 Reducing Cost Barriers for Education

Starting in school year 2011/12, a per-capita school block grant of 20,000 kip was provided to primary schools nationwide. For 2012/13, the primary school block grant was doubled to 50,000 kip and per-capita grants (20,000 kip) were also extended to early childhood and secondary education. The objective of introducing school block grants was to enable informal fees to be abolished and to improve quality of learning by providing an operating budget for schools. To reduce individual cost barriers for education the GIZ program on Vocational Education in Laos (VELA) sets up an Inclusive Access Fund, worth USD 3.800.000 and is funded by the Governments of Switzerland and Germany.

3.1.2 Reducing Repetition and Dropout

To reduce repetition rates, a decree introducing progressive promotion was issued in November 2009. While teachers have responded to the promotion directive a major constraint has been the lack of understanding of the decree to provide additional remedial classes in the hour of activity and the ability of schools to provide additional remedial classes in the vacation time. However, grade 1 repetition rates have declined from around 30% in 2008/09 to 20% in 2012/13.

There has been no improvement in grade 1 dropout over the past 6 years and over the past two years, the dropout rate has been about 1% higher than it was during the period 2007/08 to 2009/10 (11.6% now compared to 10.5% earlier). Dropout rates from grades 2 to 5 are around 5 to 6% each and improvement has been seen only at grades 4 and 5 over the past 6 years. During district and provincial consultation meetings, a common statement made was that in rural areas, parents take their children with them to their land plot during certain times of the year due to the needs of the agricultural cycle. Land plots are often some distance from the village and school so children and their parents live at the plot for extended periods of time. Without some key interventions to improve alignment of the school year with the agricultural cycle – in line with decree 155, improvement in survival rate to grade 5 will be a challenge.

3.1.3 Enabling Greater Private and Community Participation

Early childhood education (ECE) and private colleges offering a Higher Diploma are the two sub-sectors with greatest private participation. However, these are located mostly in Vientiane City. Private enrolments for ECE have declined over the past six years, although in Vientiane City, private enrolments remained steady at about 70%. On the other hand, significant decreases in private ECE provision have occurred in Luangprabang, Khammouane and Champasack. For primary and lower secondary education, about 4% of total enrolments are in the private sector, 2% for upper secondary, and of these more than half are in Vientiane City.

The private sector holds a significant share in provision of Higher Diploma (64%), Bachelor (26%) and Masters programs (36%). However, the majority of these private enrolments are in business studies. Consideration should be given to reducing the overlap in offerings from both the public and private sectors in high-cost programs.

Community participation in primary level education is encouraged through the Village Education Development Committee (VEDC) and through the Parent Teacher Association for secondary level. The VEDC has a critical role to play in developing the school development plan. Outcomes from provincial and district consultation meetings indicate that much more capacity building for VEDCs is necessary, if community participation is to improve. The VEDC is also responsible for elaborating the village education development plan, which includes pre-school and non-formal education. The MOES standard Education Quality Standards (EQS) training modules for VEDCs as well as principals for school management have been elaborated by the collaboration among concerned line departments with technical support provided by UNICEF through the Schools of Quality approach and by JICA through CIED I and II. The effort to standardize “capacity development” package by MoES should be further encouraged through central Focal Group activities to ensure concerted and coherent efforts nationwide in this respect.

3.1.4 Targeted physical resource mobilisation

The EFA-FTI Program, jointly funded by AusAID and GPE, with the World Bank as Supervising Entity, was the first major program to be designed following endorsement of the ESDP Policy Planning Matrix. This program identified priority districts on the basis of educational disadvantage, defined as districts with a female primary NER less than the national average as of 2008/09; leading to 56 districts being identified as “most educationally disadvantaged”. Identification of targeted villages within these 56 districts is based on a number of criteria: Primary student ethnic composition, primary student gender composition and the gap between primary school infrastructure in targeted versus non-targeted districts. Through the INGO forum, various INGOs have indicated their plan to also coordinate with the EFA-FTI program to support this targeting. ADB supports four ongoing projects covering secondary education, technical and vocational education and higher education.

The ADB funded Secondary Education Sector Development Project also focused on 30 of these 56 most educationally disadvantaged districts to facilitate transition to secondary level for students from these most educationally disadvantaged districts. ADB provides assistance to support the MoES to increase equity and access in higher education, particular in Champasack University and technical and vocational education and training in 8 public TVET schools in five provinces.

With support from a People’s Republic of China EXIM Bank loan, model secondary schools, now called “IT Centres” have been built in each provincial capital.

The identification process for targeting resource mobilisation should be updated on an annual basis and the indicator of female survival rate to grade 5 should be factored into the criteria.

3.1.5 Facilitating enrolment, progression and completion of all unreached learners through Inclusive Education

Although the National Policy and National Strategy and Action Plan on Inclusive Education was endorsed in November 2011, it has been difficult to mobilize a supporting budget for its implementation. The EFA-FTI program is supporting some inclusive approaches by ensuring that facilities, including latrines, are accessible to those students with disabilities and targeting facilities expansion in areas of most educational disadvantage – overlapping with areas of greatest poverty. School block grants have been introduced to offset informal school fees, a barrier to access for the poorest families. The value of school block grants is the same for all primary schools across the country. Consideration should be given to adjusting the formula to include a weighting for poor communities. VELA will carry on the efforts of enabling,

disadvantaged groups, such as ethnic minorities, women and early drop-outs to equally access vocational education.

Provision of education for children with special needs is made difficult due to a lack of information on incidence. Some INGOs have undertaken pilot surveys but national incidence by level and type of disability is lacking. Linked to this is the challenge of developing an instrument to measure special needs so that data on disability can be included in the national school census.

The National Strategy and Action Plan on Inclusive Education is very ambitious and there may be value in reviewing it to identify priority areas that can be implemented given funding constraints. To broaden ownership of inclusive approaches, the *Inclusive Education Centre* has developed a network across all implementing departments and identified focal points in all PESS and DESB offices. This should be continued to further reinforce the concept that Inclusive Education must be mainstreamed.

3.1.6 *Facilitating access to Early Childhood Education*

The proportion of 3 to 5 years olds enrolled in early childhood programs has increased from 23% to 33% during the 3 period of ESDP implementation so far. However, the introduction of community-based school-readiness programs (playgroups) has faced some challenges. Feedback from district and provincial consultations indicates a strong social demand for expansion of early childhood programs. In provinces where the community-based school-readiness programs have been piloted, the experience has been mixed – some provinces report that caregivers are not trusted by parents while other provinces report acceptance of local caregivers.

To offset the higher cost of 3-year kindergarten provision, an earlier innovation was to develop a 1-year pre-primary program for 5 year olds that would prepare children for primary school. Support was provided by Save the Children International to develop a 30-week training program for teachers of this 1-year pre-primary program. However, an analysis of 2012/13 EMIS data suggests that many pre-primary classes include children ranging from 3 to 5 years of age which will create challenges to provide the necessary quality of preparation for primary school.

Feedback from provincial consultations was that social demand for early childhood programs was so strong that provinces wanted a “quick” program (25 to 30 days) for teacher training. This should be considered only if quality assurance can be ensured. It is recommended that an evaluation of the quality of preparedness for primary school be implemented across all program levels be undertaken before further expansion of early childhood education.

3.1.7 *Increasing enrolment in Upper Secondary, Upper Secondary Vocational Education, Post-Secondary Technical Colleges, and Higher Education*

Increases in enrolment at upper secondary level have been slow: GER has increased by 4% during the 3 year period of ESDP implementation so far with girls lagging in participation (34% against 41% for boys). Feedback from provincial consultations indicates the need for many more (safe) dormitory facilities if girls’ enrolment in secondary education is to increase. Attention should also be directed to issues of child protection and student welfare.

TVET enrolment remains below ESDP targets in overall terms (40,134 against a target of 50,000), with quotas for Colleges generally not met. The target for enrolment of the poorest (20%) is less calculable but presumably well under target, although the target for scholarship

students of 40% at 2015 had already been met by 2013 (50%). The female enrolment target of 50% has not been met in TVET. Courses such as business studies have high female enrolments while the basic seven TVET courses have few female students. The key consideration in the low enrolment issue is, however, that of the low status of TVET in relation to alternative educational offerings. In order to increase enrolment, funding and scholarships will be provided especially to disadvantaged groups within the upcoming VELA programme. Consequently TVET capacities need to be expanded. These expansion efforts are already underway in southern provinces including poor districts with support from the German Government through KfW and will be further expanded.

The connect between TVET and the Labour Market requires continued strengthening in the National Development Agenda, in terms of supply and demand for GOL preferred graduates and demand driven requirements of the labour market in terms of personnel: their competencies and quality.

Overall enrolments at higher education institutions have increased slightly (6%) over the 3 period of ESDP implementation so far, but while public enrolments have declined slightly (-2%) this has been offset by a 24% increase in private enrolments. The change in public enrolments has been achieved mostly through female enrolments. UNESCO⁴ report that the Gross Enrolment Rate for tertiary education was 18% in 2011 with a Gender Parity Index of 0.74. This equates to about 1,250 enrolments per 100,000 inhabitants (against a world average of 2,700/100,000). However, enrolments are skewed across different faculties: For example, of the total 930 enrolments at Masters level, 792 were in MBA programs in 2011/12. Of the 71,220 bachelor level enrolments, about 11,500 are in science related faculties. Enrolments in teacher education favour women with 54 % of women enrolled in teacher education programs overall. Most of these are in ECE training. More males are enrolled in courses aimed at teaching older students like primary and secondary.

Within the teacher education specializations there are some that are male dominated (physical education) while others are female dominated (arts and music). The high level of female enrolment in teacher education means that enrolments at national level in higher education overall, look balanced. However, whilst women dominate in teacher training, males dominate in engineering and architecture: 83% of students are male; in science and agriculture 62 % of students are male while in economics, management and law, 60 % of the students are male. The situation in health is slightly more equal with only 54 % of enrolments being male. However further data and analysis is needed to identify the differences based on level of course, and to determine if women are over-represented in low-paid support roles such as nursing.⁵

These data suggest a need for targeted support to increase enrolments in certain faculties which are currently under-enrolled, particularly at Masters level while other faculties have their enrolments capped, until it is clear that the emerging labour market demands are being adequately met. Attention needs to be directed at increasing the enrolment of women in non-gender stereotyped occupations.

3.2 ESDF PILLAR 2: Improve quality and relevance

3.2.1 Curriculum Reform and Instructional Materials Provision

⁴ http://stats.uis.unesco.org/unesco/TableViewer/tableView.aspx?ReportId=3345&IF_Language=eng

⁵ Data derived from Statistical Bulletin, 2010-2011 table 41.

The primary curriculum was reformed just prior to the ESDP. However it is reported that the number of instructional hours has generally not increased, thus the curriculum appears crowded and teachers frequently resort to the model of rote learning. Most teachers lack understanding of how to organize their teaching practice based on analysis on learners' context and demands for achieving learning objectives. A shortage of textbooks is also reported. The introduction of school block grants in 2011/12 has enabled VEDCs and schools to procure additional teaching and learning materials and it is expected that this will increase now that the value of block grants has increased. With support from ADB and GIZ (in the field of TVET), curriculum reform is being implemented in (i) secondary education, technical and vocational education and higher education, including development of new textbooks and teacher guides; (ii) improvements in the quality of formal TVET in four priority skill areas by developing national skill standards; improving curriculum and TVET packages based on national skill standards; enhancing teacher standards and strengthening TVET pre- and in-service teacher training; and enhancing career counselling and vocational guidance at the seven public and the four private TVET institutions; and (iii) enhanced relevance of courses, curriculum, and teaching materials at public universities, including interdisciplinary common-core courses and associated textbooks as well as faculty-specific curricula and lecture textbooks and materials. In labour market relevant trades the teaching quality will be enhanced through modern equipment, teaching aids and trainings on their respective application with the support from the German Government through KfW and GIZ.

3.2.2. Pre- and In-Service Teacher Training and Staff Development

The objective of this policy for pre and in-service teacher training and development was to (i) rationalise the intake of TEIs and the NUOL/FoE to maximise the use of facilities to better match supply and demand and (ii) improve the quality of graduates through improved curricula, learning materials, teaching practice together with upgrading of lecturers. The absence of any support to teacher education from major development partners during ESDP implementation has made achievement of these objectives difficult, although support from AusAID (primary focus) and ADB (secondary focus) will be implemented by end 2015. In 2012/13, only 16% of TEI graduates were primary level while 65% were lower secondary teacher graduates.

There is also an objective to increase the quality of entrants to TEIs and increase deployment to under-served areas but feedback from provincial consultations suggest that there should be a caveat to this policy objective. High (academic) quality entrants usually come from more urbanised areas and are reluctant to be deployed to under-served rural and remote schools. Provincial staff prefer to recruit more entrants from rural ethnic areas since it is much more likely that they will return to their own villages, although tracer studies to verify this should be implemented.

Establishment of professional development networks and upgrading programs has been limited to date, and clear vision and strategy of MOES in this regard is urgently required, particularly in terms of alternative delivery modalities. In many cases, in-service training relies on project support although there is some anecdotal evidence that the recent teacher salary increase has resulted in many teachers and administrators using their own personal funds to pursue upgrading of their qualifications.

Realisation of this teacher education policy will require ongoing support from one or more major development partners. GIZ is already active in the field of TVET teacher education since 2012.

3.2.3 Equitable Teacher Recruitment, Deployment and Distribution

Achieving equitable teacher deployment continues to be a challenge, particularly since many graduates from TEIs are privately funded. The primary pupil to teacher ratio has been decreasing but 33% of all primary schools continue to have only 1- or 2- teachers in 2012/13, thus there is a need to continue to improve the efficiency of teacher deployment since the key issue is not about a shortage of teachers in some schools but rather, an over-supply of teachers in urban and semi-urban schools.

There is an overarching principle of encouraging the most academically able graduates to enroll in TEIs but if equitable deployment is to be achieved, particularly to under-served areas, it may be useful to consider allocating a certain proportion of quota places to graduates who are not the best academically but who do come from rural and remote villages and who are more likely to return to their home villages to teach.

3.2.4 Teacher Performance, Remuneration and Incentives

A decision by GoL to significantly increase salaries of civil servants, including teachers who are now on a separate (and higher-paying) pay scale, beginning financial year 2013/13 and continuing for 3 consecutive years has led to much higher teacher remuneration. This has also resulted in a large increase in the number of graduates applying for entry into teacher training programs.

Under-performing teachers received the same salary increase as well-performing teachers, while teachers with a class of 10 students received the same increase as a teacher teaching 50 students. There is no instrument yet available for performance appraisal of teachers, principals and education administrators. Decree 177 allows for under-performing teachers to be refused a salary increase and it is suggested that an appropriate instrument for assessing teachers performance be developed as soon as possible.

3.2.5 Improved School and Student Performance Monitoring

With support from World Bank and GPE, two instruments have been developed: Assessment of Student Learning Outcomes for Grade 3⁶ (ASLO G3) and Early Grade Reading Assessment (EGRA). Both instruments are time-intensive to administer and therefore are sample-based measures. The ASLO Grade 3 report analysed learning outcomes to identify causal relationships to a variety of student, teacher, school and family characteristics but it is not clear how, or if, this will impact on policy and strategy development to improve learning outcomes. These results (ASLO and EGRA) have not yet been widely disseminated and discussed to identify minimum standards of student achievement. It is recommended that the implications of the results from both ASLO and EGRA be discussed at ESWG Focal Groups. Furthermore, it is suggested that all new primary school-level project designs include funding to sub-contract RIES to evaluate learning outcomes of project interventions.

This policy also includes performance monitoring of all education staff at all levels. The PESS is meant to provide advisory leadership for DESB staff and the DESB-based Pedagogical Advisors are responsible for monitoring teachers but a lack of operating budget has hindered implementation. The recent restructuring of MoES established a new Institute for Education Administration Development but it is not yet clear how this Institute will select administrators for upgrading.

⁶ ASLO for Grade 5 was developed and implemented before implementation of the ESDP 2011-15

3.3 ESDF PILLAR 3: Strengthen planning and management (governance)

3.3.1 Strengthening Central and Provincial Planning and Monitoring Systems

The decentralization policies of 2002 and more recent iterations, namely the implementation of decentralization roles and responsibilities of MoES and sub-national level units, 2012 (known as “3-builds”) are beginning to be put into place at the local level. To improve implementation of a successful decentralization program, it will be necessary to improve local compliance of MoES policy directions, and further strengthen staff skills-sets. In Financial Year 2012/13 the MoF decreed that the education budget allocation process be recentralised due to a lack of provincial compliance to national policy priorities. It is expected that this move will establish a closer link between sector strategies, and MoES policy and strategies.

With the support of the EU, the development and use of the Annual Costed Sector Plan (ACSEP) format has strengthened the link between planning and budgeting at central and provincial levels. However, most provinces continue to use the ACSEP in parallel to the more traditional planning format. At the central level, the data collected as part of the ACSEP has enabled strengthening of strategic planning and budgeting, particularly in the Departments of Finance and Planning.

Although the ESDF Performance Assessment Framework was endorsed before the ESDP, its transformation into a monitoring instrument has not yet materialised. With support from GPE, the Department of Inspection has been developing a *Result-Based Sector Performance Monitoring and Evaluation System* (RMES). However, this development work has not yet produced a practical instrument and there appears to be some overlap with data collected as part of the annual school census (EMIS). It is recommended that the original ESDF PAF be revisited with the aim of extending the M&E matrix developed as part of the PAF. This will require development of appropriate tools and instruments for a practical M&E framework appropriate for the Lao education sector. It is important that a shared understanding is established in developing the formats and mechanism for data collection, interpretation and validation of data, and reporting formats and contents.

3.3.2 Enhanced District and School Management systems

There is evidence of training of DESB planning and statistics staff but with a recognition that more needs to be done at school level, if data quality is to be improved. Some training has been provided for management of school block grants. In some districts, JICA has provided training for implementation of national education quality standards, planning, data collection, budgeting and monitoring using a bottom-up approach. Additionally GIZ deploys technical advisors to integrated vocational education schools within the relevant time frame in order to improve school management capacities and will expand this support to the provincial level (11 in total) in the upcoming VELA programme.

The Ministerial agreement on the roles and responsibility of DESB, (825/MOES.DOP, dated 16/03/2012) provide for 38 to 39 positions, including 3 Pedagogical Advisors (PA). However the number of schools per district ranges from 13 to 50 per district, but with the same staffing profile. Thus, some PAs will be under-worked and others over-worked. A similar agreement (2350/MOES.DOP, dated 10/07/2012) applies to the PESS staffing norm of 66 to 67 staff positions, even though one province may include 4 districts while another has 15 districts. It is recommended to review the PESS and DESB staffing profiles to more equitably improve system efficiency.

3.3.3 Strengthening Education Management and Human Resources

An objective of this policy is to realign functions and operational guidelines for revised responsibilities at all levels to strengthen education management. It is recommended that the significant salary increases planned for 2013/14 and 2014/15 are linked to productivity gains, both for improved teacher deployment and redeployment to better match supply and demand and for improved efficiency of educational administration at all levels.

Currently there is limited systematic information flow between, central MoES, PESS and DESB reducing transparency, accountability and efficiency. Likewise, public access to information is also very limited. A very few short courses have been run for staff of PESS and for school principals but the content and its effectiveness are not on record. The EFA-FTI program disbursed \$1.7 million for capacity building but there is no register of which staff received which training. It is recommended that MoES mandate the Institute for Education Administration Development to develop and implement a systematic register for all activities linked to human resource development, including those supported by external funding.

A key oversight in education management and human resource planning is the limited number of targets or strategies to improve women's participation in decision making, consistent with the National Strategic Plan on the Advancement of Women and (2011-2015) and the MoES Strategic Plan on the Advancement of Women and (2011-2015). In order for MoES to contribute to stated national objectives based on its international commitments to instruments such as the Convention for the Elimination of All forms of Discrimination Against Women, more targets and specific strategies must be included in educational planning.

3.3.4 Implementing pro-poor education financing strategies

School block grants have been provided to all primary schools and informal fees have been abolished, in order to reduce cost barriers for poorer families. Consideration should be given to reviewing the per-capita grant to include an additional loading for poor schools. The pro-poor VELA Inclusive Access Fund will provide scholarships to a significant number of students from disadvantaged groups in order to enrol in vocational education.

It is recommended that all ODA funded projects have a pro-poor focus and that it is made mandatory for all new externally financed projects to be mapped against the ESDP Policy Planning Matrix.

3.3.5 Operational Strategies for Improved Results in Sector Monitoring

Currently the only formal sector monitoring is done through the annual Joint Sector Review Mission (JSRM) process. However, this does not cover the whole sector but annually selecting 4 to 5 focus areas. Although the ESDP Performance Assessment Framework (PAF) was endorsed before the ESDP, its transformation into a monitoring instrument has not yet materialised. With support from GPE, the Department of Inspection has been developing a Result-Based Sector Performance Monitoring and Evaluation System (RMES). However, this development work has not yet produced a practical instrument and there appears to be some overlap with data collected as part of the annual school census. It is recommended that the original ESDP PAF be revisited with the aim of developing an appropriate M&E framework, tools and instruments to perform appropriate sector performance assessment. JICA supports developing practical M&E tools based on the experience of CIED I Project which accelerated result-based school monitoring and evaluation by DEBS, PESS and MoES.

The ESDP Mid-term Review District and Provincial consultation meetings provided many insights as to the way the sector is behaving in response to the new policy environment of ESDP. Feedback outlined local constraints to implementing many of the strategies of the ESDP and identified bottlenecks in practical implementation. It is recommended that provincial inputs into ESWG be facilitated and greater engagement of provincial staff be implemented in the development of the 2016-20 education sector plan.

3.3.6 Realignment of Performance Monitoring Systems

With support from the EFA-FTI program, significant capacity building for use of ICT-based information systems at district level has been implemented; mostly linked to achieving improvements in management of the school census process. The DoF has also developed a web-based information management system for school block grants. Two Joint Sector Review Missions have been successfully organised and a third JSRM will be held in early 2014 to validate the findings of the ESDP mid-term review at district level. Development of an M&E instrument that links to the *ESDP Policy Planning Matrix* is yet to be accomplished.

The GoL's *three-builds* approach has the objective to devolve responsibility to lower levels and strengthen district level. This will have implications for performance monitoring responsibilities and it is recommended to identify what additional capacity building will be required at district level to ensure quality performance monitoring systems at local levels.

3.4 Improved Financing Mechanism, Planning and Management

3.4.1 Improved targeting, predictability and sources of sector financing

There are many free-standing projects in the sector supported by development partners and NGOs resulting in higher transaction costs for the government and development partners. There is one multi-donor funded Program (EFA-FTI) which uses government systems where possible but this represents about 20% of annual external financing. Given the current and likely future constraint on the recurrent budget, particularly the non-wage section, there must be some doubt about the long term sustainability of some of these projects. The number of large (funding) projects in post-basic education relative to basic educations seems out of balance with the relative number of students enrolled in these subsectors. It is recommended that any new projects be mapped against the revised ESDP Policy Planning Matrix to ensure balanced funding across sub-sectors and availability of Government-funded operational budgets before approval.

3.4.2 Improved resource management (Government & Development Partners)

Greater coordination among three key departments (DP, DoI and DoF) would improve strategic policy planning, budgeting, and M&E. This coordination should be strengthened within the framework of the Planning, Budgeting and Monitoring Focal Group #3.

Although the National Assembly and MoF have approved a large increase in the education share (to over 17%) of the GoL budget, this is largely absorbed by the recent significant salary increase. The education budget cannot afford to recruit additional teachers, therefore, the total number of teachers has to be constrained at current levels. This will foster more efficient teacher management. These constraints impinge on planned new investments by development partners since any new investment necessitates recurrent support of some size. Thus, it is recommended that for all major projects, ongoing and new, an identification of recurrent costs resulting from project activities must be identified and approved by the Departments of Planning and Finance. All new project designs must be mapped against the ESDP Policy Planning Matrix to ensure that policy priorities are being funded appropriately. At the same time, clear priorities from among the many policies and strategies of the ESDP policy planning matrix should be identified.

Chapter 4: ESDP Targets to 2015

4.1 ESDP PILLAR 1. expand equitable access (6)	<i>Status at MTR</i>	<i>2015 Target</i>	Comment
<i>4.1.1 Reducing Cost Barriers for Education</i>			
<ul style="list-style-type: none"> ◆ abolition of registration and instructional fees for early childhood playgroups, primary, (2011) lower-secondary(2013), NFE, ◆ and teacher education (TE) 	<p>On-track</p> <p>TE: 39% of teacher education students are paying fees</p>	<p>Retain</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Fees abolished in principle and policy is known. ● Some schools are continuing to charge ‘community contributions’- amounts and impacts of these needs to be assessed. ● Under Decree 177/Gov, all teacher trainees have the right to a scholarship for training and upgrading.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ introduction of school block grants to off-set fee abolition for school operational (non-salary) budgets and school development plans 	<p>On-track</p>	<p>Retain</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Implementation is nationwide. ● Significant challenges of delays, monitoring and accounting. ● Current amounts probably not sufficient to cover schools basic costs and completely eliminate need for user charges. ● SBGs have been introduced in Budget 2012/13 for all sub-sectors..
<ul style="list-style-type: none"> ◆ Pre-primary and community-based programmes for primary school entry 	<p>Expansion of overall enrolments - on track</p> <p>Geographical equity of provision off track</p>	<p>Retain targets for five year olds only (focusing on off-track provinces)</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Provision has expanded and enrolments increased- but mostly in urban areas. ● School readiness programs still at pilot stage. ● Need to focus next two years on expanding opportunities for 5 year olds to a one year program of good quality. In small villages, the target for CBSR may be more flexible than just 5 year olds.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ targeted subsidies and scholarships to children from poorer families ◆ (20% G4-G5 and 20% LSE students to have scholarships by 2015) 	<p>Off-track</p>	<p>Retain with improved targeting and stronger monitoring by 2015</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● 56 districts have been identified, but targeting mechanisms need to be strengthened within these districts to focus on students most in need. ● Delays in channeling of community grants to target communities.

♦ scholarship provision for teachers conditional on remote posting acceptance	Scholarships provided, but condition is not always enforced	Retain with increased central management (DTE) and independent monitoring (DOI)	<ul style="list-style-type: none"> Decree 177/Gov provides the mechanisms for posting student teachers as per 1.1.5 but it is not being fully enforced.
♦ targeted ('pro-poor') scholarships for upper secondary, TVET, & university	On-going How pro-poor are targeted is unclear.	Retain with pro-poor targeting mechanism specified	<ul style="list-style-type: none"> Specify targeting 'pro-poor' by income quintile group or other targeting mechanism. Universities are targeted to have only 20% of students on scholarships. Clarification needed on how pro-poor are targeted.
<i>4.1.2 Reducing Repetition and Dropout</i>			
♦ progressive promotion with remedial classes for basic education grades	On-track (policy in place) Off track in remedial classes	Retain through improved productivity gains	<ul style="list-style-type: none"> Schools find the policy difficult to implement owing to demands on teachers' time to teach remedial classes. Shift strategy focus to strategies to improve teachers' classroom practice, and learner assessment. This will decrease the need for remedial classes.
♦ subsidies and scholarships for poorest students	Target repeated see 1.2 d		
♦ expanded school feeding programme for six-year-olds (2010→)	On-track	Retain (with rigorous evaluation in 2015)	<ul style="list-style-type: none"> Considerable progress in expanding GoL 'home grown' school meals program. Policy is developed and there is a plan for scale up. Much thought has been given to cultural suitability and local sustainability.
♦ improved regulation of age 6 entry into grade 1	On-track	Retain	<ul style="list-style-type: none"> The combination of improved regulation and pre-primary expansion seems to be improving Primary NIR. Over-age enrolments should still be accepted in order to ensure children's right to education is realized. Under-age enrolments should be tackled through flexible ECE modalities. Dissemination at community/VEDC levels should be encouraged .

<i>4.1.3 Enabling Greater Private and Community Participation</i>			
◆ cross-cutting policy and strategic plan for public-private partnerships (PPP)	On track (strategy completed)	Implement PPP by 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Provide resources to implement policy and strategy • More robust initiatives and publicity required. • Coordinate with industries and private employers focused on employment of TVET and university graduates and update the curriculum and courses to reflect the labour market demand.
◆ restoration and expansion of the community learning centres network through VEDC support	Partially on track	80% existing CLCs are in regular use	<ul style="list-style-type: none"> • Considerable VEDC training under EFA-FTI and other programs. • Community participation in schools seems varied in duration, level and inclusiveness. • Strategy developed but constrained by very limited budget. • Strengthen support from PESS and DESB to VEDC.
<i>4.1.4 Targeted physical resource mobilisation</i>			
◆ provision of new and additional classrooms with multi-grade teaching	75% complete schools 1,328 classrooms constructed under GPE	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • New and additional classrooms constructed. • However, some multi-grade schools have merely been declared 'complete' without any additional resources or teachers.
◆ additional class rooms for introduction of basic education cycle (grades 1 to 9)	1843 LSE classrooms constructed	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Challenges of population data when identifying locations for new LSE schools.
◆ additional classrooms and facilities for upper secondary, IVET centres, TVET schools and the transformation of TEIs into full degree awarding institutions	USE on-track IVET on-track TEI off-track	Retain to 2015 and prioritise classroom and facility needs for USE e.g dormitories not classrooms, hands on lab equipment not IT, etc?	<ul style="list-style-type: none"> • Some TEI have been awarding degrees for some time, others are in the process of transition. The degrees offered are Bachelor degrees. There is a need for the rationalisation of TEI and Faculties of Education in terms of offering degrees. • Despite the extensive increase in places in USE to 2013 enrolments have not increased proportionally.

4.1.5 Facilitating enrolment, progression and completion of all unreached learners through Inclusive Education

♦ Development and implementation of a national inclusive education policy (IEP)	Partially on-track	Retain but prioritise limited number of achievable actions to 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Development of a sound implementation plan for the IEP and continue implementation to 2020. • ESDP 2016-2020 should integrate IE targets and strategies. • Policy is developed and addresses the key dimensions of disadvantage but perhaps lacks prioritization and sequencing required to make it realistic.
♦ New curriculum programs responsive to the needs of disadvantaged populations.	In progress	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Teacher guides do not presently include information on how to adapt the curriculum to meet the needs of diverse groups of learners. • Revise Teacher guides to include explicit strategies about teaching and learning strategies responsive to the needs of all learners (girls, ethnic groups, students with special learning needs and disabilities).
Gender			
♦ Provision of new schools and additional classrooms in areas with low female/ethnic female enrolment or high drop-out	See also 1.4 On-track. Construction has been targeted to 56 districts that were originally selected on educational disadvantage, defined as low female enrolment.	See also 1.4 Retain There will need to be an updating of information to inform targeting of ESDP 2016-2020.	<ul style="list-style-type: none"> • Indicators have now changed (probably reflecting population changes and also the positive impacts of programming in the target districts).
♦ Equal opportunity for all women and men on completion of Basic Education to enrol in Upper Secondary School and Vocational Education	On-track	Retain with focus on reducing practical barriers	<ul style="list-style-type: none"> • Strengthen implementation of International Conventions in education and establish gender parity targets.

Ethnic groups <i>Note that these are in fact strategies to address poverty and remote location (which will benefit ethnic groups in so far as ethnicity, poverty and geographic location overlap). Strategies are also required to directly address the cultural and linguistic gulf between home and school for the most disadvantaged non Lao-tai groups.</i>			
♦ Strengthening multi-grade teaching in small schools	Not on-track (in terms of quality of multigrade teaching)	Retain and include TEI training	<ul style="list-style-type: none"> • Stronger priority to small and remote schools for construction including WASH. • Link more closely to strategies to develop a multi-grade curriculum and skills of teachers to work in a multi-grade.
♦ Provision of complete schools to remote areas through VEDCs and expansion of cluster school network for professional support	See 1.4		See 1.4
Children with Special Needs			
♦ Provision in the education system for all children with special needs	Sub-targets not consistent with Inclusive Education	Revise sub-targets by 2015 to reflect IE principles	<ul style="list-style-type: none"> • There is a lack of data on enrolment of children with disabilities, and no clear classification system. • Some schools and teachers have basic awareness that they should admit children with disability but do not know how to meet their needs. • The special school in Luangprabang was closed due to insufficient recurrent budget.
Children of poor families			
♦ Reduction in direct and indirect cost barriers for poor families	See 1.2		See 1.2
Early Childhood Education			
♦ Increased enrolment in ECE of 5 year old children from remote rural areas	See 1.1		See 1.1
Non-Formal Education for Out-of-School Children			
♦ Increasing enrolment in non-formal	In progress	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Data on NFE should be integrated within EMIS.

education programs with an increased investment in village-based community lifelong learning centres.			
◆ Enrolment in the education system of all children of school age	See MDG-2	Robust research to identify students with disabilities	<ul style="list-style-type: none"> • This is an outcome level target and MDG. • Identification of out-of school groups (child laborers, students with disabilities etc) consistent with the Convention of the Rights of the Child.
◆ Re-entry of out-of-school primary age children	At pilot stage	System of transfer and tracking mechanism in place	<ul style="list-style-type: none"> • School census questionnaire should identify re-entry students. • Age regulations might need to be more flexible.
◆ Equivalency programmes for out-of-school over-age children	In progress	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Equivalency enrolment in NFE should be included in EMIS.
Child Health (Nutrition and HIV/AIDS Awareness) <u>not included in the ESDF</u>			
◆ Inclusion of life skills education to enhance the practical knowledge and competence of all children	Needs to be fully reflected in the curriculum	Include in ESDP	<ul style="list-style-type: none"> • Continued support & monitoring will be needed.
◆ Integration of Health and Nutrition Services into Schools	School health policy needs to be included in ESDP	Should be included in ESDP	<ul style="list-style-type: none"> • Observations from evidence collected to date.
◆ HIV/AIDS awareness raising among vulnerable groups	In progress	Should be included in ESDP	<ul style="list-style-type: none"> • Specify compulsory sexuality and reproductive health in relevant education curriculum (including HIV and AIDS) at primary, LSE and USE. • Maintain sexuality and reproductive health in teacher education curriculum.
<i>4.1.6 Facilitating access to Early Childhood Education</i>			
◆ Increasing the number of community playgroups	Over 200 playgroups being established under EFA-FTI	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Demand is increasing.
◆ Block grants for community	Formal kindergarten	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Block grants introduced in Budget 2012/13. Should be

playgroups and kindergartens	and pre-primary classes received grants		increased.
<i>4.1.7 Increasing enrolment in Upper Secondary, Upper Secondary Vocational Education, post-secondary Technical Colleges, and Higher Education</i>			
♦ Expanding provision of upper secondary places, including private-public partnerships	Participation has stabilised	Suspend PPP targets until 2016-2020	
♦ Provision of one TVET college in each province with pathways to other advanced institutions	Provision target achieved but not the articulation proposal	Continue articulation target to 2015. Add target of a National TVET Rationalisation Plan for MoES, TVET, PES, TVET, IVET and private TVET Colleges	<ul style="list-style-type: none"> • Emphasis should be on expanding TVET enrolment to meet Lao PDR national development agenda. • Conduct social marketing campaign to change the perception of society, parents and students to increase the enrolment as well as promote the image of TVET schools and job opportunity.
♦ Increased equitable access to Higher Education from all provinces	Partially working	Retain with variation to reflect market demands	<ul style="list-style-type: none"> • Individual faculty targets need to be adjusted against the National Development Agenda and needs of ASEAN integration.
4.2 ESDF PILLAR 2. improve quality and relevance (5)			
<i>4.2.1 Curriculum Reform and Instructional Materials Provision</i>			
♦ introduce a curriculum policy and strategy with increased instructional hours	Partially working No progress on increasing instructional hours	Retain & ensure compliance	<ul style="list-style-type: none"> • LSE curriculum implementation efficiency improved by each teacher teaching two subjects. • No local capacity to localize primary curriculum to 20% allowed. • Establish new faculty and introduce new courses for higher education to catch up with the economic growth and private needs.
♦ equitable access to essential textbooks and complementary instructional materials	Off track at primary level	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Replenishment budget for textbooks insufficient. • Some use of school grants to buy instructional materials. • More focus required on teachers' ability to use teacher

			guides, adapt to local context and make own resources.
♦ one-off central procurement of textbooks/instructional materials	Not completed (prior to 2011)	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Replenishment of textbooks/instructional materials should be linked to use of school block grants.
♦ new education and training standards for vocational and technical education syllabi, including new labour-market orientated curriculum programmes.	On-track but labour-market orientation lagging	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Labour market connection in all education sectors needs more emphasis
♦ block grant funding for book replacement	Off-track (SBG needs to match 100,000 kip target)	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Include in the school block grants once the target value of 100,000 kip is achieved. Should be monitored by DESB/PSS.
♦ NFE curriculum	Completed	Review mobile teacher curriculum after first tranche of learners have completed three-year course	<ul style="list-style-type: none"> • Pilot in process.
<i>4.2.2 Pre- and In-Service Teacher Training and Staff Development</i>			
♦ rationalisation of trainee intake and maximisation of teacher training facilities (provincial TEIs, NUoL) to match demand/need	Off-track	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Determination of the trainee intake should be linked to improved efficiency of teacher deployment with central oversight. • Province-based needs assessment under development to ensure in-service training matches demand should be based on student and teacher performance assessment.
♦ demand led approach to teacher recruitment ensuring adequate supply to underserved districts	Off-track	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Improved implementation of Prime Minister's Decree 177/Gov requiring teachers supported by scholarships to sign an agreement to take up their post within the identified institution; and Ministerial Notice 4672 to provincial authorities and TEIs issued on establishing demand-based selection at the school level for quota positions.

			<ul style="list-style-type: none"> • First priority needs to be given to native speakers of relevant ethnic language for remote areas with a dominant ethnicity other than Lao.
<ul style="list-style-type: none"> ♦ increase deployment of newly qualified TEI & NUoL graduates to underserved areas 	Off-track	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Teacher shortage in disadvantaged areas reported by all provinces in consultations although a national oversupply in relation to PTR norms.
<ul style="list-style-type: none"> ♦ increase recruitment of TEI intake from underserved areas 	Off-track	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> • Scholarships providing 100% coverage of fees are in place for lower secondary graduates, to enter a three year teacher training course (9+3). This qualification targets a supply of teachers for rural and remote schools. • EFA-FTI Program MTR reported a need for greater clarity and transparency in selection criteria and processes for scholarships. • Also a strategy for recruitment at secondary level needs to be developed to prevent an ongoing lower level of qualification for teachers from ethnic areas. • Only one TEI has provision for preparing teachers to teach students with disabilities (Dongkhamsang).
<ul style="list-style-type: none"> ♦ strengthen management, coordination and delivery of teacher education 	Not fully on-track	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • DTE has leadership of teacher training and planning, pre-service and in-service; and is responsible for implementation of TESAP. • Teacher Development Centre integrated with DTE from NUOL. • Oversight by DTE over implementation of recruitment policy and quota system should be strengthened. • Need for improved coordination between DTE and DPPE in development of the primary curriculum and pedagogy, particularly for multi-grade pedagogy and teacher practice provision. • Status and role of DTE monitoring of performance and compliance in relation to the role of the Department of Inspection and PESS monitoring unclear.

			<ul style="list-style-type: none"> Plans not yet in place for the coordinated management of the provincial Teacher Development Centres. <p>Delivery of teacher education</p> <ul style="list-style-type: none"> Strengthened through a new teacher training curriculum for lower secondary teacher education with a 40% focus on teacher practice; and with an efficient major/minor structure, enabling teachers to teach two secondary subjects. <p>However:</p> <ul style="list-style-type: none"> Low student performance in primary Lao Language and Maths (ASLO: 2009, 2012) suggests a need for further improvement in teacher training for primary teaching. Teacher education staff capacity to deliver the new LSE/secondary curriculum has not been strategically addressed, with the majority of staff without Masters qualifications; and lacking in recent classroom experience or contact with school
♦ develop comprehensive but flexible training curriculum	On-track	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> Continuation of 9+3 qualification for trainee teachers from ethnic backgrounds is on track for completion in 2015. Inclusive education is included in pre-service teacher training curricula. Training in inclusion education is the second largest area of in-service activity by the government. However teachers and principals have limited understanding on how to implement inclusive education.
♦ transform provincial teacher education institutions into degree awarding institutions	In process Already in place in some TEIs	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> The target is inconsistent with the Ministerial Decree 13 discontinuing bachelor offerings in TEI. Several TEI have developed and are teaching Bachelor courses, though none meet quality standards for staff qualifications for teaching at bachelor level.

<i>4.2.3 Equitable Teacher Recruitment, Deployment and Distribution</i>			
◆ introduce new staffing norms for schools and the base salary budget planning on the norms	Completed in decree 177/Gov	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> In 2012/13, only 16% of TEI graduates were primary level while 65% were lower secondary teacher graduates. Pay and location incentives may influence the LSE enrolment; a problem that requires action based on the implementation of the Decree 177 and the teacher requirement plan.
◆ introduce new guidelines for remote and underserved areas	Off-track	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> No clear criteria for eligibility of trainees for remote and underserved areas. Selection should be more systematic with clear criteria.
◆ increase school posting allowances for remote and disadvantaged schools	Completed		<ul style="list-style-type: none"> The recent salary increase has made these allowances more motivating. This should be reviewed for effectiveness.
◆ equitable deployment and distribution of better qualified teachers across urban, rural and remote schools	No data available	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> The EFA-FTI MTR reported (2012) that the development of a strategic plan for mobile teachers was proposed for 2013, including coordinating discussions between non-formal and formal schooling sections of the Ministry. Such a strategy should be determined in the context of a wider strategy of equitable recruitment and deployment of qualified teachers for underserved areas; and on the evaluation of the effectiveness of the existing mobile teacher program including impact on student participation and learning outcomes.
<i>4.2.4 Teacher Performance, Remuneration and Incentives</i>			
◆ accelerated promotion for school head teachers based on leadership programs, performance appraisal, induction programmes	Off-track	Retain	<ul style="list-style-type: none"> The Institute for Education Administrators Development should be mandated to provide leadership programs.
◆ introduce new head teacher	Head teacher allowance needs to	Retain	<ul style="list-style-type: none"> Decree 177/GOV should be followed.

allowances	be reviewed in the line of decree 177/GOV		
♦ introduce a three-year probationary head teacher programme in incomplete schools	TBC	TBC	<ul style="list-style-type: none"> This should be considered by the Institute for Education Administrators Development, in line with available financial support.
<i>4.2.5 Improved School and Student Performance Monitoring</i>			
♦ defined minimum standards of achievement for grades 3, 5 and 9, and socialise standards to teacher's parents and stakeholders	On-track	Not yet defined	<ul style="list-style-type: none"> National quality standards are defined- but strategies for school improvement planning should be further strengthened to enable schools to be able to work towards achieving these standards. National standards for learning are not yet defined.
♦ new institutional arrangements for nationwide student performance monitoring	Off-track	Retain	<ul style="list-style-type: none"> ASLO results are not informing policy. Resources are required to strengthen school performance monitoring.
♦ more efficient school performance monitoring, planning and management	Implementation is off-track	Retain as essential for quality assurance purposes.	<ul style="list-style-type: none"> Operation budget at district level should be increased to further improve monitoring.
♦ redefinition of the role of inspection services at all levels	Implementation is off-track	Retain as essential for quality assurance purposes.	<ul style="list-style-type: none"> Further technical assistance is required to strengthen inspection capacity at all levels.
♦ introduce performance measures for education staff at all levels	Code of Conduct in preparation but instrument to identify underperforming education is yet to be developed	Retain target for 2015	<ul style="list-style-type: none"> The draft Decree on Standards and Implementation of the Civil Servant Teacher Performance Monitoring and Evaluation should include measurable and unambiguous criteria for identification of underperforming teachers and administrative staff.

4.3 ESDF PILLAR 3. strengthen planning and management (governance) (6)			
<i>4.3.1 Strengthening Central and Provincial Planning and Monitoring Systems</i>			
◆ strengthened operational planning systems for ESDF in MOES and PESS	Some progress in use of annual costed sector plans (ACSEP) that link policy to the budget	Retain	<ul style="list-style-type: none"> Phase out the traditional budgeting process and use of the ACSEP format as the single mechanism at all levels.
◆ strengthened central and provincial technical, personnel and financial management information systems against agreed performance indicators	FMIS under development All MIS not yet interlinked	Retain	<ul style="list-style-type: none"> Priority should be given to linking the 3 major datasets; EMIS, FMIS and PMIS.
<i>4.3.2 Enhanced District and School Management systems</i>			
◆ capacity building for budget management systems and schools	On-track but slow progress	Retain	<ul style="list-style-type: none"> Systematic capacity building efforts will be needed across all districts. DOP and DoF have trained some DESB personnel in budgeting and financial management.
◆ regulation of central and provincial authority to set and monitor agreed norms for provincial, district and school staffing levels	Regulation needs to be revised to improve efficiency	Retain.	<ul style="list-style-type: none"> Current staffing norms at PESS and DESB should be reviewed to strengthen efficiency of administration At the school level evidence is that national prescribed norms for staffing are not systematically applied, leading to inefficiency of teachers deployment Revised regulation should be enforced and monitored for compliance.
◆ strengthened district-level staff planning against staffing norms	Non compliance	Retain following enforcement decree 177/GOV	<ul style="list-style-type: none"> As above.
◆ increased delegated authority to provincial authorities to manage salaries budgets	MOF directive to recentralise the education budget to supersedes this		<ul style="list-style-type: none"> MoF have directed the education budget allocation process to be recentralized.

	strategy		
♦ formulation of an education sector medium term expenditure framework based upon ESDF priorities	Depending on MOF policy to develop an MTEF	Retain	<ul style="list-style-type: none"> This should be formulated and designed for implementation during 2016-20.
♦ formulation of regulations and operational guidelines for the design, management and implementation of proposed ECE and school block grants	Completed	Implementation require more Capacity Development	<ul style="list-style-type: none"> A draft operational manual has been prepared. Guidelines prepared but head teachers and DESB require more capacity building to implement them well.
♦ capacity building at central MoES, district and school levels for accounting and reporting	Partially completed. Short-term TA is in place at Central MoES	Retain school level should be addressed Require broader strengthening PFM	<ul style="list-style-type: none"> More capacity building required at Provincial level to improve reporting of financial data. Capacity building efforts in this area will be needed at all levels of the sector.
♦ revision of guidelines for the current block grant mechanisms for TVET, TEI and higher education institutions related to sector performance results and proposed revisions to cost sharing.	Off-track	Retain equitable distribution of BG noting variation in grant between provincial and centrally managed institutions	<ul style="list-style-type: none"> Appropriate guide lines and regulatory framework should be in place and implementation monitored by DP, DOF and DOI.
<i>4.3.3 Strengthening Education and Human Resources Management</i>			
♦ Revised legislation and regulations for revised staff functions & responsibilities at central, provincial, and district levels, including primary & secondary school responsibilities for VEDCs.	Partially done	Retain and extend to all “management” positions,	<ul style="list-style-type: none"> Legislation is being prepared for basic education. New IEAD should be the organisation which delivers the training in new or revised job descriptions once the DOP has had the Job Descriptions approved and decrees issued. A transition plan for transferring responsibility for managing LSE to DESB is required.
♦ Realigned functions and operational guidelines for the implementation	Completed but more capacity		<ul style="list-style-type: none"> Capacity building should continue.

of the revised responsibilities at all levels, to strengthen education management.	development required		
◆ revised regulations and responsibilities for teacher supply and demand planning	Completed but sanctions are not being enforced	Retain for 2015 but identify more appropriate implementation mechanism and specify timeframes	<ul style="list-style-type: none"> Strengthened compliance to policy (Decree 177/GOV) is needed.
◆ review teacher pay and allowances system to improve incentives	Review of teacher salary completed and first of three increases implemented	Any future salary increase should be linked to productivity gains	<ul style="list-style-type: none"> Teacher salaries are in the process of being increased and productivity gains should be considered as part of future salary increases.
<i>4.3.4 Implementing pro-poor education financing strategies</i>			
◆ regulated cost-sharing for post-basic education	On-track: new user fees in higher education is in place and scholarships for TVET implemented	Retain	<ul style="list-style-type: none"> User fees in Higher Education should be continued and reviewed periodically.
◆ abolition of fees for basic education	Completed but informal fee replaced by community contribution	Retain but SBG should be increased	<ul style="list-style-type: none"> Consideration might be given to add a poverty weight to the calculation of the school block grant.
◆ provision of school block grants and targeted scholarships	On-track		<ul style="list-style-type: none"> Need to expand and increase grants and scholarships. Assess options for formula for school block grants to support 'equity of outcomes'. The formula needs to be revised to take account of geographical, social and educational inequities. Need to address issues of efficient and transparent disbursement.

			<ul style="list-style-type: none"> • DESB should monitor and report on educational impacts SBG.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ financing of key quality inputs (textbooks and better qualified teachers) 	No sustainable financing in place	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Efforts should be made to provide a complete set of text books to every child enrolled in school. • There should be continuous efforts to upgrade the teachers competence. • Supply of most textbooks is currently dependent on external financing. This should be financed progressively under the school block grant budget so that in course of time government may take full responsibility for funding textbooks and learning materials.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ education staff/teacher supply and demand planning and budgeting against regulated staff norms 	See 2.2 above		<ul style="list-style-type: none"> • Continue to improve compliance with Decree 177/GOV.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ enhancing the role of the Village Education Development Committees and regulations for school-community involvement and financial decision-making 	Rules and regulations completed Implementation is off track	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • There is widespread recognition of the need for VEDC strengthening through ongoing capacity building.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ reporting/dissemination of public, parental and school-community expenditures 	Not implemented	Postpone till VEDCs are trained and functioning.	<ul style="list-style-type: none"> • This will increase transparency and accountability.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ improved alignment of central/provincial/district budgets with national policy 	Partially on-track with introduction of provincial ACSEPs	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Recentralization of the alignment of the budget allocation of district/provincial/central budgets with national policy. MOF will enhance efficiency and effectiveness of education budgets.
<ul style="list-style-type: none"> ◆ use of the ESDF policy and strategic priorities as the basis for determining external development assistance 	On-track but imbalance of external financing across sub-sectors	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • ESDF policy and strategies are sound and should be continue to be used for identifying areas for support from external financing. • Any new external financing should be matched with the revised ESDF financing plan and identify

			implications for the government's recurrent budget.
<i>4.3.5 Operational Strategies for Improved Results in Sector Monitoring</i>			
♦ agreement on delineation of responsibilities for results orientated sector performance monitoring involving central MoES, PES, national and provincial audit offices and the central MOF departments	To be completed	Efforts should be made to reach the agreement once an appropriate M&E framework with related tools and instruments is developed.	• Internal discussions are on-going within DOI and allied agencies and technical assistance has been approved to support DOI.
♦ PES sector performance monitoring	To be completed	Retain	• Dependent on the above
♦ improved sector and financial performance reporting system	Limited capacity	Retain provided capacity is built	• DP, DOF and DOI should continue to work together in this area.
♦ coordination of financial performance monitoring including release of funds	Limited coordination	Retain	• DP and DOF should continue to work together to improve this area.
♦ improved sample audit system	Very limited capacity	Retain	• DOF in conjunction with DOI should develop internal audit capacity.
<i>4.3.6 Realignment of Performance Monitoring Systems</i>			
♦ strength ICT-based Information Systems especially at district level	On track but no performance monitoring plan	Retain	• Evidence at District level suggests limited equipment and access to the Internet.
♦ implementation of annual sector review (including PAF)	On Track only for JSRM	Retain	• The 2013 JSRM should validate the major findings of the ESDP Mid-term Review.
4.4 ESDF Management, Implementation and Performance			
This section applies to the impact of the ESDF as an instrument and a process, and does not come explicitly from sector policies contained in the ESDF.			
<i>4.4.1 Improved targeting, predictability and sources of sector financing</i>			
♦ targeting investment planning within ESDF priorities	In progress	Retain	• Any new external financing should be matched with the revised ESDP financing plan and identify

			implications for the government's recurrent budget.
◆ improved stability in medium term external investments	Improving	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Medium-term macro-fiscal environment for external investment looks stable. • The ODA planning mechanism should continue to be strengthened.
◆ increased utilisation of government sector financing channels	Improving	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • This will further enhance substantially in the event of sector budget support programme or eventual move to a SWAp.
◆ increased education budget share from the state budget	On-track	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • Education budget has almost (17.4%) reached the 18% target outlined in the Revised Education Law of 2007.
<i>4.4.2 Improved resource management (Government & Development Partners)</i>			
◆ increase in government-led and government financed activities through the sector medium term operational plan	Government capacity is increasing incrementally	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • ESDP process is in place. • MTEF should be in place for 2016-2020.
◆ increased utilisation of government systems of planning and sector monitoring	Utilization of Government system increasing.	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • A sector development programme using government system and harmonised reporting for all DPs will enhance efficiency and reduce transaction costs.
◆ improved selection and targeting of external training and scholarships	Criteria not available	Retain	<ul style="list-style-type: none"> • All awardees should be accountable on their return to a public forum. • All scholarships should be directed through the IEAD.
◆ improved efficiency in DPs-government transactions	Currently only 25 % of external financing is delivered through a programme approach	Transaction costs would improve with reduced numbers of projects	<ul style="list-style-type: none"> • DPs should consider pool-based financing and budget support as favoured aid modality. • Focus on programmes rather than stand-alone projects, including a move towards a joint financing arrangement or a SWAp. • Alignment of project review missions with the JSRM

Chapter 5: Key Issues and Recommendations

This chapter presents a summary of key issues and recommendations covering: (i) basic education; (ii) post-basic education; (iii) higher education; (iv) teacher education; (v) gender in education; (vi) disability and inclusive education, (vii) governance of education, (viii) capacity development; and (ix) education finance. After each recommendation is its reference number from chapter 6).

5.1 Basic Education

5.1.1 Early Childhood Education (ECE)

Context

There has been considerable expansion of access to formal ECE, achieved through the construction of new pre-primary classrooms located in existing complete primary schools. However, the roll-out of community-based school-readiness programs has not proceeded as planned.

Issues

There is as yet no clear system for sustainable payment of the caregivers for community-based modalities. The expansion of ECE is not yet being used in a strategic way to further inclusive education. The practical difficulties of reaching remote communities and managing inter-sectoral interventions means that so far wider ECE initiatives such as parenting education initiatives have received limited attention.

Recommendations

Immediate implementation

- Define a set of minimum competencies for teachers and caregivers and further strengthen training design and coverage. (6.1.1.a)

Implementation by end 2015

- Review impacts and lessons of the CBSR approach so far before expanding: Consider options for sustainable remuneration of caregivers, provision of school grants, school feeding and access to pedagogical advisor support. Develop holistic strategies to reach the most disadvantaged 0-4 year olds (e.g. parenting, nutrition). (6.2.1a)
- Implement age regulations: Priority should be given to enabling all 5-year olds in the catchment area to attend. (6.2.1.b)
- Improve curriculum, materials and pedagogy: Focus on creating caring and stimulating learning environments that will attract parents and children. (6.2.1.c)
- Pilot approaches to support inclusion: Make use of project-supported pre-primary classes to pilot approaches to (i) supporting Lao language learning and (ii) more systematic inclusion of children with disability and monitor the results to inform scale-up post 2015. (6.2.1.d)
- Define minimum standards for ECE provision: Develop standards for different kinds of ECE provision (facilities, environment, learning materials, PTRs etc.). (6.2.1.e)
- Each DESB should have a dedicated Pedagogical Advisor for ECE. (6.2.1.f)

5.1.2 Primary Education

Context

74% of primary schools are now complete (from 57% in 2009), thus progress is being made towards the 85% target. Block grants were implemented in primary schools from 2011-2012, with allocations of 20,000 kip per student per year, which increased this year to 50,000 kip. There have

been considerable achievements in developing a framework and rolling out the GoL home-grown school-meals program.

Issues

The improvements in primary net intake rates suggest some success of efforts to ensure that children enter school at the correct age of six years. However, the provincial and district consultations revealed ongoing challenges in this area. Gradually improving promotion rates and decreasing repetition rates suggest some progress in implementation. Many schools seem to view the ‘remedial classes’ as an additional task and in some cases as deserving of additional reward.

It was frequently raised during the MTR district and provincial consultations that children of many rural communities and ethnic groups miss critical periods of the school year because they travel with their parents to fields distant from the village and remain there over an extended period. There is already policy provision for flexible school timetabling to adapt to local contexts, but it is not explicit in ESDP.

Under the DNFE with support from GPE, the MoES has piloted a new ‘mobile teacher’ scheme to reach children in small settlements without a primary school using a non-formal primary-equivalent 3-year education program. The first cohort of around 3,000 children in 114 villages in four Districts of Savannakhet Province is now entering the second year.

Communities’ perceptions of the benefits of education (for girls as well as boys), willingness and ability to support and monitor the efforts of their local school are known to be key factors in ensuring access and equity in education. Under the CIED and FTI projects, some Village Education Development Committees (VEDCs) have been trained in their general roles and responsibilities in school development planning (as a basis for school grants), as well as in relation to the various strategies outlined above (mobile teacher programme, school feeding etc.). Despite the existence of MoES standardised training modules and master trainers, many other VEDCs have not yet been trained and have difficulty to fulfil their roles.

The 2009 primary curriculum is now being used with all grades, however the number of instructional hours has generally not increased, thus the curriculum appears crowded and teachers frequently resort to using rote learning. Most teachers need to deepen their understanding of how children learn and broaden their repertoire of teaching approaches according to the subject, age, ability and context of the learners. There are particular concerns regarding the inadequacies in the Grade 1 and Grade 2 curriculum to support reading success and acquisition of basic numeracy skills. The curriculum should provide additional time required for ethnic group children to become confident in speaking and understanding basic Lao language before they embark on the complex task of reading. Whilst there are in-service modules for teaching in multigrade classes, the curriculum is challenging in such situations and it is common to find multigrade teachers not only ‘jumping’ between grades but also between subjects, with no concept of how they might support all learners through an integrated approach. Whilst there is a provision for 20% local curriculum, in practice Pedagogical Advisers, schools and teachers have limited knowledge on how to adapt and contextualise.

The intended large scale procurement of new textbooks has not yet been achieved due to budget constraints and there remains a critical shortage of textbooks especially in rural areas, with the 1:1 target off-track. Schools and VEDCs are sometimes using school grant funding for basic materials and visual aids but there is still a lack of these in many school. Few teachers make their own materials, or make creative use of the local natural or cultural environment.

As was targeted in ESDP, the National Education Quality Standards (NEQS) for Primary Education have been developed and published in 2012, but seem to be not yet widely known. The standards

identify 42 ‘indicators’ across six areas. Whilst quite comprehensive, the format does not seem to support prioritisation, and is not differentiated for purposes of school-level development planning, PA support visits, more formal school inspection assessments and nation-wide monitoring. ESQAC has been conducting NEQS dissemination and School Management Training with the support from JICA and UNICEF.

A common perspective is that the sector has expanded as far as is possible at the moment and the critical need now is to ensure that all existing schools (old and new) are brought up to an acceptable standard (including WASH and boarding facilities).

Recommendations:

Immediate implementation

- Identify strategies to improve the efficiency of teacher deployment. (6.1.2.a)
- Progressive promotion should be enforced by providing clear and simplified guidelines to the teachers as well as provide training in implementation of these guidelines.(6.1.2.b)

Implementation by end 2015

- Support right age enrolment and progressive promotion: Efforts should in particular focus on preventing under-age enrolment in primary school and primary-level NFE. Progressive promotion should be continued with implementation of remedial programs. (6.2.2.a)
- Strengthen physical resource provision but continue to complete multi-grade schools together with improved multi-grade pedagogy. (6.2.2.b)
- Undertake innovations to address critical quality challenges in primary education: To improve language learning and the teaching of reading. 6.2.2.c)
- Trial the implementation of flexible calendars: the provisions within Decree 1500/DOP02 regarding flexible school calendars should be clarified and disseminated. Implementation of flexible school calendars should be piloted in a few areas. (6.2.2.d)
- Consolidate primary-level NFE: Efforts should continue to be made to support the pilot ‘mobile teacher’ classes and careful monitoring of impacts. If it is to be institutionalized issues to be addressed will include teacher training, funding norms, regulations, and systems for transfer into the formal system. (6.2.2.e)
- Proceed with planning expansion and consolidation of school feeding programs but evaluate by 2015. The GoL approach needs more time to establish and develop, but it is critical that it is evaluated before any future expansion. (6.2.2.f)
- Continue implementation of school grants and scholarships, considering ways to improve targeting. In future, allocation formula need to take account of the needs of small schools and the need for equivalent funding for children in non-formal primary education. The allowable ‘community contributions’ should be monitored to ensure that schools can mobilize resources to support school development without undermining access for the poorest. (6.2.2.g)
- Increase focus on instructional leadership and whole school development: Over 2013-15 a clearer national framework for whole school development should be developed. (6.2.2.h)
- Further develop the National Education Quality Framework to provide implementation and monitoring guidelines to support progress measurement and resource targeting.. Aim to achieve an inter-linked set of standards and frameworks that can be used at different levels. Frameworks should set levels to enable a sense of progress and support prioritisation. (6.2.2.i)
- Scale up the VEDC trainings with the standardized training module developed by MOES and develop a strategy to overcome changing membership of VEDCs. (6.2.2.j)
- Preparation for curriculum and textbook revision for primary education. (6.2.2.k)
- Preparation for revising /reforming primary teacher training curriculum with priority given to reading in early grades and maths throughout the cycle aligning with a revision of the primary

curriculum. (6.2.2.1)

Implementation during 2016-20

- Continue to support right age enrolment and progressive promotion: Efforts should in particular focus on preventing under-age enrolment in primary school and primary-level NFE. Progressive promotion should be continued with implementation of remedial programs.(6.3.2.a)
- Continue to address critical quality challenges in primary education: To improve language learning, the teaching of reading and multi-grade teaching. (6.3.2.b)
- Continue to work towards introducing and strengthening coherent and lifelong teacher professional development mechanism building on work of PRESET and INSET systems. (6.3.2.c)
- Ensure adequate priority to regular pedagogical support and monitoring of teachers and schools. Ensure adequate budget for pedagogical support, monitoring of teachers, schools and the delivery of critical quality inputs and that the support systems for LSE schools and teachers are clarified. (6.3.2.d)

5.1.3 Non formal education (youth and adults)

Context

Primary-equivalency, LSE- equivalency, and vocational training courses have been implemented over the ESDP period. This year, around 140,000 learners in total are enrolled in the various courses. There are examples of people whose lives have been improved, with NFE leading to community development initiatives, livelihoods opportunities and improved confidence.

Issues

Assessment of literacy and data collection on NFE requires improvement and is not currently included in EMIS. It has not been easy to attract all those in the target groups for NFE (especially in the most remote areas) and dropout remains high. It is a challenge to find and train suitable volunteer facilitators in the most disadvantage communities. CLCs and NFE regional centres face significant management challenges and there is limited supervision/support from DESBs. The target to increase the number of CLCs has not been met, rather they have declined in number (now around 298) as a few have fallen into disuse. There is limited opportunity for people to use their new literacy skills and as a result they lose these quickly, especially in contexts where literacy not part of the traditional culture.

Recommendations:

Implementation during 2016-20

- Improve data on NFE: There needs to be improved data collection on youth and adult NFE programs and this needs to be integrated into EMIS. There is also a need to agree a system for re-assessing and then monitoring adult literacy rates, which should make use of learning from other countries in the region. (6.3.3.a)
- Reactivate existing CLCs Given that it seems capacity and demand for CLCs is currently limited, it might be beneficial to focus over the next two years on consolidating the existing ones. This would include improving management through training and- as far as possible- supporting CLCs to expand their role beyond being a location for course to being truly 'centres' of learning; that enable all community members to extend their learning and make use of literacy (and indeed a wider set of communication strategies) for their own purposes and needs. There might be useful learning to be applied from other ASEAN countries. (6.3.3.b)
- Strengthen coordination of support and resource mobilisation for youth and adult basic education: Development partners could assist by supporting ways to integrate youth and

adult learning activities across development interventions (e.g. in health and livelihoods) and supporting linkage of non-formal education with other interventions targeted to educationally disadvantaged communities for example VEDC training, community-based ECD etc. (6.3.3.c)

5.1.4 Lower Secondary Education

Context:

For Lower Secondary Education students, block grants have been introduced since 2012/13 but only 20,000 kip per student has so far been possible. So far, around 2.3% of students are being reached by scholarships under various programmes.

Issues:

The new lower secondary curriculum is being rolled out and the new curriculum for M4 will be in use from next year. It will need time to establish before it can be reviewed and improved. Provinces reported challenges in finding sufficient qualified teachers to cover all the different subjects-however this might be more the case in complete secondary schools. There may be a need to ensure teachers are trained to teach more than one subject as well as to enforce the curriculum guidance for timetabling to allow for this. At lower Secondary level, there are insufficient teaching-learning materials to cover the broader subject curriculum, especially science, the arts etc.

Responsibility for lower secondary education is being transferred from Provincial Education and Sports Services (PESS) to District Education and Sports Bureaus (DESBs). DESB are unclear about the new roles, responsibilities and regulations.

Recommendations:

Immediate implementation

- Identify strategies to improve the efficiency of teacher deployment and to consider training teachers to teach two subject areas – a major and a minor teaching area⁷. (6.1.2a)

Implementation by end 2015

- Focus on consolidating recent expansion and improving boarding facilities for lower secondary education.(6.2.2.n)
- Teacher training to implement the new curriculum (6.2.2.o)
- Provide textbooks to meet the standard ratio of one set of textbooks per student. (6.2.2.p)
- Increase focus on instructional leadership and whole school development: Over 2013-15 a clearer national framework for whole school development should be developed. (6.2.2.q)
- With support from SESDP, M4 outcomes measured through ASLO (6.2.2.r)
- Develop the National Education Quality Standards to support progress measurement and resource targeting. Aim to achieve an inter-linked set of standards and frameworks that can be used at different levels. Frameworks should set levels to enable a sense of progress and support prioritisation. (6.2.2.s)

Implementation during 2016-20

- Disseminate guidelines for coverage of lower secondary curriculum in smaller schools: Schools should be supported to cover the most critical parts of the curriculum with available teachers. Where Lower Secondary schools do not have sufficient teachers to cover all subjects, consideration should be given to developing a condensed and integrated curriculum that can be delivered (6.3.2.e)

⁷ DTE with assistance from ADB's SESDP is addressing this issue.

- Ensure adequate priority to regular pedagogical support and monitoring of teachers and schools. Ensure adequate budget for pedagogical support, monitoring of teachers, schools and the delivery of critical quality inputs and that the support systems for LSE schools and teachers are clarified. (6.3.2.f)
- Work closely with concerned parties namely MOFA, MHA, MLSW as well as local authorities to prevent the youth from dropping out from school and migrating to the neighbouring counties to work. (6.3.2.g)

5.2 Post Basic Education Sub-Sector

5.2.1 Upper Secondary Education (USE)

Context:

The GER for USE at 36% is well below the target of 43% which will not be achieved by 2015. It is important to note that transition rates to USE are only that. They do not indicate necessarily the end of education for students completing LSE. Transition to post-basic education from LSE by way of TVET or TEI or any other post-basic education is not included.

USE targets related to participation of female students and the poorest students in USE are not being met.

One new Model Upper Secondary School in each province was a target in the ESDP (5.2.5). A new IT Centre has been constructed in each province, which is not a model Upper Secondary School. Each centre is complete/almost complete but, on the evidence available, there has been no forward planning in terms of use, management, connection with USE or for payment of recurrent/maintenance costs.

Issues:

Meaningful statistics to assess USE enrolment and GER for 15-17-year-olds.

How to improve USE enrolment radically?

ODA not aligned with ESDP (MoES) Priorities.

The connect between USE, and the community and labour market needs to be strengthened if this assertion is to be met in Lao PDR.

Implementation by end 2015

Recommendation:

- Noting that Post-basic education students may proceed to employment, TVET, TEI and private education institutions, establish a database for 15-17 year olds to identify not-in-employment and not-in-education (NENE) youth, which then becomes the target for USE enrolment and provides a realistic base on which to establish USE enrolment figures, certainly more meaningful than the GER indicator. (6.2.4.a)
- The most common recommendation is for the provision of dormitories at existing schools, rather than new school construction, which may increase transition rates to USE. Consideration for more boarding schools might also be considered, taking into account recurrent budget constraints. 96.2.4.b)

Implementation during 2016-20

Recommendation:

- Ensure that all ODA addresses the national development agenda, and goals, objectives and targets of the MoES, including a requirement that recurrent costs are guaranteed. (6.3.4.a)
- This connect between USE, and the community and labour market needs to be prioritised into USE in Lao PDR, especially with regard to vocational education, with a provincial suggestion

that USE graduation examination includes VTE Subjects, with certification of equal standing to the present system. (6.3.4.b)

5.2.2 *Technical and Vocational Education and Training (TVET)*

Context:

TVET enrolment remains below ESDP targets in overall terms (36,709). The poorest percentage target is less calculable but is presumably well under target. Gender parity in TVET in terms of enrolment, when disaggregated by courses of study, is uneven.

The National Development Agenda and the Labour Market: The connect between TVET and the Labour Market requires continued strengthening to address the national development agenda, in terms of (i) supply and demand for graduates in GoL's preferred fields and (ii) the demand driven requirements of the labour market in terms of personnel: their competencies and quality. Public service positions are only open to persons with a graduate diploma or bachelor's degree.

Issues:

TVET enrolments remain below ESDP targets in overall terms. The target of the "poorest" is less calculable but presumably well under target. The key aspect in this issue is, however, that of the low status of TVET in relation to alternative educational offerings. Implementation of a national integrated articulated TVET plan to cover all post-basic TVET/I-VET related education (now 22 MoES, 80 Private, plus PES, plus I-VET). Development of a national strategy to promote TVET at USE and post-school levels, particularly considering a post-basic student allocation process. How to make TVET to become Labour Market/NESDP driven in terms of policies, courses, staffing and management. The connect between TVET and the Labour Market requires continued strengthening to meet the National Development Agenda National, in terms of supply and demand for GOL preferred graduates and demand driven requirements of the labour market in terms of personnel: their competencies and quality.

Student support (accommodation, teaching-learning instruction and laboratories, financial support) needs to be significantly upgraded. Rationalisation with private sector TVET providers in terms of courses, student intakes, materials etc. achieve national development agenda goals. Public service positions are only open to persons with a graduate diploma or bachelor's degree. This discriminates against most TVET graduates who have "only" a diploma.

Immediate implementation

Recommendation:

- Introduction of a quota system for enrolments in education sub-sectors and sub-sector subjects for a five-year period, until the national development agenda has been realised. (6.1.4.a)
- Conduct social marketing campaign to promote the TVET reform agenda, better facilities and employment opportunity through various channels to attract young rural population. (6.1.4.b)
- An enforced quota system to address GoL and labour market requirements. (6.1.4.c)

Implementation by end 2015

- Change public service employment law to allow TVET graduates with a diploma to apply. (6.2.5.a)
- Improve the TVET system in order to improve the quality of TVET graduates. (6.2.5.b)
- Private sector should be involved in TVET curriculum development. (6.2.5.c)

5.2.3 Higher Education

Context:

The ESDP target for student enrolments in public Universities (50,000 by 2015) has already been exceeded. Higher education in Lao PDR has normally been equated with university education although some Government documentation includes more than universities under higher education.

Issues:

This underpins a composite issue of (i) too many University graduates, and not enough from TVET to meet the national development agenda, and (ii) the uneven number of graduates across specialisms, as far as meeting designated national interests for graduates – an issue which also applies to private higher education institutions.

The concept of Higher Education in Lao PDR should be expanded to include teacher education at TEIs and TVET Colleges, if not all post-basic education institution, rather than being interpreted as “university study” only.

Immediate implementation

- Employ a quota system to ensure a higher education output which meets sector demands for graduates to meet and complete the national development agenda. (6.1.5.a)
- Establish new faculty to meet the emerging economy particularly to serve private sectors using the information from the employer survey and tracer studies. (6.1.5.b)

Implementation during 2016-20

- Recommend University progression to autonomy with accountability, freedom from non-academia influence, with an independent charter should be accelerated but as part of an articulated Higher Education system embracing universities, TEI and Post-school TVET institutions, and such other post-school institutions as the Government designates from time to time. (6.3.5.a)

5.2.4 Teacher Education

Immediate implementation

Context: Teacher Deployment is discussed elsewhere in this MTR document in terms of the need for improved efficiency in line with Decree 177.

Issues: TEI interests need strengthening to better meet national development agenda goals, either in the number of students enrolled or their competency for a determined teaching destination- primary, secondary, multigrade, two-subject competence etc.

Recommendation:

- Employ a quota system to ensure a TEI output which better meets sector demands for teachers in numbers, relevant competencies for ECE, primary or secondary teaching and professional standards required by a Codes of Competencies and Conduct. (6.1.6.a)

Implementation by end 2015

Context: The provision of teacher education through TEI and Faculties of Education.

Issues: How to rationalise the functions of educating teachers between the TEI and Faculties of Education and increase the quality of teaching in each.

Recommendation

- Regulate and provide intensive lecturer upgrading in TEI and FoE to provide TEI with the responsibility for B.Ed. degrees and FoE for M.Ed. and Ph.D. or Ed.D. degrees: the latter also for intensive educational research activity to support the national development agenda. This will require Bachelor level lecturers in TEI to obtain Masters' degrees and Masters level lecturers in FoE to obtain Ph.D. or Ed.D. degrees. (6.2.6.a)

Teacher Education (Quality)

Context: The objective of quality improvement of some the ESDP targets, may not necessarily have been achieved. The ESDP quality targets and their interpretation have not been accompanied by strategies to increase the quality of the key output of interest in teacher education: the quality of teacher practice.

Issues: A key concern is that the main strategy for quality improvement through qualifications upgrade might not have been the most effective strategy. The ASLO 2011 analysis shows that the teachers' qualification background did not influence student maths scores—i.e. the students of more highly qualified teachers did no better than low qualified teachers. The Government's *Rapid Assessment On Dropout And Textbook Management* in 2011 also reported no difference in the effectiveness of teachers by qualification level. A possible contribution to this disconnection between improving student learning and the teacher education reforms in the ESDP is the competing foci and complexity of the strategic planning documents (ESDP ESDP PPM and TESAP) which obscure a strategic vision for the teacher education sector.

The 9+3 training program for primary teachers is a lower level of qualification than that even for pre-school teachers (12+2). It will be important for the government to program ongoing support and a future upgrading program for this cohort of teachers, so as to avoid the perpetuation of a different qualification status and pay grade for primary teachers of ethnic children. The issue of continuing support is crucial for graduates of the 9+3 in upgrade modality whose training course was only 30 weeks in duration.

Issue: Improved processes for accurate targeting and deployment of scholarship graduates to intended schools are required. As noted by the EFA-FTI MTR: "it is important that all teachers trained under these scholarship programs will be re-posted in their communities upon completion of training." The EFA-FTI MTR also noted the importance of clarification of the targeting criteria for the 2-year scholarship program especially for selection of trainees.

Challenges with teacher practice were found, corroborating the findings of other reports and studies. These studies collectively identify the outcomes of poor practice as being passivity of students in most classes, based on inadequate teaching methodology. Challenges with teacher practice arise from causes that could be addressed by teacher education policy. The following is a summary of the findings in relation to ESDP Target 2.

Issues: Pre-service

- Insufficient focus on Lao language in teacher training courses. Student testing (ASLO 2011, EGRA 2013) shows that lack of knowledge of Lao language prevents learning for non-Lao speakers - not only in Lao language, but in understanding the basic vocabulary of other subjects such as Maths and World Around Us.
- The approach to reading pedagogy needs improving: unsystematic and incomplete, and inadequate in time allotment in the course curricula.

- Multi-grade teaching is often mis-applied in schools; “the shift model” resulting in excessive loss of instructional time. While the use of multi-grade to cover teacher shortages is also responsible, pre-service preparation of teachers in multi-grade does not equip trainees with the practice experience of the differentiated planning and classroom management skills that multi-grade pedagogy requires.
- The pre-service curriculum does not make adequate provision for trainee practice. Causes are oversized classes which are managed by lecture-style teaching; and an overloaded curriculum which lecturers have to “run through” to complete. Many TEIs lack the physical resources needed to make teaching practice-based, in particular the needs for science laboratories and equipment. Lecturers acknowledged their own need for better pedagogical competence; and their unfamiliarity with schools. The practicum does not require student teachers to teach classes long enough to consolidate practical experience. Practicum students are not often exposed to the reality of low resourced, multi-grade schools in rural settings. Successful practicum performance is not assessed as a pre-requisite for obtaining the teacher qualification.

Issues: Qualifications offered at TEI

Teacher education enrolments. There are disproportionate levels of enrolment as between primary (17% of overall enrolment) and lower secondary (47%) and upper secondary (22%). There may be an oversupply of candidates for the secondary qualification resulting from its status and higher pay grade. If this imbalance is a consequence of privately funded enrollees for whom there are no places then it is an issue of efficient use of TEI resources (40% of TEI enrolments are privately funded.)

The bachelor degree course and staff quality. TEI are not permitted to offer bachelor degree courses – by decree 155/2013. The Ministerial Decree 720 however specifies the requirement that lecturers teaching bachelor degree courses must hold Masters level qualifications. . The National University of Laos and Luang Prabang hold the largest proportion of staff with Masters qualification, each at around 16% of the qualification type. Thus, there is a need for external support for lecturer upgrading.

Issue: New lower secondary and secondary curriculum

There is a need to reform the primary teacher training curriculum if the new secondary teacher training curriculum is to make a difference to student success in a significantly lengthened secondary course. Urgent consideration should be given to redevelopment of the primary curriculum to ensure that the majority students reach the independent level of functioning in Maths and Lao language needed to survive at post primary levels of schooling.

Context: Improved quality assurance mechanisms for pre and in-service teacher training.

Issue: No actions relating to quality assurance systems as such were identified. However the ASLO design provides the basis of a framework for evaluating teacher training that would link it to effective practice for improving student learning outcomes. ASLO variables already include teacher subject knowledge, language knowledge, qualifications and training and use of different methodologies.

Context: In-service training

Issues:

Existing systems of in-service by MoES needs to be more equitably resourced with teacher guides to be more effective. ASLO findings for 2011 are that teachers in remote and rural areas received half the amount of support in subject teaching than city teachers.

Learnings from workshop-based training are less applied by teachers in their own classrooms than learning from school-based professional development. It has been reported that the school cluster mechanism is effective⁸. Monitoring arrangements for donor funded activities have not been effectively operationalised or sustained by district task forces or authorities through problems relating to lack of budget for pedagogical advisors' (PA) school visits; lack of the requisite skill set in PAs; and lack of organisational arrangements at district level (EFA-FTI; PLAN Bokeo, ITSME, ASLO).

Context: Expansion of Teacher Development Centres (TDC)

Issue: Governance and management arrangements for the new TDCs appears not to be clarified in respect of organisational "ownership" of the TDCs. Decisions on roles and accountabilities for DTE, PESS and those TEIs with existing teaching development centres will influence the quality, accessibility and the relevance of future in-servicing. The organisational problems of school-based professional development will have to be addressed including increasing TEI lecturer access to schools to sustain and improve links between in-service and pre-service teacher development.

Recommendations

Implementation by end 2015

- ASLO is institutionalised as the instrument for education system performance assessment including for teacher education; and is supported by core government funding; receives further capacity development in sampling and validation; and donor activity is harmonised around its operation as a system of performance assessment. (6.2.6.b)
- Pre-service TE primary curriculum is updated. (6.2.6.c)
- This update should also be based on a review of the primary curriculum. (6.2.6.d)
- course curricula should prioritise time for development of subject knowledge and pedagogy relating to the primary core curriculum ((i) teaching of reading; 92) mathematics and (3) language development through WAU). (6.2.6.e)
- Reading pedagogy should be included in the updated TE curriculum as a compulsory subject for all primary teachers. This subject should be developed in conjunction with reading and linguistics experts familiar with Lao language. It should provide teacher guidelines for normative levels of achievement at each grade. It should include a component on teaching Lao language to ethnic children; and formative assessment techniques to implement the policy of automatic promotion effectively. (6.2.6.f)
- A bridging course for improvement in Lao language for ethnic teachers is instituted in TEIs with ethnic intake. (6.2.6.g)
- The methods courses in TE curricula should feature Lesson Study practices and methodologies as a means of focusing practice on improving student learning. (6.2.6.h)
- TEI-school partnerships are formed. (6.2.6.i)
- Trainee teaching hours during the practicum should be prescribed and the practicum performance assessed as a pre-requisite for obtaining the teacher qualification. (6.2.6.j)
- use of TEI mentor teacher visits to practicum schools to support school-based professional development, based on partnerships with DTE and DESB for direct access of TEI staff to the schools, if appropriate through MOUs. (6.2.6.k)
- A teaching practice quality improvement coordination committee should be developed, consisting of staff from ESQAC, RIES DTE, DPPE and TEI task force. (6.2.6.l)
- ESDP, ESDP policy matrix and TESAP are rationalised around strategic directions; objectives, strategies and targets are fully aligned in concept and language across frameworks; and the number of targets reduced. (6.2.6.m)

⁸ ITSME Terminal evaluation; JICA, 2013

- Quantitative targets are based on responsive planning processes and annually reviewed. (6.2.6.n)
- Sector Planning documents integrate student learning outcomes improvement into the setting of sector priorities, and development of strategies and targets. (6.2.6.o)

Implementation during 2016-20

- In-service training is institutionalised through school-based approaches (JICA's ISTME model), (6.3.6.a)
- The Internal supervision system should be revitalised, using existing school based teacher professional development time. Principals' monthly meetings should be the point of articulation with TDC in-service planning at district and province level. (6.3.6.b)
- Professional support articulated through the Teacher Development Centre, coordinating DTE, PES/ PA and TEI lecturers for provision of ongoing in-service training and upgrade in the future. (6.3.6.c)
- Multi-grade training based on teaching for differentiated ability levels and taught through practice in real settings; and implemented in line with NEQS requirements for multi-grade use.
- TEIs are developed as centres of excellence for teacher practice. (6.3.6.d)
- TEI quality development becomes a target for ASEAN integration in 2015; and capacity building focuses on TEI lecturers, including through secondment of excellent teachers; Masters scholarships to partnerships with neighboring country institutions. (6.3.6.e)

5.3 Governance of Education

Context:

The government of Lao PDR initiated a number of reforms to improve sector efficiency and governance by making government institutions and service delivery more efficient; by strengthening deconcentration/decentralization, enhancing transparency by increasing the quality of information; improving the decision-making process through consultation and participation; restructuring/rationalizing the relationships both within the central government and between the central and local authorities. There are many incremental improvements aided by donor funded projects, and changes are increasingly visible. However, there remain systemic and institutional issues that need to be addressed for improving governance, efficiency and long-term sustainability of the sector.

Issues:

The GoL's current policy of decentralization aims at deconcentration of the central authority But local/sub-national capacity (i.e. at province and district levels) to implement its strategic policy objectives requires strengthening, particularly for staff/ skills and technical competence. Greater monitoring of implementation of government decrees and instructions that aim at instituting reforms for improved planning, budgeting and management are needed. The quality and ease of access to information by all stakeholders builds responsive decision –making, accountability and efficiency. However, this requires improved data collection processes and more public access to data and information. There is a need to strengthen the strategic relationship among the key departments of MOES: Planning, Finance and Inspection linking it to evidence based planning, strategic budgeting and monitoring as envisaged under ESDF policy framework. This strategic relationship should be improved through the Planning, Budgeting and Monitoring Focal Group #3.

At present the institutional capacity and staff resources to undertake sector performance monitoring envisaged in ESDF PAF is insufficient. The efficiency of governance and deployment of human resources/teacher requires improvement. The institutional arrangements and quality for educational management training is at an early stage and will need to be upgraded to fulfil its mission to train

the education managers and administrators. Present governance and autonomy status of the higher education system is unclear and needs to be further clarified in view of its growing importance in the ASEAN region. There are many projects in the education sector lacking synergy and sustainability plans but resulting in high transaction costs. There is no systematic approach to evaluate school principals and teachers and some of the existing legislation are no longer relevant or are not enforced.

Recommendations:

Immediate implementation

- Identify options for increased efficiency of teacher deployment and usage, including identification of any support from external financing for implementation. (6.1.7.a)

Implementation by end 2015

- The implementation of MOES policies and strategies at local levels (PESS/DESB and schools) needs to be disseminated through consultation workshops etc. There is an urgent need to further develop capacity at province, district and school levels in planning, management, finance and budgeting, data collection, and M&E. (6.2.7.a)
- There should be improved monitoring of compliance of the decrees and instructions at local levels. DOI and DOP should jointly undertake annual or bi-annual audit and report the findings to MOES cabinet for action at their end. The best practices should be rewarded and publicised nationwide through media. (6.2.7.b)
- DOI's capacity to effectively carry out the sectoral M& E tasks needs to be further strengthened through appropriate TA support and continuing the upgrading of skills/competence levels of professional staff including recruitment of new staff. (6.2.7.c)

Implementation during 2016-20

- The MOES should ensure the collection of sound data and routine flow of electronic files and data both horizontally and vertically between MOES departments and PESS and DESB divisions/units. (6.3.7.a)
- Coordination between the senior managers of the Departments of Inspection, Planning and Finance should be strengthened within the framework of the Planning, Budgeting and Monitoring Focal Group #3. (6.3.7.b)
- The governance of higher education should be further strengthened including restructuring, budget planning and execution, and academic program offerings to meet the demands of the national development agenda and its competitiveness in the ASEAN region. (6.3.7.c)
- The planning process of next ESDP (2016-2020) should be more participatory involving key stakeholders at district, municipality, provinces and central levels. The next ESDP should be more strategic in design and structure, fully costed, and linked to affordable budgeting and with key focus on quality and sector efficiency. (6.3.7.d)

5.4 Disability and Inclusive Education

Context:

MOES has an Inclusive Education Policy. However, limited progress has been made in the implementation of the policy. There is a need to review the policy and strategy, and reactivate or rationalize institutional arrangements to implement the approach and policy for disability and inclusive education in the country due to budget constraints.

Issues:

The capacity of IEC staff needs further strengthening to improved effective policy implementation and mainstreaming of inclusive education across MoES. Although the Inclusive Education Centre is structurally under the Department of Primary and Pre-primary Education, its mandate is across all sub-sectors.

Teachers are not adequately prepared to respond to issues of diversity within the classroom, especially regarding the needs of students with disabilities. Changes in teaching practices are often the strongest factor that would facilitate the inclusion of all learners. Clearly, the coverage of inclusive education and disability is not sufficient in the present pre-service and in-service training. International research has demonstrated that embedding inclusion, rights and equality, throughout the training and not simply as stand-alone subjects, works best in the mainstreaming of disabled children.

Recommendations

Immediate implementation

- Select clear priorities from amongst the 55 policies in the Inclusive Education policy to guide action planning and implementation for the remainder of the ESDP 2011-15. (6.1.8.a)
- Activate the Inclusive Education network and start the Gender Inclusion and Disability Technical Working Group under Focal Group 3 as key mechanisms to collaborate with various departments and thus advocate for mainstreaming the inclusive education policy at all levels. (6.1.8.b)
- Consideration should be given to reviewing the structure of IEC to improve its efficiency and ability to focus more on inclusive education. (6.1.8.c)

Implementation by end 2015

- Make a detailed implementation plan for these chosen priorities and advocate with the government for a budget allocation. (6.2.8.a)
- Strengthen divisions of IEC (existing staff to be reallocated and supported by international TA to mainstream inclusive education in areas including curriculum, teacher education, Department of Primary and Pre-Primary, Upper Secondary Education). (6.2.8.b)
- Formulate a detailed and properly planned capacity building program with a clear vision and purpose for the national, provincial and district levels and enable the preparation of action plans at each level, for planning and implementing inclusive education. (6.2.8.c)
- Effective capacity development of the IEC staff: Development of a sound capacity development plan for the IEC, to improve capacity for effective leadership across the system on gender equality and inclusive education. (6.2.8.d)

Implementation during 2016-20

- Put in place a mechanism for periodically determining the impact of the capacity building program and use such information to revise the capacity building program. (6.3.8.a)
- Improved collaboration and cooperation with IEC and the Gender, Disability and Inclusion Technical Working Group established under Focal Group 3. (6.3.8.b)
- Introduce a pilot study in two selected TEIs to embed IE in mainstream schools. (6.3.8.c)
- Detailed research to be undertaken to document lessons learnt and analyse promising practices in inclusive education and build upon these. (6.3.8.d)
- MOES to play a larger role in facilitating inclusive education, as sustainability is at risk where NGOs play a lead role. (6.3.8.e)

5.5 Gender in Education

Context:

Laos is a *signatory* to two key international conventions, the Convention for the Elimination of All forms of Discrimination Against Women (CEDAW) and the Convention on the Rights of the Child (CRC). Whilst national government mechanisms have been established to implement the above Conventions, implementation at Ministry level needs further strengthening.

Implementation of CEDAW within MoES occurs through the Strategic Plan for Advancement of Women (2011-2015), which is based on the Strategic Plan of the National Commission for the Advancement of Women (NCAW). Key targets for women's participation in decision making as articulated in the above plans are not included in ESDP (2011-2015). This means that actions to implement CEDAW through MoES only occur through the Sub-CAW Committee for the Advancement of Women and Children, which is not adequately resourced for this role. Similarly the Convention on the Rights of the Child (CRC) Strategic Plan is developed by the Sub-CAW with responsibility for the Strategic Plan for the Advancement of Women but this is not possible within current resource constraints. Child rights and child protection issues in education have not as yet received the relevant level of focus within MoES.

Gender targets within ESDP (2011-2015) are inconsistent across policy documents. The NCAW and Sub-CAW Strategic Plans (2011-2015) include gender parity targets for primary, lower secondary, upper secondary and literacy education for adults. The TVET Strategic Plan (2006-2020) includes increased enrolment of girls from 30 to 40 % while ESDP (2011-2015) has a target of 50,000 students, (50% females and 20% from the poorest groups). The inconsistency between various Strategic Plans and ESDP (2011-2015), MDG targets and EFA goals is confusing.

Presently there are policies in place that may discriminate against girls and boys, women and men and their access to education based on their marital status. This presents problems for those who marry early because of cultural or other practices. For example, female trainees in teacher education institutions who marry must discontinue their studies. Changes to the relevant policies would reduce such examples of discrimination

Issues:

The lack of specific gender responsive personnel and promotions policies, together with insufficient gender indicators and targets means that improvements to women's participation in decision-making will improve slowly unless specific and determined actions are taken. Policy responses need to be developed with implementation adequately resourced. Gender parity is not specified in ESDP (2011-2015) overall targets and therefore, ESDP (2011-2015) is inconsistent with national level policies such as the National Strategic Plan for Women's Advancement (2011-2015). Thus, should gender parity targets should be set in ESDP 2016-20. The Global Partnership for Education objectives specify gender equality. Sex-disaggregated data is collected but it is not being analysed or utilised for improved gender responsive planning and program implementation.

School construction guidelines specify one latrine for girls and one for boys. However, there is no specification of a latrine for teachers meaning that one toilet is often locked for teacher use meaning that the policy intent (improving access for girls) is not realized. Women who become pregnant at teachers training institutions are not allowed to continue their studies and young people who marry early (girls and boys) cannot continue their education. Over-enrolment at some teacher education institutions means there is inadequate student housing with a risk of creating a range of social problems in the communities.

Other issues include: Women's unequal representation in decision-making and leadership; No existing policies for protection of women from direct or indirect discrimination in the workplace; Convention for the Rights of the Child Strategic Plan has not been developed by MoES; no strategies in place to reach those children who are presently out of school including child labourers; Low level of knowledge at all levels of governance and community about the key concepts of gender equality and women's and children's human rights and how to use the conventions and government mechanisms to redress gender gaps; Monitoring and evaluation of projects, programs and activities is not always in place to identify effective strategies to improve gender equality and equity; and Low awareness of gender equality issues at local levels.

Recommendations

Immediate implementation

- Targets in ESDP (2011-2015) should specify gender parity in all access targets in pre-primary, primary, lower secondary, upper secondary education and adult literacy programs to reflect the spirit and intention of the MDG targets and the EFA goals. (6.1.9.a)
- Consideration be given to changing education policies to allow married young girls and boys, pregnant women and those with young children to complete their courses and be retained within the system at all levels of education and in teacher training. Such a policy change would require provision of appropriate accommodation to teacher trainees who are pregnant or have young children so they can complete their studies. (6.1.9.b)
- Sex-disaggregated data: Prioritise capacity strengthening at all levels of MoES in utilising sex-disaggregated data for program design, planning, implementation and evaluation. (6.1.9.c)

Implementation by end 2015

- School construction guidelines revised to include a minimum of one latrine for the use of teachers in addition to the specification of one each for girls and boys. Increased number of latrines for girls and boys, women and based on the size of the school consistent with WASH guidelines. (6.2.9.a)
- A specific policy and action plan developed, resourced and implemented to advance women's leadership and decision making with the policy and plan consistent with the NCAW and Sub-CAW Strategic Plans. (6.2.9.b)
- Human Resource Development policies developed to protect workers, particularly women workers from direct and indirect discrimination with the policy based on sound gender analysis of issues across the sector. (6.2.9.c)
- Strategic Plan for the implementation of the Convention of the Rights of the Child and associated policies and guidelines for successful implementation developed, resourced and implemented. (6.2.9.d)
- Strategic Plan developed based on sound gender analysis of the issues focusing on reaching out-of-school children including child labourers and other at-risk groups, particularly girls and the disabled and protection for students in boarding schools and other in-school. (6.2.9.e)
- Gender awareness, CEDAW and women's and children's human rights: (i) Sound planning and resourcing for implementation of the National Inclusive Education Policy and Strategic Plan for the Advancement of Women and the proposed Strategic Plan for implementation of the Convention on the Rights of the Child. (ii) Strengthen Sub-CAW and relevant Committees on Advancement of Women and Child Rights and Child Protection through provision of international TA. (6.2.9.f)
- Review the facilities and student support mechanisms at Boarding Schools, particularly for girls and develop a minimum set of standards for dormitories, and WASH as well as student supervision, welfare child rights and child protection. (6.2.9.g)

- Processes for selection of students to attend Boarding Schools reviewed and revised to ensure that targets for increasing access to education for remote students, and girls are being met. (6.2.9.h)

Implementation during 2016-20

- Development of a gender responsive personnel policy to respond to the unequal representation of women in leadership and decision making, using temporary special measures to begin to redress the imbalance. Gender responsive policies acknowledge the unequal distribution of reproductive labour that limits women's involvement in education and employment and provides appropriate credit for these roles in promotional processes. (6.3.9.a)
- Gender parity in education to be specified in national level policies including ESDP (2016-20) and others including the National Strategic Plan for Women's Advancement (2011-15), the TVET Strategic Plan and TESAP with consistency across all strategic plans. (6.3.9.b)
- Capacity development planning across the system to focus on monitoring and evaluation to measure impact and feedback into management information systems. (6.3.9.c)
- Strengthen VEDC and DEDC to improve their capacity to fulfill their roles under decentralization with a focus on the rights of women and children and child protection. Consideration give to mandating 30 percent of VEDC members to be women. (6.3.9.d)
- Gender awareness raising and women's and children's rights at local level: Projects and programs at decentralised level to focus on gender equality and human rights issues with the aim of improving gender equality and equity in and through decentralised education. A key activity is the provision of birth documentation for all children. (6.3.9.e)

5.6 Capacity Development

Context:

The Institute for Educational Administration Development (IEAD) for training of education administrators was established during the recent MoES restructuring and operates in a temporary building. Its potential as the apex organisation dealing with education management requires a separate institutional development plan.

Issues:

What does capacity development mean in the context of planning and management of the ESDP? Earlier initiatives in capacity development or capacity building used the notion of capacity gaps or deficits. The approach recommended here is altogether more positive and one that is consistent with the Government's Human Resource Development Strategy. It moves the focus from "gaps" in skills towards preparation for the changing jobs or roles which managers at all levels require in the context of a fast-changing education sector. A three-phase human resource development plan has been developed that targets identified training and other needs for planning and management for the implementation of ESDP. What are the training needs for planning and management of ESDP and how are they recognised? The reports of joint annual reviews and of project completions, as well as the wide scale consultations at District and Provincial levels, revealed training and other capacity building needs at the field level. The questions are how to create the various training curricula required for targeted effective training programmes and what should be the guiding principles for all programmes of training in planning and management of education. These should be (i) based on studies of good practice in schools, VEDCs, DESB, PESS and MOES; (ii) carefully planned and evaluated pilots or trials before full-scale implementation.

Recommendations:

Implementation by end 2015

- In the period up to the end of this ESDP, there should be (i) orientation of DESB staff to the revised job descriptions after a study of good practice in implementing the revised job descriptions; (ii) The preparation of District level basic education plans and (iii) Strengthening of the planning capacity of MOES/ IEAD through long term training at IIEP. (6.2.10)

Implementation during 2016-20

- In the first phase, priority should be given to (i) enhancing the capacity for data analysis at DESB; (ii) training school principals in their dual role of data collector and instructional leader; and (iii) formulating a research-based training programme for VEDCs which has the foundation role in the three-builds policy of decentralization. (6.3.10.a)
- In the period 2016- 2020, capacity development should focus on (i) the Institute for the IEAD, beginning with an institutional development plan that emphasises human resource development and sets up institutional links with other organisations in the region doing similar work in order to set international standards of training; (ii) Increasing the English language skills of senior officials so that they can more effectively participate in international meetings; and (iii) Strengthening of MOES divisions through training fellowships in specialist areas as well through attachment of intermittent TA. (6.3.10.b)
- In order to create materials for training that are based on the indigenous cultural context it will be necessary to undertake a series of small scale management studies. These will underpin training and operational manuals and give the opportunity for master trainers and others to learn how to research education management practices in order to improve them. Arrangements for their implementation will involve MOES, IEAD, PESS and DESB. (6.3.10.c)
- All training and other CD activities ought to be (i) subject of evaluation both of the activity and of the impact on job performance possibly through forming a team of training evaluators, using PESS and DESB Inspection and Quality staff and supplemented by evaluation specialists (TA); and (ii) recorded so that a training database can be established from which statistics can be generated and trainees can be tracked over time. (6.3.10.d)
- A comprehensive education sector capacity development framework, ESCDF, is established to include the training and other capacity development needs identified by the MTR. (6.3.10.e)

5.7 Sports

Context:

In September 2001, the Ministry of Education and the National Sports Committee were merged to become one organisations unit, named as The Ministry of Education and Sports (MoES). The Head of the National Sport Committee became a Vice-Minister within MoES. The current ESDP 2011-15 only includes the plans of education related departments at central and sub-national levels. The original Ministry of Education structure includes a Department of Physical and Arts while the National Sports Committee has a department of community of Sports. In preparing for the 2016-20 Education Sector Development Plan, consideration on alignment between the departments from the National Sports Committee and the Ministry of Education is required.

Issues:

The Physical Sports Development Strategy from now to 2020 includes a number of activities that refer to sport in schools. Strategy 4.2 of the Action Plan refers to “Physical education and sports-physical sports in schools and education institutes”. However, after examining the decrees setting up the Department of Community Sports (DCS) and the Department of Arts and Physical Education

(DAPE), it is clear that their mandates are very different. DCS has a mandate for community sports nationwide while DAPE is for physical education in schools specifically. The DCS Action Plan for sports in schools would seem to go beyond its mandate as far as reference to schools is concerned.. Nevertheless, the two departments should engage in consultation to avoid duplication and to encourage cooperation - particularly at the village level.

Recommendations:

Implementation by end 2015

- A Technical Working Group be set up within Focal Group 3, to ensure the development of each department's mandate on a rational basis. This Technical Working Group should make a recommendation on whether to keep the two departments separate or to merge the sports and physical education into one of the two departments. This TWG should report to Focal Group 3 within one year of being established. (6.2.11.a)
- More generally, the same Technical Working Group should provide direction on how to draft the 2016-20 ESDP: Should a single plan be drafted to include both education and sports departments or should separate plans be drafted? (6.2.11.b)

5.8 Education Finance

Context:

The ESDP 2011-2015 called for simultaneous education system expansion and quality improvement. In order to finance this policy, it called for an increased share of the State budget, from 13 to 18%, and for increased ODA to cover the investment "financing gap".

The ESDP identified the low level of non-wage recurrent spending as a major constraint to improving quality of teaching and learning and strengthening governance. It therefore prescribed an increase of the share of non-salary recurrent expenditures to 25 percent of the total education budget by 2015, notably with the introduction of school block grants.

Issues:

Since 2011, priority has been on system expansion (investment in school construction and recruitment of teachers) and since 2013, in order to improve living conditions of civil servants including teachers, the GoL increased salaries and as a result, the education budget has now reached 17% of the State budget. Considering the combined effects of GoL fiscal consolidation policy (i.e. expenditure restraint) and salary increases, input choices will be limited with most financial resources allocated in priority to salaries. At the same time non-wage operational budgets have been very limited, so that not all quality inputs could be financed as planned, including teaching & learning materials, in-service teacher training, pedagogical advisor missions, scholarships, budgets for inclusive and non-formal education programmes etc.

Recommendations

Immediate implementation

- Identify options for increased efficiency of teacher deployment and usage, including identification of any support from external financing for implementation. (6.1.10.a)
- Consider increasing the share of non-wage recurrent budget by significantly slowing the number of new teacher positions. (6.1.10.b)

- Review the effectiveness of staff allocation criteria to provinces, districts and schools. (6.1.10.c)
- For all new projects, the GoL needs to allocate a supporting recurrent budget before implementation, based on GoL priorities under ESDP. (6.1.10.d)

Implementation by end 2015

- Work with the Ministry of Finance and Ministry of Home Affairs to synchronize the teacher allocation process with the budget preparation cycle. (6.2.12.a)
- Improve the mechanisms of validation of investment projects between planning and finance departments, to ensure availability of adequate recurrent budget to service the expansion. (6.2.12.b)
- Reconsider investment priorities (from quantity to quality) to ensure fiscal sustainability. (6.2.12.c)

Implementation during 2016-20

- Non-wage recurrent costs will remain insufficient to increase quality. This issue can only be addressed over the longer term, i.e. during the next ESDP 2016-2020. Raising the share of non-wage recurrent budgets should be considered a top priority of the next ESDP Financing Plan. Preliminary forecasts show that these could increase from the current 9% to between 13 and 16% of the overall education budget by 2020. (6.3.11.a)

Chapter 6: Summary of Priority Recommendations

The classification of implementation of recommendations depends primarily on funding availability. While financing from development partners is more flexible than that of GoL, it often requires GoL recurrent support. As is outlined in the section on educational financing, discretionary funding within the GoL recurrent budget is very limited, therefore priority is given to activities that do not require new recurrent funding.

6.1 Priority 1: For immediate implementation

6.1.1 Basic Education - Early Childhood Education

- a. Define a set of minimum competencies for teachers and caregivers and further strengthen training design and coverage:

6.1.2 Basic Education – Primary and Lower Secondary

- a. Identify strategies to improve the efficiency of teacher deployment.
- b. Progressive promotion should be enforced by providing clear and simplified guidelines to the teachers as well as provide training in implementation of these guidelines.

6.1.3 Non-Formal Education (youth and adults)

none

6.1.4 Technical and Vocational Education and Training

- c. Introduction of a quota system for enrolments in education sub-sectors and sub-sector subjects to align with the labor demand in private sectors for a five-year period, until national development agenda has been realised.
- d. Conduct social marketing campaign to promote the TVET reform agenda, better facilities and employment opportunity through various channels to attract young rural population.
- e. An enforced quota system to address GoL and labour market requirements

6.1.5 Higher Education

- a. Employ a quota system to ensure a Higher Education output which meets sector demands for graduates to meet and complete the national development agenda.
- b. Establish new faculty to meet the emerging economy particularly to serve private sectors using the information from the employer survey and tracer studies.

6.1.6 Teacher Education

- a. Employ a quota system to ensure a TEI output which better meets sector demands for teachers in numbers, relevant competencies for ECE, primary or secondary teaching and professional standards required by a Codes of Competencies and Conduct.

6.1.7 Governance of Education

- a. Identify options for increased efficiency of teacher deployment and usage, including identification of any support from external financing for implementation. The experience of Mongolia in successful implementation of staff rationalization plan under their ESDP in late 1990s should be examined and lessons learned in devising the teacher deployment plan for Lao PDR.

6.1.8 *Disability and Inclusive Education*

- b. Select clear priorities from amongst the 55 policies in the Inclusive Education policy to guide action planning and implementation for the remainder of the ESDP.
- c. Activate the Inclusive Education network and start the Gender Inclusion and Disability Technical Working Group as key mechanisms to collaborate with various departments and thus advocate for mainstreaming the inclusive education policy at all levels.
- d. Consideration should be given to reviewing the structure of IEC to improve its efficiency and ability to focus more on inclusive education.

6.1.9 *Gender in Education*

- a. Targets in ESDP (2011-2015) specify gender parity in all access targets in pre-primary, primary, lower secondary, upper secondary education and adult literacy programs to reflect the spirit and intention of the MDG targets and the EFA goals.
- b. Education policies to be changed to allow married young girls and boys, pregnant women and those with young children to complete their courses and be retain within the system at all levels of education and in teacher training. Policy change to provide appropriate accommodation is provided to teacher trainees who are pregnant of have young children so they can complete their studies.
- c. Sex-disaggregated data: Prioritise capacity strengthening at all levels of MoES in utilising sex-disaggregated data for program design, planning, implementation and evaluation. IEC and Sub-CAW must be engaged in this training, not trained in isolation from other directorates of MoES.

6.1.10 *Finance*

- d. Identify options for increased efficiency of teacher deployment and usage, including identification of any support from external financing for implementation.
- e. Consider increasing the share of non-wage recurrent budget by significantly slowing the number of new teacher positions. .
- f. Review the effectiveness of staff allocation criteria to provinces, districts and schools.
- g. For all new projects, the GoL needs to allocate a supporting recurrent budget before implementation, based on GoL priorities under ESDP

6.2 Priority 2: Implementation by end 2015

6.2.1 *Basic Education - Early Childhood Education*

- a. Review impacts and lessons of the CBSR approach so far before expanding: Consider options for sustainable remuneration of caregivers, provision of school grants, school feeding and access to pedagogical advisor support. Develop holistic strategies to reach the most disadvantaged 0-4 year olds (e.g. parenting, nutrition).
- b. Implement age regulations: Priority should be given to enabling all 5-year olds in the catchment area to attend.
- c. Improve curriculum, materials and pedagogy: Focus on creating caring and stimulating learning environments that will attract parents and children.
- d. Pilot approaches to support inclusion: Make use of project-supported pre-primary classes to trial approaches to (i) supporting Lao language learning and (ii) more systematic inclusion of children with disability and monitor the results to inform scale-up post 2015.
- e. Define minimum standards for ECD provision: Develop standards for different kinds of ECE provision (facilities, environment, learning materials, PTRs etc.).
- f. Each DESB should have a dedicated Pedagogical Advisor for ECE.

6.2.2 *Basic Education: Primary and Lower secondary*

- a. Support right age enrolment and progressive promotion: Efforts should in particular focus on preventing under-age enrolment in primary school and primary-level NFE. Progressive promotion should be continued with implementation of remedial programs.
- b. Strengthen physical resource provision but continue to complete multi-grade schools together with improved multi-grade pedagogy.
- c. Undertake innovations to address critical quality challenges in primary education: To improve language learning and the teaching of reading.
- d. Trial the implementation of flexible calendars: the provisions within Decree 1500/DOP02 regarding flexible school calendars should be clarified and disseminated. Implementation of flexible school calendars should be piloted in a few areas.
- e. Strengthen primary-level NFE: Efforts should continue to be made to support the pilot 'mobile teacher' classes and careful monitoring of impacts. If it is to be institutionalized issues to be addressed will include teacher training, funding norms, regulations, and systems for transfer into the formal system.
- f. Proceed with planning expansion and consolidation of school feeding programs but evaluate by 2015. The GoL approach needs more time to establish and develop, but it is critical that it is evaluated before any future expansion.
- g. Continue implementation of school grants and scholarships, considering ways to improve targeting. In future, allocation formula need to take account of the needs of small schools and the need for equivalent funding for children in non-formal primary education. The allowable 'community contributions' should be monitored to ensure that schools can mobilize resources to support school development without undermining access for the poorest.
- h. Increase focus on instructional leadership and whole school development: Over 2013-2015 a clearer national framework for whole school development should be developed
- i. Further develop the National Education Quality Standards to support progress measurement and resource targeting. Aim to achieve an inter-linked set of standards and frameworks that can be used at different levels. Frameworks should set levels to enable a sense of progress and support prioritisation.
- j. Scale up the VEDC trainings with the standardized training module developed by MOES and develop a strategy to overcome changing membership of VEDCs.
- k. Preparation for curriculum and textbook revision for primary education.
- l. Preparation for revising /reforming primary teacher training curriculum with priority given to reading in early grades and maths throughout the cycle aligning with a revision of the primary curriculum.

Lower Secondary

- n. Focus on consolidating recent expansion and improving boarding facilities for lower secondary education.
- o. Teacher training to implement the new curriculum
- p. Provide textbooks to meet the standard ratio of one set of textbooks per student.
- q. Increase focus on instructional leadership and whole school development: Over 2013-15 a clearer national framework for whole school development should be developed.
- r. With support from SESDP, M4 outcomes measured through ASLO
- s. Develop the National Education Quality Standards to support progress measurement and resource targeting. Aim to achieve an inter-linked set of standards and frameworks that can be used at different levels. Frameworks should set levels to enable a sense of progress and support prioritisation.

6.2.3 *Non-Formal Education (youth and adults)*

None

6.2.4 *Post-Basic Education – Upper Secondary*

- a. Noting that Post-BE students may proceed to employment, TVET, TEI and private education institutions, establish a database for 15-17 year olds to identify Non-Employment Non-Education (NENE) youth, which then become the target for USE enrolment and provide a realistic base on which to establish USE targets.
- b. Provision of dormitories at existing schools, rather than new school construction, which may increase transition rates to USE. Consideration for more boarding schools might also be considered.

6.2.5 *Technical and Vocational Education and Training*

- a. Change public service employment law to allow TVET graduates with a Diploma to apply.
- b. Improve the TVET system in order to improve the quality of TVET graduates.
- c. Private sector should be involved in TVET curriculum development.

6.2.6 *Teacher Education*

- a. Regulate and provide intensive lecturer upgrading in TEI and FoE to provide TEI with the responsibility for B.Ed. degrees and FoE for M.Ed. and Ph.D. or Ed.D. degrees: the latter also for intensive educational research activity to support the national development agenda. This will require Bachelor level lecturers in TEI to obtain Masters' degrees and Masters level lecturers in FoE to obtain Ph.D. or Ed.D. degrees.
- b. ASLO is institutionalized as the instrument for education system performance assessment including for teacher education; and is supported by core government funding; receives further capacity development in sampling and validation; and donor activity is harmonised around its operation as a system of performance assessment.
- c. Pre-service TE primary curriculum is updated.
- d. This update should also be based on a review of the primary curriculum.
- e. course curricula should prioritise time for development of subject knowledge and pedagogy relating to the primary core curriculum ((i) teaching of reading; 92) maths and (3) language development through WAU).
- f. Reading pedagogy should be included in the new TE curriculum as a compulsory subject for all primary teachers. This subject should be developed in conjunction with reading and linguistics experts familiar with Lao language. It should provide teacher guidelines for normative levels of achievement at each grade. It should include a component on teaching Lao language to non-Lao speaking children; and formative assessment techniques to implement the policy of automatic promotion effectively.
- g. A bridging course for improvement in Lao language for ethnic teachers is instituted in TEI with ethnic intake.
- h. The methods courses in TE curricula should feature Lesson Study practices and methodologies as a means of focussing practice on improving student learning.
- i. TEI-school partnerships are formed.
- j. Trainee teaching hours during the practicum should be prescribed and the practicum performance assessed as a pre-requisite for obtaining the teacher qualification.

- k. use of TEI mentor teacher visits to practicum schools to support school-based professional development, based on partnerships with DTE and DESB for direct access of TEI staff to the schools, if appropriate through MOU.
- l. A teaching practice quality improvement coordination committee should be developed, consisting of ESQAC, RIES DTE, DPPE and TEI task force.
- m. ESDP, ESDP policy matrix and TESAP are rationalised around strategic directions; objectives, strategies and targets are fully aligned in concept and language across frameworks; and the number of targets reduced.
- n. Quantitative targets are based on responsive planning processes and annually reviewed.
- o. Sector Planning documents integrate student learning outcomes improvement into the setting of sector priorities, and development of strategies and targets.

6.2.7 *Governance of Education*

- a. The implementation of MOES policies and strategies at local levels (PESS/DESB and schools) needs to be adequately disseminated through consultation workshops etc. There is an urgent need to develop capacity at province, district and school levels in planning, management, finance and budgeting, data collection, and M&E. TA is recommended to provide support in these capacity building measures.
- b. There should be regular follow-up and monitoring of compliance of the decrees and instructions at local levels. DOI and DOP should jointly undertake annual or bi-annual audit and report the findings to MOES cabinet for action at their end. The best practices should be rewarded and publicised nationwide through media.
- c. DOI's capacity to effectively carry out the sectoral M& E tasks needs to be substantially augmented through appropriate TA support and upgrading the skills/competence levels of professional staff including recruitment of new high quality staff.

6.2.8 *Disability and Inclusive Education*

- a. Make a detailed implementation plan for these chosen priorities and advocate with the government for a budget allocation.
- b. Strengthen divisions of IEC (existing staff to be reallocated and supported by international TA to mainstream inclusive education in areas including curriculum, teacher education, Department of Primary and Pre-Primary, Upper Secondary Education)
- c. Formulate a detailed and properly planned capacity building programme with a clear vision and purpose for the national, provincial and district levels and enable the preparation of action plans at each level, for planning and implementing inclusive education.
- d. Effective capacity development of the Inclusive Education Centre staff: Development of a sound capacity development plan for the Inclusive Education Centre, to improve capacity for effective leadership across the system on gender equality and inclusive education.

6.2.9 *Gender in Education*

- a. School construction guidelines revised to include a minimum of one toilet for the use of teachers in addition to the specification of one each for girls and boys. Increased number of toilets for girls and boys, women and based on the size of the school consistent with WASH guidelines.
- b. A specific policy and action plan developed, resourced and implemented to advance women's leadership and decision making with the policy and plan consistent with the NCAW and Sub-CAW Strategic Plans.

- c. Human Resource Development policies developed to protect workers, particularly women workers from direct and indirect discrimination with the policy based on sound gender analysis of issues across the sector.
- d. Strategic Plan for the implementation of the Convention of the Rights of the Child and associated policies and guidelines for successful implementation developed, resourced and implemented.
- e. Strategic Plan developed based on sound gender analysis of the issues focusing on reaching out-of-school children including child labourers and other at-risk groups, particularly girls and the disabled and protection for students in boarding schools and other in-school.
- f. Gender awareness, CEDAW and women's and children's human rights: (i) Sound planning and resourcing for implementation of the National Inclusive Education Policy and Strategic Plan for the Advancement of Women and the proposed Strategic Plan for implementation of the Convention on the Rights of the Child. (ii) Strengthen Sub-CAW and relevant Committees on Advancement of Women and Child Rights and Child Protection through provision of international TA.
- g. Review the facilities and student support mechanisms at Boarding Schools and develop a minimum set of standards for dormitories, and WASH as well as student supervision, welfare child rights and child protection.
- h. Processes for selection of students to attend Boarding Schools reviewed and revised to ensure that targets for increasing access to education for remote students, and girls are being met.

6.2.10 *Capacity Development*

- a. In the period up to the end of this ESDP, there should be: orientation of DESB staff to the revised job descriptions after a study of good practice in implementing the revised job descriptions; (ii) The preparation of District level basic education plans; and (iii) Strengthening of the planning capacity of MOES/ IEAD through long term training at IIEP.

6.2.11 *Sports:*

- a. A Technical Working Group be set up within Focal Group 3, to ensure the development of each department's mandate on a rational basis. This Technical Working Group should make a recommendation on whether to keep the two departments separate or to merge the sports and physical education into one of the two departments. This TWG should report to Focal Group 3 within one year of being established.
- b. More generally, the same Technical Working Group should provide direction on how to draft the 2016-20 ESDP: Should a single plan be drafted to include both education and sports departments or should separate plans be drafted?

6.2.12 *Finance*

- a. Work with the Ministry of Finance and Ministry of Home Affairs to synchronize the teacher allocation process with the budget preparation cycle.
- b. Improve the mechanisms of validation of investment projects between planning and finance departments, to ensure availability of adequate recurrent budget to service the expansion.
- c. Reconsider investment priorities (from quantity to quality) to ensure fiscal sustainability.

6.3 Priority 3: Implementation during 2016-20

6.3.1 *Basic Education – Early Childhood Education*

- a. Review impacts and lessons of the CBSR approach so far before expanding: Consider options for sustainable remuneration of caregivers, provision of school grants, school

feeding and access to pedagogical adviser support. Develop holistic strategies to reach the most disadvantaged 0-4 year olds (e.g. parenting, nutrition).

6.3.2 *Basic Education – Primary and Lower Secondary*

- a. Continue to support right age enrolment and progressive promotion: Efforts should in particular focus on preventing under-age enrolment in primary school and primary-level NFE. Progressive promotion should be continued with implementation of remedial programs.
- b. Undertake innovations to address critical quality challenges in primary education: To improve language learning, the teaching of reading and multi-grade teaching.
- c. Continue to work towards introducing and strengthening coherent and lifelong teacher professional development mechanism building on work of PRESET and INSET systems
- d. Ensure adequate priority to regular pedagogical support and monitoring of teachers and schools. Ensure adequate budget for pedagogical support, monitoring of teachers, schools and the delivery of critical quality inputs and that the support systems for LSE schools and teachers are clarified.
- e. Disseminate guidelines for coverage of lower secondary curriculum in smaller schools: Schools should be supported to cover the most critical parts of the curriculum with available teachers. Where Lower Secondary schools do not have sufficient teachers to cover all subjects, consideration should be given to developing a condensed and integrated curriculum that can be delivered
- f. Ensure adequate priority to regular pedagogical support and monitoring of teachers and schools. Ensure adequate budget for pedagogical support, monitoring of teachers, schools and the delivery of critical quality inputs and that the support systems for LSE schools and teachers are clarified."
- g. Work closely with concerned parties namely MOFA, MHA, MLSW as well as local authorities to prevent the youth from dropping out from school and migrating to the neighbouring counties to work.

6.3.3 *Non-Formal Education (Youth and Adults)*

- a. Improve data on NFE: There needs to be improved data collection on youth and adult NFE programs and this needs to be integrated into EMIS. There is also a need to agree a system for re-assessing and then monitoring adult literacy rates, which should make use of learning from other countries in the region.
- b. Reactivate existing CLCs Given that it seems capacity and demand for CLCs is currently limited, it might be beneficial to focus over the next two years on consolidating the existing ones. This would include improving management through training and- as far as possible- supporting CLCs to expand their role beyond being a location for course to being truly 'centres' of learning; that enable all community members to extend their learning and make use of literacy (and indeed a wider set of communication strategies) for their own purposes and needs. There might be useful learning to be applied from other ASEAN countries.
- c. Strengthen coordination of support and resource mobilisation for youth and adult basic education: Development partners could assist by supporting ways to integrate youth and adult learning activities across development interventions (e.g. in health and livelihoods) and supporting linkage of non-formal education with other interventions targeted to educationally disadvantaged communities for example VEDC training, community-based ECD etc.

6.3.4 *Post-Basic Education – Upper Secondary*

- a. Ensure that all ODA addresses the national development agenda, and goals, objectives and

targets of the MoES, including a requirement that recurrent costs are guaranteed.

- b. This connect between USE, and the community and labour market needs to be prioritised into USE in Lao PDR, especially with regard to VE, with a provincial suggestion that USE graduation examination includes VTE Subjects, with certification of equal standing to the present system.

6.3.5 *Higher Education*

- a. University progression to autonomy with accountability, freedom from non-academia influence with, an independent charter should be accelerated but as part of an articulated Higher Education system embracing universities, TEI and Post-school TVET institutions, and such other post-school institutions as the Government designates from time to time.

6.3.6 *Teacher Education*

- a. In-service training is institutionalised through school-based approaches (JICA's ISTME model),
- b. The Internal supervision system should be re-vitalised, using existing school based teacher PD time. Principals' monthly meetings should be the point of articulation with TCC in-service planning at district and province level.
- c. Professional support articulated through the Teacher Development Centre, coordinating DTE, PES/ PA and TEI lecturers for provision of ongoing in-service training and upgrade in the future.
- d. Multi-grade training based on teaching for differentiated ability levels and taught through practice in real settings; and implemented in line with NEQS requirements for multi-grade use (maximum number of grades: 2; maximum class sizes (TPR 1:25).
- e. TEIs are developed as centres of excellence for teacher practice.
- f. TEI quality development becomes a target for ASEAN integration in 2015; and capacity building focuses on TEI lecturers, including through secondment of excellent teachers; Masters scholarships to partnerships with neighbouring country institutions.

6.3.7 *Governance of Education*

- a. The MOES should ensure the collection of sound data and routine flow of electronic files and data both horizontally and vertically between MOES departments and PESS and DESB divisions/units.
- b. Coordination between the senior managers of the Departments of Inspection, Planning and Finance should be strengthened within the framework of the Planning, Budgeting and Monitoring Focal Group #3..
- c. The governance of higher education should be strengthened including restructuring, budget planning and execution, and academic programme offerings to meet the demands of the national economy and its competitiveness in the ASEAN region. Consideration should be given for new legislation to initiate reforms in university governance.
- d. The planning process of next ESDP (2016-2020) should be more participatory involving key stake holders at district, municipality, provinces and central levels. The next ESDP should be more strategic in design and structure, fully costed, and linked to affordable budgeting and with key focus on quality and sector efficiency.

6.3.8 *Disability and Inclusive Education*

- a. Put in place a mechanism for periodically determining the impact of the capacity building programme and use such information to revise/restructure the capacity building programme.

- b. Improved collaboration and cooperation with IEC: Gender, Disability and Inclusion Technical Working Group established under Focal Group 3.
- c. Introduce a pilot study two selected TTC's to embed IE in mainstream schools.
- d. Detailed research to be undertaken to document lessons learnt and analyse promising practices in inclusive education and build upon these.
- e. MOES to play a larger role in facilitating inclusive education, as sustainability is at risk where NGOs play a lead role.

6.3.9 Gender in Education

- a. Development of a gender responsive personnel policy to respond to the unequal representation of women in leadership and decision making, using Temporary Special Measures to begin to redress the imbalance. Gender responsive policies acknowledge the unequal distribution of reproductive labour that limits women's involvement in education and employment and provides appropriate credit for these roles in promotional processes.
- b. Gender parity in education to be specified in national level policies including ESDP (2016-2020) and others including the National Strategic Plan for Women's Advancement (2011-2015), the TVET Strategic Plan and TESAP Strategic Plan with consistency across all Strategic Plans.
- c. Capacity development planning across the system to focus on monitoring and evaluation to measure impact and feedback into management information systems.
- d. Strengthen VEDC and DEDC to improve their capacity to fulfil their roles under decentralization with a focus on the rights of women and children and child protection. Mandate 30 percent of members to be women
- e. Gender awareness raising and women's and children's rights at local level: Projects and programs at decentralised level to focus on gender equality and human rights issues with the aim of improving gender equality and equity in and through decentralised education. A key activity is the provision of birth documentation for all children.

6.3.10 Capacity Development

- a. In the first phase, priority should be given to (i) enhancing the capacity for data analysis at DESB; (ii) training school Principals in their dual role of data collector and instructional leader; (iii) formulating a research-based training programme for VEDCs which has the foundation role in the *three-builds* policy of decentralization
- b. In the period 2016- 2020, capacity development should focus on (i) the Institute for the IEAD, beginning with an institutional development plan that emphasises human resource development and sets up institutional links with other organisations in the region doing similar work in order to set international standards of training. (ii) Increasing the English language skills of senior officials so that they can more effectively participate in international meetings: (iii) Strengthening of MOES divisions through training fellowships in specialist areas as well through attachment of intermittent TA.
- c. In order to create materials for training that are based on the indigenous cultural context it will be necessary to undertake a series of small scale management studies. These will underpin training and operational manuals and give the opportunity for master trainers and others to learn how to research education management practices in order to improve them. Arrangements for their implementation will involve MOES, IEAD, PESS and DESB.
- d. All training and other CD activities ought to be (i) subject of evaluation both of the activity and of the impact on job performance possibly through forming a team of training evaluators, using PESS and DESB Inspection and Quality staff and supplemented by evaluation specialists (TA): (ii) recorded so that a training database can be established from which statistics can be generated and trainees can be tracked over time.

- e. A comprehensive education sector capacity development framework, ESCDF, is established to include the training and other capacity development needs identified by the MTR.

6.3.11 Finance

- a. During the next ESDP 2016-2020. Raising the share of non-wage recurrent budgets should be considered a top priority of the next ESDP Financing Plan. Preliminary forecasts show that these could increase from the current 9% to between 13% and 16% of the overall education budget by 2020.

Table 1: Revised Target for 2015

	Target 2014-2015	Actual Achievement	Revised Target for 2014-2015
ECE			
3-5 years old enrolment	39%	33%	39%
5 years old enrolment	55%	52%	63%
proportion of private enrolment	30%	23%	30%
Playdroup	30%	0%	5%
Primary			
New enrolment who passed ECE	50%	39%	50%
NER	98%	96.8%	98%
Grade 1 repetition	3%	20%	11%
repetition	1%	9%	5%
Dropout	1%	6%	5%
Promotion	98%	84.6	90%
Survival	95%	73%	80%
% of poor students get scholars	20%	0.7%	5%
NFE			
enrolment of 15-24 years old	99%	81%	99%
LSE			
transition rate	85%	86%	90%
GER	75%	69%	75%
Promotion	98%	90%	95%
% of poor students get scholars	20%	2%	5%
USE			
GER	43	37.3%	43%
% of student enrol in TVET	25	0%	5%
% of poor students get scholars	20%	2%	5%
TVET			
Enrolment	50,000	20,886	50,000
TE			
Enrolment	15,000	26,381	16,000
HE			
Enrolment	60,000	42,347	60,000
% of students get scholarship	20%	30%	20%

Table 2: Projected enrolment for 2015

Enrolment Targets				
	ESDP Projected 2014/15	Actual 2012/13	Projected 2013/14	Projected 2014/15
Early Childhood (Kindergarten)	220,342	128,109	142,874	157,172
Primary	949,596	878,181	862,932	844,593
Lower Secondary	586,897	385,624	414,489	445,020
Non-Formal Education	223,548	94,960	94,960	94,960
Basic Education (Inc. NFE)	1,980,384	1,486,874	1,515,255	1,541,746
Upper Secondary	283,139	152,973	163,015	176,903
Technical & Vocational	50,000	36,709	43,355	50,000
Public		20,886	25,443	30,000
Private		15,823	17,912	20,000
Higher Education	60,000	80,342	70,171	60,000
Public		56,067	51,965	47,862
Private		24,275	18,207	12,138
Teacher Training	24,382	26,381	16,000	16,000
Quota			8,000	8,000
Non-Quota			8,000	8,000
Post Basic Education	417,522	413,456	422,066	428,903
All Enrolments	2,397,905	1,900,329	1,937,321	1,970,649

Projected Teaching Posts		
	Projected 2012/13	Actual 2012/13
Early Childhood (Kind. Only)	6,189	5,473
PTR Kindergarten only	20	18
Primary	30,299	30,767
PTR (Pupil Teacher Ratio)	31	27.7
Lower Secondary	16,639	21,232
PTR (Pupil Teacher Ratio)	27	17.5
Upper Secondary/TVET	12,773	8,345
PTR (Pupil Teacher Ratio)	19	18.4
	65,901	65,817
Number of Classrooms Required		
	Projected 2012/13	Actual 2012/13
Early Childhood (Kind. Only)	4,258	5,538
PCIR (Pupil Classroom Ratio)	29	17.8
Primary	29,743	32,745
PCIR (Pupil Classroom Ratio) median	31	26
Lower Secondary	9,244	9,946
PCIR (Pupil Classroom Ratio)	49	37.3
Upper Secondary/TVET	6,463	5,258
PCIR (Pupil Classroom Ratio)	37	39.6
Total Additional Classrooms	49,708	53,487

Table 3a: Education Sector Financing Requirement

(Kip Millions, Fixed Prices)	Actual 2012/2013	Projected 2013/2014	Projected 2014/2015
Recurrent	2,915,951	4,103,095	5,464,978
Wage	2,433,491	3,382,286	4,625,875
Scholarship	121,113	195,494	287,371
Non wage	361,347	525,314	551,733
Investment	1,025,107	831,280	765,273
Wage %	61.7%	68.5%	74.2%
Scholarship %	3.1%	4.0%	4.6%
Non wage %	9.2%	10.6%	8.9%
Investment %	26.0%	16.8%	12.3%
Grand Total	3,941,058	4,934,375	6,230,252

Table 3b: Education Sector Financing Requirement by sub-sectors

(Kip Millions, Fixed Prices)	Actual 2012/2013	Projected 2013/2014	Projected 2014/2015
Total Expenditure	3,941,058	4,934,375	6,230,252
Education Management	416,185	499,723	635,291
Wage	222,686	302,853	408,852
Non Wage	131,288	176,670	194,140
Investment	62,211	20,200	32,300
Sub-sectors	3,524,873	4,434,653	5,594,960
Early Childhood	184,201	401,652	537,022
Wage	152,019	233,810	355,830
Non Wage	7,802	22,201	26,317
Investment	24,380	145,641	154,874
Primary	1,593,588	2,068,594	2,549,202
Wage	1,035,303	1,408,012	1,900,817
Scholarships	5,073	38,699	72,475
Non Wage	97,021	136,374	134,597
Investment	456,191	485,508	441,313
Lower Secondary	718,633	1,110,634	1,438,998
Wage	617,214	879,381	1,187,165
Scholarships	20,499	58,517	101,465
Non Wage	33,237	83,868	87,668
Investment	47,683	88,867	62,701
Upper Secondary	489,176	462,674	611,848
Wage	248,097	343,115	482,807
Scholarships	7,343	23,474	42,457
Non Wage	18,382	39,924	42,743
Investment	215,355	56,161	43,841
Technical and Vocational	205,628	120,058	150,262
Wage	49,784	67,706	91,403
Scholarships	20,051	24,425	28,800
Non Wage	12,437	14,645	16,778
Investment	123,357	13,281	13,281

Teacher Training	99,346	77,373	92,718
Wage	32,238	43,844	59,189
Scholarships	31,657	19,200	19,200
All Other Recurrent	15,874	13,135	13,135
Investment	19,577	1,194	1,194
Higher Education	214,278	172,683	195,824
Wage	70,163	95,422	128,820
Scholarships	36,490	31,179	22,974
All Other Recurrent	43,802	37,096	34,955
Investment	63,823	8,986	9,076
Non Formal Education	20,023	20,985	19,087
Wage	5,988	8,143	10,993
All Other Recurrent	1,505	1,400	1,400
Investment	12,530	11,442	6,694

Table 3c: Recurrent share by sub-sectors

<i>Recurrent Shares</i>	Actual 2012/2013	Projected 2013/2014	Projected 2014/2015
Early Childhood	5.5%	6.2%	7.0%
Primary	39.0%	38.6%	38.6%
Lower Secondary	23.0%	24.9%	25.2%
Upper Secondary	9.4%	9.9%	10.4%
Technical and Vocational	2.8%	2.6%	2.5%
Teacher Training	2.7%	1.9%	1.7%
Higher Education	5.2%	4.0%	3.4%
Non Formal Education	0.3%	0.2%	0.2%
Education Management	12.1%	11.7%	11.0%
Total	100.0%	100.0%	100.0%